

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 33 / Hejmar 395 / Mijdar 2014

PKK'lileşmek mutluluktur

| Önder Abdullah Öcalan

➔ Söylenen söz büyük, yapılan iş büyük oldu. İlkelerimiz yüce, görüşlerimiz nettir. Bunun için savaşıyoruz. Yaratılan değerler, şehitler bunun içindir. PKK'lileşmenin ilk yola çıkanları, birkaç kelimelik donanımda olmalarına rağmen oldukça görkemliydiler, şimdi bütün ulus görkemlileşiyor. Bundan daha büyük mutluluk olur mu? >14-15

PARTİMİZ PKK'NİN 37'İNCİ YILDÖNÜMÜNDE

İddiamız büyük irademiz güçlü

PKK'nin resmi kuruluşunun 36. yıldönümünü yaşarken iddiamız, kararlılığımız, umudumuz daha büyük, amaçları başarmada irademiz daha güçlü. Özgürlük için her şeyini feda eden bir halkın yürüyüşü şimdi tüm insanlığın seferber edilmesi biçiminde yürütür hale gelmiş bulunuyor.

42 yıldır kesintisiz süren özgürlük yürüyüşü, PKK'nin tarih sahnesine çıkması ve ulaştığı düzey 20. yüzyılın son çeyreğinin ve 21. yüzyılın ilk çeyreğinin en büyük tarihi gelişmesidir.

42 yıllık tarihsel dilim PKK'yle, Önder Apo'yla yaşanmış tarih Kürt tarihinin en onurlu, en şerefli, en başı dik, en mücadeleci, iddialı, örgütlü dönemini ifade ediyor.

Mücadele çok zorlu, acılı ve ağır geçti, büyük bedeller ödedik, on binlerce şehit verdik. Kürt halkının en değerli evlatlarını, kız ve oğullarını bu büyük mücadeleye katık ettik. Bu temelde toplum yeniden bir yaşam kazandı, her şeyini mücadeleye verir hale geldi. >2-5

Zamanın ruhunu okuyan kadınlar

Nujîn Nergiz | >16-17

Merkez Komite Toplantımız Önderlik çizgisinde kendini düzeltme ve zafere yürüme çağrısıdır

➔ PKK 11. Kongresi'nin görevlendirdiği PKK Merkez Komitesi İkinci Olağan Toplantısı'nı 15-21 Ekim tarihleri arasında 38 arkadaşın katılımıyla gerçekleştirdi. Mücadelemizin farklı alanlarında görev yürüten MK üyeleri yanında PAJK Koordinasyonu, KCK Genel Başkanlık Konseyi, KCK Eşbaşkanlığı ve Komalên Ciwan Koordinasyonu'ndan arkadaşlar da toplantıya katıldı. Toplantıda Kobanê'deki savaş, IŞİD adlı faşist çeteye karşı yürütülen ve Akdeniz'den Zagroslara kadar neredeyse 1500 kilometreyi aşan bir hat üzerinde sürdürülen savaşın durumu ve bunun sonuçları ve yarattığı gelişmeler ele alındı. >6-12

PKK Merkez Komitesi

37. yılı doğru partileşme ve zafer yılı yapalım

Tüm şehadetler bize doğru yolu gösteriyor. Dolayısıyla Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi yenileyerek devrim yolunda kararlılıkla yürümeyi gerçekleştirmeliyiz... >18-21

Gerilla edebiyatı, özün söze dönüşmesidir...

Dilzar Dîlok | >13

Bagok'un fedai militanı

>28

Bir sahneye sığar mı özgürlüğün dansı?

Şimdi ölümle mücadelenin son perdesine gelmiştik. Sahnede sadece ben vardım...

Ağır ağır yaklaşıyorum dostuma. Yarım kalan dansımızı da orada, ölümün kucağında oynayacağız. Bizi bir yudum yaşamdan mahrum bırakan acımasızlıklara meydan okurcasına, kan kusarcasına dans edeceğiz. Sarya'yı yeniden göreceğimin umuduyla artık ölümden ürkmüyorum. Son günümde artık, "*gelecekse ölüm hoş gelsin, sefa gelsin*" diyorum. Özleyeceğim yaşamı, son kez koklamak istercesine uzun uzun alıyorum nefeslerimi. >24-27

Yoksul halk çocuklarının özgürlüğe yolculuğunun adı olan Şehitler Partisi PKK'nin 36. kuruluş yıldönümü Başkan Apo'ya, halkımıza ve tüm ezilenlere kutlu olsun...

37. parti yılı Kürdistan devrimini tüm Ortadoğu'da yayma ve insanlığın demokratik sosyalizm mücadelesine öncülük etme yılı olacaktır

Duran Kalkan

PKK'nin resmi kuruluşunun 36. yılını yaşıyoruz. Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın, insanlığın parti bayramlarını, ulusal diriliş bayramlarını kutluyoruz. 37. parti yılında özgürlük ve demokrasi için mücadele eden herkese üstün başarı dileklerimizi iletiyoruz. Yine Haki Karer'den başlayıp Kobanê, Şengal, Maxmûr direniş şehitlerine kadar uzanan, sayıları 30 bini bulan kahraman şehitlerimizi, parti gerçeğimizi bu 36. yıldönümünde saygı ve minnetle anıyoruz. Şehitlerimize verdiğimiz başarı sözünü, zafer sözünü 37. yılda daha güçlü gerçekleştirmek üzere yineliyoruz. 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde özgürlük için mücadele eden tüm kadınları bu vesileyle selamlıyor, başarı dileklerimizi ifade ediyoruz. Mevcut egemenlik sistemine, onu yaratan, yürütmeye çalışan erkek egemen sisteme karşı Önder Apo'nun açtığı özgürlük yolunda kararlılıkla yürüme, özgürlük mücadelesi bayrağını her zaman yükseklerde taşıma sözümüzü bu vesileyle de bir kere daha ifade ediyoruz.

Özgürlük kuşkusuz önemli, değerli bir kavramdır. Önderliksel çıkış bu kavram üzerinde oldu. Partileşmemiz, direnen bir halk, demokratik bir ulus haline gelişimiz bu kavram üzerinde yürütülen kahramanca mücadele ile gerçekleşti. Her ne kadar bazı güçler bu gerçekliği çarpıtmaya çalışsalar da özgürlük kavramını kapitalist modernitenin merkezi batının diliyle "*liberalize*" ederek her türlü kirli çıkarın aracı yapmaya çalışsalar da bu kavramın özünü değiştirmeye güçleri yetmiyor. Derler ya "*Güneş balçıkla sıvanmaz.*" Önder Apo'nun "*Evrenin amacı*" dediği, evrendeki bütün varlıklar gibi insan ve toplumun da hakikati olan özgürlük gerçeğini hiçbir kirli çıkar anlayışı gölgeleyemez, kirletemez, üzerini kapatamaz. Bu gerçeklik partimizin yürüttüğü 36 yıllık kahramanca mücadele ile netleşmiş, kesinleşmiş bulunuyor. Tüm dünya açısından da geçerliliğini koruyor.

Bundan 42 yıl önce Önderliksel doğuş, Önderliksel çıkış bu değerli, hatta kutsal kavram üzerinde oldu. Kürdistan'ın özgürlüğü için, Kürt halkının özgür ve demokratik yaşama kavuşması için bir bilinç ve irade gücü ortaya çıktı. Bu büyük özgürlük yürüyüşü 42 yıldır kesintisiz süren yürüyüş böyle başladı ve devam ediyor. Partileşme bunun üzerinde oldu, gerillalaşma bu kavram temelinde gelişti. Demokratik uluslaşma da bu kavramın birey ve toplum yaşamında gerçekleşmesini ifade ediyor. Kürdistan'ın, Kürt halkının özgürlüğüyle yola çıkış, emekçilerin özgürlüğü ve demokratik yaşamı için mücadele ediş kadın özgürlüğü gibi çok temel özgürlük gerçeğiyle bütünleşti. Bu derinleşme bugün bizi 36. PKK yılında yürüttüğümüz büyük mücadele temelinde insanlığın özgürlüğü için mücadele eden, bu mücadeleyi kahramanlık çizgisinde yürüten tüm insanlık için, bütün ezilenler, emekçiler, kadınlar, özgürlük arayışçıları için umut haline getirdi. Büyük bir coşku ve heyecan gücü yaptı. Kuşkusuz PKK'nin tarih sahnesine çıkması ve ulaştığı düzey 20. yüzyılın son çeyreğinin ve 21. yüzyılın ilk çeyreğinin en büyük tarihi gelişmesidir. Önderliksel çıkış bu iddiayla oldu, partileşme ve gerilalaşma, serhildana kalkışımız tamamen böyle bir iddiayı başarma temelinde gerçekleşti. Bugün bu iddia tüm insanlığı sarıyor. Bir iddia olmaktan çıkıyor, insanlık gerçeği haline geliyor. Bu kuşkusuz çok önemli tarihi bir durumdur.

Başlangıçta bir iddia olanın bu denli gerçekleşmesi insanlık tarihi açısından oldukça önem arz eden bir durumdur. Bu bakımdan da PKK'nin resmi kuruluşunun 36. yıldönümünü yaşarken bu gerçekler temelinde iddiamız daha büyük, amaçları başarmada irademiz daha güçlüdür. Özgürlük yürüyüşünü tüm insanlığın seferber edilmesi biçiminde yürütür hale gelerek gerçekleştirmiş konumuna gelmiş bulunmaktayız. Bu da yeni bir parti yılına girerken başlangıçtaki özgürlük amaçlarını daha güçlü bir şekilde gerçekleştirme kararlılığımız, iddiamızı, umudumuzu ve heyecanımızı daha fazla arttırıyor. Bizi daha güçlü kılıyor. Önderliksel duruş olarak, parti hareketi, parti öncülüğü olarak kahramanca direnen gerilla güçleri olarak, yine özgürlük için her şeyini feda eden halk yürüyüşü olarak bu gerçeklik temelinde hareket ediyoruz. Bu da bizi, her birimizi güçlendirdiği gibi tüm insanlığa da ilham veren, ruh veren, duygu kazandıran, onları yeni arayışlara, iddialara yönelten bir durum oluyor. Bu, başlangıçtaki iddiamızı daha güçlü yürütmek ve başarmak noktasına götürüyor.

Yaşanan zorluklar, ödenen bedeller boşa gitmedi

36. yıldönümünde de dönüp geriye baktığımızda yüzyıllarca süren zaman dilimi içerisinde gerçekleşen değişimin kat kat fazlasının bu sürede değiştiğini görüyoruz. Resmen 36, fiilen 42 yıllık tarihsel dilim PKK'yle, Önder Apo'yla yaşanmış tarih Kürt tarihinin en onurlu, en şerefli, en başı dik, en mücadeleci, iddialı, örgütlü dönemini ifade ediyor. Yüzlerce yılda kazandığının çok ötesinde bir kazanımı Kürt insanı, toplumu, genci ve kadını bu 42 yıllı özgürlük yürüyüşünde kazanmış oluyor. Gerçekten bu 42 yıl Önder Apo'nun deyimiyle maraton koşusu biçiminde özgürlük yürüyüşü halinde geçti. Çok sıkıştırılmış bir zaman içerisinde, adeta fırtına yürüyüşü temelindeki bir değişimi ifade etti. Mücadele çok zorlu, acılı ve ağır geçti, büyük bedeller ödedik, on binlerce şehit verdik. Kürt halkının en değerli evlatlarını, kız ve oğullarını bu büyük mücadeleye katık ettik. Bu temelde toplum yeniden bir yaşam kazandı, her şeyini mücadeleye verir hale geldi. Zorlu ve ağır koşullarda gerçekleşen bu mücadelenin çok büyük bir değeri vardı, anlamı vardı ve büyük kazanımlar açığa çıkardı. Birey ve toplum olarak bu en büyük değişimi 42 yıllık süre içinde yaşadık. Zihniyet değişimi, duygu değişimi, düşünce değişimi, davranış değişimi bakımından Kürdistan'da devrim içerisinde devrim gerçekleşti, özgürlükten özgürlüğe koşulduğu bir gelişme sürecini yaşadık. Bütün bunlar açısından bakıldığında 42 yıl çok uzun bir zaman dilimi değildir. Elbette bu gelişmeler sarsıcı oldu, kolay gerçekleşmedi. Tarihin en gerisinde kalmış da demeyelim, aslında 1. Dünya Savaşı'yla birlikte yokluğuna hükmedilen, varlığı ortadan kaldırılıp yok edilmek istenen bir halkı bu 42 yıllık büyük özgürlük maratonu, koşusu sonucunda 37. yıla girerken bütün insanlığın öncüsü, umudu, özgürlük ışığı haline getirdi.

Kobanê'de, Maxmûr'da, Şengal'de Kerkük'te, Akdeniz'den Zagroslara kadar bin 500 kilometrelik bir hat üzerinde günümüzün kara yüzlü insanlık belası olan faşist IŞİD çetelerine karşı gerillanın, halkımızın gösterdiği kahramanca direniş kesinlikle böyle bir durumu ortaya çıkarmış bulunuyor. **1 Kasım Dünya Kobanê Günü**'nde bunu net bir biçimde gördük. Bütün kıtalarda her renkten, her cinsten, her kesimden, her yaştan insanlar Kobanê Direnişi'yle nefeslenen, PKK'nin özgürlük bayrağını taşıyan, Kürt halkını, Kürt sorununu, Kürdistan özgürlük mücadelesini tanıyan, onunla heyecanlanan, duygulanan, onunla bilinçlenen bir durumu yaşadı. Bu, en ciddi büyük gelişmeydi. En ciddi sonuçtu. Böyle bir duruma ulaşmak tarihe büyük bir katkı ve kazanımdır. Demek ki 42 yıllık mücadelenin çok büyük sonuçları var. Yaşanan zorluklar, ödenen bedeller boşa gitmedi. Tarihin belki de en büyük, en köklü devrimsel değişimi böyle bir zaman dilimi PKK ile birlikte Kürdistan'da yaşandı. Bu büyük gelişmeyi doğru anlamak lazım. Sırrını bilince doğru ve yeterli çıkartmak, derslerini iyi özümsemek gereklidir. Bu temelde de yeni parti yılları şimdiye kadar olandan daha fazla özgürlük ve demokrasi kazanımları elde eden yıllar haline getirilmelidir.

> "42 yıllık tarihsel dilim PKK'yle, Önder Apo'yla yaşanmış tarih Kürt tarihinin en onurlu, en şerefli, en başı dik, en mücadeleci, iddialı, örgütlü dönemini ifade ediyor. Yüzlerce yılda kazandığının çok ötesinde bir kazanımı Kürt insanı, toplumu, genci ve kadını bu 42 yıllı özgürlük yürüyüşünde kazanmış oluyor."

Geriye dönüp şöyle kısa bir bakalım: Önderliksel çıkışın gerçekleştiği 1970'lerin başlangıcındaki özellikleri görelim. Partileşmeyi yaşadığımız 1970'lerin sonunu, 80'lerin başının özelliklerine bakalım. Kuşkusuz o zaman da büyük mücadeleler vardı, insanlık özgürlük arayışındaydı; farklılıklara dayalı eşitlik, demokrasi ve özgürlük için büyük mücadeleler veriyorlardı. Hiç kimse 20. yüzyılın büyük devrimler yüzyılı olduğunu inkar etmiyor. Aslında sosyalizm yüz yılı olarak da tanımlanabilir. Büyük umutların yeşerdiği, iddiaların ortaya çıktığı, özgürlük ve demokrasi ideallerinin bütün insanları kucakladığı bir yüzyıl olduğunu iyi biliyoruz. Bu uğurda değil on binlerce, yüz binlerce, milyonlarca, on milyonlarca şehidin verildiğini biliyoruz. Böyle bir mücadele yüzyılıydı. Fakat yüzyılın sonuna geldiğimizde sağlanan bütün bu gelişmelerden geriye tecrübe, birikim ve çıkarılacak dersler dışında çok fazla bir şeyin kalmadığını görüyoruz. Büyük kazanımların yaratıldığı yüzyıl olduğu gibi, sonunda büyük yıkımların da kaybedişlerin de umutsuzlukların da ortaya çıktığı bir yüzyıl oldu. Yüzyılın ilk çeyreğinde, ortasında yaratılan umutlar, heyecan, idealler son çeyreğinde giderek adeta söndürüldü. İnsanlığa verilmiş umut yok edilir gibi bir durumla karşı karşıya geldi. PKK işte umutsuzluğun var olduğu ve özlemlerin kırıldığı böyle bir dönemin özgürlük hareketi oldu, demokrasi hareketi oldu. Başlangıcında önemli gelişmeler yaratılsa da onların korunamadığı, ilerletilemediği bir ortamda gelişme sağlayan, ayakta kalan, özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik ve demokrasi ilkelerine sıkı sıkıya sarılarak Kürdistan gibi çorak edilmiş toprakta bunları güçlü şekilde yeşerten ve bunları özgürlük umudu haline getirmeyi başaran bir hareket oldu. PKK'nin daha ilk doğuş ve gelişme döneminde insanlığa, onun özgürlük yürüyüşüne, komünal eşitlikçi toplumsal ilerleyişine katkısı bu şekildedir.

Diğer yandan 20. yüzyıl her ne kadar büyük devrimler yüzyılı olsa da insanlık için özgürlük ve demokrasi arayışının çok güçlü bir biçimde geliştiği, hatta hayata geçirilmeye çalışıldığı bir yüzyıl olarak yaşanmış bulunsa da Kürdistan'daki gerçeğin buna ters olduğunu biliyoruz. **Ekim Devrimi** olurken, ulusal kurtuluş hareketleri gelişirken, anti-faşist demokratik cepheler kurularak insanlık eşitlik, özgürlük, demokrasi bayrağı altında büyük bir heyecanla yürürken Kürdistan'a biçilen kaskatı bir inkarcılık, sömürgecilik, kültürel soykırım gerçeği oldu. Dünyada yaşananın çok tersi bir durum Kürdistan'a dayatıldı. Özgürlüğe, toplumsal özgürlüğe, cins özgürlüğüne yüründüğü bir tarihte Kürdistan'a bölünme, parçalanma, inkar edilme, imha edilme, katliamlar, soykırımlar dayatıldı. Bunlar büyük tahribatlar yarattı. Sömürgecilik, Kürdistan'ın parçalanması, kültürel soykırım rejimi, inkar ve imha sistemi deyip geçmeyelim. Bunlar basit olaylar değiller, bir anlık gelişen durumlar da değiller. Yüzyıl gibi uzun bir zamana yayılan tarihin en ağır baskı dönemlerinden birini ifade ediyor. Bunun içerisinde en vahşi katliamlar var, fiziki kırımlar var, ondan öte en tehlikeli kültürel soykırımlar var; düşünce asimilasyonu, kültür, dil asimilasyonu gibi kapsamlılaştırılmış asimilasyonlar var. Bir bütün olarak kültürel soykırımın dayatılması gerçeği var. Bu durum insanlık büyük bir umutla özgürlük devrimine yürürken Kürdistan'daki tarihin tersine işlemesini, baş aşağı gidişin Kürt toplumuna dayatılmasını ifade etti. İşte PKK'nin bir de böyle bir tarihsel sürece ve soykırım dayatmasına cevap olma gerçeği var. PKK 20. yüzyılda insanlığın yürüyüşüne ters bir dayatmanın Kürtlere karşı yapılmasını reddetti. Tarihin Kürdistan'da tersyüz edilmesini kabul etmedi. Bu dayatmayı tersine çevirmek için tarih sahnesine çıktı.

PKK tarihi yeniden düzeltti

Tarihin en kadim halkını, insanlığın toplumsallaştığı, toplum olarak kalmaya çalıştığı, özgür toplum, özgür halk olarak var olduğu bir coğrafya üzerinde insanlık gelişimine önemli katkılarda bulunmuş bir toplumsal kesimi, Mezopotamya gibi insanlık beşiği olmuş bir coğrafyada insanlığın katledilmesini Önder A ve PKK'nin çıkışı tersine çevirdi. Böyle bir katliamı, soykırımı reddetti ve Kürdistan'da özgürlük ışığını yakarak, özgürlük bayrağını kaldırarak tersyüz edilmek istenen tarihi yeniden düzeltti. Baş aşağıya gidişi tersine çevirip yeniden yükselişe geçirdi. Devletçi-iktidarcı sistemin, kapitalist modernite düzeninin Kürt topluna dayattığı kültürel soykırımı kırarak onun yerine özgür, demokratik bir yaşam yürüyüşünü başlattı ve bugüne taşıdı.

Dünya genelinde özgürlük yolunda bir yükseliş olurken, Kürtlere köleliğin, katliamın, soykırımın en ağırı dayatılırken, PKK ve Kürt toplumu da Önder Apo öncülüğünde insanlığa dayatılan umutsuzluğu tersine çevirmek için anlamı büyük tarihsel bir mücadeleyi geliştirdi. Özgürlüğe yürüyen insanlık nasıl ki Kürtleri etkilediyse, sosyalist devrimci hareketleri, ulusal kurtuluş mücadeleleri, Asya'da, Afrika'da, Amerika'da gelişen kahramanca mücadeleler Kürt gençliğini, aydınlarını, Kürt toplumunu etkileyip, onda özgürlük umudu, mücadele aşkı yaratarak PKK biçiminde özgürlük mücadelesine çektiyse, PKK öncülüğünde Kürt halkı da 20. yüzyılın sonunda reel sosyalizmin çözülüşü temelinde insanlığın eşitlik, demokrasi, özgürlük, sosyalizm umutlarının

kırılmak istendiği bir ortamda böyle bir umudun yeniden yaratılmasını, geliştirilmesini güçlü bir şekilde sağladı. Bu biçimde de Kürdistan'da katledilmek istenen insanlığı özgürce, eşitçe, demokratik toplum temelinde yeniden dirilterek insanlığa büyük katkı yaptı.

Biz biliyoruz,42 yıllık mücadelenin her yılı bu temelde birbirinden daha ağır, daha zorlu, daha büyük kahramanlıklarla kazanılan bir mücadele yılı oldu. Önderlik ve partimiz her yılı büyük mücadele, kahramanlık ve kazanım yılı olarak tanımladı. Bu kazanımlarla Kürdistan'da özgür ve demokratik bir yaşamın gerçekleşeceğine inandı. Her yılın kazanımı daha sonraki yılın büyük mücadele yılı haline gelmesine, kahramanlıklarla dolu mücadele oluşturmasına temel oluşturdu. Böylece 40 yıllık kesintisiz bir birikimi, ulusal özgürlük ve demokrasi mücadelesi temelinde yaratılan kazanımları birleştirerek kalıcı kılınmasını sağladı. Bu, Kürdistan tarihinde ilk defa gerçekleşiyor. Böyle başka bir hareket yok. Bunun karşıtı konumunda duran Kürdistan'da ulus-devletçiliğe öncülük etme iddiasında olan bir hareket var. Bu hareketin tarihine bir bakalım, kaç defa çökmüş, yenilmiştir. Ayağa kalkışı da özgücüne dayanarak değil de dış güçlerin desteğiyle olmuştur.

Aslında 1940'ların ortasından bu yana dönem dönem yürüttüğü bir mücadele var ama bu mücadele kesintisiz değildir. Birçok kez kesintiye uğramıştır. Kesintiye uğramak demek, kazandığını kaybetmek, demektir. Belki Kürt egemen sınıfları açısından bir şeyler kazandırmayı gerçekleştirmiş. İlişkide olduğu küresel güçlerin desteğiyle Güney Kürdistan'da belli bir toplumsal desteğe dayanan siyasi bir güç haline gelmiştir. Ama kazandırdığı gibi de kaybedilmesine yol açmıştır. Öyle dönemler olmuş ki taş taş üstünde kalmamış. Bu hareketin kazandırdıklarından ortada eser bile kalmaz olmuş. Yeniden başlangıç yaparken sıfırdan başlamış. O bakımdan da güçlü bir birikim sağlama durumu yoktur. Son kalkışının da özellikle Kuzey Kürdistan'da PKK hareketinin gelişip Kürdistan'ın diğer parçalarına yayılmasına bağlı olduğu bilinen bir gerçektir. Bunu 36. yıl mücadele gerçeğinde çok daha net bir biçimde gördük. Bu hareketin varlığı eğer bir süredir kesintiye uğramıyorsa, hatta ulusdevlet gibi Kürdistan'da fazla anlamı kalmamış, bir amacı güdecek kadar kendine güveni artmış olsa da bunun kendi mücadelesiyle olmadığı, kendisinin yarattığı kazanımlara dayanmadığı, tersine PKK öncülüğünde gelişen özgürlük ve demokrasi mücadelesinin 40 yıllık birikimine dayanarak ayakta kaldığı, bunun üzerinde yaşadığı, varlığını, egemenliğini koruduğu artık tartışma götürmez bir gerçektir. Ağustos 2014'te yaşadıklarımız bunu bir kere daha bize hiç kimsenin inkar edemeyeceği bir biçimde gösterdi. Maxmûr'da IŞİD saldırıları karşısındaki büyük savunma olmasaydı, Rojava'dan Şengal'e, Kerkük'e kadar uzanan büyük bir savunma direnişi söz konusu olmasaydı kendisini Kürdistan'ın tek temsilcisi olarak göstermeye çalışanların bugün nerede olacakları belli bile değildi. Bunu tüm dünya alem biliyor, hepimiz çok iyi anlayacak durumdayız.

Kürdistan gerçeği üzerinde kesintisiz bir biçimde özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesini 40 yıl gibi uzun bir süre yürüterek bütün birikimleri toplayan hareket sadece PKK oldu. Apocu çizgide özgürlük ve farklılıklara dayalı eşitlik, demokrasi ilkeleri temelinde Kürt insanının, Kürt toplumunun yeniden ulusal diriliş devrimini gerçekleştirmeyi, demokratik devrimi, kadın özgürlük devrimini gerçekleştirmeyi ifade eden büyük gelişmeler temelinde bugüne kadar geldi ve yeni bir toplumu özgür ve demokratik Kürt toplumunu, Kürt demokratik uluslaşmasını yarattı. Bütün insanlığa model olabilecek yeni bir toplumsal duruş, ulusal duruş ortaya çıkardı. Bütün bunlar Kürt halkının kazanımları olduğu kadar insanlığın tarihi kazanımları da olmaktadır. PKK'nin yarattığı toplumsal, ulusal ve siyasal gerçeklik başta bölge halkları olmak üzere özgür insanlık gelişimine katkı sunmayı ifade ediyor.

“Mücadele çok zorlu, acılı ve ağır geçti. Kürt halkının en değerli evlatlarını, kız ve oğullarını bu büyük mücadeleye katık ettik. Bu temelde toplum yeniden bir yaşam kazandı, her şeyini mücadeleye verir hale geldi. Zorlu ve ağır koşullarda gerçekleşen bu mücadelenin çok büyük bir değeri vardı, anlamı vardı ve büyük kazanımlar açığa çıkardı.”

Her yılı bir diğer yıldan daha zorlu, kahramanca ve kazanımları büyük olan PKK tarihinin 36. yılı da önceki yıllar gibi büyük kahramanlıklarla, zorlu görevleri başaran, çok yönlü bir mücadeleyle geçti. 36. yılın Kürdistan için de, bölge halkları ve insanlık için de her zamankinden büyük tarihi kazanımlar elde edildiği bir yıl olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Bu bakımdan PKK tarihinin, özgürlük mücadelemizin tarihinin derslerini yıl yıl, ay ay, gün gün açığa ve bilince çıkarmak çok anlamlıdır. Böyle bir mücadele gerçekten nasıl yürütüldü, neye dayandı, Neyle kazanıldı? İnsanlığın gelişimine ters bir biçimde son yüzyılda Kürdistan'a dayatılan inkar ve imha sistemi, kültürel soykırım rejimi gibi bir saldırganlık sistemi nasıl kırılarak Kürt toplumu yok edilişten yeniden diriltildi, var edildi? Bu soruları her zaman kendimize sormalıyız. Doğru ve yeterli bir biçimde cevap vermeliyiz. Önder Apo, "***birkaç doğru düşünce, biraz dürüst yaklaşım, belli bir çaba harcama bu gelişmeleri yaratan temel duruş oluyor***" dedi. Dolayısıyla bu kadar zorlu bir mücadeleyi yürüterek başaralı sonuç almanın nedenlerinin bilinmesi, yani Önderlik özellikleriyle parti ilke ve ölçülerinin doğru anlaşılması büyük önem taşıyor.

Kürdistan'da yaşanan bütün gelişmelerin PKK gerçeğiyle yakından bağı olduğu, Önder Apo'nun ruh, duygu ve düşünce dünyasının yaşama geçirilmesi olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Her şey Önderlik düşüncesinin hayata geçirilmesi temelinde gerçekleştirildi ve kazanıldı. Her şey parti öncülüğüyle başarıldı. Önder Apo, "***Partisiz Kürdistan'da yaprak bile kıpırdamaz***" dedi. Gerilla olmak, silah kuşanmak özgür halk haline gelmek, serhildana kalkmak, demokratik ulus olarak devletçi sistem karşısında yeni bir duruş kazanmak kolay bir şey değildir. Bütün bunları parti öncülüğüyle gerçekleşmiştir. Parti öncülüğü de doğru düşünce demek, toplumsal komünal yaşam demek, örgütlü çalışma demek. Böyle bir özgürlük yürüyüşünün, ulusal dirilişin, demokratik toplum ve özgür kadının var oluşunun bu ilkelere dayandığı, parti öncülüğüyle gerçekleştiği tartışma götürmeyen bir gerçektir. O halde zihniyet olarak, ruh ve duygu olarak, düşünce sistemi olarak, komünal yaşam ve kolektif çalışma tarzı olarak partinin kazandırdığı, yarattığı, geliştirdiği değerler temelinde tüm gelişmeler sağlatılmıştır. En zor koşullarda en ağır mücadeleyi yürüterek kesintisiz bir biçimde 40 yılı aşkın bir süre devam eden bir özgürlük mücadelesinin ve onun Kürdistan'da yürütülüşünün Kürt halkı ve özgür insanlık için etkisi yüzyıllara yayılacak çok büyük tarihi kazanımları biriktirdiğini bilmeliyiz, görmeliyiz.

36. mücadele yılında PKK küreselleşti

36. yıl mücadelesi de buna çok büyük bir katkı yapmıştır. Daha önceki yıllarda Kürdistan ve bölge açısından PKK'nin oynadığı rol ne idiyse, yürüttüğü mücadelenin ortaya çıkardığı kazanımlar ne anlam ifade ettiyse, 36. yılda, özellikle de faşist IŞİD çeteleri karşısında Kobanê'de, Şengal'de, Maxmûr'da gösterilen direniş temelinde ortaya çıkartılan kazanımlar da küresel düzeyde, bütün insanlık için benzer özellikler taşıdı, benzer değerler ifade etti. 36. mücadele yılı PKK'nin küreselleştiği, uluslararasılaştığı, zihniyet, düşünce ve mücadele tarzını dünyanın dört bir yanına taşırdığı, dünyanın dört bir yanında gençlerin, kadınların, tüm ezilenlerin elinde özgürlük silahı haline getirdiği bir yıl oldu. Böyle bir gelişmenin hiç kuşkusuz üçüncü Önderliksel doğuşla, paradigma değişimiyle, Önder Apo'nun paradigma değişimi temelinde geliştirdiği demokratik modernite çizgisiyle kopmaz bağları var. Bu çizgi Önderliğin bütün insanlığa, bütün ezilenlere hitap ettiği, onlar için kurtuluş yolunu gösterdiği bir çizgi olma özelliği taşıyor. Evrenselleştiği bir durumu ifade ediyor. Bu teorik gerçeklik, ideolojik gerçeklik özellikle de 36. yıl mücadelesiyle pratiğe geçmiş bulunuyor. Önceki yıllarda sağlanan adım adım birikim 36. yılda neredeyse bir küresel devrim gibi bütün insanlığa yeni umut olma, yeni bir devrim anlayışını taşırma gibi bir gelişmeye yol açtı. Bu gelişmeler Önderlik teorisiyle, üçüncü Önderliksel doğuşla pratiğin birleşmesini, bütünleşmesini ifade ediyor. Uzun yıllar yapmaya çalışıp da nicelik düzeyde adım adım sağladığımız birikimlerin 36. yılda niteliksel sıçramaya dönüşmesi, yani bir devrim halinde dünyaya, insanlığa taşırılması gibi bir durumun yaşanılmasını ifade ediyor.

Diğer yandan IŞİD faşizmi karşısında gösterilen direnişin büyük etkisi var. Böyle bir direnişin haklılığı, bölgesel ve küresel düzeyde insanlık için toplumlar için etkisi hiç kimsenin karşısında duramadığı bir faşist gücün karşısında durup onun saldırı iradesini kıran bir mücadelenin ortaya çıkartılması da bütün insanlığı bu düzeyde etkiledi. Böyle bir konumda olmanın veya böyle bir gelişmeye yol açmanın IŞİD gerçeğiyle bağı var. IŞİD saldırılarına yüklenen politik çıkarla bağı var. IŞİD karşısında başta Maliki yönetimi olmak üzere Suriye yönetimi gibi hiçbir devletin duramamasına rağmen Kürt gerillasının direnerek bu saldırganlığı kırmış olmasıyla bağı var. Dar düşünmemek gerekli. 36. yılda sadece Kürtler ve Kürdistan savunulmadı. Sadece Rojava devrimi ve Şengal'de Êzîdî Kürtlük savunulmadı, korunmadı. Bu direnişlerle Ortadoğu halklarının tarihsel duruşu, varlığı savunuldu. Bu direnişlerle 21. yüzyılın ilk çeyreğinde tıpkı yüzyıl öncesine benzer şekilde insanlığın başına yeniden bela edilmek istenen bu faşist saldırganlığa kahramanca duruşla büyük darbeler vuruldu. Bu faşist saldırganlığın iradesi kırılarak bütün insanlık savunuldu. Özgür insanlık, demokratik güçler savunuldu. Bu duruma dar yaklaşımlar var, mahalli yaklaşımlar var, bazı çıkarlar temelinde yaklaşımlar var. İşte Irak'taki mücadele, Suriye'deki mücadele gibi daraltılarak yaklaşımlar var. Enerji mücadelesi gibi aşırı ekonomikleştiren yaklaşımlar var. Kuşkusuz bütün bunların payı var. Hepsi birer etkendir ama Ortadoğu'da yaşanan büyük mücadeleyi bu kadar daraltmamak gerekli. Böyle olsaydı Kobanê gibi Kürdistan'ın en küçük kasabasında gerçekleştirilen iki buçuk aylık direniş kesinlikle tüm insanlığı bu kadar etkilemezdi. Toplumlar kadar devlet siyasetleri üzerinde de bu kadar etkisi olmazdı. Bunların hepsi gerçekleştiğine göre o Kobanê gibi küçük bir kasabada gösterilen direniş dar, mahalli özelliklere sahip değilmiş. Kobanê'ye saldıranlar sadece iki yüz bin nüfuslu bir şehri, kasabayı ele geçirmeyi amaçlamıyorlarmış. Bu saldırının arkasında çok farklı amaçlar, çıkarlar var.

Önder Apo, IŞİD için çok ağır bir kavram kullandı, küresel fahişe olduğunu söyledi. Ortadoğu'nun JİTEM'i değerlendirmesinde bulundu. Herkesin çıkarı için mücadele eden bir tetikçi, taşeron güç yaratıldı. 20. yüzyılda nasıl Avrupa üzerinden bu tür insanlığın başına bela olan kara yüzlü saldırı grupları ortaya çıkartıldıysa, öyle anlaşılıyor ki 21. yüzyılda da bu Ortadoğu'da denenmek isteniyor. Bunun arkasında küresel çıkarlar ve bölgesel gericilik var. Ortadoğu'da kendi aralarında 3. Dünya Savaşı yürütüyoruz diyen güçlerin hepsi aslında böyle bir tetikçi gücü ortaya çıkartarak, onun saldırısından siyasi yarar sağlamak istediler. Irak'a, Suriye'ye saldırılması bu temelde oldu. Bütün bunların dönüp dolaşıp geleceği yer Kürdistan'a dönük saldırı olacaktı. Nitekim çok zaman geçmeden 3 Ağustos 2014'te Şengal'den başlayarak bütün Kürdistan'a saldırı oldu. Daha öncesinde de 18-19 Temmuz'dan itibaren Rojava'ya dönük saldırı olarak başlatılan ve sürdürülen bir harekattı. 2014 Ağustos'undan itibaren ise Güney Kürdistan'ı da içine alan genel bir saldırı haline getirildi. Kesinlikle bu saldırı sadece Irak Şam İslam Devleti denen dinciliği ve Arap milliyetçiliğini Sünni mezhebi temelinde kendisine ideolojik kılıf yapmaya çalışan IŞİD güçlerinin saldırısı değildi. Küresel, bölgesel ve yerel gericiliğin hepsinin çıkar sağlamaya çalıştığı bir saldırıydı. Nitekim IŞİD'in Irak ve Suriye saldırısından ABD, İngiltere, İsrail öncülüğündeki güçler önemli siyasi kazanımlar elde ettiler. Yine AKP hükümetinin, Türkiye'nin, İran'ın, Suudi Arabistan'ın, Katar'ın yani bölgenin ulus-devlet gericiliğinin önemli çıkarlar elde etme durumu var. Aslında bundan Kürt işbirlikçiliği de yararlanmak istedi. Bu saldırıların başlarında ne kadar da heveslenmişlerdi! Onların da hem Irak'taki gelişmeler hem de Suriye'deki ve Rojava'daki saldırılar temelinde bir takım kazanımlar elde etme beklentileri vardı.

IŞİD, küresel, bölgesel ve yerel gericiliğin çıkarlarını temsil ediyor

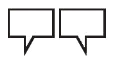
IŞİD'i kuşkusuz onun bunun sadece dış güçlerin yarattığı bir hareket olarak görmemek lazım. Körfez savaşından bu yana yaşanan gelişmelerle payı var. Saddam Hüseyin rejiminin yıkılması ile bağı var. Irak'ta rejim kuramama, özellikle de Sünni Arap toplumunu bastırma, geriletme ile bağı var. IŞİD bu toplumsal kesime dayandı. Yine 2011 başından itibaren Arap baharı adı altında ortaya çıkan gelişmelere de dayanma durumu var. Suriye'de gelişmeler sağlamaları da bu çerçevede oldu. Ama kesinlikle diğer boyutu, yani bölgesel, küresel ve yerel gerici güçlerin çıkarları temelinde hareket etme, saldırıya geçme, bu anlamda onlar temelinde beslenme durumu da var. Bu gerçekliği gözden kaçırmamak gerekir. Kürdistan'a da bu temelde saldırttılar.

IŞİD'in biraz palazlandıktan sonra Rojava Devrimine saldırması bir tesadüf değildir. Daha devrimin birinci yıldönümünü kutlamadan devrimi yok etmek üzere saldırıya geçmesinin küresel, bölgesel ve yerel gericiliğin çıkarlarının temsil edilmesinden başka bir anlamı yoktur. Bu saldırıları IŞİD adlı örgüte ne faydası var? Rojava gibi birkaç kasabadan oluşmuş bir alanda kendine göre bir halk yönetiminin var olması IŞİD'i ne kadar tehdit ediyordu? Var mıydı böyle bir tehdit? Yoktu. O halde Temmuz 2013'te Rojava devrimine niye saldırdı. Gerçekten Irak'ta bastırılmış Sünni toplum Rojava Devrimi yıkılınca mı kurtulmuş olacaktı? IŞİD dinciliği Rojava devrimi yıkılınca mı bölgede, dünyada zafer kazanacaktı? Hayır, bunlarla izah etmek mümkün değil. Rojava Devrimine bu kadar saldırmasının, Rojava devrimini yıkmayı kendisine temel görev edinmesinin IŞİD oluşumuyla bağı yok. Tamamen başka güçlerin çıkarları ile bağı vardır. Uluslararası ve bölgesel bir kısım güçler bu saldırıdan kendileri açısından çıkar görmüşlerdir. Tabii ki en başta da Türk devleti!

Bu saldırıların Kürdistan'daki gelişmelerle, PKK öncülüğünde 40 yıllık mücadele ile ortaya çıkartılan ve kapitalist modernite sistemine karşı alternatif bir demokratik moderniteyi öngören yeni devrimsel gelişmeyi durdurmak, kontrol altına alma amacıyla bağı var. Böyle bir amaç başlı başına IŞİD'in önünde yoktur ama bu amaç küresel kapitalist modernite güçlerinin önünde vardır; İran ve Türkiye tarafından temsil edilen bölgenin ulus-devlet statükoculuğunun amaçları arasında vardır. Bu iki güç Kürdistan üzerinde kültürel soykırımı yürüten güçler oluyorlar. Böyle bir saldırının Kürdistan'da ulus-devlet yaratmaya, Kürdistan'daki bütün gelişmeleri, Kürt varlığını bu temelde kendi denetimine, kendi çıkarlarına bağlamaya çalışan güçlerin amaçlarıyla bağı vardır. Demek ki bütün bu saldırılar bu amaçlaydı. Kürdistan'dan gelişen yeni bir demokratik devrimin, özgürlük devriminin Ortadoğu'yu sarmasını ve insanlığı daha fazla etkilemesini engellemek için bu saldırı yapıldı.

Diğer yandan şöyle bir durum ortaya çıktı. Bölgede küresel ve statükocu güçlerin çözümsüzlüğü ortamında ataklığı ve saldırganlığıyla statükoculuğu bozan, ideolojik ve politik çizgisiyle yeni demokratik Ortadoğu

ve özgür insanlık yaratmayı öngören iki gücün gelişimi var. PKK öncülüğündeki gelişim zaten gericiliği tehdit ediyor. Faşist IŞİD saldırganlığı da bazı politik roller oynadıktan sonra gücü artınca söz konusu güçler açısından giderek tehlike oluşturmaya başladı. O halde bu iki tehlikeyi çatıştırıp zayıf düşürme planının, hesabının olduğu bile söylenebilir. IŞİD'in Ağustos'tan itibaren Güney Kürdistan'a ve Rojava Kürdistan'a bu denli saldırtılmasının arkasında kesinlikle böyle bir planın varlığı ifade edilebilir. Bu temelde iki güç çatıştırılıp zayıf düşürülerek bir yerde kendilerine muhtaç konuma düşürülmek istenmektedir. Bu biçimde IŞİD daha fazla kontrol altına alınmaya, PKK'nin ilerleyişi, Kürdistan'daki özgürlük devriminin gelişimi ise durdurulmaya, sınırlandırılmaya çalışılıyor.

"36. yılda sadece Kürtler ve Kürdistan savunulmadı. Sadece Rojava devrimi ve Şengal'de Êzîdî Kürtlük savunulmadı, korunmadı. Bu direnişlerle Ortadoğu halklarının tarihsel duruşu, varlığı savunuldu. Faşist saldırganlığın iradesi kırılarak bütün insanlık savunuldu."

Koalisyonun oluşturularak IŞİD'in bombalanması ve Kobanê'ye peşmerge gönderilmesi bu temelde gelişti. IŞİD saldırıları esas olarak Rojava halkının, gerillanın bütün Kürt halkının ve demokratik güçlerin birlikte direnişiyle kırılırken, o saldırılar altında Kürdistan'daki mücadele birikimi de zayıflatılmak istendi. **Kobanê'ye IŞİD niye bu kadar saldırdı? Rojava Devrimini yıksa IŞİD ne kazanacaktı? Bu soruyu Kobanê saldırısında daha net görebiliriz. Kobanê'yi alsa bölgesel zafer mi kazanıyor IŞİD? Hayır. Ama zaferi sanki Kobanê'yi ele geçirmekle sağlayacakmış gibi bir tutum içerisine girdi. Bu IŞİD tutumu değil, IŞİD'i var eden güçlerin politik çıkarlarını görmek lazım.** Onlar daha çok PKK'yi sınırlandırmak, özgürlük devrimini zorlamak ve Kürdistan'daki gelişmelere Kürt işbirlikçiliğini ortak etmek için çaba harcadılar. IŞİD'in Kobanê'ye bu kadar saldırmasında AKP hükümetinin, TC devletinin büyük çıkarları var. Rojava Devrimini Kobanê'yi düşürerek tasfiye etmek istiyorlar. **Rojava Devrimini tasfiye etmek isteyen birinci gücün Türkiye olduğunu çok iyi biliyoruz.** Şimdi bütün bu çıkarlar temelinde iki buçuk aya yakın süre içerisinde en vahşi saldırıyı Kobanê şahsında Kürt halkı yaşadı. Sadece Kobanê'de değil, Cezîre'de de, Şengal'de de semirtilip beslenen faşist IŞİD çeteleri, dünyanın dört bir yanında derlenen çeteler aynı amaçla saldırıya geçirildiler. Buna karşı Ağustos'tan bu yana, dört aydır gerillanın ve Kürt halkının tarihin en kahramanca direnişlerinden birini göstermesi söz konusudur. Bunu gelecekte tarih daha net yazacak.

Kobanê'de AKP politikaları yerle bir edildi

Kobanê'de direnmek, Şengal'de, Maxmûr'da direnmek, IŞİD saldırılarına karşı direnmek, Önder Apo'nun ifadesiyle, IŞİD'in olduğu her yerde direnmek, söz konusu amaçlara da darbe vurmak, onlara karşı mücadele etmektir. Sorun sadece IŞİD'e karşı direnme ve IŞİD güçlerini geriletme değildir. IŞİD saldırılarıyla gerçekleştirilmek istenen gerici amaçların başarısız kılınması, yenilgiye uğratılmasıdır. Bu çerçevede Türkiye, İran gibi bölgenin ulus-devletçi, statükocu, kültürel soykırımcı güçlerinin amaçları önemli ölçüde kırıldı. Kobanê'de ciddi bir zorlanma yaşansa da direnişin sürmesi, yenilmemesi, başarı çizgisinde yürümesi Kobanê'yi ele geçirmek isteyen AKP politikalarını yerle bir etti. **Kobanê'de yenilen IŞİD yenilen AKP oldu, TC oldu.** Böyle olmaya da devam ediyor. Yine Kobanê'nin direnmesi, buna bağlı olarak diğer bütün savaş ceplerinde Kürt halkının direnmesi Kürdistan özgürlük devrimini geriletmek, durdurmak isteyenlerin amaçlarını bozdu. Gelinen aşamada tümüyle onları başarısız kılacak bir sonuç hala elde edilmese de onların istediği gibi bir durum da ortaya çıkmadı. **Kobanê'yi düşürmek isteyen faşist bloğun yenilgisine karşı bütün özgürlükçü demokratik insanlığın desteği, birliği yaratılması gibi antifaşist demokratik bir cephenin oluşturulması da Kobanê direnişi etrafında sağlandı.** Bir tarafa karşı şiddetli bir silahlı direniş içinde olunurken, bir tarafla da mücadele silahlı olarak değil de ideolojik-siyasi olarak yürütülmeye kaydırıldı. Mücadelenin şekli genişletildi. Kobanê etrafında oluşan koalisyonu, IŞİD'e karşı mücadele ortaklığını, fiili ittifakı böyle değerlendirmek lazım. Rojava'daki farklı örgütler arasında geliştirilen ittifak ile ona dayalı **Kürt Ulusal Kongresi**'ni toplama çalışmalarının yeniden başlaması, Ulusal Kongre düzeyinde bütün Kürdistan'ı içine alacak bir ittifak arayışı bu temelde gelişiyor. Bu direnişe bağlı olarak gerçekleşiyor.

Direnişin kırılması, Rojava Devriminin ezilmesi Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin yenilip tasfiye edilmesi temelinde Kürdistan üzerinde egemenlik kurmayı hesaplayan güçlerin planlarının boşa çıktığı açıktır. Direniş saldırıları başarısızlığa uğratınca şimdi direnişi takdir eden, onunla uzlaşmaya çalışan, onun yarattığı kazanımlardan pay elde etmek için onunla ilişkilenmeye çalışan bir durum ortaya çıktı. Bu temelde faşist sömürgeci güçlere karşı silahlı direniş bütün şiddetiyle yürütülürken, IŞİD faşizmine karşı olan güçlerle de siyasi ilişki içinde mücadeleyi ideolojik ve siyasi çerçevede, ilişki ve mücadeleyi bir diyalektik bütünlük halinde birlikte yürütme durumu yaşanmaktadır. Ortaya çıkan gelişmeler, şimdi ulaşılan nokta bu düzeydedir. Bütün bunlar Kürdistan için olduğu kadar, bölge demokrasisi ve özgür insanlık için de büyük gelişmeler, tarihi gelişmeler, tarihi kazanımlar içermektedir. Ama şu da bilinmeli mücadele sona ermemiştir, kazanımlar eğer mücadele ile beslenmezse kalıcı değildir. İster silahlı direniş olsun, ister ilişki-ittifaka dayalı ideolojik siyasi mücadele biçiminde olsun, ancak çok yönlü bir mücadele ile beslenirse bu kazanımlar kalıcı olur. Kürt halkının ve Ortadoğu halklarının özgür ve demokratik yaşamı üzerinde kalıcı etkide bulunur. Onun dışında mücadelesizlik kendi başına sonuçlar ortaya çıkarmaz. Bu gerçeği görmek lazım. Ancak kalıcı sonuçlar ortaya çıkmamıştır diye son 4 aydır Kobanê ve Şengal'in merkezinde olduğu Rojava ve Başur'da IŞİD faşizmine karşı yürütülen kahramanca direnişin büyüklüğü Kürdistan ve Ortadoğu halkları açısından yarattığı gelişmeler küçümsenemez, görmezden gelinemez, hafife alınamaz. 1 Kasım'da gördük: Bütün dünya yeniden bir ruh, heyecan kazandı. İnsanlık yeni bir umuda özgürlük yürüyüşüne çıkma gücünü göstermeye sahip oldu. Bu direnişle İran, Irak, Amerika, Avrupa gibi güçler aslında IŞİD'e karşı mücadele edilebileceği durumunu gördüler. Biraz mücadele iradesi kazandılar. Yoksa Kürt direnişiyle karşılaşmadan IŞİD karşısında hiçbir güç duramadı. Bunu IŞİD de itiraf etmiş bulunuyor. Kobani'ye, YPG-YPJ güçlerine saldırılarını bu temelde yürütüyor. Kendilerini yenilgiye uğratan tek güç olarak değerlendiriyorlar ve bunu kabul etmemek, tersine çevirmek için bu kadar iddialı, tüm güçlerini ortaya koyan vahşi bir saldırıyı sürdürüyorlar.

Bütün bunlar, 36. yılda da PKK ve Önderlik çizgisinde savaşan gerillanın büyük bir mücadele yürüttüğünü ortaya koymaktadır. Öyle ki, bütün yıllardan daha zorlu ve büyük bir mücadele verilmiştir. IŞİD faşizmi gibi hiçbir ölçü tanımayan saldırganlığı durdurma, iradesini kırma ve artık adım adım yenilgiye uğratır bir düzeye gelme PKK tarihi açısından da insanlık tarihi açısından da önemli direnişlerden biridir. Hiç kimsenin aklından geçiremediği, olacağına ihtimal vermediği bir direniştir. Bu anlamda Kürt gerçeği, Kürt sorunu, Kürdistan özgürlük mücadelesinin büyüklüğü, Kürt gerillasının hak, adalet, özgürlük savunucusu olma gerçekliği, Kürt kadının özgürlük mücadelesinde gösterdiği cesaret ve kahramanlık bugün bütün insanlığa yol gösteriyor, ruh veriyor, heyecan kazandırıyor. Bu kazanımı ortaya çıkartan kahramanca bir mücadele oldu. Bu mücadelenin büyük şehitleri var. **Hiçbir şey bedelsiz olmadı. Her şey kanla, terle, bedel ödeyerek kazanıldı, savaşılarak kazanılıyor. Özgür yaşam, iradeli yaşam, var olma, varlık ve özgürlük Kürdistan'da savaşla, fedai çizgisinde direnerek elde ediliyor.** Öyle başkalarının "*şu yolla da olur, bu yolla da olur*" sözleriyle gerçekleşmiyor. Kürdistan'da silahın hükmü geçmiş sözleri, PKK ne zaman silahı bırakacak hayalleriyle değil. Bütün bunların hepsinin birer hayal olduğu, aldatmayı ifade ettiği, Kürdistan ve Ortadoğu gerçeğiyle hiç uyumlu olmadığı açığa çıktı. Gelişmelerin bir de böyle boyutu var. Önderlik çizgimiz, PKK'nin direnme çizgisi, meşru savunma çizgisi bu temelde bir kere daha doğrulandı, kanıtlandı. Onu farklı görmeye, göstermeye çalışan güçlerin yaklaşımlarının, anlayışlarının gerçeği temsil etmediği net bir biçimde açığa çıktı.

Şunu da unutmamak lazım: Hiçbir şey sonuçlanmış değil, hiçbir şey kalıcı değil, mücadele devam ediyor. 37. yıla böyle bir mücadele içinde giriyoruz. 36. parti yılı Kürdistan'ın dört bir yanında dört cephede savaşma biçiminde ifade edebileceğimiz bir direniş yılı oldu. Bu bakımdan 37. parti yılına bundan önce 36 yılda sağlanan büyük kazanımlarla, ama büyük bir direniş, mücadele içinde de girdiğimiz bir gerçektir. Önder Apo buna dört cephede birden savaşmak dedi. Dolayısıyla görev ve sorumluluklarımız çok daha büyük, ağır. Büyük gelişmeler ve kazanımlara rağmen mücadelemizin azalma durumu söz konusu değildir. Tam tersine giderek daha fazla büyüme ve yayılma ihtimalini taşıyan büyük bir mücadele ve direniş yılı bizi beklemektedir. Çünkü özgürlük mücadelesinin gelişmesi bazıları açısından da büyük tehlikeler anlamına gelmektedir. 37. yıla böyle bir gerçeklik temelinde yaklaşmak doğrudur. Kobanê, Şengal başta olmak üzere IŞİD'e karşı mücadele cephelerinde direniş devam ediyor. 37. parti yılında da bu mücadele derinleşerek devam edecektir. Önder APO "***Nerede IŞİD faşizmi varsa orada mücadele olmalı, direniş olmalı***" dedi. O temelde bu mücadeleyi zafere taşımak için seferberlik çağırısı yaptı. Tüm halk ve gençlik olarak böyle bir seferberlik içerisinde IŞİD faşizmini yenilgiye uğratan demokratik Suriye temelinde Rojava Kürdistan'da özgürlüğü elde edecek, Irak'ta demokratik bir sistemin yaratılmasını hedefleyen, Güney Kürdistan'ın özgürleştirilmesi ve demokratik yapıya kavuşturulması amaçlarını hedefleyen bir direniş IŞİD faşizmine karşı sürecektir.

"Türkiye, İran gibi bölgenin ulus-devletçi, statükocu, kültürel soykırımcı güçlerinin amaçları önemli ölçüde kırıldı. Kobanê'de ciddi bir zorlanma yaşansa da direnişin sürmesi, yenilmemesi, başarı çizgisinde yürümesi Kobanê'yi ele geçirmek isteyen AKP politikalarını yerle bir etti. Kobanê'de yenilen IŞİD yenilen AKP oldu, TC oldu."

Bununla birlikte böyle bir savaşı, direnişi yürütebilmek için Önder Apo'nun ifade ettiği gibi savaşan halk gerçekliği temelinde Rojava ve Başur'daki halkın örgütlendirilmesi görevi ve sorumluluğu var. Demokratik ulus inşasının böyle bir savaşan halk gerçekliği temelinde gerçekleştirilmesi görevi önümüzde duruyor. Rojava ve Başur'daki savaş cephelerinde IŞİD faşizmini yenilgiye uğratacak bir gerilla ordulaşmasını sağlama, gerillanın büyütülmesi, ideolojik-askeri eğitimlerinin geliştirilmesi, saldırganlığı kıracak bir nicelik-niteliğe ulaştırılması bir görevi var. Diğer yandan bunu bir halk direnişi olarak sürdürme, halkın ekonomiden siyasete kadar bütün yaşamını böyle bir savunma direnişine bağlı, onu başarıya götürecek temelde halkı eğitme, örgütleme demokratik ulus sistemini bu esas üzerinden geliştirme görev ve sorumluluğu var. 37. yılda Rojava halkı tümüyle böyle bir mücadele içinde olurken, Başur'da da hem gerilla hem de demokratik özgür halk örgütlülüğü geliştirme yönünde çalışmalar sürdürülmesi gerekmektedir.

Çözüm alanı Kuzey Kürdistan'dır

Bakur'un bütün bu gelişmeler karşısında rolü, önemi gerilemiş ya da zayıflamış değil, tam tersine stratejik belirleyiciliği devam ediyor. Aslında taktik bakımdan da katkıları yine belirleyici düzeydedir. Şunu hepimiz çok iyi bilmeliyiz ki, Rojava ve Başur'da savaş gelişti diye "*çözüm, burada gelişen Kürdistan özgürlük mücadelesiyle olur, Kürt sorunu buradan çözülür*" gibi yanılgılı bir anlayışa kesinlikle kapılmamalıyız. Stratejik alan, çözüm alanı Kuzey Kürdistan'dır. Baştan itibaren Önder Apo'nun PKK için oluşturduğu Kürdistan stratejisi bu temeldeydi. Geçen 40 yıl içerisinde bu stratejinin doğruluğu defalarca kanıtlandı ve bu gerçeklik günümüzde de böyle olmaya devam ediyor. Eğer Kuzey Kürdistan'da hem askeri hem siyasi hem ideolojik bakımdan güçlü bir PKK mevzilenmesi olmazsa ne Rojava'da böyle bir direnişe destek verilebilir ne de onun başarıyla gerçekleşmesi sağlanabilirdi. Kuzey Kürdistan'da büyük devrimci gelişme var olmasaydı Güney Kürdistan'daki saldırganlık karşısında Güney Kürdistan yönetiminin tıpkı Maliki hükümeti gibi hiçbir direnme gösteremediği bir ortamda IŞİD saldırganlığının Şengal'de, Musul'da, Kerkük'te kıracak bir direnişi gösterilemezdi. Neden diğer güçler bu duruşu gösteremiyorlar? Çünkü stratejik duruşları doğru değil. Niye PKK gerillası sayı olarak diğerlerine göre çok az olmasına rağmen Başur ve Rojava gibi çok da uygun olmayan bir coğrafi alanda böyle bir faşist saldırganlığı durdurabiliyor? Çünkü sırtını Kuzey Kürdistan'daki özgürlük devrimine dayadı. Bakur halkının 25 yıllık özgürlük yürüyüşüne, serhildanına dayandırıyor. Bu olmazsa Başur'da ve Rojava'da ne gerilla, ne de siyasi hareketler herhangi bir varlık gösterebilirler.

Taktik açıdan da Kuzey Kürdistan'daki mücadelenin öneminin etkisi büyüktür. Suruç üzerindeki direniş olmasa Kobanê Direnişi bugüne kadar gelmezdi. Bazı çevreler Kobanê Suruç direnişidir diyorlar. Kobanê Direnişi ile Suruç Direnişini birlikte ele alıyorlar. Doğru yaklaşım budur. Gerçeği bu temsil ediyor. Baştan itibaren Kobanê sınırını Suruç üzerinden Kürt toplumu tutmasaydı ve bu dayanak olmasaydı Kobanê direnişçileri IŞİD faşizmini yenecek bir direniş ortaya koyamazlardı. Yine 6-8 Ekim tarihlerinde başta Kuzey Kürdistan olmak üzere, Doğu'da, Güney'de Kürdistan'ın dört bir yanında, yurtdışında, Kürt halkının Kobanê'yi sahiplenmek üzere büyük serhıldanı gelişmeseydi Kobanê yine savunulamazdı. Bu nedenle Bakur'daki durumu doğru anlamak, oradaki mücadelenin belirleyici stratejik önemini asla unutmamak gereklidir.

Diğer yandan TC devleti ve AKP hükümetinin inkarcı ve soykırımcı politikaları açısından da geçerli olan budur. Gelişmeler çok net gösterdi ki, **Kobanê'ye saldıran IŞİD olduysa, saldırtan da AKP'dir. Bunda hiçbir kuşku kalmadı. Kobanê'deki savaşı yönetenin Tayyip Erdoğan'ın olduğu sözlerinden zaten açığa çıktı.** Kim ne diyorsa "*Onu ben söyledim, onu ben yaptım*" diyor. "*Kobanê'ye peşmergeyi ben gönderdim*" diyor. Demek ki bütün savaşı organize eden, yürüten de kendisidir. Bunun açığa çıkması, Bakur halkının da bu temelde büyük bir tepki, öfke patlamasını göstermesi AKP'yi ciddi biçimde sarstı. Bunun üzerine 30 Ekim'de **Milli Güvenlik Kurulu**'nu topladılar ve yeni bir topyekün saldırı kararı aldılar. Şimdi AKP hükümeti ile TC devletinin hareketimize karşı kararı budur. HDP'lilerle görüşmesi sahte, hepsi aldatmaya dönüktür. Biz bu görüşmelerin içinde hareket olarak yokuz. Bize ne bir kelime söylenmiştir, ne görüşümüz alınmıştır, ne kimseyle görüşme yapıyoruz. Bizim dışımızda oluyor bunlar. Dolayısıyla mevcut haliyle bizi bağlayan hiçbir şey yoktur. Bizi bağlayan ve bildiğimiz tek şey var, 30 Ekim'de Milli Güvenlik Kurulu'nda PKK'yi imha ve tasfiye kararı alındı. Bunu Kırmızı Kitap'a yazma kararı aldılar. Birinci paralel gücün PKK olduğunu ifade ettiler. Başta Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan olmak üzere tüm hükümet uluslararası güçlerin önüne IŞİD'ten daha fazla PKK ile mücadeleyi koymak istiyor. Bütün çabası, pazarlığı bunun üzerinedir. IŞİD'e karşı ben de sizinle olayım ama PKK'yi de yanına koyalım, IŞİD ile PKK'ye karşı birlikte savaşalım, dayatmasında bulunmaktadır. Küresel güçleri buna ikna etmek için bütün imkanlarını seferber ediyor. Bağdat ziyaretinde Başbakan Davutoğlu aynı şeyi orada da ifade etti. Demek ki Bağdat hükümeti ile de aynı pazarlığı yapıyor. Yani **onun ötesinde süreçtir, görüşmedir, bir hikaye! İmralı'ya gidecek heyete iki kişi değil on kişi eklense ne olur? İki senedir heyet gidip geliyor, hangi kalıcı sonucu elde etti? Pratiğe ne yansıdı? Sadece bir diyalog süreci oldu, o kadar. Onun ötesinde sorunu kabul eden, müzakereye geçen bir adım atılmadı.**

Şu bilinmelidir ki, AKP'de Kürt halkının, bu temelde Kürt sorununun varlığını kabul eden bir zihniyet ve siyaset yok. ***Bizim varlığımızı kabul etmeyen bizim sorunumuzu nasıl çözer?*** Başbakan Davutoğlu hala "*hepsi eşittir, Türk vatandaşlarının sorunlarını çözeceğiz*" diyor. Zaten biz de buna karşı çıkıyoruz. Farklılığımız ve bunun gerektirdiği doğal haklar kabul edilmeden Kürt sorunu çözülemez. Şimdiye kadarki bütün özel savaş hükümetlerinin tutum ve yaptıklarından hiçbir farkı yok bunun. Sadece sert yumruğun yanında biraz yumuşak söylem de gösteriyor. Yani **şeker ve kamçı politikasını birlikte yürütüyorlar.** Erdoğan sert yapıyor, Davutoğlu ise yumuşatıyor. Aslında Erdoğan tutumuyla devlet politikasını ben temsil ediyorum diyor. Bilinen emperyalist sömürgeci politikayı AKP hükümeti diğer hükümetlere göre daha iyi uygulamaya çalışıyor, o kadar. Bu bakımdan hiç yanılmayalım, mevcut yumuşak davranışların, HDP ile görüşmeler yapmanın altında yatan sadece 2015'deki seçime kadar sükuneti sağlamak ve seçimi kazanacağı bir ortam yaratmaktır. Bunun dışında hepsi hile aldatmadır. Onun dışında hiçbir yaklaşımı, çabası yoktur. Tayyip Erdoğan ve arkadaşları Kürt halkını halk olarak kabul etmiyor ki, bu halka hak tanısın ve sorununu çözsün.

Demokratik siyaset, görüşmeler yapabilir ama biz PKK'yiz, HDP değil. HDP ayrı bir örgüttür. Belki bazı düşüncelerimiz ve eylemlerimiz birbirine yakın olabilir ama kesinlikle aynı hareket değiliz. Bu anlamda biz de gerçeği iyi bilelim. Yapılanların bizim adımıza yapılıyor gibi bir anlayışın ortaya çıkması doğru değildir. Herkes kendi adına çalışıyor. İmralı'ya gidip Önder Apo'yla görüşüyorlar, bundan sonra da görüşecekler. Önder Apo kapıyı hiç kapatmayacak bir yerdedir, bir konumu var. Bu konumuyla Önder Apo bir mücadele yürütüyor. O durumu anlamak gerekiyor. Kendi bulunduğu yerde, koşullarına ve imkanlarına göre mücadele yürütüyor. Bu ne anlama geliyor? Biz de olduğumuz yere göre mücadele etmeliyiz. Kendi konumumuza göre mücadele etmeliyiz. Zaten öyle yapmadığımız için bizi eleştirdi. Sadece bizi değil, HDP'yi de bu çerçevede eleştirdi. Kendi işinizle uğraşın, silahlı, silahlı mücadelenin durumuyla sizin ilginiz olama, dedi. "*Herkes kendi işini yapacak, birbirinin işine müdahale etmeyecek, karışmayacak. Başkasının işini kendi işi saymayacak*" dedi. Önder Apo'nun yürüttüğü çalışmalardan bu dersi çıkarabiliriz. AKP'ye

karşı mücadele etmek lazım. Böyle bir pozisyonda olmamak bize kaybettirir. Her şey sadece mücadele ile kazanılabilir. O halde Önder Apo nasıl ki bu kadar imkansızlıklar içinde büyük bir mücadele veriyor, siyasi çözümün önünü açmaya, onun zihniyet temelini, onun projelerini yaratmaya, Türkiye toplumunu bu temelde eğitmeye, bilinçlendirmeye, ikna etmeye çalışıyorsa biz de özgürlük devrimini, demokratik özerklik çözümünü kendi gücümüzle gerçekleştirmek için yüzde 1 değil, yüzde 90, yüzde 100 seferber etmek üzere mücadele etmeliyiz. Çünkü Önder Apo şimdiye kadar mücadele gücümüzün yüzde bir ortaya konulduğunu söyleyerek hareketimizi eleştirmiştir.

Şu netçe ortaya çıktı: Büyük mücadele gelişmeden hem de doğru bir tarzda ve başarı çizgisinde gelişmeden Önder Apo'yu destekleyemeyiz, güçlendiremeyiz. Dolayısıyla Önder Apo'nun temsil ettiği ve gerçekleştirmeye çalıştığı siyasi çözüm gerçekleşmez, müzakerenin önü açılmaz, müzakere sürecine girilmez. O bakımdan 36. PKK yılı Kuzey Kürdistan'da ateşkes içinde geçti ama hemen yanı başında büyük bir savaş olarak yaşandı. **Kobanê savaşı Bakur savaşıydı.** Zaten Bakur'dan birçok genç ve halk gitti savaşa katıldı. Sadece silahlı çatışmalar Kobanê'de oldu, Cezire'de oldu, Şengal'de oldu. Bakur'un dağlarında ve şehirlerinde silahlı direniş gerçekleşmedi ama büyük bir mücadele yaşandı. Bakur bu mücadeleden kopuk değildi. Mücadelesiz bir ortam söz konusu değildi ve şimdi Kobanê Direnişi'nin açığa çıkarttığı gerçekler temelinde 37. yıla Bakur'da çok daha büyük bir mücadele durumu eklendi. Bir taraftan seçim sürecine giriliyor. Fakat süreç yalnız başına seçim süreci değil çözüm sürecidir. Hangi yöntemle olursa olsun bir gün bile ertelemeden Kürt sorununu çözme sürecidir. Bu anlamda **yönetimimiz somut adımlar bekliyoruz açıklaması yaptı. Bunun dışında hiçbir şeyin ciddiye alınmayacağını ifade etti.** Önder Apo da "*sadece müzakereye geleceklerle görüşürüm, artık diyalog için yanıma kimse gelmesin*" dedi. Süreç işte bu temelde çözüm için kalıcı pratik adımlar atma sürecidir. Biz hareket olarak kesinlikle böyle bir mücadeleyi dayatacağız.

AKP seçimden güçlü çıkarsa savaşı hızlandırır

AKP'nin hesapları çok nettir. 30 Ekim tarihli MGK kararı ile imha ve tasfiye kararı aldılar, fakat seçime kadar süreç varmış gibi yumuşatarak götürmeye çalışacaklar. Şimdiki yaklaşımları seçimi kazanma yaklaşımıdır. Hiçbir şekilde aldanmayalım. Eğer seçimi kazanırlarsa 2011'de 12 Haziran seçimi ardından ne yaptılarsa bu sefer de aynısını yapacaklar. Yine aynı şeye hazırlanıyorlar. Bunun için demokratik siyaseti daha güçlü ve aktif şekilde destekleyerek demokratik siyasetin büyük güç kazanmasına yol açacak bir sonucun açığa çıkması için çalışmalıyız. 2015 seçiminden sonra siyasetin nasıl gelişeceğini böyle bir sonuç belirleyecek. Eğer yine AKP kazanırsa Bakur'da daha büyük bir faşist saldırıyla karşı karşıya geleceğiz. Şimdiye kadar olduğu gibi tek başına iktidar olarak seçimden çıkamaz ise belki o zaman Türkiye'de siyasi müzakere adımı atacak bir yaklaşımı ortaya çıkabilir. Bu konuda net bir düşünce sonucuna ulaşmış durumdayız. İkincisi ise seçimden AKP'nin güçlü çıkması halinde karar verdiği savaşı hızla pratikleştirecektir. O halde biz de bunlara karşı direnmek üzere büyük bir hazırlık yapmalıyız. Rojava'da, Başur'da IŞİD faşizminin saldırılarına karşı direnişi en yüksek düzeyde, yüksek yoğunluklu savaş düzeyinde yürütürken Bakur'da da AKP faşizminin IŞİD faşizmine paralel olarak seçimden sonra geliştirebileceği olası saldırıya karşı direnmek üzere yüksek yoğunluklu direniş savaşı yürütebilecek bir güce ulaşmak üzere kendimizi hazırlamalıyız. 37. yıl Bakur'da da seçim sonuçlarına göre esas gidişat belli olacak; büyük bir savaş yılı da olabilir, öyle olmasa da çok derin ve kapsamlı bir siyasi mücadele yılı olacaktır. Her halükarda mücadele daha da yayılacak ve derinleşecektir.

Son dönemlerde İran biraz sessizdir. Aslında bazı görüşlere göre geriledi, Irak'ta yönetim değişti, Suriye'de IŞİD üzerinden ABD bir hamle yaptı, İran zayıfladı ve onun için kendini toparlamaya çalışıyor. Ne yapacağını yeniden kararlaştırmak istiyor. Bir görüşe göre ise İran tersine daha da güçlendi, ABD IŞİD ve AKP ile çelişki ve çatışmaya düştü. Böylece Sünni mezhebine dayalı aşırı saldırganlıkla savaşırken İran Şiiliğiyle ilişkileri geliştirmeye çalışıyor. El altından görüşmeler var ve İran bu temelde kazanıyor, deniliyor. Bunun için böyle ittifak yapma arayışında. Ne olursa olsun, bunlar görüşlerdir, somut ve net bir şey yoktur. Ama biz şunu biliyoruz, IŞİD'in Kürdistan saldırısından en çok memnun olanlardan birisi İran'dı. Başka biçimlerde çatışsa da bu anlamda destek de verdi. Rojhilat halkı komplodan sonra Kobanê'yi desteklemek üzere ayağa kalktı, onlara karşı benzer saldırıyı İran da yürüttü. Aynı zamanda Bakur'da serhildana kalkan halka karşı Hizbulkontrayı da saldırttı. Hizbulkontrayı saldırtan merkez İran'dır. Onların merkezi İran'dır, saldırıları İran'ın politikaları temelinde gerçekleşiyor. İran'ın Kürt karşıtı zihniyet ve politikasında hiçbir değişiklik yok. Bu noktada AKP hükümetiyle ilişki ve ittifakları var, bu da Kürt karşıtlığı üzerindedir. Başka konularda Ortadoğu'da kendi aralarında bir savaş halindeler ama Kürtlere karşı mücadele söz konusu olduğunda ittifak halindeler. Birbirlerini gözetirler. Geçmişte de Kürt isyanlarını birlikte bastırdılar. Şimdi de Kürt karşıtı politikada birleşiyorlar, uzlaşıyorlar. Diğer çelişkiler ile Kürt sorununu ayrı ayrı ele alıyorlar. Kürtler söz konusu olduğunda çelişkiler ne olursa olsun birleşebiliyorlar. Bu açıdan İran'la Türkiye arasında çelişki var diyerek Kürtlerin kendini kandırmamaları lazım. Her zaman bu konuda ihtiyatlı olmaları lazım.

Biz bölgesel çözüm istedik. Kürt sorunu bölgenin kendi içinde çözülsün istedik. Önder Apo 2013 Newrozu'nda dış güçlerin varlığını kesen bir bölgesel iç ilişki geliştirdi. En son buna '*milli çözüm*' dedi. Bu temelde iki yıldır AKP ile çözümü gerçekleştirmek için her türlü çabayı harcadı. Ona paralel benzer bir çözümün gerçekleşmesi için yönetimimiz İran'la da görüşmeler sürdürdü, bu yönlü çaba gösterdi. Fakat bütün çabalarımıza rağmen ne Türkiye'de ne İran'da böyle bir çözüm eğilimi gelişti. Kürt'ün Rojava'da varlığını, Rojava'da Kürt özerkliğini tanıma yönünde en küçük adım atmadılar. AKP oyaladı, İran oyaladı, kesinlikle Kobanê'nin düşmesi için çaba harcadılar, onun arkasında oldular. Küresel güçler bundan yararlanarak müdahale ettiler. Şimdi kalkmış Ahmet Davutoğlu diyor ki, "*biz yerel çözümden yanayız. Kimse bu işe karışmasın.*" Rojbaş derler adama. "*Kobanê'nin ne önemi var, düşmesi lazım*" diyen sizler değil miydiniz? Senin şefin Tayyip Erdoğan bunu defalarca dillendirmedi mi? Hem kendileri dış güçleri işin içine karıştırmayan çözümü reddediyorlar, Kürt'ü yok etmek için saldırıyorlar, ondan sonra da "biz kendi aramızda çözümden yanayız" diyorlar. "Başkası karışmasın, kendi aramızdaki çözelim" demenin anlamı: "*Kürt'ün yok edilmesi, kültürel soykırımın başarıya gitmesi, PKK terörünün imha edilmesi*" oluyor. Davutoğlu bunu açıkça söylüyor; "*hem çözüm süreci devam ediyor*" diyor, hem de "*PKK terörü*" diyor. O zaman terörle neyi görüşüyorsun, neyi çözeceksin? Mademki PKK bir terör örgütü, PKK'nin lideriyle neyi görüşüyorsun? Öyle çözüm mü olur! Bütün bunların hepsi bir oyalama, aldatmacadır. Biz aldanacak durumda değiliz. Fakat mücadele çok yönlü, biz de bu mücadelenin gereklerine göre çok yönlü davranmak zorundayız. İki yıldır yerel çözüm diye uğraşıyoruz, en son Kobanê'de ittifak yapalım dedik, reddettiler.

Küresel güçler yeni bir Kürt politikası oluşturuyorlar

Aslında küresel düzeyde inkarcılık kırıldı. Mesela ABD ve Avrupa'nın yaklaşımları gelinen noktada bu yöndedir. Kobanê için bu kadar savaş yaptıklarına göre oradaki

“Bizi bağlayan ve bildiğimiz tek şey var, 30 Ekim'de Milli Güvenlik Kurulu'nda PKK'yi imha ve tasfiye kararı alındı. Bunu Kırmızı Kitap'a yazma kararı aldılar. Birinci paralel gücün PKK olduğunu ifade ettiler.”

“HDP ile görüşmeler yapmanın altında yatan sadece 2015'deki seçime kadar sükuneti sağlamak ve seçimi kazanacağı bir ortam yaratmaktır. Bunun dışında hepsi hile aldatmadır. Onun dışında hiçbir yaklaşımı, çabası yoktur. Tayyip Erdoğan ve arkadaşları Kürt halkını halk olarak kabul etmiyor ki, bu halka hak tanısın ve sorununu çözsün.”

iradeyi tanıyacaklar. Nitekim bunu Kürtlerle ilişki kurarak yapıyorlar. Demek ki artık Başur Kürtlüğü dışında bir de Rojava Kürtlüğünü kabul ediyorlar. Bu küresel sistemin Rojava Kürtlüğünün özerklik statüsünü kabul etmesi anlamına geliyor. Başur ile Rojava'yı kabul eden Bakur ile Rojhilat'ı hayli hayli kabul eder. Kürdistan'ın büyük bir kesimi ordadır. O halde demek ki küresel düzeyde inkar zihniyeti ve sistemi önemli ölçüde kırıldı. Küresel güçler yeni bir Kürt politikası oluşturuyorlar. Kürt'ü imha etmeye çalışan iki güç kaldı: Türkiye ve İran. Bunlar hala zihniyet ve politika olarak Kürt'ü inkar etmek ve imha etmeye çalışmaktalar. Bütün politikaların bunun üzerine kuruyorlar. Politik strateji bu temelde kaldıkça elbette ki müzakere olmaz, siyasi çözüm gerçekleşmez. Böyle bir stratejide oldukça "*görüşme yapıyoruz*" demek özel savaş kapsamında, karşı tarafı oyalamaya çalışmaktan başka bir anlam ifade etmez.

İran da mevcut durumunu sürdürüyor. Bütün bu gelişmelere nasıl tepki vereceğini önümüzdeki süreç gösterecek. Çözüm ya da açılım olur mu, biz buna açığız. Bu temelde ateşkesin sürdürülmesinden yanayız. **PJAK** ve **KODAR** da böyle bir politika izliyor. Kürt halkı Kobanê'yi destekleme eylemlerine çok güçlü katıldı. Bunu örgüte dönüştürerek, ideolojik ve siyasi gelişmeleri geliştirerek İran'dan gelecek saldırılara karşı hazırlıklı olmaları gerekiyor. Çünkü Kürt halkı İran'da da mevcut statü altında yaşamak istemiyor. 37. parti yılında İran'da, Rojhilat'da da önemli gelişmeler yaşanacaktır. Bu siyasi boyutlu mu olur, askeri boyutlu mu olur, bunu gelişmeler gösterecektir. Kuşkusuz bizim tercihimiz uzlaşma ve siyasal çözümden yanadır. Ancak her şey de bizim yaklaşımımıza bağlı olarak gelişmiyor. Sömürgeci zihniyet Türkiye'de olduğu gibi İran'da da katıdır ve kolay değişmiyor.

Bütün bunlar gösteriyor ki, **37. yılda dört parçada birden çok aktif bir mücadele içinde olunacaktır. Bunun gereklerini yerine getirebilmemiz lazım. Bu tarihin bize yüklediği görev, 3. Dünya Savaşı kapsamında Ortadoğu'da yaşanan savaşın bize yüklediği görevdir.** Bu, Önder Apo'nun geliştirdiği özgürlük çizgisinin bize yüklediği görevdir. Dolayısıyla bunu yapar mıyız, yapamaz mıyız diye tartışma şansımız yoktur. Bazı arkadaşlar "*gücümüz yok, tarihin bize dayattığı bu görevi kabul etmeyelim*" biçiminde yaklaşımlar gösteriyor. Eğer böyle yaklaşırsak çizgiden çıkarız. Böyle demek, Önder Apo'nun geliştirdiği çizgiyi yürütecek güçte değiliz, kendimize göre ayrı bir çizgi oluşturmalıyız anlamına gelir. Böyle olmaz! Böyle Önderlik gerçeğine, parti gerçeğine yaklaşamayız. İçinde bulunduğumuz koşullar, somut durumun özellikleri, çizginin gerekleri bize hangi görevleri yapmamızı emrediyorsa o görevleri yapacak bilinç, tarz ve pratik geliştirmek zorundayız. Çizgi militanı olmak, Apocu militan olmak, PKK militanı olmak bununla mümkündür. Bu noktada eksikliklerimiz var. 36. yıldönümü vesilesiyle eleştiri-özeleştiri yapıp kendimizi hızla bu eksikliklerden kurtarmamız lazım. "*Tamam, süreç bizden bunu istiyor, çizgi bu görevleri yapmamızı istiyor ama biz bunları yapamıyoruz, birkaç tanesini yapacağız*" diyemeyiz. Böyle dersek Apocu militan olamayız, parti militanı olamayız. Parti çizgisi neyi gerektiriyorsa onu yapana parti militanı derler, Önderlik militanı derler.

Görevler azalmamış, daha da büyümüştür

Her parti yıldönümü bir eleştirel-özeleştirel sorgulamayı gerektiriyor. Bu 36. yıldönümünde de böyle bir sorgulama yapıp bir düzeltme ortaya çıkartmamız lazım. Yani kendimize göre planlama, görev belirlemesi yapamayız. Öyle yaparsak çizgi dışı, taktik dışı, strateji dışı kalırız. Öyle yaparsak Önderlik "*Yaptığınız benimle uyumlu değil. Benim istediklerimi yapmıyorsunuz, o zaman yaptıklarınızı bana mal etmeyin*" der. O halde Önderlik çizgisinin emrettiği görevleri yerine getirmek durumundayız. Bunu yerine getirecek şekilde bir düzeltmeye, zihniyet değişimine ve devrimine, bir tarz düzeltmesine, bir sistem düzeltmesine ihtiyaç var. Önder Apo'nun son somut eleştirel talimatının gereklerini yerine getirmek ancak böyle olur.

Geçen süreçte bazı toplantılar temelinde eleştiri ve özeleştiri çerçevesinde belli düzeltmeler gelişti. Ama bir kere daha bu parti yıldönümü vesilesiyle kendimizi köklü sorgulayıp anlayış, tarz ve sistemde gerekli düzeltmeleri yaparak 37. yılın bu büyük mücadele görevlerine kendimize hazır hale getirmeliyiz. Bu çok çok önem taşıyor. Çünkü dikkat edelim görevler azalmamış, daha da büyümüştür. Bu büyük görevler neyle yerine gelir? Daha çok partileşmekle, Önderlik çizgisinde, şehitler çizgisinde daha çok partileştikçe bu görevleri başarıyla yerine getirebiliriz. Çünkü 36 yılın pratik dersleri, 40 yıllık Önderlik pratiğinin dersleri bize parti öncülüğü olmadan, başaran parti öncülüğü haline gelmeden Kürdistan'da hiçbir ulusal, demokratik, sosyal, devrimci görevin başarılması mümkün olmadığını gösteriyor. Her şey çizgiye uygun Apocu militan haline gelmekle başarılıyor. Başka türlü başarı yolu yok. O halde 37. yıl görevleri de böyle bir militanlaşma temelinde başarılacaktır.

"*Biz başarısızlığı da kabul ediyoruz*" gibi bir söylem PKK'de olamaz. PKK'nin ne partisinde ne gerillasında ne kadın ya da gençlik hareketinde ne de halk direnişinde bu yaklaşım olabilir. Böyle bir söyleme PKK'de yer yoktur. PKK'de sadece doğru görme, yeterli anlama, yetkin planlama, doğru tarzla başarma vardır. Şehitlerin çizgisi başarı çizgisidir, Önderlik çizgisi başarma çizgisidir. Başarı dışında hiçbir şeyi kendisine yaklaştırmayan, kabul etmeyen bir çizgidir. Başaran Apocu militan olacaksak bunun yönetimi, komutanı, örgütü, militanı haline geleceksek o halde Önderlik ve Şehitler çizgisinde kendimizi daha doğru eğitmeli, partileştirmeliyiz. Bu çerçevede büyük bir partileşme hamlesini en üstten, yönetimden başlatmak üzere devam ettirmeyi, yeniden geliştirmeyi, bu kış dönemini bu temelde eğitimle yenilenmeyi sağlayarak hazırlık dönemi haline getirmeliyiz. Bütün güçler açısından, parti, gerilla, halk güçleri açısından temel görev budur.

İçinde bulunduğumuz direniş mücadelesini başarıyla yürütmeliyiz, hem de dört parçada birden aktif mücadele edecek hale gelebilmek için kendimizi güçlü bir biçimde hazırlamalıyız. Bu hazırlığın önemli bir boyutu eğitimdir. Yeni, genç yoldaşlar için bu daha önemlidir. Bu anlamda bir eğitim seferberliğini bu kış da yürüteceğiz. Çünkü eğitim olmadan, Önderlik gerçeğini anlamadan, onun tarzını, üslubunu, temposunu edinmeden bu büyük görevleri başarmak mümkün değildir. Bu gerçekleri bilmeyenler de öğrenmeseler nasıl yapacaklar? O halde eğitime çok önem vermeliyiz. Sadece eğitim de değil, mevcut kadro yapımızın Önderlik ve şehitler çizgisinde başaran militan konuma gelmesi için kendilerini düzeltme görevi vardır. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesi temelinde kendilerini düzeltme, yenileme, o anlamda derin bir eleştirel-özeleştirel sorgulama gereği vardır. Sınıf ve cins mücadelesi temelinde duruşunu, zihniyetini, ölçülerini gözden geçirerek anlayış, tarz, üslup düzeltmesini sağlayarak kendisini başaran militan haline getirme görevi vardır.

Rojava'da direnebilen, Kürdistan'ın her yerinde direnebilir, Rojava'da direnerek başaran, Kürdistan'ın her yerinde direnip başarabilir. Kobanê'de başarılı bir silahlı direniş yürütebilen gücün Kürdistan'ın diğer alanlarında direnememesi, direnip de başaramaması diye bir şey söz konusu olamaz. En zor yer Rojavay'dı, Kobanê'ydi. Böyle bir mücadele için en dezavantajlı Kürdistan sahası orasıydı. İşte 35. yılda, 36. yılda Rojava halkı Kürdistan gerillası böyle dezavantajlı bir yerde bile silahlı direniş yapma, düşmanı yenme ve başarma iradesi gösterdi. Demek ki Apocu çizgide kendimizi eğitir, militanlaştırır, görevlerimize sahip çıkar, doğru mücadele yürütürsek yapamayacağımız, başaramayacağımız bir iş yoktur. O nedenle "*bu kadar yapıyoruz, bu iş ancak bu kadar oluyor*" demeyelim, koşullar ve somut durum neyi gerektiriyorsa, Önderlik çizgimiz ve parti kararlarımız hangi görevleri, sorumlulukları belirliyorsa onları başarma hedefini, amacını önümüze koyalım ve böyle bir başarı çizgisinde yürüyelim. 37. yılı bizi başaran konumuna getirecek, yeni bir zafer yılı haline getirecek militan tutum kesinlikle budur. Böyle bir tutuma ulaşmanın önünde hiçbir engel yoktur. Kendi kendimizi engel olmaktan çıkarır ve var olan imkanları iyi değerlendirir, kendimizi eğiterek ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinden geçirip düzelterek, Önderlik ve Şehitler çizgisinin iyi bir militanı haline getirirsek o zaman nerede olursak olalım 37. parti yılında içine girdiğimiz her görevi mutlaka başarırız. Hepimiz böyle bir anlayışla mücadele edersek bütün cephelerde PKK başarır, bu da Kürdistan'da özgürlük devriminin kalıcı kazanımlar elde etme temelinde bütün parçalarda gelişmesi olur.

Kürdistan'da böyle bir devrimi geliştiren hareketin Ortadoğu demokratik devrimini gerçekleştirebileceği de açıktır. Önder Apo Kürdistan devrimini büyük bir insanlık devrimi, demokrasi devrimi olarak tanımladı. Eğer bugün Rojava ve Kobanê'deki direniş Amerika'dan Asya'ya, Avustralya'ya kadar bütün insanlığı etkiliyorsa böyle bir devrim yapma, değiştirme gücüne sahip olduğu içindir. İnsanlar bunu hissediyor, görüyorlar. Bu temelde Kürdistan'daki özgürlük mücadelesi etrafında birleşiyorlar. Böylece yeni bir enternasyonal dayanışma, yeni bir özgürlük ruhu, yeni bir küresel demokratik birlik, Kürdistan'daki özgürlük devrimi ve direnişi etrafında gelişiyor. Bu, Kürt halkının yok edilme fermanı çıkmış bir halkın dünyaya, bütün dünya ölçülerini değiştirme temelinde yeniden doğuşu ve dirilişi oluyor. Kürtler insanlık içine kültürel soykırımdan kurtulup yeniden girerken, sadece onun parçası olarak değil onun öncüsü, yol göstereni olarak, yeni bir özgür birey ve özgür toplum yaratma temelinde giriyorlar. Bütün dünyayı değiştirerek, bütün insanlığa katkı yaparak giriyorlar.

36 mücadele yılı bizi bu noktaya getirdi. 37. parti yılı mücadelesiyle de bunu daha da yayacağımız, derinleştireceğimiz ve kalıcı kılacağımız kesindir. Amacımız budur ve biz bu amaç temelinde mücadele ederek kazanacağımıza inanıyoruz. Bu inançla bir kez daha tüm yoldaşların parti bayramlarını kutluyor, 37. mücadele yılında başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, tüm halkımıza özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

■■■

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

Merkez Komite toplantımız Önderlik çizgisinde kendini düzeltme ve zafere yürüme çağrısıdır

"İdeolojik duruşu, ideolojik öncülüğü, ideolojik doğrultu ve düzeyi hakim kılmanın iki boyutu vardır: Birincisi pratik çalışma ve mücadele, ikincisi örgüt. Örgüt olmaz, insanlar örgüt ağı ve örgütsel ilişkiler içine alınmazsa neyi yaşadığı, nasıl durduğu, red-kabul ölçülerinin ne olduğu, neyi doğru neyi yanlış bulduğu nasıl ölçülecek?"

Değerli Yoldaşlar!

PKK 11. Kongresi'nin görevlendirdiği PKK Merkez Komitesi İkinci Olağan Toplantısı'nı 15-21 Ekim tarihleri arasında 38 arkadaşın katılımıyla gerçekleştirdi. Mücadelemizin farklı alanlarında görev yürüten Merkez Komite üyeleri yanında PAJK Koordinasyonu, KCK Genel Başkanlık Konseyi, KCK Eşbaşkanlığı ve Komalên Ciwan Koordinasyonu'ndan arkadaşlar da toplantıya katıldı. Bu anlamda kısmi olarak genişletilmiş bir toplantı yapıldı. Merkez Komitesi toplantımız Kobani'de direnişin en kritik bir aşamadan geçtiği, Rojava ve Başur'da faşist IŞİD çetelerine karşı savaşın geniş bir cephede sürdüğü, bu direnişin etkisinin Bakur, Rojhilat ve dünyanın dört bir tarafında Kürt toplumu içerisinde büyük bir tepki, öfke ve bu temelde direnişe yol açtığı bir dönem ve ortamda tüm bunları değerlendirerek başarılı bir şekilde tamamlandı.

Toplantıya Önder Apo'nun Hareketimizin temel kurumlarına gönderdiği son mektubu ve HDP heyetiyle yaptığı son görüşme notunun okunmasıyla başlandı. Önderlik raporu olarak toplantıya sunulan bu belgeler hem toplantının önemli bir gerekçesini oluşturdu hem de yaklaşım çizgisini belirledi. Yine PKK Genel Sekretaryası başta olmak üzere ideolojik, toplumsal, askeri ve mali komiteler, yine parça komiteleri, PAJK ve Komalên Ciwan Koordinasyonları yazılı rapor sunarak katıldı. Böylece bütün çalışma alanlarının pratik ve örgütsel durumu, ideolojik düzeyi, yine geçen bir yılda bu alanlarda yürütülen çalışmalar ve sağlanan gelişmeler toplantıya yansıdı. Toplantı başta bu raporlar temelinde bilgilendi ve bu çerçevede tartışmalar yürütüldü.

Değerli Yoldaşlar!

Merkez Komite toplantımızın üç temel tartışma gündemi vardı: Birincisi, mevcut siyasi ve askeri durumun değerlendirilmesi temelinde güncel bakımdan izlenmesi gereken politikaların tespit edilmesiydi. Siyasal ve askeri gündeme damgasını vuran Kobanê'deki savaş, IŞİD adlı faşist çeteye karşı yürütülen ve Akdeniz'den Zagroslara kadar neredeyse 1500 kilometreyi aşan bir hat üzerinde sürdürülen savaşın durumu ve bunun sonuçlarının başta Kürdistan'ın Kuzey parçası olmak üzere diğer parçalara yansımaları ve buralardaki siyasi gelişmeler ele alındı. Kobanê direnişinin Kürdistan özgürlük devrimi, Ortadoğu demokratik devrimi ve insanlığın özgürlük yürüyüşü açısından taşıdığı anlam ve önem vurgulandığı gibi, savaşta gelinen nokta, gelişmeler ve yaşanan zorluklar ortaya konuldu; bu çerçevede başta Kobani'de olmak üzere bu savaşta zafer kazanmak için yerine getirilmesi gereken görevler bütünlüklü olarak değerlendirildi ve önemli bir sonuç ve kararlaşma ortaya çıktı. Kobanê'de zafer kazanmayı, Rojava ve Başur'daki direnişi zafere taşımayı, bunun etkilerini Kürdistan'ın dört parçasında demokratik ulus inşası temelinde özgürlük devrimine dönüştürmeyi hedefleyen önemli politik kararlar alındı. Böyle bir süreçte Özgürlük Hareketi olarak yürütmemiz gereken görevler tespit edildi.

İkinci önemli tartışma gündemimiz ideolojik çalışmalar ve ideolojik mücadelenin durumuydu. Eğitim faaliyetleri ve ideolojik alan çalışmaları başta olmak üzere parti içinden ve dışarıdan partiye ve Önderlik çizgisine yöneltilen saldırılar karşısındaki ideolojik duruşumuz, yürüttüğümüz ideolojik mücadele çerçevesinde değerlendirildi. Bu mücadelenin ne kadar yeterli ve doğru olduğu, ne kadar hatalar içerdiği, ne kadar etkili olduğu, ne kadar sınırlı kaldığı sorularına yanıt bulunmaya çalışıldı. Esas olarak ideolojik duruş ve ideolojik doğrultu üzerinde duruldu. İdeolojik öncülüğün pratikte ne kadar başarıyla temsil edildiği sorgulandı. 11. Kongre bu konuda ciddi eleştiriler geliştirmiş ve önümüze büyük hedefler koymuştu. Bunu gerçekleştirmek üzere geçen bir yıl içerisinde kış ve yaz dönemi olmak üzere yoğun eğitim çalışmaları yürütülmüştü. Kadro ve komuta eğitim çalışmaları sürdürülmüş, 2014 baharında her alanda Parti Konferansları düzenlenmişti. Bütün bu çalışmaların ne kadar sonuç verdiği, dolayısıyla ideolojik öncülüğün ne kadar güçlendirilip yeterli hale getirildiği, parti içinde Önderlik ve parti çizgisiyle çelişen parti dışı anlayış ve tutumlara karşı ne kadar başarılı ideolojik mücadele yürütüldüğü, ne kadar sınıf ve cins mücadelesi verildiği konuları tartışıldı.

Yine halkı Önderlik çizgisinde eğitme ve Önder Apo'nun geliştirdiği demokratik modernite çizgisini başta Ortadoğu halkları olmak üzere tüm insanlığa taşırma faaliyetlerinin ne kadar başarıyla yürütüldüğü sorgulandı. Bunlar temel görevlerimizdi. Bu kapsamda Önderlik Savunmalarının ortaya koyduğu teorik çerçeveyi başta halkımız olmak üzere dünya halklarına ve insanlığa taşıran, bu teorik çerçeve temelinde gelişmeleri derinleştiren, araştırma ve inceleme yaparak teorik çalışmaları yürüten ve zenginleştiren, bu çizgiyi yeterince propaganda araçlarıyla besleyerek kadro ve halk eğitimini bu eksende ilerleten bir çalışmanın ne kadar yürütüldüğü konusu ele alındı. Aynı zamanda Önderlik Savunmalarının temel çerçevesini toplumda özgürlük mücadelemiz ve özgürlük devrimimizin yarattığı değerler temelinde köklü bir kültür devrimi yaptıracak sanat ve edebiyat faaliyetleriyle besleyen bir çalışmanın gerçekte ne kadar yürütüldüğü, bunun sorunları, eksiklikleri ve zayıflıklarının nerede ve nasıl olduğu konuları değerlendirildi. Yetersizlikleri aşmak, hataları düzeltmek ve ideolojik öncülüğü daha da güçlendirmek üzere ideolojik çalışma ve mücadeleyi daha örgütlü ve yeterli kılmayı hedefleyen kapsamlı bir kararlaşma düzeyi bu alanda da ortaya çıktı.

Merkez Komite toplantımızın üçüncü tartışma gündemi ise örgütsel çalışma ve yönetim sorunlarımızdı. Yönetim alanındaki durumumuz, sağladığımız gelişmeler, "***komünal yaşam ve kolektif çalışma***" ilkesi temelinde yönetimimizin durumu, duruşu ve işleyişi ve ne kadar yeterli olduğu konuları temel tartışma gündemimizi oluşturdu. Siyasi ve askeri durum koşullara göre geliştiğinden, bu konuda önceki toplantılarda değerlendirilenden farklı önemli bir gelişme olsa bile toplantının gündemi esas itibariyle örgütsel çalışma ve yönetim sorunlarının gündemleştirilip tartışılarak çözüm bulunmasıydı. Dolayısıyla bu gündem, yani örgütsel çalışma ve yönetim sorunları toplantımızın temel tartışma gündemiydi. Buna uygun olarak hem süre hem de içerik bakımından yeterli ve derinlikli bir tartışma yürütüldü. Yaşadığımız hatalar ve eksikliklerin neler olduğu konuları daha açık, daha sakin ve daha katılımcı bir tarzda tartışıldı; hatalar ve eksikliklerin kaynaklarını daha derinden açığa çıkartan ve aşma yollarını gösteren bir tartışma yürütüldü. Bu tartışmanın ortaya çıkardığı çok önemli sonuçlar oldu ve başta parti çalışmalarımıza ciddi bir katkı yaptı. Yeniden partileşmede, demokratik modernite paradigması temelinde üçüncü dönem partileşmesini geliştirmede, partiyi Önderlik çizgisinde yeniden yapılandırma ve bunun ideolojik ve örgütsel muhtevasını ve yönetim tarzını kazandırmada önemli sonuçlar veren tartışmalar yürütüldü. Aynı zamanda siyasi ve askeri mücadelede bizi zafere taşıyacak, başarıya götürecek ideolojik ve örgütsel öncülüğün yeterli düzeyde nasıl sağlanacağını, böyle bir zaferin nasıl bir yönetim tarzıyla elde edileceğini ortaya koyan derinlikli bir örgüt ve yönetim tartışması yürütüldü.

Toplantımızda ciddi bir önem ve derinlikte yürütülen bu tartışmalar parti örgütlenmesinin durumunu bütün yönleriyle değerlendirdiği gibi, demokratik konfederalizmin, yani KCK sisteminin örgütlendirilmesini, bu temelde demokratik ulus inşasının gelişmesini, PKK-KCK ilişkilerinin doğru, birbirini tamamlayan ve destekleyen bir tarzda gerçekleşmesini sağlatacak önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Önderliğimizin ***'var olan fırsatlar ve imkanların ancak yüzde birinin pratikleştirildiği'*** yönündeki belirlemesinin baş sorumlunun örgütsel durum ve yönetim tarzı olduğu net olarak açığa çıkarıldı. Yüzde bir oranındaki düzey en çok örgütsel durum ve yönetim tarzında ortaya çıkmaktadır. Neden demokratik ulus inşasını geliştiremeyişimizin, bu temelde dönemin gerektirdiği doğru bir eylem çizgisine girmeyişimizin örgütsel durum ve yönetim tarzıyla bağı bu tartışmalar vesilesiyle net bir şekilde görüldü. Kendini örgütleyemeyenin toplumu örgütleyemeyeceği gerçeği yürütülen tartışmalarla bir kez daha açığa çıktı. Aslında dıştan bakınca çok örgütlü ve sıkı disipline dayalı bir örgüt gibi görülsek de, içten örgütsel duruşumuzun çok parçalı, dağınık, bütünlükten yoksun, çok çalışan ama az sonuç alan bir yapıda olduğu, kendini doğru organize edememesi ve kolektif tarzda işletememesinden dolayı bu durumdan yönetimimizin sorumlu olduğu net bir biçimde açığa çıkarıldı.

Önder Apo'nun son görüşmeler ve mektuplarda yönetimimize dönük eleştirileri temelinde yönetim örgütlülüğü ve tarzının düzeltilmesi, geliştirilmesi ve yeterli kılınmasını, bu temelde gerçekten de her alandaki mücadeleye başarıyla öncülük edecek bir örgütsel duruş ve örgütsel öncülüğün ortaya çıkartılmasını sağlatacak önemli sonuçlara ulaşıldı ve önemli kararlar alındı. Hem sistem ve tarz hem de anlayış bakımından bunun önünde engel oluşturan hususlar eleştirel ve özeleştirisel yaklaşımla kapsamlı olarak değerlendirildi. Bu çerçevede bizi başarısız kılan anlayış düzeltmesi kadar, yönetim ve örgüt çalışmasındaki sistem ve tarz hatalarının düzeltilmesini de öngören kararlara ulaşıldı.

Değerli Yoldaşlar!

11. Kongre'nin ideolojik öncülükle birlikte örgütsel öncülüğü temel bir sorun olarak ortaya koyan ve burada yeterliliğin sağlanmasını gerekli gören kararlarını bilince çıkarma ve uygulamaya hazır hale gelme noktalarında toplantımızda yürütülen tartışmalarda önemli mesafe kat edildi. Bu konuda uygulandığında bizi başarıya götürecek ciddi sonuçlar ortaya çıkarıldı. Bu çerçevede Merkez Komitemizin ikinci toplantısının partileşmede, PKK öncülüğünün ideolojik ve örgütsel boyutuyla her alanda ve toplum içinde geliştirilmesinde, buna bağlı olarak demokratik ulus ve demokratik konfederalizm inşasında yeni bir başlangıç yaptıracak ve uygulama-

rının önemli sonuçlar vereceği bir düzey ortaya çıkarıldı. Toplantımız PKK'nin yeniden inşasında ideolojik ve örgütsel öncülüğün güçlendirilmesi anlamında önemli konuları tartışan ve kararlaştıran bir toplantı oldu. Örgütlenme ve eylemselleşmede kesinlikle belirgin bir yeri olacak bu ikinci toplantımız yeni bir başlangıç oluşturacak kapsam ve derinlikteydi. Yedi gün boyunca bir konferans düzeyinde yürütülen tartışmalar yapıldı. Bu çerçevede güncel siyasi ve askeri durumun derinlikli çözümlenmesi, yürütmemiz gereken görev ve sorumlulukların açığa çıkartılması, ideolojik ve örgütsel öncülüğün geliştirilmesini gerekli kılan sorunların tartışılması ve bu temelde yönetim sorunlarına çözüm aranıp pratikte başarıyı sağlatacak öncülüğün yeterli kılınmasında önemli sonuçlar kazanıldı.

Böyle bir değerlendirme ve tartışma, zaten hatalar ve eksiklikleri, yine yaşadığımız sorunları ortaya koyarak çözüm yollarını göstermekteydi. Bu da parti ve yönetim olarak eleştiri ve özeleştirinin düzeyini ortaya çıkardı. Herkesin kendisini içinde az çok göreceği, hata ve eksikliklerini tespit ederek gidereceği bir tartışma ve düşünce açıklığı yaratıldı. Toplantımızda eleştiri-özeleştiriye de bu temelde yaklaşım gösterildi. Bu çerçevede bazı önemli kararlar alındı. Merkez Komite toplantımızın yürüttüğü tartışmalar ve ortaya çıkardığı sonuçlar temelinde pratikten sorumlu yönetim kademelerimizde yer alan arkadaşlarımızın yazılı eleştiri-özeleştiri raporu hazırlamaları uygun görüldü ve bu konu karar altına alındı. Bu çerçevede **PKK Merkez Komitesi**, **KCK Yürütme Konseyi** ve **HPG Komuta Konseyi** üyeleri, **PAJK, KJK ve Komalên Ciwan Koordinasyonları** ile parça koordinasyonlarında yer alan arkadaşlar, **KCK Genel Başkanlık Konseyi** üyeleri, **Kongra Gel Başkanlık Divanı** ve **Yüksek Adalet Divanı** üyelerinin bireysel özeleştiri raporu yazmaları kararlaştırıldı. Bu kurumlarda yer alan, bu dönemde faaliyet yürütmüş ve yürütmekte olan arkadaşların söz konusu toplantımızın sonuçları temelinde dört ila altı sayfa arasında değişecek bireysel eleştiri-özeleştiri raporlarını iki ay içerisinde hazırlamaları, kış sürecinde bu raporlar temelinde bireysel eleştiri-özeleştiri platformlarından geçmeleri gerekli görüldü. Raporlar bireyin durumunu, Önderlik eleştirileri ve süreç görevleri karşısındaki pratikleşme düzeyini, ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri anlamda pratiğe katılma düzeyini sorgulayacak, yürütülen pratik ekseninde eksiklikleri ve hataları ortaya çıkararak nedenlerini bulmayı ve gidermeyi ve bu anlamda bir düzeltme yaşamayı öngörecek şekilde olacaktır. Bu süreç bireysel eleştiri-özeleştiri platformlarıyla da tamamlanarak önümüzdeki dört-beş aylık süre içerisinde tüm yönetim düzeyinde bir yenilenme, düzeltme ve yeniden organize olma süreci yaşamsallaşacaktır. Parti yönetimimiz bu temelde kendini daha sonraki dönemin görevlerine ve yeni sürece hazırlayacak, daha büyük hamleler yapabilecek bir örgütsel düzey kazanacaktır.

Toplantımız söz konusu üç temel tartışma gündemi çerçevesinde kapsamlı kararlar almıştır. Hem siyasi-askeri durum ve güncel görevlerimize, hem ideolojik çalışma ve ideolojik mücadelenin durumuna, hem de örgütsel çalışmalar ve yönetim tarzının düzeltilmesi ve geliştirilmesine ilişkin yazılı, somut ve kapsamlı kararlar ortaya çıkarmıştır. Bunlara ek olarak bir de geçmişte yaşanan çeşitli olaylar çerçevesinde yaşamını yitirmiş bazı örgüt mensuplarının durumunu değerlendiren ve itibar iadesi yapan bir karar ortaya çıkarılmıştır. Bu temelde üzerinde araştırma yapılan 28 arkadaşın durumunu görüşülmüş ve itibar iadesi kararına ulaşılmıştır. Bu çerçevede bir grup arkadaşın şehit ilan edilmesi kararlaştırılırken, bir kısım arkadaşın da yurtseverlik düzeyinde şehit olarak kabul edilmesi uygun görülmüştür. Şehitlere ilişkin çalışmaları yürüten komitemizin bir süredir yaptığı araştırma, inceleme ve sorgulamalarından ortaya çıkardığı sonuçlar bu temelde değerlendirilmiştir. Alınan karar çerçevesinde hem aileler bilgilendirilecek hem de bu sonuçlar uygun zamanda ve biçimde kamuoyuna duyurulacaktır.

Son olarak düzenleme maddesi kapsamında bazı yeni görevlendirmeler ele alınmıştır. Yürütme Komitesinde bir değişiklik yapılmazken, PKK Sekretaryası'nda bazı değişiklikler olmuştur. Merkezi komitelerin örgütlendirilmesi ve bu komitelerin görevlerine sahip çıkmaları, Kürdistan parçalarında parça komitelerinden köy ve mahallelerde topluma öncülük edecek parti komitelerinin örgütlendirilip faaliyete geçirilmesine kadar parti örgütlenmesinin geliştirilmesi yönünde bir karar alınmıştır. Bazı alanlarda Merkez Komite temsilinin bulunmaması, görev alanlarının çokluğu ve bazı alanlardaki görev yoğunlaşması nedeniyle değişiklik yapılamaması ortamında bu tür alanlarda bazı arkadaşların fiiliyatta merkezi temsilci düzeyinde görevlendirilerek çalıştırılması gerekli görülmüştür. Böylece fiili olarak yönetim görevlendirmemiz biraz daha büyüyüp genişlemiştir. Bu da her alanda parti yönetimimizi temsil eden sorumlu kılınmış üyelerin bulunmasını, parti temsilinin her alanda yapılmasını, dolayısıyla parti örgütlülüğünün her alanda geliştirilmesini sağlayacaktır. Sınırlı düzeyde yaptığımız bu tür görevlendirmelerle bunu hedefliyoruz.

> **Kürdistan Özgürlük Hareketi direnerek IŞİD karşısında durabilen ve direnebilen tek güç olduğunu kanıtladı. Bunun halk ve hareket olarak bize kazandırdıkları vardır. Bu temelde demokratik direniş cephesindeki öncülük konumunu sağlamış olarak, başta demokratik güçler olmak üzere birçok güçle ilişki-ittifak içine girebiliriz, politikada daha esnek olabiliriz, politik destekle bu silahlı direnişi büyütebilir ve zaferi yaratabiliriz."**

Değerli Yoldaşlar!

Bu temel gündemler çerçevesinde yedi gün süren tartışmalar sonucunda toplantımız başarıyla sonuçlanmıştır. Son derece kritik bir ortamda, büyük devrim yılı olan 2014 yılı yaz dönemi boyunca yürütülen mücadelenin arkasından güz ortasında yıllık çalışmaların sonuçlarını değerlendirerek karara bağlayan Merkez Komite toplantımız, esas olarak 2014 yılı değerlendirmesini yapan bir toplantı olarak gerçekleşmiştir. Böylece parti olarak genel siyasi, askeri, ideolojik, örgütsel ve yönetsel duruma nasıl baktığımızı ortaya koyduğu gibi, 2014 yılını değerlendirerek yapılanlar kadar yapılamayanları, yine hatalar ve eksiklikleri nerede ve nasıl gördüğümüzü açığa çıkarmıştır. Diğer tüm yönetimlerimiz, örgüt ve kurumlarımız bu çerçevede artık yıllık değerlendirme toplantıları yapabilir, kendi somutlarında 2014 yılı pratiğini değerlendirebilir, eleştirel ve özeleştirisel bir süzgeçten geçirebilirler. Yine tüm görev alanlarında yaptıklarını ve yapamadıklarını, hata ve eksikliklerini açığa çıkartarak eleştirel-özeleştirisel bir yaklaşımla bunları nasıl düzelteceklerini ortaya koyabilirler. Bu yönüyle de Merkez Komite toplantımız bütün örgüt ve kurumlar açısından böyle bir değerlendirmenin önünü açmış, imkanını vermiş ve yönlendirici bir role sahip olmuştur.

Siyasal-Askeri süreç değerlendirmesi

Değerli Yoldaşlar!

Eylül ortasında yapılan Kongra Gel Ara Dönem Toplantısında siyasal-askeri süreç zaten ayrıntılı olarak değerlendirilmişti. Aradan geçen kısa sürece rağmen önemli güncel gelişmelerin yaşanmış olması, özellikle Kobanê'de gelişen savaş durumu siyasi ve askeri gelişmeleri, dolayısıyla bu gündemi toplantımızın öncelik taşıyan birincil gündemi haline getirdi; siyasi ve askeri durumu yeniden değerlendirme gereğini ortaya çıkardı. Bu düzeyde yeni gelişmeler olmasaydı, süreç diğer yönetim toplantılarımızda ve **Kongra Gel Genel Kurulu**'nda alınan kararlarla yürütülebilir olsaydı, Merkez Komite toplantımızda siyasi ve askeri durum çok fazla gündemleşmeyecekti. O zaman toplantımızın esas gündemi ideolojik-örgütsel öncülüğün durumu, öncülüğün geliştirilmesi, 11. Kongre kararları, Önderlik değerlendirmeleri ve eleştirileri temelinde özgürlük devrimini pratikte başarıya taşıyacak düzeye getirme olacak ve daha çok bunun üzerinde yoğunlaşılacaktı. Toplantının hazırlıkları bu çerçevedeydi ve ihtiyaç da esas itibariyle bu yönlüydü. Fakat Kobanê'de yaşananlar öncelikli ve acil olarak ortaya çıkan siyasi ve askeri durumu derinliğine değerlendirme ve yeni kararlar alma ihtiyacını ortaya çıkardı. Bu ihtiyaç temelinde toplantımız bu konuyu birincil tartışma gündemi olarak ele aldı ve bu çerçevede tartışma yürüttü. Kobanê'de yürütülen savaşın geldiği noktayı, olası gelişmeleri, saldırgan güçlerin durumunu ve bu çerçevede **Kobanê Direnişi'ni** zafere götürmenin siyasi-askeri yol ve yöntemlerini tartışarak, buna dayalı olarak Kürdistan'ın dört parçasında böyle bir süreçte izlememiz gereken askeri taktikleri ve politikaları belirledi.

Toplantımız Kobanê Direnişi ve bu çerçevede Rojava ve Başur'da Ağustos'tan itibaren IŞİD saldırıları karşısında gerilla müdahaleleri çerçevesinde ortaya çıkan gelişmeleri birçok yönüyle değerlendirdi. IŞİD gerçeği üzerinde yeniden durdu. Bunun böyle bir dönemde ortaya çıkartılıp Kürt halkına ve özgürlük devrimine saldırtılmasının nedenlerini, bu saldırının arkasındaki güçleri, bu saldırıyla kimlerin neler elde etmek istediklerini, neleri amaçladıklarını, IŞİD adlı faşist çete gücünün kimlerin hizmetinde bu saldırıyı yürüttüğünü derinliğine bir kere daha değerlendirmeye tabi tuttu. Bu konuda zaten Önderlik değerlendirmeleri, yine farklı toplantılarda yapılan değerlendirmeler, tartışmalar ve ortaya çıkan sonuçlar vardı. Kobanê'de yoğunlaşan savaşın ortaya çıkardığı gerçekler çerçevesinde bir kez daha mevcut durum, saldırgan gücün durumu ve arkasındaki güçler, savaşın geldiği nokta, Kobanê Direnişi'nin ortaya çıkardığı politik ve askeri gerçekler değerlendirmeye tabi tutuldu.

Bu konuda ulaşılan sonuçlar olarak öncelikle şunlar belirtilebilir: Kobanê Direnişi bedeli çok ağır olan bir mücadeledir. O anlamda halk ve hareket olarak çok zorlu, ağır ve kritik bir mücadele sürecinden geçtiğimiz açıktır. Bunu böyle görmek ve bilmek gerekir. Böylesi ağır bedelleri olan bir mücadeleye girmiş olmak bizim için ne anlam ifade ediyor? Halkımız ve Hareketimiz açısından bunun getirisi ve götürüsü nedir? Bu çerçevede Kobanê Direnişi ve Kobanê'deki mücadelenin durumu değerlendirilmiştir. Buradan ulaşılan sonuç şudur: Sadece Kobanê'ye bir saldırı yoktur; sadece Rojava, Kerkük veya Şengal'e yönelik bir saldırı söz konusu değildir. Saldırı bütün Kürdistan'adır, Kürdistan özgürlük devrimine dönüktür. Saldırı bu devrimin Rojava'da başlattığı zafer yürüyüşünü Kürdistan'ın diğer parçalarına taşımayı önleme ve engellemeye dönüktür. Diğer parçalara yayılmasını engellemek kadar, Rojava'da yakılmış kıvılcımı söndürmeyi hedeflemektedir. Böylece Kürdistan özgürlük devriminin Rojava'da kökleşmesini, diğer parçalara yayılarak genel Kürdistan devrimi haline gelmesini ve bu devrimin Ortadoğu'ya yayılarak demokratik Ortadoğu devrimi haline gelip yeni bir uygarlık sisteminin, demokratik uygarlığın gelişmesine vesile olmasını engelleme ve önlemeye dönüktür.

Kobanê savaşı bu gerçeği net bir biçimde açığa çıkarmıştır. Böyle olunca, her ne kadar taşeron ve tetikçi Irak-Şam İslam Devleti denen faşist çete olsa da böyle bir amaç peşinde koşan gücün beş bin yıllık iktidarcı-devletçi sistemin günümüzdeki yapılanması olan kapitalist modernite sistemi olduğu tartışmasızdır. IŞİD'i besleyen, 12 Haziran'da Musul'dan harekete geçiren, Temmuz'da yine Suriye'de hareketlendiren ve 3 Ağustos'tan itibaren de Şengal'den başlamak üzere Rojava ve Başur'da Kürt halkının kazanımlarını yok etmek üzere saldırıya geçirten bu gerici sistemdir. Bunun arkasında kesinlikle küresel gericilik, kapitalist modernite sistemi vardır. Bununla birlikte küresel gericiliğin bölgedeki uzantıları olan bölgesel gericilik, yani bölgenin ulus-devlet statükoculuğu ve yerel işbirlikçilik vardır. Kürt işbirlikçiliği de böyle bir besleme gücün ortaya çıkartılmasında ve Kürdistan özgürlük devriminin üzerine saldırtılmasında çok önemli bir etkendir.

Kobanê'ye bu denli saldırılmasının amacı Kürdistan devriminin ilk kıvılcımı olan Rojava Devrimi'ni boğup söndürmektir. Dolayısıyla saldırı sadece Kobanê'ye değildir, katliam sadece Kobanê'de yapılmamaktadır, sadece Kobanê'yi ele geçirmeye dönük bir yaklaşım yoktur. Kobanê'yi ve ona dayanarak **Rojava'yı insansızlaştırmayı amaçlayan katliam, özünde bir soykırım saldırısıdır.** Bu temelde küresel gericilik ve Kürt işbirlikçiliği Kürdistan Devriminin gelişimini engellemek, Rojava Devrimini boğmak ve Ortadoğu demokratik devriminin önünü almak amacındadır. Böylece aslında Kobanê Direnişi bir nirengi noktası, gericilikle özgürlükçü güçler arasında küresel düzeyde bir hesaplaşma alanı haline gelmiştir. Rojava bugün bir düello alanı haline gelmiş bulunmaktadır.

Toplantımız, bu durumu **Üçüncü Dünya Savaşı** denen bölgesel mücadelenin Kobanê'de odaklanması ve bir küresel cepheleşmenin bu temelde ortaya çıkarılması olarak değerlendirmiştir. Kobanê Direnişiyle İkinci Dünya Savaşında faşizm ve demokrasi güçleri arasında ortaya çıkan mücadele ve bloklaşmaya benzeyen bir mücadele ve cepheleşmenin açığa çıktığı görülmektedir. Kobanê Direnişinde neredeyse dünya iki cepheye bölünmüş durumdadır. Bir tarafında küresel, bölgesel ve yerel gericilik, kapitalist modernite ve ulus-devlet güçleri, aslında Kürdistan'da Kürt sorununu ortaya çıkaran, Kürdistan'ı bölüp parçalayan ve kültürel soykırım sistemini yaratıp hayata geçiren güçler vardır. Karşı tarafta da Kobanê Direnişi etrafında örgütlenen bir dünya demokrasi cephesi bulunmaktadır. Kürt halkı ve Kürdistan özgürlük mücadelesi böyle bir cepheleşmenin öncülüğünü yapmaktadır. Başta Türkiye, Irak, Suriye ve İran gibi ülkelerde yaşayan bölge toplumları olmak üzere, dünyanın dört bir yanındaki özgürlükçü ve demokratik insanlık da bu direnişe destek vererek, onun etrafında birleşip bir demokratik direniş cephesi oluşturmaktadır. Üçüncü Dünya Savaşı Kobanê'de işte böyle odaklanmış ve daha önceki süreçten farklı olarak faşizm ile demokrasi arasında yeni bir cepheleşmeyi ortaya çıkarmış durumdadır. Kimin nasıl bir karakter taşıdığı Kobanê'deki direnişte durduğu yere bakılarak tayin edilebilir. Kobanê Direnişi böyle bir önemli durumu ifade etmektedir. Bu çerçevede Özgürlük Hareketimizin dünya çapında bir direniş yürütmenin yanısıra bir demokratik direniş cephesi oluşturarak öncülüğünü yapar hale gelmesi çok büyük bir siyasi gelişmeye işaret etmektedir. Bölge devriminin öncüsü olduğu kadar küresel düzeyde demokrasi hareketinin öncülüğü konumuna ulaştığını ortaya koymaktadır. Bu da hareketin bölgesel ve küresel bakımdan çok büyük bir siyasi güçlenmeyi yaşadığının göstergesidir.

Bugün kırk gün boyunca tanklar ve toplara karşı sadece eldeki tüfekler ve esas olarak da çıplak yürek ve inançla yürütülen direniş ve bu direnişin kahramanlığı, bu denli anlamlı bir siyasi gelişmeyi bölgesel ve küresel düzeyde ortaya çıkarmış durumdadır. Kürdistan Devrimi açısından bu çok büyük bir gelişmeye işaret etmektedir. Kürt sorununun çözümü açısından bütün küresel güçleri kapsaması ve harekete geçirmesi çözümün önünü açmayı da ifade etmektedir. Çünkü Kürt sorunu **Birinci Dünya Savaşı**'yla ortaya çıkarılan küresel bir sorundur. Kobanê'de yürütülen direniş temelinde oluşturulan cepheleşme ve gelişen siyasi durumla birlikte küresel düzeyde çözümün dayatılması ve çözümün önünün açılması gerçekleşmiştir. Toplantımızda bunun Hareketimiz açısından çok önemli bir gelişme olduğu, Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin insanlık ve özgürlük öncülüğü konumuna ulaştığı, bundan sonra pratik doğru yürütülür ve gelişmeler doğru değerlendirilirse bu sonuçların sadece Kürt sorununun çözümüyle sınırlı kalmayacağı, bölgede demokratik devrimin başarısının önünü açarak özgür insanlık yürüyüşüne büyük katkı sunacağı tespitleri yapılmıştır. Bu bakımdan toplantımız, böyle bir mücadeleye girmenin tarihi karakterde öneme sahip olduğu, Hareketimizi güçlendirdiği ve Kürt sorununun çözümünü devrimci temelde yaklaştırdığı sonuçlarına ulaşmıştır.

Bu anlamda gelişmelere doğru bakmak, yürütülen mücadelenin ortaya çıkardığı tarihsel öneme sahip büyük gelişmeleri görmek, buna dayanarak önümüzdeki mücadele sürecine yaklaşmak ve süreci yürütmek gerektiği vurgulanmış bulunmaktadır. Çünkü böyle büyük bir mücadele zorluklarla yürütülmekte, bedellerle gelişmekte ve kendi içinde ciddi sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Sonuçları doğru görmek için bakış açısı önemlidir. Sadece zorluklar ve sorunlara bakan ve gelişmeleri görmeyen bakış açısı karamsar ve negatif bir bakış açısıdır ve negatif bakış açısı toplantımızda mahkum edilmiştir. Aynı zamanda sadece gelişmeleri görüp ortaya çıkan pratiğin sorunlarını, hata ve eksikliklerini görmeyen, dolayısıyla onu düzeltmeye yaklaşmayan, sadece başarılarla yetinen ya da sorunlar karşısında çaresiz kalan anlayış ve tutumlar da bu yönlü dar ve tek yanlı bakış açısı da değerlendirilip eleştirilmiş ve mahkum edilmiştir.

Toplantımız, bundan sonrası açısından Kobanê Direnişinin zafere taşınması, bunun için gerekenlerin yapılması, buna dayalı olarak Rojava'da gerçekleşen demokratik modernite devrimini kökleştirirken, önümüzdeki süreçte bunu Bakur, Rojhilat ve Başur'a yayan bir siyasi ve askeri mücadelenin yürütülmesi kararlılığına ulaşmıştır. Kobanê Direnişinin başarısı için askeri durumu, yaşanan hata ve eksiklikleri değerlendirip düzeltmek kadar direnişi desteklemek, Kobanê'de mutlaka zafer elde etmek, bu dönemin siyasi-askeri duruşunun temelini oluşturmaktadır. Bu noktada mevcut haliyle Kobanê'de daralmış bir askeri mücadele vardır. Her şey çatışmaya kilitlenmiş durumdadır. Askeri mücadeleyi siyasi ve ideolojik mücadeleyle de birleştiren ve tamamlayan bir yaklaşımın başarı açısından daha sonuç alıcı olacağı toplantımızda değerlendirilmiş ve doğru yaklaşım olarak ortaya konmuştur. Buna göre bir yandan askeri olarak direniş örgütlenip yürütülürken, diğer yandan bunun siyasi ve ideolojik mücadeleyle, ilişki ve ittifaklarla tamamlanması, mücadelenin salt askeri olmaktan çıkartılarak siyasi ve askeri alana yayılması, böylece direnişte zaferin bu temelde kesinleştirilmesi doğru mücadele tarzı olarak belirlenmiştir.

Değerli Yoldaşlar!

Bu çerçevede Rojava siyasi güçleri arasında da görüşmeler yürütülmüş ve

bu görüşmeler belli sonuçlara ulaşmıştır. Kobanê Direnişi temelinde ortaya çıkan cepheleşmeye dayalı olarak, IŞİD faşizmi karşısında yer alan güçlerin direnişi başarıya götürmek üzere kendi aralarında belli bir ilişki ve ittifak oluşturma durumu ortaya çıkmıştır. Bunu Kobanê'de zafer kazanmak için önemsiyor ve gerekli görüyoruz. Bu durum mücadeleyi salt askeri olmaktan çıkarıp siyasi ve ideolojik alana da yayarak genişletmekte, dolayısıyla askeri direnişte başarı kazanma imkanlarımızı arttırmaktadır. Buna dayalı olarak Kobanê Direnişinin zafere ulaşacağı, zaferden başka sonucun kabul edilmeyeceği ve bunun da Kürdistan Devriminin ve gerilla direnişinin tarihi bir zaferi olacağı kesindir. Zafere giderken bu askeri başarının sağlanması için ideolojik ve siyasi alanda da belli ilişkiler geliştirilmekte, yürütülen bu ilişkilerle mücadele yaygınlaştırılmaktadır. Dolayısıyla bundan sonra siyasi ve ideolojik boyutta da mücadele devam edecektir. Rojava'da 19 Temmuz 2012 tarihinde başlayan devrimden bu yana birçok güç farklı ilişkiler dayatmış, bunlara karşı çeşitli biçimde ilişki ve mücadele yürütülmüştür. Şimdi gelinen noktada bakılınca, IŞİD saldırıları bir yanıyla bizi böyle bir siyaset izlemeye zorlama saldırıları olarak görünmektedir. **Kürt halkı ve Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak biz, direnerek IŞİD karşısında durabilen ve direnebilen tek güç olduğumuzu kanıtladık.** Bunun halk ve hareket olarak bize kazandırdıkları vardır. Bu temelde demokratik direniş cephesindeki öncülük konumunu sağlamış olarak, başta demokratik güçler olmak üzere birçok güçle ilişki-ittifak içine girebiliriz, politikada daha esnek olabiliriz, politik destekle bu silahlı direnişi büyütebilir ve zaferi yaratabiliriz.

Gelinen noktada bu sonuç bir zorunluluk haline gelmiş durumdadır. Bunu gerçekleştirdikçe Kobanê'de zaferin daha yakın ve kesin olacağı ortaya çıkmaktadır. Ama oradaki mücadele askeri sonuçla bitmeyecek, mevcut ilişki ve ittifaklar temelinde siyasi ve ideolojik boyutta da devam edecektir. Demokratik bir ittifak bu zaferi kazanacak ve bunun sonuçları da değerlendirilecektir. Birçok güç, ulus-devlet ve kapitalist modernite sistemi bu sonucun ortaya çıkmasına fırsat vermemeye çalıştı. Çatışmanın mevcut gelişim düzeyi bunu da ifade etmektedir. KDP başta olmak üzere ulus-devletçi paradigmaya dayalı siyasi güçlerin Rojava Kürdistan'daki gelişmelere katılması baştan beri dayatılmaktadır. Biz de başından beri demokratik bir çerçevede, Güney'in ve ulus-devlet sisteminin hegemonyası altında olmamak kaydıyla bunun gerçekleşmesinden yana olduk. KCK olarak bu yönlü ilişki, görüşme ve siyasi ortaklıktan yana tutum geliştirdik. Rojava özgürlük güçleri de böyle bir tutum izledi. Fakat ulus-devletçi güçlerin hegemonik yaklaşımı nedeniyle bu çabalar başarıya gitmedi. Rojava'yı ele geçirip Güney'e bağlamak, devrimi tasfiye etmek ve ulus-devlet sistemi içinde eritmek istediler. İki buçuk yıla yakın bir zamandır Rojava Devrimi bu saldırıya karşı direnmektedir. IŞİD saldırıları bir yerde böylesi dayatmaların taşeronluğunu ve onun askeri yanını temsil etmektedir.

Şimdi IŞİD saldırıları YPG-YPJ direnişiyle belli ölçüde kırılmış ve demokratik cephenin öncülüğü ele geçirilmiş durumdadır. Diğer güçler Rojava halkının özgür iradesini ve demokratik sistemini kabul etme temelinde bu sürece katılmak istemektedir. Hegemonik dayatmadan vazgeçmişler, en azından bunu başaramamışlardır. Direniş ulus-devlet hegemonyacılığının dayatmalarını kırmıştır. Rojava halkı yeni demokratik özerk sistem ve özgürlük devrimi kendi başına özgürce yaşayabileceğini ve saldırılar karşısında kendini savunabileceğini kanıtlamıştır. Deyim yerindeyse Rojava Devrimi rüştünü ispatlamıştır. Bunun sonucunda hegemonya peşinde koşan güçler şimdi var olan sisteme katılmak zorunda kalmakta, devrim cephesi içinde yer almak istemektedir. Söz konusu ilişki ve ittifaklar da bu çerçevede gerçekleşmektedir. Kürdistan Özgürlük Hareketi demokratik karakteri nedeniyle bu tür bir ilişki ve ittifaka açıktır. Dolayısıyla son görüşmeler, ilişki ve ittifak arayışları aslında bir yandan IŞİD karşısındaki silahlı direnişi güçlendirme ve zafere taşımayı öngörürken, diğer yandan da kendi içinde ideolojik mücadeleye dayanan Rojava'daki demokratik sistemin gelişmesine yol açmakta ve temellerini atmaktadır.

Zafere taşınana kadar Rojava direnişi bu temelde geliştirecektir. Böyle bir direniş genel hareketimiz ve tüm Kürdistan açısından çok önemli sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Buradan çıkardığımız önemli bir sonuç, bölgedeki çatışmaların toplamı olan Üçüncü Dünya Savaşı sürecinde var olabilmek ve özgür yaşamı sağlayabilmek için öz savunmaya daha fazla önem vermek gerektiğidir. Toplantımız bu doğrultuda ve mevcut gelişmeler temelinde geçmişte Önder Apo'nun gerilla ordulaşmasının büyütülmesi yönünde yaptığı uyarıları değerlendirmiştir. Bu süreçte en önemli bir çalışma olarak gerilla ordulaşmasının büyütülmesi, Kürdistan'da halkı ve özgürlük devrimini koruyacak ve her türlü saldırı karşısında bu değerleri savunacak bir öz savunma sisteminin geliştirilmesi temel bir çalışma olarak tüm örgütlerimizin önüne konulmuştur. Temelde öz savunmanın profesyonel çekirdeği olan gerilla ordulaşmasının mevcut sayıyı katbekat aşması ve yüz bin gerilla hedefine ulaşmayı öngören bir düzeyde çalışma yürütülmesi kararlaştırılmıştır. Toplantımız bu hedefle birlikte esas olarak toplumun öz savunma temelinde eğitilip örgütlendirilmesini, bizdeki ifadeyle toplumun milis düzeni içerisine alınarak askeri planda eğitilmiş ve örgütlendirilmiş çerçevede kendi kendini savunan, varlığını ve özgürlüğünü kendi gücüyle koruyan bir noktaya çekilmesini kararlaştırmıştır.

Rojava açısından esas olan, Kobanê Direnişini zafere götürmek, bunu Rojava'da ulusal demokratik sistemi ve ittifakı geliştirerek yapmak, yine Suriye demokrasi hareketini geliştirerek ve onunla birleşerek bunu sağlamak, bunun gerektirdiği silahlı direnişle birlikte ekonomik ve sosyal yaşamı tümüyle buna bağlı yürütmektir. Buradan yola çıkarak '***savaşan halk gerçekliği***'ni yaratacak örgütlenme, Rojava'da geciktirilmeden gerçekleştirilmesi gereken temel görev konumundadır. Rojava alanında sürekli dışarıdan güç bekleme anlayışının mahkum edilerek, özgücüne ve imkanlarına dayalı olarak kendi ordulaşmasını sağlaması ve bunun için yeni savaşçı katılımlarına ve eğitimlerine ağırlık verilmesi gerekmektedir.

Toplantımız Rojava'nın bu durumunu genelleştirmiş ve bu durumu tüm Kürdistan için de öngörmüştür. Yine Rojava eksenli görüşme ve ilişkilere dayalı olarak, 2013'te önemli bir düzey kazanan ama gerçekleşmeyen **Kürdistan Ulusal Kongresi**'nin böyle bir dönemde gerçekleşmesi için öncülük edilmesi ve girişimler yapılmasını kararlaştırmıştır.

Toplantımızda diğer Kürdistan parçaları konusunda da önemli değerlendirmeler yapılmıştır. Bakur'daki durum önemli bir tartışma konusu olarak ele alınmıştır. Çünkü Kobanê Direnişi **6-8 Ekim** tarihleri arasında neredeyse Bakur Devrimi diyebileceğimiz bir gelişmeye de yol açmıştır. Bakur'da gençliğin ve halkın bu günlerde ortaya koyduğu tepkide Kobanê'de yaşanan saldırıların Kürt toplumunu ne kadar öfkelendirdiği ve gerdiği açıkça görülmüştür. Ancak AKP hükümeti ve TC devleti başlangıçta böyle bir öfke birikimi ve gerginliğin oluştuğunu çok fazla tespit edemedi. Bunu biz de göremedik. Teorik olarak görüp kimi değerlendirmelerimizde ifade etsek de somut duruma ve politik atmosfere tam vakıf olamadık ve kendimizi bunun gereklerine göre hazırlayamadık. Ama bu öfke bir sel gibi vurdu, Bakur'u ve Türkiye'yi adeta şoke etti. Şimdi AKP hükümeti bu tür durumları engellemek üzere yeni bir faşist baskı yasası çıkarmaktadır. Aslında demokratikleşmenin geliştirileceği ve '*Terörle Mücadele Kanunu*'nun kaldırılacağı söylenirken, tersine ondan daha ağır yeni bir baskı yasası, toplumsal direnişleri önleme ve bastırma yasası hazırlanmaktadır. Öfkesini ve tepkisini açığa çıkaran halkın devrimci hamlesini örgütlülükle birleştirerek devrime dönüştürme tutumu karşısında, AKP'nin bu toplumsal direnişe karşı devrimci hamleyle karşılık vermeye çalıştığı açıktır. Diğer yandan böyle bir direniş sürecinde örgüt olarak biz de yeterli olamadık. Mevcut örgütlülüğümüz bunu görme ve anlamaya, örgütleyip öncülük ederek bu direnişi devrime dönüştürmeye yetmedi. Bu serhildan hareketi sadece yakıp yıkan ve sistemi zorlayan bir kitle tepkisi olarak kaldı. Şimdi hükümet bir süredir tutuklama ve baskılarla bunu bastırmaya çalışmaktadır. Hala tam hakim olabilmiş de değildir. Yine bu tür durumları önlemek için yeni bir baskı yasası çıkarmaktadır. Bizim de bundan ders çıkarmamız gerekmektedir.

Bu gelişme bize şunu göstermiştir: Bakur'daki toplum ayaklanmaya, devrimci mücadeleyle sonuç almaya, böyle bir mücadelenin gereklerini yerine getirmeye, onun istediği cesaret ve fedakarlığı göstermeye hazırdır. Burada kusur ve engel öncülüktedir. Öncü örgütlenme ve parti örgütlenmesi yoktur. Kitlelerin öncü devrimci örgütlenmesi zayıftır. Kadın ve gençlik örgütlenmesi var olsa da zayıf ve yetersizdir; böyle bir devrimi örgütleyip başarıya götürme açısından yetersizdir. Örgütsel öncülüğümüzün devrimi başarmak için yetmediği bu olaylar sürecinde net olarak görülmüştür. Şimdi bu temelde örgütsel öncülüğü düzeltme ve geliştirme görevi ve sorumluluğu vardır. Aslında bu öfkeye dayalı tepkiyi demokratik ulus inşası ya da demokratik özerklik temelinde daha planlı ve örgütlü bir mücadeleye dönüştürmek gerekmektedir. Toplantımız bu gelişmeleri de değerlendirmiş ve Bakur'da gelişen 6-8 Ekim hareketini demokratik ulus inşasına ve demokratik özerklik devrimine dönüştürme ve mücadeleyi bu esas üzerinde yürütme sonucuna ulaşmıştır.

Önder Apo'nun İmralı'da yürüttüğü süreç ise AKP yaklaşımları nedeniyle adeta bir muamma durumundadır. Örgüt yönetimimiz bu konuda bir çözüm sürecinin kalmadığını ilan etmiştir. Bu durum ve toplantıdaki değerlendirmeler HDP Heyetiyle Önderliğe iletilmiştir. 15 Ekim görüşmesi ardından Önderliğin "***Süreçte yeni bir dönem başladı***" şeklindeki ifadesi Heyet tarafından kamuoyuna duyurulmuştur. Ancak şu an bunun içeriğini ve Önderlik değerlendirmelerini bilmemekteyiz. Önderliğin bir çalışma yürütüyor olması, bizim bekleyip Önderliği seyretmemiz gerektiği şeklinde bir sonucu ortaya çıkarmamaktadır. Önderlik, kendi bulunduğu yere dayalı olarak demokratik siyasi çözüm çerçevesinde çalışma yürütmektedir. Bizim de kendi mücadelemizi kendi gücümüzle yürütmemiz, bir an bile beklememememiz gerekmektedir. Bu toplantıyla böyle bir anlayışa ve kanaate ulaşılmıştır.

Doğru bakıldığında aslında çok fazla müzakere ortamının olmadığı görülecektir. Hükümet kanadından yapılan açıklamalar, son kitle tepkisinin Önderlikle bağını kurma, "*PKK terör örgütü ile IŞİD birdir*" diyerek PKK'yi de küresel sistemin önüne koymaya çalışma tarzındadır. Cumhurbaşkanı da Başbakan ve yardımcıları da aynı tutum içindedir. Onların konuşmalarıyla HDP Heyetinin açıklamaları birbirini tutmamakta, "*Şunlar olursa süreç yürür*" denilmektedir. '*Yol Haritası*' diye bir şey tartışılmaktadır. Ama özünde böyle bir harita yoktur. 'Yol Haritası' diye örgüt yönetimimize yarısından fazlası boş, üst kısmında üç cümle yazılmış bir sayfa getirilmiştir. Buna göre, "*1 Eylül'den 15 Eylül'e kadar tüm illegal faaliyetler sona erdirilecek, 15 Eylül'den 15 Kasım'a kadar Bakur'daki bütün gerilla güçleri Güney'e çekilecek, Aralık ayından Mart başına kadar da gerillanın silah bırakıp Türkiye'ye dönüşü gerçekleşecek*" diye yazılmıştır. 'Yol Haritası' dedikleri bu kadardır. Açık ki, bu bir '*teslim ol*' çağrısıdır. Onun ötesinde bir şey yoktur. Zaten o karalamanın bir tasarı, bir plan olarak nasıl ortaya konulduğu, nasıl getirildiği de anlaşılır değildir. Herhangi bir ciddiyeti yoktur. Gerçek 'Yol Haritası'nı üç aşamalı olarak 2013 Newroz'unda Önder Apo ortaya koymuştu. Ancak ikinci aşamaya geçilemedi ve hala o noktada kalmıştır. O bakımdan hareket ve halk olarak çok iyi bilmeliyiz ki, böyle bir '*Yol Haritası*' yoktur, böyle bir süreç de yoktur. Önder Apo bunu yaratmak için mücadele etmekte ve çalışmaktadır. Biz de Önderliğimizi izliyor ve destekliyoruz. Sonuç çıkarsa, o sonuca göre hareket edeceğiz. Ama tek görevimiz Önderliğe bakmak, izlemek, oradan çıkacak olanı beklemek ve her şeyi Önderliğe bırakmak değildir.

Hareket olarak yerine getirmemiz gereken görev ve sorumluluklarımız bulunmaktadır. Bu yüzden demokratik ulus inşası ve onu savunan bir öz savunma direnişi temelinde demokratik özerklik çözümünü kendi gücümüzle geliştirmemiz gerekmektedir. Toplantımızın Kuzey'e dönük yaklaşımı bu çerçevededir. Şimdilik gücümüz oranında bunu geliştirmek ve yürütmek, demokratik özerklik devrimini başarıya götürecek hazırlıkları yapmak, hazırlık sürecini geliştirdikçe bunu daha aktif mücadeleye dönüştürmek temel görevlerimizdendir. Önümüzdeki sürece yaklaşımımız bu çerçevededir. İnşa ve hazırlık çalışmalarını yürütürken gelişecek saldırılara ve her türlü askeri hareketliliğe karşı misillemeyle karşılık verme, tutuklama ve baskılara karşı misillemeyle karşılık oluşturma konularında tüm örgütlerimizin eylem planı olmalıdır. Yine son süreç itibariyle Kuzey'de ve Türkiye'de seçimlerin öne alınması tartışılmaktadır ki, seçimlerde demokratik siyasetin kazanması için daha aktif çalışmak gerekmektedir.

Ancak esas olarak da imkanlar ve fırsatları seferber ederek yerelden demokratik özerklik çözümünü gerçekleştirecek çalışmaları uygun alanlarda yürütmek öncelikli görevlerimiz arasındadır. Bu temelde kendi örgütlülüğümüzü ve mücadelemizi geliştirmek, toplumun birikmiş öfkesini böyle bir demokratik modernite devrimini hayata geçirecek pratiğe seferber etmek, bunun tarzını, üslubunu ve temposunu geliştirmek gerekmektedir. Özellikle Bakur açısından demokratik modernite çizgisini pratiğe dönüştürecek tarz ve üslup sorunlarımız vardır ve bundan dolayı kilitlenmekteyiz. Aşırı derecede siyasi çözüme endekslenen bir zihniyet durumu ortaya çıkmıştır. Bu da bizi devrimci ruhtan uzaklaştırarak reformize etmektedir. İdeolojik ilke, ölçü ve mücadele dinamiğimizi geriye çeken, anlamsızlaştıran ve muğlaklaştıran; bu yolla ideolojik doğrultumuzu reformize eden anlayışlara karşı aktif mücadele etmek, bu pasif duruşu, anlayışı ve tutumu mahkum etmek, bunun yerine özellikle Bakur'daki mücadelede devrimci ve hamleci pratiği geliştirmek toplantımızın en çok üzerinde durduğu ve kararlaştığı konu olmaktadır. Reformist, halkı beklentiye sokan ve serhildan dinamiğinden uzaklaştıran, halktan uzak elit siyasi anlayışlarla mücadele edilmesi, devrimci bir anlayışın geliştirilmesi temelinde ideolojik mücadele yürütülmesi ve çalışmaların devrimci bir ruhla yürütülmesinin esas alınması yönünde kararlaşmalar yaşanmıştır.

Başur'da ise Ağustos ayında atılan adımları daha çok ilerletmek, yine yeni bir demokrasi hareketi geliştirme yönündeki adımları hızla atıp mevcut askeri durumu ve gerillanın Şengal ve Maxmûr'a müdahalesiyle ortaya çıkan gelişmeleri siyasi alana da kaydırmak, böylece siyasi ve askeri mücadeleyi ve gelişmeleri birleştirmek gerekmektedir. Özellikle Şengal'de bunu demokratik özerk yönetim geliştirmeyi hedefleyen bir çizgide yürütmek, Güney'in diğer alanlarında da böyle bir çözüm ve demokratikleşme çizgisini geliştirecek ve güçlendirecek mücadeleler içinde olmak gerekmektedir. Başur'daki tüm partilerle ilişki ve ittifakların geliştirilmesini Ulusal Kongre çalışmalarıyla birlikte yürütmek önemlidir.

Rojhilat açısından da önemli gelişmeler gündemdedir. 15 Şubat komplosu karşısındaki halk direnişinin ardından geçen on beş yıldan sonra Rojhilat halkı ilk defa Kobanê Direnişinin etkisiyle ayağa kalkmış ve serhildan konumunu almıştır. Bu oldukça yeni, önemli ve ciddi bir gelişmedir. Kobanê Direnişinin Kürt toplumu ve demokratik ulusu üzerindeki etki düzeyi bu eylemlerde de açıkça görülmektedir. Direnişin Kürt toplumunda yarattığı öfke birikimini ve direnme gücünü ortaya çıkarmaktadır. Bu gerçeklik Rojhilat'taki Kobanê Direnişini destekleme eylemlerinde açıkça görülmüştür. Bu gelişmeleri daha örgütlü ve sürekli kılmak gerekmektedir. Önder Apo da son görüşmelerinde Rojhilat için önemli belirlemeler yapmış ve talimatlar vermiştir. Demokratik modernite çizgisine uygun şekilde belli alanlarda demokratik özerk sistemi geliştirme temelinde çalışma yürütmek, **Mahabad** başta olmak üzere Rojhilat çalışmalarını böyle bir çizgiye oturtmak, İran'ın saldırı ihtimaline karşı hazırlıklı olmak, halka ve gerillaya yönelik saldırılar ve özelde de idamlar karşısında aktif misilleme yapan konumda bulunmak toplantımızın ulaştığı kararlılık düzeyini göstermektedir.

Bir bütün olarak siyasi ve askeri açıdan çok şiddetli bir mücadele içerisinde olduğumuz açıktır. Önder Apo bu süreci '***yüksek yoğunluklu savaş***' diye tanımlamıştır ki, bu tanımlama topyekûn direniş süreci anlamına gelmektedir. Bunun ortaya çıkardığı zorluklar ve ağır bedeller olduğu kadar, çok önemli siyasi ve askeri gelişmeler ve gerçekler de vardır. Belli zorlanmalar ve bedeller ödeme olsa da mevcut gelişmeler Kürt halkının duruşunu ve Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni Ortadoğu'da çok önemli bir noktaya getirmiştir. Bu gelişmeleri sürdürüp başarıya götürecek askeri eylemlilikle birlikte, her parçada demokratik özerklik devrimine dönüştürecek ve bu devrimi savunacak öz savunma sisteminin oluşturulması yönünde adımların hızla atılması gerekmektedir. Yaşadığımız gelişmeler Kürdistan Özgürlük Devrimini Ortadoğu'da öncü, dünyada ise tanınan ve desteklenen bir güç ve insanlık için yeni bir umut ışığı haline getirmiştir. Bu önemli ve büyük bir gelişmedir. Bunu doğru anlamak ve daha da ilerletici olmak gerekmektedir. Dolayısıyla gelişmelerin gerektirdiği politik ve askeri örgütlenmeleri, çalışmaları ve mücadeleyi her parçanın kendi özgünlüğünde değerlendirerek fırsatları gözden geçirip yürütmek ve iler-

Öz savunmanın profesyonel çekirdeği olan gerilla ordulaşmasının mevcut sayıyı katbekat aşması ve yüz bin gerilla hedefine ulaşmayı öngören bir düzeyde çalışma yürütülmesi kararlaştırılmıştır. Toplantımız bu hedefle birlikte toplumun milis düzeni içerisine alınarak askeri planda eğitilmiş ve örgütlendirilmiş çerçevede kendi kendini savunan, varlığını ve özgürlüğünü kendi gücüyle koruyan bir noktaya çekilmesini kararlaştırmıştır."

letmek temel görevimizdir.

Siyasal-askeri gelişmeler ve devam eden yoğun mücadelenin yarattığı gelişme imkanlar çok fazla olmasına rağmen, hazırlıklarımız ve örgütlenmemiz bunları karşılamaya yetmemektedir. Kürdistan'ın dört parçasında da durum böyledir. Örgütsel gücün ve öncülüğün yetersizliğinden dolayı siyasi ve askeri mücadelemizi daha fazla ilerletememekteyiz. Ayrıca yürütülen mücadeledeki hata ve eksiklikler de çok fazladır. Mevcut mücadele tarzı çok fazla güç tüketmektedir. Bu tarz mücadele yürütmek bizi eğitip örgütlemiyor, gücümüzü büyütmüyor, tersine ağır bedellere yol açıyor ve çok fazla tüketiyor. Bu bakımdan Kobanê'deki direnişin de Rojava'daki savaşın da ciddi biçimde değerlendirilmesi gerekmektedir. Hazırlık, taktik ve tarz bakımından, örgütsel açıdan ne kadar kazandırıcı, geliştirici ve ne kadar tüketici olduğu sorularını cevaplandırmak için siyasal ve askeri sonuçlara tekrar tekrar bakmak gerekmektedir. Sadece yol açtığı etkiler gelişme olarak değerlendirilemez.

Özgürlük mücadelemizin her alanda etki yaptığı tartışmasızdır. Ama bu etki yeterli bir örgütsel güce dönüştürülememekte, dolayısıyla kalıcı bir siyasi etki ortaya çıkmamaktadır. Sadece duygusal düzeyde psikolojik bir etki yaşanmakta, taraftarlık ya da benimseme şeklinde bir etkilenme olmakta ama katılım, örgütlenme ve dolayısıyla kalıcı siyasi güce dönüşme yeterince gelişmemektedir. Bu bakımdan salt etkilenme yeterli gelişme sayılamaz. Örgüt yaratma ve geliştirme konularında zayıflıklar vardır. Var olan hata ve eksiklikler örgüt açısından zorlayıcı olduğundan örgüt büyümemekte, gerilla yeterince büyütülememektedir. Ortaya çıkan siyasi-askeri koşulların yarattığı imkan ve fırsatları yeterince değerlendirecek bir devrimci eylem ortaya çıkmamaktadır. Şimdi **Kürdistan'ın dört parçasında da devrimci bir atmosfer vardır.** Her yerde devrimci mücadele yürütecek yeterlilikte bir örgüt ve savaş gücü olsa, her parçada büyük devrimci atılımlar yapılabilir. Ama bu temel yetersizlikten dolayı genelde Rojava'da, özelde de Kobanê'de askeri bakımdan sıkışma yaşanmaktadır. Çünkü bedeli ağır bir savaş durumu vardır. Askerlikte daha yaratıcı, örgütleyici, dolayısıyla zafer kazanan ve başarı yaratan tarza ve taktiğe ihtiyaç vardır. Onun için daha güçlü hazırlık yapmak, kendimizi geliştirmek, yetkinleştirmek ve hızla bahara büyük hamleler yapacak bir hazırlık düzeyine ulaşmak temel görevimiz olmaktadır.

Değerli Yoldaşlar!

Yürüttüğümüz mücadele bazı gelişmeler yaratsa da daha büyük hamleler yapmaya hazırlamamakta, tüketen bir sonuç ortaya çıkarmaktadır. Tarz üretici, büyütücü, eğitici ve geliştirici değil tüketicidir. O nedenle birçok alanda daha etkili ve aktif hamlesel çıkış imkanları varken istenen hamle yapılamamaktadır. Bakur'da özellikle zorlandığımız bir etken budur. Zaten genel çalışma tarzı olarak **Bakur'da kanton tarzında demokratik özerkliğin inşası temelinde bir eylem çizgisi ve mücadele öngörmekteyiz.** Bunun için parçalılığı giderme ve bütün eylemsel alanları koordine edecek bir eylem komitesi örgütleme ihtiyacı da vardır. Pratik parçalılıktan dolayı bütünlüklü bir eylemsel hareket ortaya çıkarılamamaktadır. Doğru ve yeterli tarzı geliştirmede sorunlarımız vardır. Yine yürütülen mücadeleyi ortak ve bütünlüklü yürütme ve sonuçlarını bütünlüklü derleme sorunlarımız bulunmaktadır. Dönemin eylem dilini ve kanton tarzına dayalı bir eylem çizgisini geliştirebilmiş değiliz. Bir de eylem gücümüz çok parçalıdır, askeri, siyasi ve serhildan çalışmaları çok parçalı ve koordineden yoksundur. Oysa yeterince koordine edilmesi gerekmektedir.

Siyasi-askeri alanda önemli bir nokta, özellikle Rojava Devrimi ve direnişiyle gelişme sağlayan ve son Kobanê Direnişiyle bir küresel durum kazanan siyasi etkinliğimizdir. Bu alanda büyük bir gelişme ortaya çıkmıştır. Geçmişte **komplo sürecinde** ve yine **Paris katliamı** karşısında gelişen direniş ortamında yaşananlar buna örnek olarak gösterilebilir. Şimdi Kobanê direnişi de çok yaygın ve etkili bir biçimde benzer bir durumu ortaya çıkarmıştır. Bu da şu anlama gelmektedir: **Hareketimizin diplomatik ilişkiler geliştirme ve diplomatik mücadele yürütme imkanları artmıştır. Eskiden bu yönlü imkanlar çok azdı, çok daha eskiden neredeyse hiç yoktu. Ama şimdi ideolojik, örgütsel, siyasi ve askeri mücadele yanında bir de diplomatik mücadele ve diplomatik çalışma imkanları ortaya çıkmıştır. Kürdistan'da ilk defa Kürt toplumunun çıkarlarını ve haklarını özgürce temsil eden bir diplomasi çalışması yürütme imkanları ortaya çıkmıştır.** Merkez Komite toplantımız bu gelişme üzerinde dikkatle durmuş, çok yönlü olarak değerlendirmiş ve bu çalışmanın da öteki çalışmalar gibi örgütlü olması ve hızla geliştirilmesi gerektiğini değerlendirerek kararlaşmalara gitmiştir. Bu çalışmayı yapacak şekilde merkezi bir **Dış İlişkiler Komitesi**'nin bütün alanlardaki diplomasi çalışmasını yürütecek şekilde örgütlendirilmesi, bunun alta doğru değişik bölgeler ve kıtalarda örgütsel bölümlerinin olması, bu temelde dış ilişki faaliyetlerinin örgütlü, bütünlüklü ve yaratıcı bir tarzda geliştirilmesi kararlaştırılmış; siyasi yönetimimizin önüne somut olarak böylesi bir görev konulmuştur. Bu da merkez toplantımızın önemli bir değerlendirme ve kararıdır.

Diğer bir sonuç da farklı din, inanç, mezhep ve kültürleri demokratik çatı altında birleştirecek ve birbiriyle ilişkilendirecek bir **Mezopotamya Demokratik İnançlar Konferansı**'nın organize edilmesinin kararlaştırılmasıdır. Burada farklı din, kültür ve mezhepleri kendi çıkarları doğrultusunda kışkırtarak toplumları birbiriyle çatıştıran anlayışlar ve güçleri mahkum etmek, bunlara karşı dinler, mezhepler ve kültürlerin demokratik birliğini yaratmak amaçlanmaktadır. Amed'de düzenlenmiş olan **Demokratik İslam Kongresi**'nin sonuçlarına dayalı olarak, bütün din, inanç, mezhep ve kültürlerin demokratik birliğini sağlayacak Mezopotamya düzeyinde bir konferans yapmanın yararlı olacağı değerlendirilmiştir. Yine IŞİD gibi sapkın hareketlere karşı yürütülen mücadelede böyle bir girişimin önemli bir rol oynayacağı, bu tarzdaki bir ideolojik duruş ve mücadelenin silahlı direnişi destekleyeceği değerlendirmesi yapılmış ve bu durum karar altına alınmıştır.

Kobanê Direnişinin ve buna bağlı olarak bütün Rojava Devrimi ve direnişinin ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri taktik ve tarz bakımından yeterince irdelenmesi, dersler çıkartılması ve bu sonuçların bütün örgüte mal edilmesi önemli bir kararlaşmadır.

Siyasi ve askeri gündem temelinde tartışılan bir diğer konu da Bakur'daki mücadele dinamiğimize yöneltilen saldırılardır. Bakur'da geçmişte adına Hizbullah denilen, 90'lı yıllarda Kürt halkının **Hizbul-kontra** olarak isimlendirdiği, bugün ise **Hüda-Par** adıyla piyasaya sürülen kesime dönük tutum ve mücadelenin doğru ve yeterli bir biçimde geliştirilmesi de önemli bir görevi ifade etmektedir. 6-8 Ekim direnişi sürecinde bir gerçek açığa çıkmıştır: AKP'ye dayalı özel savaş sistemi, Özgürlük Hareketimize saldırtmak üzere yeni bazı güçler hazırlamaktadır. Hizbulkontra aslında yeni bir oluşum değildir. Ergenekoncu özel savaş güçlerinin İran'la birlikte hazırlayıp örgütleyerek 90'ların başından itibaren gelişen özgürlük direnişini kırmak için tetikçi olarak halka ve sivil yurtsever kesime saldırttığı bir kontra gücüdür. Şimdi de aynı güç yeniden devreye konulmaktadır. 6-8 Ekim süreci bunu göstermiştir.

Bununla birlikte Türkiye'de Büyük Birlik Partisi (BBP) denen oluşum da devreye konmaktadır. Özel savaş sistemi 70'li yıllarda devrimci harekete, 80'li yıllarda da PKK direnişine karşı MHP'yi paramiliter bir saldırı gücü olarak örgütlemiş ve kullanmıştır. MHP şimdi de potansiyel bir güçtür ve pratik olarak aynı biçimde kullanılıp saldırtılmaktadır. Fakat daha saldırgan davranan ve özel savaşın denetiminde olan iki güç olarak **BBP ve Hüda-Par** öne çıkmaktadır. Bunların pratik duruşları IŞİD'le işbirliği durumunu yansıtmaktadır. Geçen kısa süre içinde **BBP, Hüda-Par ve IŞİD**'lilerin ortak bir toplantıda buluştukları basına da yansımış; açıkça "*Savaş olacak, PKK'ye karşı savaşa ortak hazırlanmalıyız*" biçiminde konuşmalar yapılmıştır. Bu güce ve özel savaş sistemine karşı örgütlü ve dikkatli olmak gerekmektedir. Bunun için de öncelikle ideolojik mücadele yürütmek, bu güçleri teşhir etmek, bu bakımdan tüm din ve inanç mensuplarının demokratik yaşamını mümkün kılacak bir demokratik zemin ve örgüt sistemi yaratmak önemli bir görev olmaktadır. Bununla birlikte faşist iktidar İslam'ına karşı demokratik kültürel İslam ekseninde bir mücadele yürütmek, Alevi toplumunun kazanılması ve bu tür etkilerden kurtarılması için çalışmalar yürütmek, bu temelde dinler ve inançları saptırıcı kapitalist modernitenin hizmetine koyucu ve bireysel çıkarlara alet edici tutumlar ve yaklaşımlara karşı bu temelde bir ideolojik mücadele yürütmek Hizbullah karşısındaki tutumun da önemli bir yanı olmaktadır.

> **Bakur'da demokratik modernite çizgisini pratiğe dönüştürecek tarz ve üslup sorunlarımız vardır ve bundan dolayı kilitlenmekteyiz. Aşırı derecede siyasi çözüme endekslenen bir zihniyet durumu ortaya çıkmıştır. Bu da bizi devrimci ruhtan uzaklaştırarak reformize etmektedir.**
>
> **Parti kadrolarında yaşanan bireycilik, kendine görelik, dogmatizm, tutuculuk, maddiyatçılık, bencillik gibi olumsuzluklar Hareketimizi ciddi şekilde zorlamaktadır. Kişilik hastalıkları yoğunca yaşanmakta, devrim ortamı adeta umumi hastane halini almaktadır.**"

Yürütmemiz gereken mücadele üç boyutlu olmalıdır: Bir, ideolojik mücadele yürütmeliyiz. İki, siyasi mücadele yürütmeli, saldıran değil siyasi ilişki kuran ve demokratik ortama çeken taraf olmalıyız. Bu anlamda böyle bir yaklaşımla saldırganların duruşunu da kıran güç olmalıyız. Üç, eğer saldırı olursa her zaman bu saldırıyı boşa çıkartacak ve etkisiz kılacak bir hazırlığımız olmalı, bu temelde özsavunma mücadelesi yürütmeliyiz. Hizbul-kontra karşısında alınması gereken tutum da bu politikalar temelinde olmalıdır. Bu konuda geçmiş pratiğin gözden geçirilip irdelenmesi gerekmektedir. Bu anlayışa göre ne kadar mücadele yürütüldüğü, ne kadar eksik ve hatalı yaklaşımın geliştiği konularında doğru dersleri açığa çıkararak düzeltmek de toplantımızın önemli yaklaşım ve kararlarından biri olmaktadır. Siyasal ve askeri durumun yaşanan direniş ve serhildan sürecine paralel olarak derinlikli olarak ele alınıp tartışıldığı toplantımızda ulaşılan temel sonuç, haklı özgürlük mücadelemizi kazanıma götürecek siyasal yol, yöntem ve araçların doğru tespit edilerek bu temelde verdiğimiz askeri mücadelenin siyasallaşarak somut toplumsal sonuçlara yol açmasını sağlamak olmuştur.

İdeolojik mücadele ve İdeolojik Alan çalışmaları

Değerli Yoldaşlar!

Üzerinde durmamız gereken diğer önemli tartışma gündemlerinden biri de ideolojik mücadele, ideolojik çalışmalar ve ideolojik öncülüğün düzeltilmesi ve geliştirilmesi sorunlarıdır. Toplantımız bu alan üzerinde de yoğun olarak tartışma yürütmüştür. İlk olarak ideolojik mücadele yürütmeyen, bu mücadeleye önem vermeyen, ideolojik mücadeleye katılmayan ve ideolojik mücadeleyi kendi görevi olarak görmeyen anlayış ve tutumlar mahkum edilmiştir. Bu anlayışın neredeyse genel bir yaklaşım olduğu bile söylenebilir. "*İdeolojik çalışma, ideolojik mücadele benim işim değil başkasının işidir, ideolojik alandaki parti kadrolarının işidir*" diyen, ideolojik alan üzerinde hiç yoğunlaşmayan, bu tür sorunlar çıktığında kendi görevi olarak görmeyip başkasına havale eden tutum ve yaklaşımlar mahkum edilmiştir.

İkincisi, parti saflarımızda ideolojik çalışmaya önem vermeyen, ideolojik çalışmaya katılmayan, ideolojik çalışmayı küçümseyen ve mücadelemiz içerisindeki rolünü ve önemini yeterince görmeyen, sınıf ve cins mücadelesine yeterli ve derinlikli yaklaşmayan, propaganda ve ajitasyon çalışmalarına katılmayan, partililiği sadece dar pratikçilik olarak ele alan, onu da siyasi ve askeri pratikle sınırlı gören anlayışlar mevcuttur. Toplantımız bu anlayışları da yoğun olarak tartışmış, değerlendirmiş ve mahkum etmiştir. Çünkü PKK demek Önderlik Hareketi demektir. Önderlik demek her şeyden önce felsefe demektir, ideoloji demektir. Önderlik gerçeği bir bakış açısı, yaşam ölçüsü, yaşam ilke ve ölçülerinden oluşmaktadır. İdeolojik duruş da bunu ifade etmektedir. Diğer yandan Kürdistan gerçeği ve PKK pratiği bize ne kadar ideolojik çalışma yapar ve gelişme sağlarsak o kadar siyasi ve askeri mücadele yürütebileceğimizi göstermiştir.

Genel formül şudur: Ne kadar propaganda ve ajitasyon, o kadar örgüt ve eylem; ne kadar ideolojik çalışma ve mücadele, o kadar siyasi ve askeri mücadele yürütme! Ortada önü ideolojik mücadeleyle açılmayan, onunla kazanılmayan, derinlik ve anlam kazanmayan bir siyasi ve askeri mücadele yoktur. Önderliksel Hareket olmak da bunu göstermektedir. En büyük direnişin en başta zindan direnişi olarak gerçekleşmiş olması bunu kanıtlamaktadır. Bir bütün olarak Hareketimizin sürekli Önder Apo'nun yürüttüğü ideolojik mücadeleye dayalı olarak gelişmiş ve sistem kazanmış olması da bunu göstermektedir. Hareket siyasi ve askeri gelişmeler üzerinde var olmamış; ideolojik gelişmeler üzerinde siyasi ve askeri mücadeleyi var edip geliştirebilmiştir. Bu bakımdan ideolojik çalışmaları önemsemeyen, bu çalışmalara katılmayan ve önem vermeyen yaklaşımlar Önderlik Hareketi olan PKK gerçeğine terstir.

Fakat içimizde böylesi anlayışlar vardır. İdeolojik alan çalışmasına zayıf yaklaşılmakta, bu çalışma önemsenmemekte ve örgütlendirilmemektedir. Çalışma alanlarındaki zorlanmalarda ilk tasfiye edilen ve dağıtılan alan ideolojik alan olmaktadır. Halbuki ideolojik alan çalışması örgütlenmede en başa alınması gereken çalışmadır. Genel örgütümüze ve parça örgütlerimize baktığımızda da bu alanın en son sırada ele alındığı görülmektedir. İdeolojik alan örgütlülüğü halihazırda hiçbir parçada bütünlüklü ve yeterli düzeyde geliştirilememiştir. Genelde zoraki olarak ayakta tutulmaktadır. En başta yönetimlerimiz alana yeterince ilgi göstermemekte, buna bağlı olarak kadrolar bu çalışmalara katılmamakta, bu çalışmalarda yer almak istememektedir. Halbuki bütün kadrolar, PKK'li olan herkes önce ideolojik mücadele yürütmek, propaganda ve ajitasyon çalışması yapmakla görevlidir. Ondan sonra siyasi ve askeri mücadele yürütme görevlerini üstlenmeye girişmelidir.

Siyasi ve askeri mücadele işbölümüdür, ideolojik mücadele ise işbölümü değil herkesin görevidir. Parti militanı olmak isteyen herkesin işbölümüyle ortadan kaldırılamayan, her zaman gündemde olan ve yürütmesi gereken görev ideolojik alan çalışması, en başta da propaganda ve ajitasyon çalışmasıdır. Yeni kadrolar katmak ve eğitmek temel militanlık görevidir. Bunu yapmayan kadro temel parti görevini yerine getirmiyor demektir. Gerçek böyle olmasına rağmen, pratik bunun tersidir. Demek ki terslik Önderlik çizgisine, Önderlik Hareketine katılımda ve yaklaşımdadır. Bu tersliğin mutlaka hızla düzeltilmesi gerekmektedir. Toplantımız, İdeolojik Alan çalışmalarını temel örgüt çalışması olarak görmeyen, basitleştiren ve pratik çalışmalar olarak ele almayan yaklaşımları mahkum ederek, bu anlayışlar karşısında aktif mücadele yürütmeyi kararlaştırmıştır.

Diğer bir husus ise yanlış anlayışlar, ideolojik ilke ve ölçülerden sapma konusudur. Demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmamız karşısında hemen her düzeyde parti dışı anlayış ve tutumlar vardır. Parti kadrolarında yaşanan bireycilik, kendine görelik, dogmatizm, tutuculuk, maddiyatçılık, bencillik, geriliklerin kendini örgütlemesi, yöntemsizlik ve yaratıcılıktan uzaklık gibi olumsuzluklar Hareketimizi ciddi şekilde zorlamaktadır. Kişilik hastalıkları yoğunca yaşanmakta, devrim ortamı adeta umumi hastane halini almaktadır. Bütün bu hastalıkların sadece Kürt halkının değil, insanlığın sorunlarının çözümüyle uğraşan bir harekette bünyesine taşınması bir anlamda doğal olan, yadırganmayacak bir durum olmaktadır. Çünkü bu hastalıkları tedavi etmek üzere alternatif bir yaşam, demokratik komünal yaşam çizgisinde bir mücadele vardır. Dolayısıyla sistem içindeki hastalıklar partinin içine gelmekte ve yaşamımız içinde açığa çıkmaktadır. Diğer örgütlerde ya da toplumda ne tür hastalıkların olduğunun bilinmemesi ve görülmemesi, bu hastalıklara karşı mücadele verilmemesiyle bağlantılıdır. PKK'de bu hastalıklara karşı mücadele olduğu için bu hastalıklar açığa çıkmakta ve görünür kılınmaktadır.

Şimdi bu hastalıklara karşı da sınıf ve cins mücadelesi temelinde etkili bir ideolojik mücadele yürütmek gerekmektedir. Derin bir eleştiri-özeleştirisel sorgulama, bunu sürekli yapmak ve bu temelde kendini sürekli yenilemek ve geliştirmek gerekmektedir. Başka bir yol veya yöntemle ideolojik öncülük görevlerini başarıyla yerine getiren, Önderlik ilke ve ölçülerine uygun duruş gösteren kadrolar haline gelebilmemiz mümkün değildir. Bu anlamda toplantımızda kapitalist modernitenin yenilenmiş hali olan liberalizmin ekonomik, sosyal ve kültürel politikalarına karşı ideolojik mücadele yürütülmesi, bu kapsamda liberalizmin hastalıklarından olan bireycilik, maddiyatçılık ve düşünsel bağımlılıkların yaşamımıza sızmaları karşısında mücadele yürütülmesi kararına ulaşılmıştır. Başta yönetim kadroları olmak üzere bütün kadroların bu tür parti dışı hastalıklara karşı etkin ve aktif ideolojik mücadele yürütmesi, sınıf ve cins mücadelesi vermesi, böylece kendini Önderlik ilke ve ölçüleriyle donatması gerekli görülmüştür. Bu noktada bütün duyarlılık ve çabaya rağmen yeterince düzeltmenin yapılamaması ve bunun önündeki engeller de eleştirilmiş ve mahkum edilmiştir.

Bu hususlar yeni gündeme gelen ya da salt bu son dönemlerde açığa çıkan hususlar değildir. Tersine, geçmiş toplantılarımızda da hep dile getirilip mahkum edilmiş olan ve aynı zamanda 11. Kongremizin kapsamlıca değerlendirip eleştirdiği hususlardır. Bunlar Önder Apo'nun mektuplarında çok somut olarak ortaya koyup mahkum ettiği ve '***zihniyet ve***

irade zayıflığı' diye tanımlayıp mahkum ettiği hususlardır. Bütün bunlara rağmen düzeltme zayıftır. Toplantımız bunun nedenleri üzerinde durmuş, bu noktada aşırı duygusal yaklaşım ile ideolojik-örgütsel çizgiye oturmayan fedailik anlayışını mahkum etmiştir. Bu iki husus doğru ideolojik mücadele yürütmemizi, sağlam eleştiri-özeleştiri yapmamızı ve Önderlik ideolojisiyle bütünleşmemizi engellemektedir. İşi aşırı duygusallığa vardıran ya da ideolojik-örgütsel çizgiye oturmayan fedakarlık ve cesaret yaklaşımı aslında Önderlik çizgisinde militan olmayı ve akıl ve zekayla hareket etmeyi engellemekte, aklın yerine çizginin uzağında anlık etkilenmelerle oluşan duyguları koymaktadır. Aynı yaklaşım eğitimimizi, eleştiri-özeleştirimizi boşa çıkarmakta, düzeltmeyi engellemektedir. Önderliğin 5. Kongre'de mahkum ettiği bu fedakarlık anlayışı bu toplantımızda da mahkum edilmiştir. Bunun adı '***fanatizm***' olmaktadır. Bunun doğru bir katılım olmadığı açıktır. Fanatizm aklın, inanç ve amaç bağlılığının kaybolmasını ve sadece duygularla bağlanmayı ifade etmektedir. Önder Apo son mektubunda bunu '*kara sevda*' ve '*kara ihanet*' olarak tanımlamıştır. Kara sevda fanatizmdir. Önderliğimiz "*Bunun pratikteki karşılığı kara ihanettir*" dedi. Lenin ise bu duruma "***sosyalizme karasevda misali bağlılıkla en alçakça ihanet arasında gidip gelme***" demektedir.

Bu anlamda mücadele saflarımızda Önderliğin amaçlı yaşam ve savaş bilincinden uzak olan, Apocu fedailik çizgisini fanatik bir tarzda ele alan, yanlış veya kendine göre algılayan ve uygulayan yaklaşımlar Merkez Komite toplantımızda ele alınmıştır. Bu anlayışların temelde Önderliğimizin yaşam ve mücadele anlayışından uzak olduğu, sistem etkilerinden kurtulamayan bir içerik taşıdığı ve özgür yaşam çizgisine ulaşamadığı tespiti yapılmıştır. Toplantımız Apocu fedailik çizgisinin doğru anlaşılması ve örgütlü özgür yaşam çizgisine dönüştürülmesi için tüm alanlarda ideolojik mücadelenin yürütülmesi kararlılığına ulaşmıştır. Toplantımızda Önderlik ideolojisinin yaşamsallaştırılması karşısında engel olan, yaratıcılığı öldüren, örgütsel akışkanlığı tıkatan ve yaşam karşısında yöntemsizliği temel yöntem haline getiren dogmatizm ve tutuculuk karşısında mücadele yürütülmesi ve Önderlik tarzının pratikleştirilmesi amacıyla örgüt anlayışında yaratıcı, organik ve akışkan, birbirini tamamlayan ve büyüten bir tarzın esas alınması kararlılığına ulaşılmıştır. Yine bu kapsamda kadın özgürlükçü paradigmamızı anlamayan, teorik yaklaşan, cins mücadelesini anlamsızlaştıran, gereksiz gören ve temel özgürlük ölçüsü olarak ele almayan, iktidarcı, egemen ve statükocu yaklaşım ve kişilik özelliklerini meşrulaştıran cinsiyetçi anlayış ve duruşlarla mücadele edilmesi, bu anlayışların özgür ve demokratik yaşamımıza bir saldırı düzeyinde ele alınarak çözümlenmesi ve karşı mücadeleyle ortadan kaldırılması gerekliliği konularında kararlaşmalara gidilmiştir.

Toplantımızda bu çerçevede ideolojik alan çalışmaları da değerlendirilmiştir. Bu anlamda Önderlik Savunmalarının tercüme edilmesi ve bütün insanlığa taşırılmasında, yine başta yönetimler olmak üzere kadrolarca okunması ve kamuoyuna taşınmasında ciddi zayıflıklar vardır. Kendini, bulunduğu çalışmayı ve alanı doğru dürüst örgütleyip bu sorunları çözememe fazlasıyla yaşanmakta, bundan dolayı Önderlik Savunmalarını tüm insanlığa yayma çalışması başarılamamaktadır. Bu eksikliğin giderilmesi amacıyla Önderlik kitapları ve Savunmalarının tercüme edilmesi, basımı ve dağıtımı için Eşbaşkanlık denetiminde bir komitenin örgütlendirilmesi kararına ulaşılmıştır.

Önder Apo'nun Savunmalarla ortaya çıkardığı demokratik modernite paradigması temelinde gelişmeleri değerlendiren, araştırma ve inceleme yapan, dolayısıyla Önderliğin kapsamlı izah ettiği ve ifadeye kavuşturduğu teorik çerçeveyi bu temelde zenginleştiren ve mücadeleye dönüştüren sosyal bilim çalışmalarının daha örgütlü, planlı ve ihtiyacı karşılayacak düzeyde olması, örgütü, kamuoyunu, hareketi ve halkı aydınlatacak şekilde geliştirilmesi ve somutlaştırılması önemli bir kararlaşma düzeyi olarak ortaya çıkmıştır. Bu temelde Önderlik paradigmasını tüm parti kadroları ve çalışanları ile topluma kavratacak, düşünsel derinlik yaratacak ve yaşam doğrultusu kazandıracak teorik araştırma ve inceleme çalışmalarının yapılması, bu temelde materyallerin hazırlanması, mevcut çalışmaların da tüm alanlarda yaygın basım ve dağıtımının yapılarak okunması için başta yönetimler olmak üzere tüm kadroların sorumlu kılınması kararlaştırılmıştır.

İdeolojik alan çalışmalarımız kapsamında eğitim çalışmaları üzerinde de bir kez daha durulmuştur. Mevcut haliyle yeterli gibi görülse de bu çalışmada henüz yeterli bir düzey yakalanmış değildir. **Hem parti kadroları ile KCK'ye bağlı örgüt ve kurum kadrolarının eğitilip hazırlanması hem de halkın eğitimi konusunda ciddi eksiklikler ve zayıflıklar vardır.** Toplantımız bunları da değerlendirmiş ve eleştirmiştir. Toplantımızda bir yandan parti kadrolarının Önderlik Savunmaları temelinde eğitimlerinin kendi hataları üzerinden yürütülmesi ve paradigma değişimi temelinde kadrolarda yenilenmenin geliştirilmesi, diğer yandan yeni kadrolar katıp eğiterek partiyi bu temelde büyütme temel bir çalışma olarak öngörülmüştür. Eğitim çalışmalarımızın önemli bir düzeyi ve kapsamı olmakla birlikte bununla ancak günümüzdeki mücadele düzeyi ortaya çıkarılabilmektedir. Bu düzey Önder Apo'nun deyimiyle yaşadığımız Üçüncü Dünya Savaşı ortamında ortaya çıkmış imkan ve fırsatların ancak yüzde birini kullandığımızı gösteren bir düzeydir. Toplantımızda eğitim çalışmalarını her düzeyde yenileyip çeşitlendirme, **demokratik ulusun sekiz boyutu** üzerinde eğitim yapan okullar açma, teorik, felsefi ve ideolojik eğitimi kişilikleri değiştirici ve dönüştürücü, zihniyet ve vicdan devrimi yaptırıcı bir çizgide yürütme gibi hususlar yeniden değerlendirilmiştir. Bu temelde demokratik ulusun tüm boyutlarıyla kavratılarak kadro eğitimlerinin derinleştirilmesi, gençlik, yerel yönetim, kültür, sanat ve edebiyat, özsavunma, basın, diplomasi, toplumsal adalet ve ekonomi alanları başta olmak üzere tüm alan merkezlerinin kendi alanlarında eğitim devreleri açarak demokratik ulusun yaşamsallaştırılmasının zihniyet temelini oluşturması, bunun yanında kadro eğitimleriyle birlikte çalışanlar ve halk eğitimlerinin düzenlenerek yeni özgür demokratik toplum inşasının gerçekleştirilmesi konularında kararlaşmalar oluşturulmuştur.

Diğer yandan propaganda ve ajitasyon faaliyetleri, basın çalışmaları üzerinde durulan önemli bir alan olmuştur. Bu alan aslında günümüzde mücadelenin en önemli alanlarından biri konumundadır. Basına eskiden dördüncü kuvvet deniliyordu ama şimdi birinci kuvvet haline gelmiş durumdadır. Buna denk bir propaganda ve ajitasyon çalışmasının geliştirilmesi, her alandan dayatılan psikolojik savaşa karşı duracak ve onunla mücadele edecek, toplum kırıma, soykırıma ve zihniyet kırımına karşı kadroda ve halkta devrimci yurtsever bilinci çok güçlü bir şekilde geliştirecek, bunun gelişimine hizmet edecek bir propaganda ve ajitasyon çalışması önemlidir. Gerçekleri açığa çıkartan, özel savaş ve psikolojik savaşın yalanları ve hilelerini deşifre edip açığa çıkartan bir basın yayın çalışması gerekmektedir. Bu anlamda hem basın yayının kapsamının genişletilmesi, hem de içeriğinin mevcut görevlere göre yeterli kılınması zorunludur. Toplantımız bu konuları değerlendirerek propaganda ve basın yayın araçlarımızda kültürel soykırım sistemini meşrulaştırmaya hizmet eden dilin kullanılmaması, genelde de Özgürlük Mücadelemiz temelinde algı yaratıcı bir dilin kullanılması, basın çalışmalarının örgütümüzün ideolojik birikimini, belgelerini ve tarihini daha örgütlü bir şekilde topluma taşırması kararını almıştır. Mevcut yayın organlarının bu temelde yeniden tanzim edilmesi, birbirini tekrarlayan değil tamamlayan bir yayın çizgisine kavuşturulması, bu temelde tüm Kürdistan'da ezilenler ve emekçilerin gündeminin esas alınması, kültür, inanç ve sosyal yaşam boyutlarıyla Ortadoğu gündemini yansıtan bir yayıncılığın geliştirilmesi kararlaştırılmıştır. Genel anlamda da basın yayın alanını eğiten, örgütleyen, önemli bir parti eğitim alanı olarak gören ve temel bir parti çalışması olarak ele alıp yürüten bir yaklaşımın hakim kılındığı bir alan haline getirme kararlaştırılmıştır.

Değerli Yoldaşlar!

Kültür, sanat ve edebiyat çalışmaları ideolojik alan çalışmalarının çok önemli bir boyutunu oluşturmaktadır. Kültür ve sanat çalışmalarını geliştirmek bakımından harcanan belli bir çaba yanında, sınırlı bir edebiyat çalışması da vardır. Bu çalışmalar aslında amatör düzeyde yürütülmektedir. Edebiyat çalışmalarının daha örgütlü, daha profesyonelce yapılır hale gelmesine, mücadelenin romanını ve destanını yazan, bireyi ve toplumu sosyal bilimin ötesinde edebiyatla çözümleyen, kişilik çözümlemesini ortaya çıkartarak ruhsal ve duygusal devrimi yaptıracak ve kişilik devrimini bu temelde derinleştirecek bir edebiyat ve sanat çalışmasına ihtiyaç vardır. **Edebiyat ve sanat faaliyetlerimiz zayıf, yüzeysel ve dar olup daha çok ajitasyona dayanmaktadır.** Bu da büyük devrimci değişim ve dönüşüm içeren kırk yıllık devrimci mücadelemizin birey ve toplumda köklü bir kültür devrimi gerçekleştirmesini engellemektedir. **Oysa şimdi bizde böyle bir kültür devrimine ihtiyaç vardır.** Devrimimizin kültür devrimi haline getirilmesine, yeni özgür insanın ve demokratik komünal yaşamın bu temelde ortaya çıkartılmasına ihtiyaç vardır. Devrimimiz gelip buraya dayanmıştır. Sosyal ve siyasal bilim literatürü aslında parti kadrolarının yeterli eğitimi ve örgütlenmesine yetmemektedir. Bunun için edebiyat ve sanat gerekmektedir. Sosyal bilimin sınırları dar kalmakta, duygu ve ruh değişimi gerçekleştirilmezse yeni özgür insanı yaratmak ve kişilik devrimini tamamlamak mümkün olmamaktadır. Bu bakımdan gerçekten kültür devrimi yaptırtacak bir edebiyat ve sanat çalışmasına ihtiyaç vardır. Kırk iki yıllık Önderlik çabası, otuz yıllık gerilla direnişi, yirmi beş yıllık halk serhildanlarıyla mücadele ve devrimimiz böyle bir birikimi ortaya çıkarmıştır. Bunları edebiyat ve sanat bilimleriyle birleştirip izaha kavuşturarak bireye ve topluma etkileyip dönüştürecek araç ve materyallere kavuşturmak gerekmektedir.

Toplantımızda kültür ve sanat alanında, özelde sinema, tiyatro ve belgesel başta olmak üzere bu çalışmaların tüm alanlarda geliştirilmesi, mücadele birikimimize denk ürünlerin hazırlanması ve bu yolla demokratik toplum kültürünün oluşturulması kararlılığına ulaşılmıştır. Bunun yanında edebiyat alanına ilişkin önemli değerlendirmeler yapılarak bu çalışmanın örgütlenmesine ilişkin kararlaşmalar yaşanmıştır. **İdeolojik Merkez ve Edebiyat Komitesi** yanında tüm örgütlerimiz ve yönetimlerimizin edebiyat çalışmalarından sorumlu kılınması, tüm savaş pratiklerinin anlatımlarının kayıt altına alınması ve yazımı için birimlerin oluşturulması, parti kütüphanesinin zenginleştirilmesi ve parti kadrolarının edebi çalışmalar yapmaya teşvik edilmesi, edebiyat çalışmalarının geliştirilmesi, aydınlar ve yazarların örgütlendirilmesi için parçaların ideolojik merkezlerinde bu temelde uygun düzenlemelerin yapılması yönünde kararlar alınmıştır.

Partileşme ve kadrolaşma düzeyini daha da ilerletebilmemiz için ideolojik alan çalışmalarının geliştirilmesi gerekmektedir. Toplumda kültür devrimi yapmak, toplumu kapitalist modernite kültürü ve iktidarcı-devletçi sistemden tümden kurtararak demokratik modernite kültürüyle demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmanın ölçü ve özellikleriyle donatmak, gerçek anlamda bir kişilik devrimi ortaya çıkarmak için ideolojik, siyasi ve askeri boyutta yürüttüğümüz devrim hareketini kültür devrimiyle tamamlamak şarttır. Kültür devrimi de esas olarak bunu gerçekleştirecek sanat ve edebiyat çalışmalarını gerekli kılmaktadır. Bu çerçevede ideolojik alan çalışmalarına ilişkin olarak güncel görevleri belirleyen önemli kararlar alınmıştır. Bu kararlarla birlikte ideolojik alan çalışmalarının tüm parçalarda **Parça Koordinasyonları** ile birlikte İdeolojik Merkezle koordineli olarak yürütülmesi ve rapor talimat sistemini esas alarak çalışmaların organize bir şekilde işletilmesi kararlılığına ulaşılmış, bu noktalarda yönetimlerimiz başta olmak üzere tüm parti militanlarının sorumlu olması gerektiği konusu üzerinde durulmuştur.

İdeolojik duruşu, ideolojik öncülüğü, ideolojik doğrultu ve düzeyi hakim kılmanın iki boyutu vardır: Birincisi pratik çalışma ve mücadele, ikincisi örgüt. Örgüt olmaz, insanlar örgüt ağı ve örgütsel ilişkiler içine alınmazsa neyi yaşadığı, nasıl durduğu, ret kabul ölçülerinin ne olduğu, neyi doğru neyi yanlış bulduğu nasıl ölçülecek? Bunun için bir kadronun ideolojik duruşunun denetlendiği iki alan vardır: Bunlar pratik mücadele ve örgütsel yaşam alanlarıdır. Bu bakımdan örgütsel alan ideolojik öncülüğün denetlendiği ve yetkin kılındığı çok önemli bir yer olmaktadır. Bu bakımdan toplantımızın temel tartışma gündemi olarak belirlediği ve en fazla tartışma yürüttüğü gündem örgütsel çalışma, yönetim durumu ve duruşu olmuştur. Toplantımızda ideolojik öncülükle birlikte örgütsel öncülüğün geliştirilmesinin, mevcut imkan ve fırsatları büyük özgürlük devrimine dönüştürecek öncü hareketin ortaya çıkartılmasının temel boyutunun örgütsel öncülüğün geliştirilmesi olduğu tespit edilmiştir. Bütün eksikliklerine rağmen ideolojik boyutta bir düzey vardır. Zayıflık daha fazla örgütsel boyuttadır. Önderlik çizgisini anlama ve özümseme sorunları yanında benimseme sorunları da mevcuttur. Yeterli, bütünlüklü ve derinlikli anlamada zayıflıklar yaşanmaktadır. Önder Apo da talimatında bu noktada zayıflık olduğunu ve giderilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Durumumuz "*Biz Önderliği hiç anlamıyoruz, çizgiyi hiç bilmiyoruz, anlamazlar ve bilmezler topluluğuyuz*" düzeyinde değildir. Önderlik kadar derinlikli ve bütünlüklü anlama olmasa da bir anlayış düzeyi vardır. Ama anlaşılan düzeyi uygulamak gerekmektedir. Bu noktada temel sorunumuz, uygulamanın bu anlamanın da gerisinde olmasıdır.

Diğer bir konu ise bir arkadaşın anlamadığını iki arkadaşın bir araya gelip anlaması, iki arkadaşın anlamadığını beş arkadaşın bir araya gelip anlaması, kısaca birbirini tamamlayarak militanlar topluluğunun anlar hale gelmesidir. Bireysel yetersizliği örgütlü kolektif çalışma ile gidermek ve aşmak mümkündür. Biz bunu da yapmıyoruz. Bu noktada aşırı bir bireycilik vardır. Edebiyat ve sanat çalışmaları gün-

deme geldiğinde bu bireycilik bencillik düzeyine varmaktadır. Çünkü kendine özel ölçüler belirleme, kişiliğini parçalayarak kendine pay ayırma, kendini bütün derinliği ve çıplaklığıyla açmama vardır. Onun için edebiyat ve sanat çalışmaları güçlü geliştirilememektedir. Partimizin edebiyat ve sanat alanı en güçlü alan olması gerekirken, bu düzeyden oldukça uzaktır. İmkanların ya da birikimin olmaması değil, aslında bu çalışmayı yapacak kadronun olmaması söz konusudur. Partili kadro bunu yapacakken dışarıdan istemekte, başkaları yapsın demektedir. Yapmamanın tek nedeni bencillik ve aşırı bireyciliktir; duygularını, düşüncelerini ve ruh dünyasını topluma açmamaktır. Orada kendine özerk, ayrı bir alan tanıyanlar devrim değerlerini, yaşam ve mücadele derslerini söylemez ve yazmaz; ruh ve duygu dünyasını sınırlı ifade eder. Sanat ve edebiyat bunun için örgütlenmemekte ve gelişmemektedir. Bir devrimci militan açısından bu durum bireyciliğin en tehlikeli düzeye varmasını, yani bencillik düzeyini ifade etmektedir. Bu bireycilik, eksikliklerini örgütle gidermede de engel oluşturmaktadır. Burada örgütsel sorun, örgütsel duruşumuz, yönetim duruşu ve tarzı öne çıkmaktadır.

Örgütsel çalışma ve yönetimin durumu

Değerli Yoldaşlar!

Önderlik kadar çizgiyi uygulayıp başarıyla temsil edemesek de bir kadro olarak önemli düzeyde bir pratikleşme, uygulama ve başarı ortaya çıkarabiliriz. Ama bizde bu da olmamaktadır. Önder Apo "***Ancak yüzde bir pratikleşebiliyorsunuz***" dedi. Bu da dipte olduğumuz, pratikleşme, fırsat ve imkanları değerlendirme düzeyimizin en altta, neredeyse sıfır düzeyinde olduğu anlamına gelmektedir. Kuşkusuz bu nokta önemlidir. Çizgiyi yeterince özümsememe, anlama ve uygulama zayıflığı başarının azlığının bir nedeni olmaktadır. Ama örgüt çalışmasıyla bunu aza indirip doğru bir örgüt anlayışıyla başarıyı arttıramayışımız, bizi imkan ve fırsatların yüzde bir düzeyinde uygulanması derekesine düşürmektedir. Demek ki anlamak ve özümsemek için çaba harcamalıyız. İyi yoğunlaşır ve kendimizi verirsek, Önderlik gerçeğine ve amaca tutku düzeyinde bağlanma temelinde katılırsak, anlayış yetersizliklerini de gideririz. Örneğin örgütsel çalışmayla gücümüzü arttıracak sonuçları daha kolay alırız. Örgütlü çalışmadaki zayıflıklarımızı giderip kendimizi güçlendirebilir, dolayısıyla başarı oranını artırabiliriz.

Merkez Komite toplantımız bu çerçevede örgüt çalışmalarını ve yönetimimizin durumunu tartışmıştır. Bu tartışmaları örgüt çalışmaları ve yönetim alanı olarak iki boyutta ele almıştır. Bunlardan biri sistem boyutu, diğeri anlayış boyutudur. Örgüt çalışmalarımızı ve yönetimimizi zayıf bırakan bu iki boyuttur. Bu durumun sistemden kaynağını alan boyutları vardır. Yine doğru ve yeterli sistem olamamaktan kaynaklı yanları mevcuttur. Aynı zamanda anlayıştan kaynaklı yanları bulunmaktadır. Toplantımız her iki boyutu da ele alarak değerlendirip tartışmıştır. Toplantımızda her şeyden önce parti örgütlenmesinin durumu değerlendirilmiştir. PKK'nin ideolojik, örgütsel ve eylemsel bir güç olarak kendisini ne kadar örgütlü kıldığı ve örgütlü öncülük haline getirdiği konuları değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Buradan bakıldığında durum vahimdir, çünkü ortada parti örgütü yoktur. Dahası, PKK-KCK ilişkileri net değildir, iç içeliği ile farklılıkları somutlaşmış olmaktan uzaktır, herkes kendine göre anlamaktadır. Geçmişte, 2000 yılı öncesinde her şey PKK adınaydı. ERNK bir isim olarak, eyleme geçen kitle hareketi olarak vardı. Şimdi her şey KCK adınadır, bir isim olarak var olan ise PKK'dir. Herkes istediği zaman ve istediği kadar kendini PKK'li saymaktadır. Bunun da ötesinde PKK bir ölçü dayattığında bu kişiler yoktur. İstediği gücü oradan almakta ama bunun gerekleri yerine getirilecek dendiğinde oradan uzak durmaktadır. Bu anlamda ortada örgütsel bakımdan dağılmış ve parçalanmış, deyim yerindeyse tasfiye olmuş bir parti gerçeği vardır.

Parti öncülüğü böyle olursa KCK elbette örgütlenemez, demokratik ulus ya da demokratik konfederalizm inşa edilemez. Parti örgütlülüğü olmazsa kadrodan da söz edilemez, örgütlü kişilikten söz edilemez, örgütlenmiş bir kişilik ortaya çıkmaz. Bu durumun değişim ve dönüşüm sürecindeki tasfiyeci saldırılar ve ağır aksak yürüyüşle bağlantısı vardır. PKK'nin adının değiştirilmesi, PKK'nin tasfiye edilmeye çalışılması, PKK'ye karşı tasfiyeci saldırılar, parti ve kadro yaşam ölçülerinin yok edilmeye çalışılması süreçleri partiyi kendi gerçeğinden çok fazla uzaklaştırmıştır. Yeniden inşa döneminde de uzun süre PKK felsefi ve ideolojik öncülük olarak düşünülmüş, "*Örgüt KCK olsun yeterlidir*" denilmiştir. "*Felsefi, ideolojik öncülük PKK, örgütsel yapı KCK olsun, ikisi birbirini böyle tamamlasın, bu tarzda yürütelim*" anlayışı uygulamaya konulmuştur. Uzun süre bu anlayış temelinde hareket edilmiştir. Daha sonra pratik göstermiştir ki, sadece ideolojik öncülükle öncülük görevleri yerine getirilememekte, demokratik konfederalizmin inşası gerçekleştirilememekte, demokratik komünal yaşamı inşa edilememektedir.

Bu nedenle örgütsel öncülük gerekmektedir. 10. Kongre bunun üzerinde biraz durmuş, fakat çok fazla aştırılamamıştır. 11. Kongre'de ise bu durum çok daha somut olarak gündeme getirilip ortaya konulmuştur; parti kadrolarının her şeyden önce partinin örgütsel ağı içine alınması, parti komite ve temsilciliklerinde örgütlendirilerek pratikleştirilmesi gereği kararlaştırılmıştır. 11. Kongre'den bu yana geçen bir yıllık süre içerisinde bu yönlü bir çaba harcanmaktadır. Çeşitli talimatlar çıkarılmış, tartışmalar yürütülmüştür. Merkez Komitenin düzeni, Yürütme Komitesinin işleyişi ve Genel Sekretaryanın oluşumundan başlanarak merkezi komitelerin, İdeolojik Komite, Toplumsal Alan Komitesi, Savunma Komitesi, Maliye Komitesi, Parça Komiteleri ve Gençlik Komitesinin örgütlendirilmesi yönünde çaba içine girilmiştir. Fakat bir yılda gelinen nokta bu komiteleşme adımlarının çok kısmi bir biçimde atılması şeklinde somutlaşmıştır. Söz konusu komiteler esas olarak kendilerini işletecek bir örgütsel sistem ve tarzı geliştirememişlerdir. Örneğin Toplumsal Alan Komitesi kısa bir sürede işlemez hale gelmiştir. Parça Komiteleri zoraki yürütülen komiteler düzeyinde kalmışlardır. En etkili yürütülebilecek ve en çok imkanın olduğu alan Rojava olmasına rağmen, bu alanda halen genel merkezi yönetimimizin sistemine uygun bir PKK Komitesi örgütlendirilememiştir. Hem bütün çalışmaları yeterince yürütme hem de iç işleyişi ve örgütlülüğü bakımından kendine göre olmuş, Başur ve Rojhilat'ta ise dar bir durumda kalmıştır.

Önderlik, Bakur için "*İki parti militanı bile bulamadım*" belirlemesini yapmıştır. Bu bir abartı olmayıp Kuzey Kürdistan'da yaşanan parti gerçeğini ifade etmektedir. Bunu gidermek için **Bakur Konferansı** yapılmış, yine **Üçüncü Zindan Direniş Konferansı** gerçekleştirilmiş, bu konferanslarda Bakur'daki kadroların duruşunun netleştirilmesi üzerine yoğun bir tartışma geliştirilmiş ve yeniden kararlaşma ortaya çıkarılmıştır. Kadro duruşu ve örgütsel yapı oldukça dağıtıldığı için, üzerine gidildikçe çok daha derin sorunlar ortaya çıkmıştır. Salt eleştiri-özeleştiri ve ideolojik mücadeleyle netleşme sağlanamamış, çeşitli soruşturmalarla ancak kısmi netleşmeyi ortaya çıkaracak bir pratik duruş yaratılabilmiştir. Bu bakımdan mücadele giderek derinleşmiştir. Henüz düzeltme adımlarını atacak noktaya gelinememiştir. Bir parti birimi ortaya çıkartılabilmiş değildir. Bakur'da yerel seçimden sonra Önderlik talimatı temelinde başlattığımız düzeltme ve yeniden örgütleme çalışması içerisinde şu anda geldiğimiz nokta henüz küçük bir parti birimi görevlendirmiş olmaktan uzak bir noktadır. Hangi kadroya yönümüzü dönsek kendisine bin türlü kulp takılmaktadır. Öyle ki, elle tutulacak, partinin ideolojik örgütsel ölçülerini taşıyabilen, görev ve sorumluluk verip parti çalışması yapacak kişi neredeyse yoktur. Alandan çekilip aylarca eğitilen kadroların neredeyse tamamı soruşturmalarla pratik dışında kalmıştır.

Geriye kalan yurtdışı alanlarında ise zemin daha kaygan olmasına rağmen, yine de bu alanlarda parti kadroları çalıştığı için belli bir örgütlülük sağlatmak kısmen mümkün olabilmiştir. Bununla birlikte halen doğru dürüst işleyen bir parti komitemiz bulunmamaktadır. Halbuki biz bu bir yıl içinde sadece parça komitelerini değil, her parça komitesini o parçanın merkez komitesi sayarak, köylere ve mahallelere kadar ulaşan bir örgütsel ağı geliştirmeyi amaçlamıştık. Örneğin Bakur ve Rojava'da bunu geliştirmek, Başur'da da bu düzeyi kısmen ortaya çıkarmak istiyorduk. Belki Rojhilat'ta koşullar bu bakımdan zorlayıcı ve dardır. Ancak elimizde imkanların olduğu yerlerde de bu çalışma yapılmamış, bunun için kadroda ideolojik duruş ve netlik yaratmada zayıf kalınmıştır.

11. Kongre kararlarını uygulayabilmek için baharda birçok alanda parti konferansları düzenlenmiştir. Bu konferanslar kadroları netleştirmeye ve bu temelde parti örgütlerini geliştirmeye yönelik bir çabayı ifade etmiştir. Bu çabanın kısmi etkisi olduysa da gerekli olan ve hedeflenen parti örgütlenmeleri geliştirilememiştir. Kısaca şu anki durum şöyle özetlenebilir: **Herkes PKK'lidir ama ortada bir PKK komitesi yoktur.** "*Merkezi komitelerin Sekretaryaya şu zamanda rapor vermesi gerekir*" diye üç kez karar alınmıştır. Bir defa rapor verilmiş ise de ondan sonra bunun sürekliliği olmamıştır. En çok göreve ve parti örgütlenmesine sahip olan yapı ancak bu kadar duyarlılık gösterebilmiştir. Dolayısıyla her şey PKK adına yapılıyor, herkes PKK'lidir ama ortada ne bir PKK komitesi ne de bir PKK raporu vardır.

Geçmişte PKK ile KCK yönetimi iç içeydi. 11. Kongre sürecinde Önderlik talimatı temelinde bunlar ayrıştırılınca, ortada parti örgütlülüğünün bulunmadığı net bir biçimde açığa çıktı. Örgütlü bir parti olma durumu yoktur. Hiçbir kadro bir PKK örgütünde değildir. Dolayısıyla kadronun günlük olarak PKK'ye göre yaşayıp yaşamadığı, kendi durumunu PKK ölçülerine göre değerlendirip değerlendirmediği belli değildir. PKK'ye rapor verilmemektedir. Bir yıldır uğraşılmasına rağmen rapor gelmemektedir. Bir talimatla PKK Yürütme Komitesi'ne bireysel rapor yazılması istendiğinde, ancak bu çerçevede yazılan bin kadar rapor ulaştırılmıştır. Öyle fazla rapor gelmiş de değildir. Parti bu durumdadır, kadroların parti içindeki durumu böyledir. Ama herkes PKK kadrosu sayılmaktadır. Katılımı ve kendini tanımlaması öyle olsa da pratiği öyle değildir.

Sadece kendini PKK'li saymanın PKK'lilik için yeterli olduğu sanılmaktadır. Niyet olarak PKK'li olacaksın, gücünü PKK'den alacaksın, ondan sonra gidip başka örgütlerimiz ve kurumlarımızda çalışacaksın! Hangisinde çalışırsan çalış, sen yine PKK'lisin! Bu örgütlerle PKK'yi özdeşleştirme vardır. Halbuki PKK bir öncü parti, onlar ise birer PKK örgütüdür. Bir PKK kadrosu bu örgütler içinde de çalışır ama bu durum PKK komitesi içinde çalışmak anlamına gelmemektedir. Kadro bu örgütler içinde çalışırken bunların ölçülerine göre çalışmaktadır. Bir de PKK komitesi içinde olacak ki PKK ölçülerine göre de çalışılabilsin. Herhangi bir örgütte çalışılabiliyorsa hem o örgütün hem de PKK'nin ölçülerini esas alarak yaşamını örgütlemesi esastır. PKK ölçülerini saptırma, bu ölçülerden kayma olmamalıdır. Bu bakımdan farklı örgütler ve kurumlarda çalışan PKK kadroları ve militanlarının iki kimlik taşıması gerekmektedir: Bunlardan biri PKK kimliği, diğeri de bu örgütlerin kimliğidir. Bu kadrolar kendilerini hem PKK'nin ideolojik ve örgütsel ölçülerine göre örgütleyecek ve çalışacak hem de içinde çalışma yürüttüğü örgütün ilke ve ölçülerine göre kendini örgütlü kılıp yürütecektir.

Mevcut kadro duruşunda PKK fiiliyatta yoktur, sadece içinde bulunduğu örgütün ölçüleri vardır. Bu durum PKK'nin ilke ve ölçülerini muğlaklaştırmakta, tasfiyeye uğratmakta ve yok etmektedir. PKK'nin ideolojik duruşu diğer örgütler içerisinde erimektedir. Bu nedenle ideolojik öncülük çok fazla zarar görmekte, içimizde parti dışı anlayışlar ve tutumlar öne çıkmakta, örgüt içinde ideolojik mücadele yürütülmemektedir. Bu nedenle kadrolar ideolojik mücadeleden rahatlıkla kaçabilmektedir. Oysa parti örgütü içinde olsa, orada ideolojik örgütsel çizgi mücadelesi yürütecektir. Parti içinde olmayıp böyle bir mücadeleyi esas almayan örgüt içinde olunca, ideolojik örgütsel mücadele yürütme söz konusu olmamaktadır. Böyle bir sorun ortaya çıktığında başka yere havale edilmekte, "*Parti neredeyse o yapsın*" denilmektedir. Mevcut örgütsel duruş bu çerçevededir. Bu ise dağılma, örgütsel açıdan bir tür tasfiyeye uğrama olarak tanımlanabilir. Bu bağlamda Merkez Komite toplantımız burada derhal bir düzeltme yapmayı, yani bütün kadroların parti komite ve temsilciliklerinde örgütlendiği ve pratikleştiği yeni bir örgütsel sistemi gerekli görmüş ve kararlaştırmıştır. Bu örgüt çalışmaları ve partiyi temsil etme işi sadece Genel Sekreterya ya da Yürütme Komitesinin işi değil, "*Ben PKK kadrosuyum*", hatta "*sempatizanım*" diyen herkesin işi olduğu ortaya konmuştur. Bununla birlikte tüm kadro, militan ve sempatizanların da partiyi örgütlemek, parti örgütlenmesini işletmek, yeni kadrolar katıp eğitmek, dolayısıyla yeni kadrolarla parti örgütünü büyütmek temelinde görev ve sorumluluğu bulunduğunu kararlaştırmıştır.

Partimizde halihazırda örgütsüz bir kadro duruşu vardır. Merkez toplantımızda bu kadro duruşu mahkum edilmiştir. Öyle bir kadro parti denetimi ve disiplininin dışında kalmaktadır. Kadronun ne yaptığı parti çizgisi tarafından denetlenmemekte, hangi çalışma içindeyse o çizgi tarafından denetlenmektedir. Örneğin gerilla çalışması yürütüyorsa gerilla çizgisi temelinde denetlenmektedir. Bu denetlemeyi parti çizgisi açısından yeterli bir denetleme saymamak gerekmektedir. Siyasi faaliyetler içerisindeyse siyasi çalışma çizgisi temelinde denetlenmekte, partinin ideolojik, felsefi ve örgütsel duruşu ve ilkeleri temelinde denetlenme olmamaktadır. Bu nedenle farklı kadro ölçüleri ortaya çıkmakta, ilke ve ölçü birliği kalmadığı gibi partinin demokratik komünal yaşamı da ortadan kalkmaktadır. Parti kendi içinde "***komünal yaşam ve kolektif çalışma***" ilkesini uygulayamaz duruma düşmektedir. Bu durumdaki bir kadro bu ölçü ve ilkeleri nasıl topluma taşıyacak, toplumda demokratik komünalizmi nasıl inşa edecek, demokratik ulus inşasını nasıl gerçekleştirecektir? Böyle bir kadronun kendisi örgütsüzdür, hiçbir parti örgütünde değildir, bu örgütün ilke ve ölçülerine bağlı değildir.

Kendisi örgütsüz olan kadro halkı örgütleyemez. Kendisi örgütsüz olan parti demokratik ulusu örgütleyemez, demokratik konfederalizmi inşa edemez, KCK'yi örgütleyemez. Neden inşa çalışmalarının yürümediği şimdi iyi anlaşılıyor. Çünkü bu çalışmalara öncülük edecek öncü örgüte ihtiyaç vardır. Bu da PKK ve PAJK'tır, parti öncülüğüdür. Mevcut durumda ise bunlar örgütsüzdür. Toplumu örgütleyecek kadronun kendisi örgütsüz olursa toplumu örgütleyemeyeceği kesindir. Önderlik istediği kadar kitap yazsın, istediği kadar talimat versin, istediğimiz kadar toplantı yapıp karar alalım; bu sistemle örgüt kurmak mümkün değildir. Kadro öncü değildir, toplumun önünde örgütsel öncülük yoktur. Komünal yaşam ve kolektif çalışma ilkelerine göre hareket eden bir parti komitesi yoktur. Bundan dolayı topluma komünalizmi aşılayacak, dolayısıyla toplumu demokratik komünalizm ilkesi temelinde demokratik ulus örgütlülüğüne çekecek ve başta sekiz boyutta olmak üzere tüm inşa çalışmaları boyutunda demokratik toplum örgütlüğünü geliştirecek bir kadro ve örgütlenme de yoktur.

Öncü örgüt ve kadro öncülüğü olmazsa örgüt çalışması da gerçekleşmez. Fakat mevcut kadro duruşumuz tam da böyledir. Hiçbir parti komitesine katılım sağlanmadığı ve parti denetiminden uzak kalındığı halde kendini parti kadrosu sayma durumu yaşanmaktadır. Rus Devrimi'nde buna örgütsel oportünizm deniliyordu. Buradan bakınca bizde yaşananın da bir tür örgütsel oportünizm olduğu, kadronun parti ilke ve ölçülerine göre örgütlü yaşama girmediği, bireyciliğin parti örgütünden uzak durma ve kaçma temelinde ortaya çıktığı görülmektedir. Merkez Komite toplantımız bu durumu tüm boyutları, nedenleri ve yarattığı tehlikelerle birlikte değerlendirmiştir. Toplantımız bunun ciddi bir örgütsel tasfiyeye uğrama ve dağılma durumu anlamına geldiğini, dolayısıyla örgüt çalışmalarının hızla ve başarıyla geliştirilmesi için bir öncü örgüt olarak PKK komite ve temsilciliklerinin örgütlendirilmesi gerektiğini tespit edip kararlaştırmıştır. Bu konuda merkezi komiteler görevlendirilmiştir. Özellikle parça komiteleri ve parçalarda köyler ve mahallere kadar kurulacak parti komiteleri demokratik ulus inşasına öncülük edecek düzeyde bir parti çalışması yapmakla yükümlü kılınarak görevlendirilmiştir. Bu konuda hem mevcut parti örgütlerinin dağınıklığını giderecek hem de parti ile KCK sistemi arasındaki farklılığı ve ilişkiyi doğru tanımlayıp yürütecek bir düzey ortaya çıkarılmıştır.

Örgütsel sorunların çözümünün birinci şartı PKK örgütlülüğünün yaratılmasıdır. İkincisi, PKK ile KCK'nin birbirinden kopartılmaması ve karşıtlaştırılmamasıdır ama aynı zamanda ayrılaştırılmamasıdır. İkisinin hem iç içelikleri ve birbirini tamamlayan yanlarının hem de farklılıklarının görülmesi önemlidir. Biri toplumsal siyasi bir sistem iken, diğeri devrimci militan kadrolardan oluşan öncü partidir. KCK sistemi, yani demokratik konfederalizm parti örgütlerinin etrafında oluşmaktadır. Dolayısıyla ne kadar parti örgütü varsa KCK sistemi o kadar örgütlenebilir. **Parti örgütünün olmadığı yerde KCK sisteminin var olması, dolayısıyla demokratik ulus inşasının gerçekleşmesi kesinlikle mümkün değildir.** Bu gerçeği net bir biçimde tespit eden toplantımız hem öncü olarak PKK kadrosunun hem de aynı zamanda kadro kendini örgütledikçe etrafında demokratik ulusun, yani KCK sisteminin örgütlenmesi gerektiğini tespit etmiştir. Parti

PKK-KCK ilişkileri net değildir, iç içeliği ile farklılıkları somutlaşmış olmaktan uzaktır, herkes kendine göre anlamaktadır. Geçmişte, 2000 yılı öncesinde her şey PKK adınaydı. ERNK bir isim olarak, eyleme geçen kitle hareketi olarak vardı. Şimdi her şey KCK adınadır, bir isim olarak var olan ise PKK'dir. Herkes istediği zaman ve istediği kadar kendini PKK'li saymaktadır. Bunun da ötesinde PKK bir ölçü dayattığında bu kişiler yoktur."

ne kadar örgütlenirse, KCK sistemi de o kadar örgütlü hale gelecektir. KCK sistemini örgütlediği oranda bir parti örgütü var olabilir. Eğer bir yerde bir parti komitesi ya da temsilciliği kendi etrafında bir KCK örgütlenmesi kurmamışsa, o komite ve temsilcilik doğru bir örgütlülük içinde değildir demektir. Bunlar bu biçimde birlikte ve iç içe gelişen ve gerçekleşen örgütlenmelerdir. Parti örgütlülüğünün gerçekleşmesi, etrafında KCK örgütlülüğü ve demokratik ulus inşasının gerçekleşmesine bağlıdır.

Merkez Komite toplantımız bu temelde örgütsel sistemin düzeltilmesi yönünde önemli kararlara ulaşmıştır. Öncü parti örgütlülüğü ve komitelerinin örgütlenmesi, KCK sisteminin örgütlenip işler kılınması, PKK Merkez Komitesi, PKK Sekretaryası, Yürütme Komitesi, merkezi komiteler ve parça komitelerinin işler kılınıp örgütlülüğünün alta doğru geliştirilmesi, aynı zamanda KCK sisteminin ve halkın karar organı olan Kongra Gel'in işler kılınması, yine hareketin tüm çalışmalarını koordine eden kurum olarak Yürütme Konseyi'nin sağlam bir işbölümü temelinde görevlerini etkili ve başarılı şekilde yürütmesi konuları tartışılarak kararlaşma sağlanmıştır. Bunu sağlatmak için de eşbaşkanlığın genel koordinasyon kurumu olarak nitel ve nicel bakımdan kendini yeterince örgütlü kılması, bu temelde koordine görevini başarıyla yürütür hale gelmesi, buna bağlı olarak parçalarda halk meclisleri ve bunlara dayalı yürütmelerin örgütlendirilmesi, bu sistemin bölgeler, şehirler, kasabalar, köyler ve mahallerdeki komünlere kadar indirilmesi biçiminde bir demokratik ulus inşası çalışmasının yürütülmesi yeniden karar altına alınmıştır. Önder Apo son talimatında aşırı derecede parçalılık ve koordinesizlik olduğunu ifade etmişti. Toplantımızda bu parçalılığı ve koordinesizliği aşacak örgütsel tedbirler alınması ve düzenlemenin geliştirilmesi öngörülmüştür.

Parti öncülüğüyle birlikte kadın ve gençlik öncülüğünün de örgütsel sistemde yeterli kılınması gerekmektedir. Çünkü demokratik modernite paradigmasına göre özgürlük devriminde öncü kesim kadın ve gençliktir. Reel sosyalizme göre öncü işçi sınıfı, temel ittifakı ise köylülüktü. Kadın ve gençlik örgütleri bu temel ittifakı destekleyen güçler olarak görülmekteydi. Dolayısıyla kadın ve gençlik örgütlülüğü birer kol olarak ele alınmaktaydı. Bizde **paradigma değişimi ile birlikte stratejik formülasyon değişmiştir. Demokratik modernite çizgisinde özgürlük devriminin öncü gücü kadın ve gençlik olarak tanımlanmıştır.** Dolayısıyla kadın ve gençlik hareketi Özgürlük Hareketinin birer kol çalışması olmaktan çıkarak öncü hareketi haline gelmiş, önde ve ana gövdede yer alması gereken örgütler oldular.

Demokratik konfederalizm inşasında parti öncülüğünün yeterliliği başarı için ne kadar geçerli ise kadın ve gençlik örgütlülüğünün sistem içerisinde öncü düzeyde yer alması da o kadar gereklidir. Başarı parti öncülüğüyle birlikte kadın ve gençlik öncülüğünün doğru tanımlanmasına ve yerli yerine oturtulmasına bağlıdır. Bu çerçevede bir düzeltmenin yapılması gerekmektedir. Kadın örgütlülüğü öncülük düzeyinde belli ölçüde yer alsa da gençlik örgütlülüğü şimdiye kadar öncülük değil, genel örgütün bir kol hareketi olarak yer almış, dolayısıyla gençlik örgütü ile genel örgüt birbirinden kopuk ve parçalı olmuştur. Bu parçalılık ortak plan ve eylem yapmayı önlediği gibi, hep bir çelişki ve çatışmayı da ortaya çıkarmıştır. Genel merkez ve parçalarda çelişki ve çatışma yaşanmış, şimdiye kadar herkes bundan dolayı birbirini eleştirmiştir. Halbuki büyük ölçüde sistemden kaynaklanan bir durumdur bu. Düzeltilmesi gereken anlayışlar da vardır ama sistem hataları düzeltilirse anlayış boyutunda düzeltmeyi yapmak daha kolaylaşacaktır. Bunun için de Merkez Komite toplantımız örgütsel sistemde değişiklik yapmak gerektiğini kararlaştırmıştır. Bu karar temelinde gençlik örgütleri her düzeyde genel hareketin yönetimi içerisinde yer alacaktır. Eğer öncülükse, eylem ve örgütlenmede gençlik örgütü birinci derecede sorumlu ise o halde bütün örgütler ve yönetimlerde yer almalı ki ortak planlama ve ortak eylem yapabilsin, örgütleme ve eylemi bir ortak planlamaya dayandırabilsin ve bu parçalılık aşılabilsin. Bir de bu çerçevede böylesi bir sistem düzeltmesi öngörülmektedir.

Sistem değişikliğiyle birlikte örgütsel çalışmalarda sonuç almanın en önemli boyutu doğru işleyen, Önderlik tarzında birlik ve işlerliğe ulaşan bir yönetim düzeyini tutturmaktır. Sistem her ne kadar böyle parçalı ve çelişkili bir organizmanın parçaları gibi bütünleşmeyip dağınık kalsa ve bu durum örgütsel parçalanma ve koordinesizliğin önemli nedeni olsa da bunun diğer önemli bir nedeni en üstten başlayarak kolektif çalışan bir yönetim tarzını yakalayamayışımızdır. "***Komünal yaşam ve kolektif çalışma***" ilkesi her yerden önce yönetimlerde yerine getirilememektedir. Yaşamda dağınıklık vardır, yer yer özerklik görülmektedir. Daha önemlisi de çalışma tarzı ve örgütsel işleyişte kolektif bir yönetim olamama durumu yaşanmaktadır. Sayıyı arttırma ya da azaltmanın çözüm olmadığı, iki kişilik yönetim ekibini on kişiye ve hatta daha fazla sayıya çıkarmanın sorunları çözmediği görülmüştür. Yaşanan durum sayıyla değil, anlayış ve zihniyetle bağlantılıdır. Örgüt ve yönetim olmaya yaklaşımda ciddi zayıflıklarımız ve zafiyetlerimiz vardır. Bu da bireycilikten, iddia zayıflığından ve ortak başarıya kilitlenmemekten kaynaklanmaktadır. Nereden kaynaklanırsa kaynaklansın, yönetimlerimiz kolektif çalışan bir yönetim olamamaktadır. Ortak toplantı yapan, sorunları olduğu gibi gündeme getiren, serinkanlılıkla tartışan, görüş farklılığını bir zenginlik haline getiren ve sonunda en doğru görüşte birleşen, bu temelde her konuda yeterli kararlar alıp işbölümüyle yukardan aşağıya uygulayan bir yönetim tarzına ulaşılamamaktadır. Bu sürecin en temel problemlerinden birini de bu şekilde tanımlamaktayız.

Önder Apo'nun işaret ettiği yönetimdeki parçalılık ve koordinesizlik bir de buradan kaynaklanmaktadır. Merkez Komite toplantımız bu durumu da derinliğine tartışmış ve nedenlerini irdelemiştir. Bu konuda bireyci duruşları, salt niyete dayalı yaklaşımları, ideolojik ve siyasi olmayan ve ilkelere dayanmayan tutumları ve başarıya kilitlenmeyen yaklaşımları mahkum etmiştir. Yönetim görevi alıp devrim görevlerini başarmayı temel tutum olarak benimsemek gerekirken, az çaba harcayıp sonra şikayet eden, hep dışındakini eleştiren, sorunu karşısındakinde gören anlayış ve tutum da toplantımızda mahkum edilmiştir. Aslında örgüt ve yönetim olamayışımız, ortak karar alacak bir toplantı ve tartışma düzenine ulaşamamaktan kaynaklanmaktadır. Böyle bir ortak çalışma yürütememek, aslında ideolojik ve siyasi değeri olmayan ruh halleri ve tutumlardan, çoğunlukla yerinde ve zamanında söz söyleme ve davranış gösterme tutumu içinde olamamaktan, nerede, ne zaman, ne söyleyeceğini ve nasıl davranacağını bilememekten, doğrusunu teorik olarak bilse bile pratik ortamda onu yerine getirememekten kaynaklanmaktadır. Burada bir kişilik problemi vardır. Önder Apo mektubunda buna '***yaralı kişilik***' demiş, dikkati buraya çekmiş ve kişilik ve zihniyet katliamının bu davranış ve tutuma yol açtığını ortaya koymuştur. O halde bu gerçeğimizi görüp kendini bu çerçevede eğitmek, örgütlemek ve kontrol altına almak gerekmektedir. Bu sağlandığında, her şey bilinmese de bildiği kadarını uygulamaya koyan bir konuma gelmek mümkündür.

Diğer yandan birbirimize karşı daha dikkatli ve ölçülü davranmamız gerekmektedir. Arkadaşının hatasını gözünün içine sokma yerine, hata ve eksikliğini bir zayıflık olarak gören ve o zayıflığın kendisine de zarar verdiğini bilen, hata ve eksikliğin giderilmesi için çaba harcayan bir tutum içinde olmamız gereklidir. Bizde ise bu böyle olmamaktadır. Bireyci, negatif ve karamsar yaklaşımlar hakimdir. En küçük sorunlar dahi "*eleştiri yapıyorum*" adı altında adeta arkadaşının yüzüne vurulmakta, misillemecilik yapılmakta, şakavari ve gayriciddi anlayış ve tutumlar geliştirilmekte, bundan dolayı ortak çalışma ve birlikte örgüt olma zemini de yok olmaktadır.

Yönetimlerimiz etkili olamayınca kadroları örgütleme, örgütsel işleyişi düzenli geliştirme, rapor toplantı sistemini örgütsel işleyişi güçlendirecek şekilde işletme, çalışmaları zamanında yeterli düzeyde denetleme gelişmemektedir. Ondan sonra da "*Kadrolar eğitimsiz, yeniden eğitim görsün*" diyoruz. Bunun sonucunda kadroda her türlü gelişmenin ancak eğitimle mümkün olduğu kanaati gelişmektedir.

"Örgütsel sorunların çözümünün birinci şartı PKK örgütlülüğünün yaratılmasıdır. İkincisi, PKK ile KCK'nin birbirinden kopartılmaması ve karşıtlaştırılmaması ama aynı zamanda aynılaştırılmamasıdır. İkisinin hem iç içelikleri ve birbirini tamamlayan yanlarının hem de farklılıklarının görülmesi önemlidir.

Niyet olarak PKK'li olacaksın, gücünü PKK'den alacaksın, ondan sonra gidip başka örgütlerimiz ve kurumlarımızda çalışacaksın! Hangisinde çalışırsan çalış, sen yine PKK'lisin! Bu örgütlerle PKK'yi özdeşleştirme vardır. Halbuki PKK bir öncü parti, onlar ise birer PKK örgütüdür."

Halbuki kadrolaşmanın yarısı eğitim ise yarısı da yönetim ve denetimdir. Ancak Önderlik tarzında kolektif işleyen bir yönetim kadroları örgütleyebilir ve denetleyebilir. Kendisi kolektif ilişki ve örgütsel işleyiş geliştiremeyen biri başkalarını denetleyemez, hata ve eksikliklerin hesabını soramaz. Ondan sonra da pratiklerde çokça görüldüğü gibi her düzeyde parçalılık, didiştirme, çekiştirme, şikayet, öfke ve tepki, küsmeler ve kendini geri çekmeler yaşanır. Örgüt olamayan ve kolektif temelde işlerlik sağlayamayan bir güç tartışıp karar alamazsa küsüyor, geri çekiliyor, protesto ediyor ve çalışmayı durduruyor. Böylesi durumlar içimizde fazlasıyla yaşanıyor. Bunlar da aslında sistemle birlikte örgütsel işleyiş sorunları, örgütsel çalışma tarzının tutturulmaması, yönetim tarzındaki hatalar olarak ortaya çıkmaktadır. Merkez Komite toplantımız bütün bunları da tartışıp değerlendirmiş, bu konudaki hatalı, eksik ve bireyci tutumları mahkum etmiş, bu temelde herkesi Önderlik tarzında ortak çalışıp zaferi ortak yaratacak bir yönetim tarzına çağırmıştır. Bunu sağlatacak bir eleştirel-özeleştirel yoğunlaşmadan geçilmesi için her düzeyde merkezi olarak yönetim görevi yürüten organlarımızda yer alan arkadaşların bireysel rapor yazmalarını kararlaştırmıştır. Böylece hem sistemde hem de anlayışta düzeltme ortaya çıkacaktır. Dolayısıyla örgütsel çalışma ve yönetim tarzımızda bir gelişme sağlanacaktır. Esas olarak komünal yaşama ve kolektif çalışma ilkesinin her yerde uygulanması, örgütsüz ve görevsiz tek bir parti kadrosunun bile bırakılmaması, yürütmenin denetiminin her düzeyde bütün kadroları ve parti örgütleri tarafından yapılması, yönetim tarzında Önderlik ilke ve ölçülerine ulaşılması gibi hususlar da karar altına alınmıştır.

Kendini örgütleyemeyen kadro halkı örgütleyemez, kendini örgütlü kılamayan parti KCK'yi örgütleyemez. Bu temel ilkedir. Ancak örgütlülük bu esas üzerinde gelişebilecektir.

Bakur'da Genel Kuzey Konferansı ve Zindan Konferansı'nın sonuçları temelinde bir düzeltme ve yeniden örgütlenmenin geliştirilmesi konusunda adımlar atılmaktadır.

Rojava'da daha Savunmalar bile okunmamıştır. Geçen yıllarda da aynı sorunlar yaşanmaktaydı. Ama o dönemde Savunmalar yeni olduğu için bir şey belirtilmemişti. Önderlik "*Benim düşüncelerimi uyguluyorlar*" demektedir. Özgürlük devrimine öncülük eden bir alanın Önderliğin düşüncelerinin yer aldığı kitapları okumamış olması kesinlikle kabul edilecek bir durum değildir. Yaşanan yönetimsel ve kadrosal sorunların büyük kısmı da bununla ilgilidir. Didiştirme, çekiştirme, karamsarlık temel tutum ve üslup olmuştur. Sanki devrim değil de başka şey yaşanmaktadır. Heyecan ve el ele verme yoktur. Bunun yerine birbirini didiştiren, çekiştiren, her şeyi kötüleyen bir ruh hali vardır ve bunlar toplantımızda değerlendirilerek mahkum edilmiştir. Kadronun iktidarcı olduğu, yetkiyi elden bırakmadığı ve demokratik özerklik yönetimine devretmediği belirtilmektedir ve bu konuda gerekli eleştiriler yapılmıştır. Devrimin yarattığı imkanları bireysel yaşama dönüştürme arayışı ve eğilimi vardır. Bu kadar didiştirme, çekiştirme ve karamsar üslubun bir kaynağı da budur. Devrimin birikimini toplumsal gelişimin aracı değil de bireysel çıkar temelinde kullanma anlayışları mahkum edilmiştir. Yine parti örgütlenmesi düzeyinde maaşçılık diyebileceğimiz bireysel fonculuk pratikleri mahkum edilmiştir. Komünal yaşamın partinin her düzeyinde esas alınması kararlaştırılmıştır. Hiçbir gerekçe parti yaşamını ve parti kadrosunu komünal yaşamın dışına çıkartamaz.

Rojhilat'ta Kobanê Direnişinin etkilerinin örgüte dönüştürülmesi ve parti örgütlülüğü ve işleyişinin geliştirilmesi kararlaştırılmıştır. Başur'da yeniden yapılanma yaşanmaktadır. Bu yeniden yapılanmanın mevcut örgütlenme sistemimize uygun olarak ve PKK öncülüğünde hızla geliştirilmesi kararı alınmıştır.

Avrupa ve Rusya gibi yurtdışı alanlarında parti ilke ve ölçülerine göre bir kadro örgütlülüğü ve çalışma tarzının yaratılması kararına varılmıştır.

Bir de Maxmûr'un düzeltilmesi konusu vardır ve bu konu toplantımızda ele alınmıştır. Bu bir yıllık süre içinde Sekretaryanın faaliyetlerinin yarısı Maxmûr'dakiler ve Gaziler temelinde oldu denebilir. IŞİD saldırıp Maxmûr hareketlenince eski düzen büyük ölçüde bozulmuştur. Son olarak Eşbaşkanlık buranın yönetimiyle bir toplantı yapmış ve bu temelde yeniden Maxmûr'daki duruşun düzeltilmesi kararını almıştır. Maxmûr'da sadece çalışma yürüten arkadaşların kalması, bunların dışında gaziler de dahil diğer kadroların çıkartılması, bütün sağlık işlerinin sağlık komitesi tarafından yürütülmesi, böyle bir çalışmayla Gaziler Kurumu'nun hiçbir ilişkisinin olmaması, parti yönetiminin izni olmadan dışarıdan Maxmûr'a ve Gaziler kurumuna herhangi bir kadronun gönderilmemesi, hiçbir alan yönetiminin böyle bir tasarrufta bulunmaması, dolayısıyla Maxmûr'da sadece orada görevli kadroların kalması, onun dışındakilerin durumlarına göre başka alanlarda görevlendirilip çalışır kılınması kararlarına ulaşılmıştır. Maxmûr'da yüzlerce kadro vardır. Oturup partiden maaş alan, hatta onu da az bulan bir kadro duruşu olamaz. Beş kişi bir arada kalamamakta, herkes ayrı mangada kalmakta ve hepsi de PKK'li sayılmakta, hatta kendini en mükemmel PKK'li olarak görmektedir. Böyle kadro olmaz. Maxmûr eğer bu kadar bireycileştiyse, Maxmûr gençliği mücadeleye katılmada bu kadar zayıf duruma düştüyse, bunda mevcut kadro duruşunun payı vardır. Bu anlamda Merkez Komite Toplantımız tarafından Maxmûr'da da böyle köklü bir düzeltme kararlaştırılmıştır.

Değerli Yoldaşlar!

Bütün bunların sonucunda Merkez Komite toplantımız bir kongre ve konferans gibi ideolojik örgütsel sorunlar kadar siyasi askeri sorunları gündemleştirip tartışmış, 2014 yılı pratiğini değerlendirip sonuçlarını çıkarmış ve bu temelde netlik ve kararlılık yaratmış, bununla birlikte önümüzdeki dönem çalışmalarının planlanmasını da esas itibariyle gerçekleştirmiştir. Merkez Komite toplantımız temelinde Hareket olarak tamamlamakta olduğumuz 2014 yılı pratiğini değerlendiren, derslerini çıkaran, önümüzdeki yakın dönemi ise kararlaştırıp planlayan, bu anlamda geleceğe daha örgütlü ve güvenli bakabilen bir noktaya gelmiş durumdayız.

Hareket olarak Kobanê, Rojava ve Şengal'de ortaya çıkan kritik savaş durumunu değerlendirip izlememiz gereken politikaları belirlemiş bulunmaktayız. Aynı zamanda '***çözüm süreci***' adı altında Bakur'da gelişen 2013 Newroz'unda Önder Apo'nun bir plan dahilinde gündemleştirdiği sürecin geldiği nokta ve bu konuda hareket olarak nasıl bir tutum içinde olmamız gerektiği konusunu da netleştirmiş bulunmaktayız. Bütün bunlar toplantımızın sonuçlarını ifade etmekte olup, Hareket olarak da önemli bir başarı düzeyini göstermektedir. Genelde ideolojik örgütsel öncülüğü geliştirerek siyasi askeri mücadelede başarılı olacağımız ilkesi tüm arkadaş yapısında belirginleşmiş ve somutlaşmıştır. Bu çerçevede yönetimimiz Önder Apo'nun eleştirilerine de cevap oluşturmak üzere bir eleştirel-özeleştirel sorgulama içerisine girmiş bulunmaktadır.

Her bir kadro kendini eleştiri-özeleştiriyle yeniledikçe ve Önderlik çizgisine yakınlaştırdıkça yönetimimiz ve örgütümüz güçlenecektir. Yönetimimiz güçlendikçe her alandaki örgütlü çalışmalarımız, parti öncülüğü başta olmak üzere görev ve rolünü başarıyla oynar hale gelecektir. Öncülük ve örgüt yapımız görevlerini yerine getirdikçe de başta Kobanê Direnişi olmak üzere her alandaki siyasi ve askeri mücadelede başarı elde edeceğiz. Örgütümüz görevlerini başardıkça her yerdeki silahlı direniş başarıya ulaşacaktır. Kobanê Direnişi zafer kazandıkça Kürdistan zafer kazanacak, Kürdistan Özgürlük Devrimi zafer kazandıkça Ortadoğu Demokratik Devrimi zafer kazanacak ve bu özgür insanlığın zaferi olacaktır!

Toplantımızı Ekim ayında gerçekleştirdik. Bugün Şehit Berîtan yoldaşın şehadetinin yeni bir yıldönümünde bulunuyoruz. Beritan yoldaş şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi, yine Arin ve Diyar yoldaşlar şahsında da tüm Kobanê Direniş şehitlerimizi bir kere daha saygı ve minnetle anıyor, bu şehitlerimizin anılarını ve amaçlarını zafere taşıma sözümüzü bir kere daha yineliyoruz!

Tüm kadro ve sempatizan yoldaşları, Önderlik ve şehitler çizgisinde kararlılıkla yürüyerek parti örgütlülüğümüzü, sistem inşasını ve her alandaki direnişi bu temelde başarıya götürmeye çağırıyoruz!

Toprağımızı, Suyumuzu, Enerjimizi Komünleştirelim! Demokratik Özgür Yaşamı İnşa Edelim!

Yaşasın Kobanê Direnişi ve Rojava Devrimi!

Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

Yaşasın Demokratik Sosyalizm!
Yaşasın PKK ve PAJK!
Bijî Rêber APO!

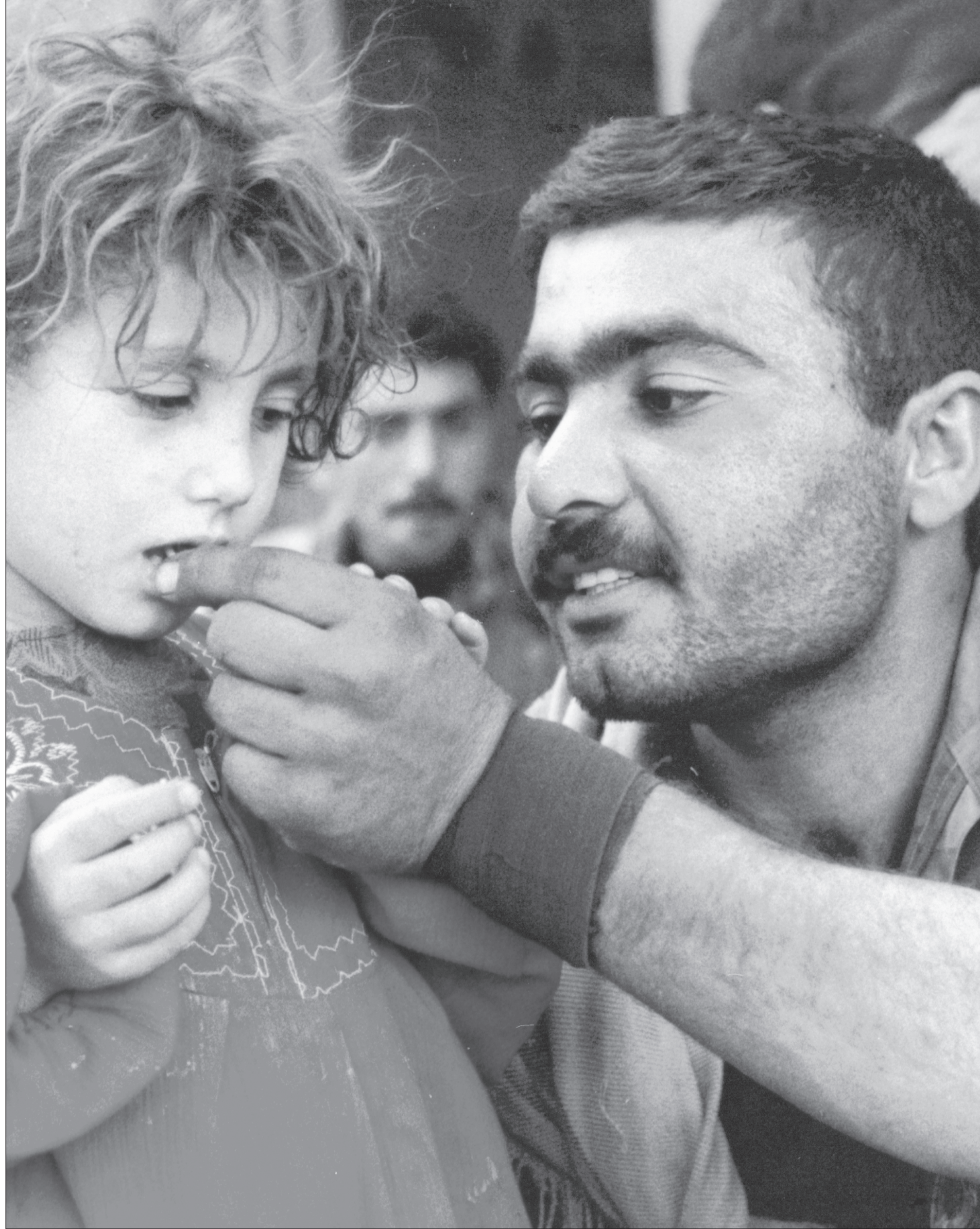
25 Ekim 2014

PKK Merkez Komitesi

Gerilla edebiyatı, özün söze dönüşmesidir

Dilzar Dîlok

Gerillayı en güzel gerilla anlatabilir. İşinin ehli edebiyatçılar da gerillayı güzel anlatabilir ama gerillanın anlatımı başkadır. Çünkü her yazım, bir eylemdir gerillada. Ve her eylem bir çoğalma biçimidir."

'PKK öze dönüş hareketidir' dedi Onder Abdullah Öcalan. Öze dönüşün söze dönüşmesi gerilla edebiyatında gerçekleşti. Öze dönüş tüm insanlığın kaybettiklerini yeniden bulma ve o özü güncelleştirerek insanlığa sunmadır. PKK, bir insanlık cemidir. İnsanlık ceminde turna semahıdır gerillanın kendini anlatması. Gerilla edebiyatı sözüyle, sözcükleriyle turna semahının bizim çağımızda, bizim dilimizle yenilenmesidir.

Turnaların toplumsallaşmanın ilk zamanlarından bugüne kadar Mezopotamyalıların yüreğinde yer eden süzülüşü deyişlere, şarkılara, öykülere konu olmuştur. Bunun Göbeklitepe'den bugüne uzanan uzun bir ömrü var. Aynı zamanda salt bilgiyle oluşmayan bir bellek oluşturuyor Mezopotamya toplumlarında. Bugün Alevi inancında turnanın kutsal sayılmasını çoğu Alevi bilmez ama bu güçlü belleğin bugüne kadar taşınmış olması da doğal toplum kültürünün kök kültür olmasına ve bu köke sahip çıkan toplumlar olmasına kanıttır. Turnalar gökyüzünde en yüksek uçan kuşlardır. Mevsimlere göre konumlanmalarını değiştirirler ve doğanın onlara sunduğu imkanlara göre yaşamlarını sürdürürler. Sonbaharda sıcak yerlere göç ederken uzun yolculuklar yaparlar ve bu yolculuklarda öncülerini değiştirirler. Soğuk rüzgarı karşılayan öncü yorulduğunda yerine başka bir turna geçer. Sürüsünden kopan ya da yolunu kaybeden turnaların bir ay gibi kısa bir sürede uçuş yeteneklerini kaybettikleri söyleniyor. Bu özellikler turnaların da kendi yaşamlarınca güçlü bir topluluk bilincine sahip olduklarını gösteriyor. Yolda birbirlerini haberdar etmeleri, örgütlü olmaları, toplu eylemlerde gücü yettiğince her bir turnanın görev alması bu düşünceye dayanak oluşturabilir. Yüksekten uçuyorlar ve bundan dolayı hem hedeflerine erken ulaşıyorlar hem de tehlikelerden, özellikle de yırtıcı kuşlardan korunuyorlar.

Gerilla edebiyatı konusuna giriş yaparken turnalardan bunca söz etmek garip görünebilir. Gerilla yaşamıyla olan benzerlikleri düşündürücüdür. Gerillanın gerillayı anlatması, kendilik oluşturarak bu kendiliği anlatmasına en güzel metafor turnadır diye düşünüyorum. Çünkü yaşamın kutsalları yaşamın en anlamlı, en güzel ve ahlaki yaşanışından doğuyor. Turnalar bunu binlerce yıl öncesinden insanlara göstermişler. Ve gerilla da bunu bizim çağımızda yapmaya aday olurken, örnek yaşamlar yaşadığını binlerce yıl sonrasına gösterecek bir özgür yaşam kültürü yaratmaktadır. Bu yaşamı yaratmanın içinde zorlukları, güzellikleri, bedelleri, sevinçleri, onurları ve her bir ayrıntısı, gerilla mücadelesinin her anına yerleşmekte ve an be an yaşamın kendisi olmaktadır.

Gerilla özgürlük serüvenini yaşamaya başladığı zaman, bu serüveni anlatmaya da başlamıştır. Henüz bunun güçlü anlatıldığı söylenemese de Kürtlerin dillerinin yasaklanmasında ulus devlet hukukuna bağlanan Kürt dilsizliği çözülmekte ve gerilla kendi yeni dilinin sözcüklerini oluşturmaktadır.

Evreni hangi maceralar bekliyor bilinmez. İnsan yaşamı varoldukça gerilla, insanlık ceminde turna semahı dönercesine binlerce yıl sonraki yaşamlara kendini anlatacak ve anlattıracaktır. Bunu yapmanın yolu da gerilla edebiyatıdır. Mücadeleye ve özgür yaşamı yaratma eylemlerine yürek estetiğini katmak, yaşamın ve eylemlerin ruh kazanmasıdır. Yazma yoluyla gerillalar eylemlerini çoğaltıyorlar. **Her yazım, bir eylemdir gerillada. Ve her eylem bir çoğalma biçimidir.** Gerilla, özgürlük mücadelesini yazarak, yaşadıklarının edebiyatını yaparak kendini çoğaltmakta, kendi yaşamını yeniden yaratmakta ve yarattığı anlamı tüm topluma taşımaktadır. Gerillanın edebiyatla kendini yapması ve kendini çoğaltması bir özgürlük biçimidir.

Gerillanın kendini yaratmasının önemli etkenlerinden biridir yazmak. Gerillayı anlatmak da gerillanın özgürlük mücadelesinin temeline yerleşmiştir. Gerilla anıları, öyküleri, günceleri ve şiirleri önemli bir kütüphane oluşturmasına rağmen bir bütün gerillayı anlatacak bir kapasiteye ulaşmamıştır. Bilinen deyişle, gerilla büyük oranda anlatılmayı beklemektedir.

Gerilla edebiyatı, PKK edebinin, PKK ahlakının sözlere dökülerek tüm topluma taşınmasıdır. Yaşamın ve anlamın etikle birleşerek söze dökülmesidir. Yaşamın durmamacasına akışında bazı duraklar oluşturmaktır. Gerilla kendi yaşamına dair herhangi bir şeyi yazdığında, yaşamın hızlı akışından çıkmadan bir iç akış oluşturmuş demektir. Yazdıkları o iç akışın damlalarıdır. Kimi zaman Önderliğimizin dediği gibi yaşamın yaşarken anlaşılmaması, sonrası yazım safhasında daha derin anlamlar verilmesine yol açar.

Başkan Apo özgür yaşam projesini bir romanla anlatılmasını isterken edebiyatın yeni yaşamın yaratılmasındaki rolünü ortaya koymaktadır. 'Nasıl Yaşamalı?' çözümlemesinin bir roman taslağı olması da bu gerçeğin belgelenişidir. Önderliğin romanını yazma iddiasını göstermenin Önderlikle yoldaşlık yapabilme iddiasına bağlı olduğunu da belirtmek gerekir. Ki, Bêrîtan arkadaş kadın gerillanın Önderlikle yoldaşlık yapma iddiasının en güzel örneğini oluşturmuştur.

Gerilla için edebiyat, askeri eylemler kadar önemli bir kendi olma, kendini ifade etme biçimidir. Tüm dünya devrim mücadelelerinde gerilla şiirle, öyküyle, anı yazımlarıyla tanınmaktadır. Bu gerçek, yazma eylemini, yaşamı yaratanların, yeni yaşamı yaratma iddiasında olanların bu iddialarının bir parçası olarak yaşamı anlatmalarının bir sonucu olarak şekillenmektedir.

Gerillanın tüm mücadelesi nasıl yaşamalı sorusunun cevabına odaklanmaktadır. Bu sorunun sürekliliği ölüm karşısında yaşamı çoğaltma kararlılığı yaratmaktadır. Sürekli yaşamı yaratarak, anları yaratarak ve anlamı yaratarak ölümü yenmenin adımları atılmaktadır. Dağlarla, ırmaklarla, her türden ağaçlarla ve yeşil rengin her tonuyla örülü bir yaşamın içinden kendini gerçekleştirerek ilerlemek, her gerillada yeni bir anlam yaratmanın yollarını açmaktadır. Ve özgürlük sosyolojisi olan yaratım anlarının yazılması da yine aynı şekilde özgürlük sosyolojisi olmaktadır. Yazılan her satır, büyük yaşam eylemleri sonucu ölümün elinden kurtarılanlardır. Yaşadıklarını yazmak, hiçbir fazla sözcük eklemeden yazmak, ölüm kalım savaşında yaşam hakikatiyle buluşmanın temel yöntemlerindendir.

Yazmak, özel yaşamları genelleştirir. Tekil olanı çoğullaştırır. Bireysellikleri komünalliğe dönüştürür. Çünkü yaşanan, kişiye aittir ama yazmak bu aidiyetleri kolektifleştirir. Gerillada yazmak, kişinin kendisiyle sınırlı olanı tüm toplumuyla paylaşmasıdır. Özel olanın, kişiye özel olmaktan çıkarak tüm toplumun özeli, özü, özgürlüğü haline gelmesidir.

Gerillada yazmak, tarih ve toplum sorumluluğunun bilincinde olmak ve bu bilinçle yaşamını ele almaktır. Yaşamın geçip gitmemesi için yaşananların tam kalbinde durup onların tamamlanmamışlık ruhlarını dinlemek kadar kendisinin tamamlanmaya adımlayan ruhunu dinlemenin de yoludur. Aynı yoldan bambaşka iki hedefe nasıl ulaşılabilir ki… Eksenleri aynı olan iki bambaşka evren izdüşümüne yürünebilir belki aynı yoldan. Gerilla edebiyatı böyledir. Yazarak hem kendini gerçekleştirir hem de gerçekleştirdiği kendisini ulaştırmak yoluyla toplumsallaşır ve yol arkadaşlarının kendini gerçekleştirme mücadelesine ışık tutar.

Ormanların derinliklerine gizlenen gerillaların sözlerini bulup çıkarmak ve şimdiki zamana taşımaktır gerilla yazını. Anları birbirinden kopuk zaman parçaları olarak ele almadan birbirine tamamlanan zamanın tüm yaşamlara yayılması gerçeğinin bilincinde olmaktır. Evren ve zamanı kendi hakikatiyle bütünleştirmektir. Kişilerin ve yaşamların tarihi yarattığı bilinciyle tarihin sosyolojik olma gerçeğini yaşamsallaştırmaktır.

Her yazın bir yapılmayanı yapma eylemi olurken, yapılmayan diğerlerini anımsattığından gerillaların ruhuna dokunur. Yazılanların yarattığı ve yaşattığı kıvanç kadar yapılamayanlara dair bilinç yarattığından hüzünlendirir, borçlandırır ve yarım kalmışlık hissi yaratır. Gerilla edebiyatı, hayal ile hakikati birleştirir. İkisini gerillanın yaşam gerçeğinin varlığında eritir ve yeni özgür yaşamla mayalar. Gerilla yaşamında her bir an kendini yaratma anıdır, özgürleşme anıdır. Gerillalar edebiyat yoluyla, tüm bu anların özünden bir söz, anlam anı yaratmaktadır. Binlerce çiçekten bir peteğe doğa özünü toplar gibi yaşam anlamlarını toplayarak yaşamını oluşturur.

Gerillanın yüreği gökkuşağı gibidir. Tüm özlemler, sevinçler, hüzünler ve yaşama dair tüm duygu yoğunlaşmaları vardır o yürekte. Özgürlüğe dair izler mücadeleye dönüşerek kendine sözcüklerden giysiler bulur ve zamana iz düşürür gerillanın dilinden. Her biri dağ rüzgarlarıyla ve hırçın Kürdistan nehirleriyle yıkanarak kendini vareder. Her an kendini sınayarak kendini vareder gerilla dili.

Hiçbir söz dağarcığı, hiçbir kelime hazinesi gerillaların yürek sarnıcında biriktirdikleri ve hazinelerden daha değerli olan yaşam parçalarını anlatmaya yetmez. Gerillanın dili başkadır. Konuşulan dil, diğer dillerden ve yaşam tarzlarından ayrışmıştır. Anlamlarımız, izahlarımız kadar sözcüklerimiz de başkalaşmıştır. Ayrı bir zihniyet durumu, evrene ve evren parçalarına dair ayrı bir kimliklendirme, ayrı bir adlandırma ve ayrı bir anlam dünyası oluşturulmuştur. Ve gerillanın edebiyatı da buna göre şekillenmiştir. Duygular, duyguların zirveleşmesi, duygunun düşünceye ve eyleme dökülmesi yeni biçimler almış, yeni anlamlar giyinmiştir.

Gerillayı en güzel gerilla anlatabilir. İşinin ehli edebiyatçılar da gerillayı güzel anlatabilir ama gerillanın anlatımı başkadır. Çünkü gerilla yaşam, anlam, geçmiş, gelecek ve an kesişmesinden süzer yazdıklarını. Gerilla edebiyatı sözcüklerin özgür yaşam direnişinden süzülerek gelen kelimelerin yeni bir anlam dünyası oluşturmasıdır. Biraz da yaşamak ve yazmak tevazusudur bu kanaati yaratan. Yaşamadan yazılanların güzellikleri kusurludur. Eksiktir. Gerillada ise yaşanılan evrenlerin zerresi yansır yazılanlara. Kendi dünyasını topluma taşımayı onaylar.

Gerilla edebiyatı aynı zamanda propaganda amacı taşıdığı için devrimci bir karakter taşır yazılanlar. Bu karakteri her sözcüğe yerleşir. Evrendeki her şeyle ilişkide yeni yaşam yaratmaya dair bir mücadele sezinlenir. Gerilla edebiyatı da tüm yaşam mücadelesinin yazın alanına taşınmasıdır. Zagroslarda Bir Ceylan, Beritan'ın Güncesi, Zinarin'in Güncesi adlı anılar ve günceler gerilla yaşamını anlattıkları gibi binlerce gencin mücadeleye katılmasını da sağlamıştır. Yine kimi gerilla şiirleri vardır ki birçok insanın hayatını değiştirmiştir. Öyle ki '*Ben İnsandım*' şiirini duyup da yaşamına eskisi gibi devam eden insan sayısı azdır. Kapitalist modernitenin tüm yozlaştırmalarına ve anlamsızlaştırmalarına rağmen, sözlerin, yazılanların insanların hayatını değiştirdiği gerçeği gerilla edebiyatı için hala geçerlidir.

Gerilla kütüphanesinde tüm lehçeleriyle Kürtçe yazım yanında yaygın olarak Türkçe, Arapça ve Farsça yazınlar da mevcuttur. Tabii mücadelemizin başladığı yerin Kuzey Kürdistan olmasının, yaşanan soykırımın ve kendimizi, asimile olmuş toplumumuz kadar Türkiye toplumlarına da anlatma ihtiyacının etkisi Türkçe yazım alanında daha büyük adımlar atmamızı sağlamıştır. Tüm Ortadoğu dillerinde yazmak, tüm Ortadoğu insanlarına ulaşma istemindendir.

Her gerillanın günlüğünde muhakkak hem beğendiği şairlerden şiirler, hem de beğendiği yazarlardan anekdotlar bulabiliriz. Aynı zamanda kendi yüreğinin taşmaları olan şiirler vardır ve her bir cümle, en sadesinden de olsa alıp götürür bizi ülke kokan yaşamlara. Kürtler ülkesiz bir toplum olmalarına rağmen her Kürdün yüreğinde bir Kürdistan vardır. Kendisini o ülkenin kaderiyle birlikte inşa eder. Kendini inşa ettiği kadar ülkesini inşa eder. Tamamladıklarını üst üste koyar. Üstüne de tamamlanmamışların özlemini, iddiasını, kararlılığını ve gelecek ütopyasını… Yüreklerin ateş hattındaki gerilimini ve eylem coşkusunu…

Gerilla edebiyatını bunca güçlü kılan ve büyük anlamlar yükleyen gerçek, Önder Apo'nun kültür ve sanata verdiği önemi göstermektedir. Önderliğimizin en güzel yanı, toplumun kutsallarından olmasından dolayı edebi çalışmalara önem vermesidir. Önderliğimizle aramızdaki güçlü sevgi, yol arkadaşlığı ve özgür yaşam iddiası bağından dolayı da her gerillanın belleğinde yazarak Önderliğe ulaşma, yazarak Önderlik gerçeğiyle buluşma hissi vardır. Sözler, söylendiğinde de yazıldığında da kaybolmazlar. Canlanır, yürür, hareket eder ve gidecekleri yeri tespit edip rüzgarın kanatlarında yol alırlar hedefe doğru. Gerilla edebiyatı, ölümün elinden kurtarılan yaşamların, özgür yaşam zihniyetiyle insanlık hanesine yazılmasıdır. İnsanlık ceminin yeni bir anlam kazanmasıdır.

■■■

PKK'lileşmek mutluluktur

Önder Abdullah Öcalan

Geçen PKK yılları büyük yıllardır. Ne mutlu ki, tarihi özgür çabalarımızla yaratmanın fırsatını yakaladık.

PKK'nin kuruluşu halkımızın tarihinde, hatta insanlığın tarihinde son yılların en dikkate değer ulusal ve uluslararası gelişmesidir.

Tarih kolay yapılmaz.

Hele halkımızın tarihi gibi, tarih olmaktan başka her şeye benzeyen, lanetli, utanılası bir tarihin en kötüsünü yaşayan bir halk olarak bugünün anlamı üzerinde büyük durmak, büyük düşünmek ve büyük anlamak gerekiyor.

Biz bu işe bir insanlık şerefi adına başladık.

Kızılca kıyamet, işkence, kan, sabır ve inat sadece ve sadece insan olmakta ısrar etmek içindir.

Kendimi ve bu partiyi iyi tanıyorum. Buna bağlı olarak bu büyük direniş yıllarını tanımlayabilirim. Başka türlü de halkı ve siz militanları tanımlamak, eğer insan olarak değerlendirileceksek, bunun başka yolu olduğunu söylemek mümkün değildir.

İnsan olmakta ısrarlı olacaksınız.

İnsan olmanın temel değerlerine ters düştükten, gereklerini karşılamaktan uzak olduktan sonra geçen her an, sadece daha lanetli olmaya yüz tutmaktır. Biz buna bin kez öfke duyduk ve kazanmak için ne gerekiyorsa onu yaptık. Bütün halkımız ve sizler bunu mutlaka ama mutlaka doğru anlayacaksınız. Anlamadan bu iş olmaz. Anlayıp da gereklerini yerine getirmeden insan olmak hiç olmaz. PKK'de yaşamı ve onun dile getirilişini anlamak zorundasınız. Savaşın en büyüğü anlamaktır.

PKK'nin yıldönümleri çok köklü dönüşüm ve büyük partileşme günleridir.

Kürdistan halkına, bütün tarih ve günün gerçekliğine hemen her gün parti öncülüğüne de büyük eleştiriler getirdim.

Yaşam böyle olmamalı.

Bu yaşamda büyük hatalar, büyük yanlışlıklar var. Çok utanılası bir durumu insan olarak kabul etmek kötülük ve çirkinliktir. Kendimi tanıdığımdan beri bunun utancı, kızgınlığı, acısı, zorlukları içinde güne başladım.

Yoğunlaştım ve kendime şunu kabul ettirdim: Yaşayacaksam savaşarak yaşamalıyım...

Bugünlere nasıl gelindiğini anlamıyorsunuz. Bugünler ve yıllar sizlere çok sıradan zamanlar gibi geliyor. Bu yaklaşımda olanlar bilmelidirler ki, yaşayamayacaklar.

Hiçbir gerekçeye sığınmadan yeniden partileşmelisiniz. Eğer insan olmakta, ulus olmakta, özgür olmakta kararlılık ve ısrar varsa, kendinizi yeniden kararlaştırmayı bilmelisiniz.

Partinin yıldönüm günleri bu anlamda kararlaştırma günleridir. Partiyi tanımak kadar partileşmek ve doğru temelde kendini kararlaştırmak önemlidir. Buna şiddetle ihtiyacınız var.

Böyle günler aynı zamanda şanlı, aydınlığa, onura yakın günlerdir. Çünkü aydınlık olmadan, onur olmadan yaşam olmaz, dolayısıyla partimizin böyle anlamlı günleri onurlu, şanlı yaşam günleri oluyor. Partili olmakta ısrarlı olanlar bu muazzam partileşme yıllarını, özellikle yıldönümlerini, iyi içe sindirmeleri gerekiyor.

Çünkü başka hiçbir sermayeniz yok, zaten en değerli sermaye de parti sermayesidir.

Son yıllarda büyük çözümlemeler geliştirme zorunluluğu duyduk. Bütün bu çözümlemeler tıkanmış, kendisi olmaktan çıkmış, düşmana hizmet eden, düşman için yaşayan hastalıklı kişiliği tedavi etmek için geliştirildi.

İddialı yaşam, PKK'nin gerçekleştirdiği yaşamdır. Kazandıran yaşam da partinin yaşamıdır.

Parti için büyük mücadele vermek gerektiğine baştan beri inandık. Hem de çoğunuzun sandığı gibi boş sözlerle, bıkmış, yıpranmış bir halde değil, her gününü büyük bir savaş günü olarak ele alarak yaşadık. Parti davasına kolay ve sıradan yaklaşım olmaz. Çok büyük çabalar harcanmadan partileşme olmaz.

Partileşme gerçeğimizde sizlerden kaynaklanan büyük yetmezlikler sergilediniz. Sandınız ki, düzenden gelen, alışılagelen yaşam avantajdır. "*Vazgeçersek kaybederiz*" dediniz. Görüyorsunuz ki, asıl kaybetme, bu alışılagelen yaşamdadır ve içinde hiçbir şey yoktur. Parti içindeki yaşamın vazgeçilmez ve değerli olduğunu şimdi daha iyi anlıyorsunuz. Biz bu değerli yaşamı imkan dahiline getirmek için her şeyimizi ortaya koyduk.

Bu bir intikam çalışmasıdır, güzellik, güç, acılardan çıkışı sağlama çalışmasıdır ve yeteneklere kavuşma çalışmasıdır. Başka türlü bir çalışma görüyor musunuz ki, ciddi bir başarısı, adı sanı duyulmuş olsun. Herhangi bir harekette, herhangi bir partide böyle bir çalışma yoktur.

Söylenen söz büyük, yapılan iş büyük oldu.

Bizim esas olarak bu yıllara, özellikle parti adaylarına, partileşme sözünü kendilerine verenlere öfkemiz büyük oldu. Çünkü büyük değerlendirme yapamadınız ve başarı için gerekli olan yaratıcılığı gösteremediniz. Her şeyin kazanılması gereken, aksi halde her şeyin kaybedileceği yılları neden iddiasız, yeterli tempo, hız göstermeden ve çok etkileyici bir kişilik üslubuyla yakalamadınız? Bu soruları sürekli sorduk ve hala sormaya da devam ediyoruz. Bunlar sıradan sorular değil, tarihsel, en hayati yaşam sorularıdır. Bunların cevabı olmazsa yaşam, hele özgürlük hiç mi hiç olmaz.

Sormaya devam ediyoruz...

Böyle günlerde sadece karşımızdaki düşmana değil, içimizdeki geriliğe, yetmezliğe karşı da bir intikam yeminiyle tavır koyuyorum. Bütün bu geriliklerinizi affetmeyeceğim, boyun eğmeyeceğim, uzlaşmayacağım. Çıldırsanız da, cayır cayır yansanız da istediğiniz gibi olmayacağım.

Aldatamam, aldatılamam...

Ağlıyormuşsun, yorulmuşsun, tıkanmışsın, kendini çaresiz bırakmışsın, benden göreceğin tek karşılık neden ölmedin, neden bu utanmazlığı hala sürdürüyorsun olacaktır. Başka hiçbir şey benden beklemeyin. Ama güzelsen, yiğitsen, sağlamsan hoşgeldin derim. Bunun dışındaki her parti ortamına gelişe "*kahrolsun*" derim. Git başka yerde kendini sat, başka kapı ara. Burası güzel olanın, yiğit olanın, zafer tarzında yürüyenin yeridir.

Utanmazlar, başarısızlar, yiğit olmayanlar gelemezler... İşte bir PKK militanının tanımı budur.

Beni, bu partiyi kabul eden Kürdistan halkı, güzel olmayı da bilmelidir. Yine halkımız korkunç çirkinliklerden sıyrılmayı bilirse PKK halkıdır. Sonuna kadar savaşırsa ve halk savaşımının gereklerini yerine getirirse kabulümüz olan bir halktır. İnsanlık da bizi böyle tanısın.

PKK içinde hiç kimse yanlış hesapla, "*boyun eğdiririz, kullanırız, kendimizi yaşatırız*" diyemez, bunlar boş hesaplardır.

Dostlar, PKK'de insanlık, güzellik, yiğitlik, hak, adalet bulabilirler. Ama asla boyuneğme, teslimiyete getirme, entrikalarla, ucuz uzlaşma yöntemleriyle elde etme, zorbalıkla da caydırmayı bulamazlar, uygulayamazlar. Bunu dost düşman, bütün insanlık böyle bilmelidir.

Düşman bir kirli savaştır dayatmış götürmek istiyor. TC biçiminde bugün karşımızda lanetli, barbar bir gerçek durmaktadır. Egemen sömürücü sınıf gerçeği, çağımızın insanlık gerçeğiyle, hatta onun savaş gerçeğiyle bağdaşmayan her türlü yöntemi ulusumuza karşı fütursuzca denemektedir. Gerektiğinde Türkiye'yi de satarak, sözümona "bir çakıl taşımı vermem" diyen, ama bütün Türkiye'yi dünyaya peşkeş çekip satarak bizimle hesaplaşmayı, kirli savaşı en ilkel yaratıklara özgü bir biçimde, inatla sürdürmek istiyor. TC bir türlü insanlık yoluna gelmiyor, hatta savaş kurallarının gereklerine göre gerçeği, ulusumuzu tanımak istemiyor. Ortaçağlara özgü, hatta ilkel barbarlık dönemine özgü yöntemlerde ısrar ediyor. Sadece "hata yapıyor, şovenisttir" demekle de yetinemeyiz. Adeta çıldırmıştır. Bu aynı zamanda bin yılların lanetli bir tarihinin karşımızda açığa çıkmasıdır.

Sömürgeci Türkiye Cumhuriyeti'nin tarih içinde bir cellatlık rolü vardır; bu tarihte halklar katledilmiş, kültürler, güzellik, üretim, siyaset ve din katledilmiştir. Biz kendimiz için "*anlayamıyoruz*" dedik. Çünkü TC'nin bu kirli gerçeği yüzünden anlayamıyoruz. Asıl anlamamanın, insan olmayı bilememenin, bırakın çağdaş insanlığı, ilk insanın da nasıl gelişme yoluna girdiğini bilememenin nedeni canavarca, insanlık için bir ucube gerçeğiyle karşı karşıya olduğumuz içindir. Bu kirli TC gerçeğini beynimize, özümüze sindirmiş ve bizi anlaşılmaz, kendini dile getiremez, ifade edemez bir duruma sokmuştur. Talihsizlik budur ve buna karşı direniyoruz.

Vermekte olduğunuz savaşı ve yürütülen kirli savaşı, bütün yönleriyle anlamak durumundasınız. Anlayamazsanız kendinizi anlatamazsınız. Hiçbir şeyi anlamadan da yaşayacağınızı sanırsanız, yaşayamazsınız. Dolayısıyla her şey, bizi mevcut düşman gerçeğini tanımak ve gelişmek için anlamaya mecbur ediyor.

Başka türlü yaşamın yolu yoktur. Başka türlü, yaklaşım imhadır, dahası cüceleşme, hatta karıncalaşmaktır.

Nitekim bugün Türkiye'de yaşam çökmüş düzeydedir. Sosyal çöküş, siyasal yozlaşma had safhada. Ekonomi tam bir talan ekonomisi. Türk halkı da bunu hiç anlayamaz duruma getirilmiştir ve yaşayamıyor. Yaşamak için ezdiği, ezilmesine ortak olduğu, alet olduğu halkın kurtuluşundan başka umudu yok. Bu yüzden, yaşamın yolu düşmanı anlamaktan, onun dayattığı kirli savaşa karşı devrimci savaşı başarıyla dayatmaktan geçmektedir.

Hiç kimse hiçbir gerekçeyle kendini aldatmamalıdır.

Düşmana cevap vermeden bir yaşamı savunanlar, düşmanı hesaba katmadan, hele hele onun üzerine doğru yürüme, onun hakkında nasıl düşünülür, nasıl planlanılır, nasıl örgütlenilir, nasıl eyleme geçilir; bunun gereklerini yerine getirmeyenler parti içinde şereften onurdan bahsedemezler. Yaşayabileceklerini de sanmasınlar.

Bu gafleti terk etmek gerekiyor.

Artık anlaşılmıştır ki, yaşamanın yolu düşmanın bu dayattığı faşist savaşımın, yine, her yolu deneyen, savaş yasalarına tamamen karşı çıkan, onların gereklerine bağlı olmayan, en özelinden özel, en kirlisinden kirli bir savaşla karşı karşıya olduğunuzu bilerek, kendi savaş kişiliğinizi ortaya çıkarmaktan geçer.

Saflara gelip kolay "*partileşmeye başladık*" diyorsunuz. Ama gereklerinin yüzde birini bile yerine getiremiyorsunuz.

Yapmayın bunu...

Yaşam kutsaldır, uğruna büyük çabalar harcandıktan sonra gereken saygı gösterilmiş olur. Yaşam birkaç eylemle ifade edilemez, hatta salt askeri başarılarla da elde edilemez. Çok büyük bir anlama işidir.

Yaşam, ruhun, sevginin, saygının gelişimidir...

Devrimimiz kahretme devrimi olduğu kadar, sevgiyi yaratma devrimidir de. Düşman katlederken, sadece talan etmek için değil, ilkin kutsal yaşamın anlamını yok etmek istiyor. Demek ki, düşman, elinizden vatanı, özgürlüğü almadan önce, beyninizi, düşüncenizi alır. Ondan sonra ruhunuzu, arzunuzu, isteminizi, sevginizi elinizden alır, almıştır da. Onun için Kürt halkı sevemiyor, arzu edemiyor. Sevemeyen, arzu edemeyen bir şeye anlam veremez. Anlam veremediği için talep edemez veya uğrunda savaş vermez.

Parti günleri aynı zamanda düşmana gösterilecek yüksek anlama, kin kadar istem arzuların, yaşam sevgilerinin müthiş geliştirildiği günlerdir.

Ben kendimi tanıdığımdan beri hem büyük öfkelerle hem de büyük tutkularla, sevgilerle yaşadım. Birisiyle yıkarken, birisiyle yaparım. Biri olmadan diğeri olmaz.

Bakıyorum sizlerde ya ucuz sahte sevgiler, arzular ya da salt kinler, öfkeler var. Bu, böyle olmaz. İkisinin ilişkisinin önemini, birinin diğerini ne kadar gerekli kıldığını, beslediğini bileceksiniz. Çoğunlukla halk gerçekliğimizde, hatta kişiliğimizde kinimiz saptırılmıştır. Mutlak düşmana yöneltilmesi gereken kin, bize yöneltilmiştir. Herkes herkesle kavgalıdır ülkemizde. Bu da, düşmanın özel savaşı ne kadar körüklediğinin bir ispatıdır.

Siz parti militanları yıllardır savaşıyorsunuz. Ama sizlerde ülke sevgisine ilişkin ciddi bir gelişme göremedim. En kutsal dağlarda, vadilerde ruhunuz bir ürperti bile duymadı. Çünkü ruhunuz yok. Ölüler gibi dağların, ovaların etrafında dolandınız. Savaşmak için ilkin bu topraklara sevdalanmanız gerekiyor. Ama size bakıyorum; sanki pişman olmuşsunuz. Bu, düşmanın dayattığı kültürdür. Düşman sana, "*senin ülkende yaşanmaz, doğup büyüdüğün topraklar yaşanılmaz*" diyor.

Çok iyi biliyorsunuz ki, halkımızın veya sizin içinizde önemli bir bölüm ülkesinden kaçtı, kaçırtıldı. Sonra sizler partiye geliyorsunuz, ülkeye yönünüzü veriyorsunuz. Ama oradan da sıkılıyorsunuz. Peki sizi o zaman nereye koyalım? Bu çok açık bir çelişkidir, düşmanın bir oynatmasıdır. Bu oyuna son vereceksiniz. Ne ülkeden ucuz kurtulmak ne toprak sevgisinden vazgeçmek ne de elin memleketine, elin güzelliklerine çılgınca bağlanmak doğrudur. Hele bu Avrupa olunca daha beter bir çılgınlıktır.

Bu bir oyundur ve siz içine sokulmuşsunuz.

Bu oyunu bozmak gerekiyor.

Topraklarını sevemeyenler, hiçbir halkın kültürel gerçeğine de anlam veremezler ve bu da ancak çağdaş kölelerin yaşamı olabilir. Yalnız ülke dışında savrulmuş insanlarımız için söylemiyorum. En önemlisi ülkemizdeki insanlar için bunu söylüyorum.

Siz parti militanları için daha fazlasını iddia ediyorum ki, ülkeye dönüş yapmak zorundasınız. Tutkuda dönüş, arzuda dönüş; tarihe, kültüre dönüş yapmak zorundasınız. Bu ülke bir harabe de olsa, birkaç heceli dil de olsa, birkaç söz namesi de olsa dönüş yapmalısınız. Başka türlü bu üzerinizdeki laneti, onun zincirini boynunuzdan söküp atamazsınız.

Yüzyıllardan beri bu topraklar işgalciler, talancılar tarafından habire boşaltılıyor ve kalanlar da en uşakça işbirlikçilik ve inkarcılık temelinde bırakılıyor. Öfkemizin büyüğü bunlara karşıdır. Bugün bunların en son kalıntılarına büyük bir savaş dayatıyoruz ve onların bu ülkeyi peşkeş çekmelerine karşı bir savunma savaşı veriyoruz.

Parti ortamımızda kendini yenilemeyen, özgürce yaratamayan kişilikler var. Bunlar da kaba inkarcı ve işbirlikçiler kadar karşımıza alıp savaşmamız gereken kendi iç düşmanlarımız oluyor. İçimizdeki, beynimizdeki ve ruhumuzdaki düşman, bu kaba inkarcılardan, işbirlikçilerden daha az tehlikeli değildir.

İşte partimizin yaşadığı savaş günleri, son yıllarda yaşadığımız en anlamlı bir savaştır. Bunlar hücrelerimize kadar sinmiş, özünde düşmana dayanan, onun çok önceden bizi fetheden duygularıdır, düşünceleridir, arzularıdır. Bunlara karşı biz büyük savaş verdik. Bugünler aynı zamanda bu anlamda ilerletilmiş savaş günleridir.

Görülüyor ki, PKK savaşımı en açıktan kirli özel savaşçılara karşı olduğu kadar, en içten kendimiz gibi sandığımız ama büyük bir gafletin, kendini her türlü geriliğe, kaybeden değere yatırmış kişiliğin yerle bir edilme savaşımıdır. Başka türlü alnı ak militan kişilikler ortaya çıkarılamaz.

Bahsettiğim PKK, güzellik, yiğitlik, başarı gerçeğidir.

Savaş Serhat'tan Dersim'e, Toroslar'dan Zağroslar'a, Fırat-Dicle boylarından Munzurlar'a kadar gelişmiştir. Bu oldukça değerli ve anlamı büyüktür. Ama daha da önemlisi kendimizi ne kadar kazandığımız, iç savaşımızı ne kadar geliştirdiğimizdir. Eğer kendi içimizdeki savaş olmazsa bir gün bile bu savaş cephelerinde kalmak mümkün değildir.

Savaşta yenilgi de olabilir. Fakat şunu çok açık bilmek gerekir ki, PKK aynı zamanda her yenilgiyi anında başarıya dönüştürmenin de adıdır. Yenilgi başarının anasıdır. Bir de böyle PKK'lileşmek gerekir, diyoruz. Yenilgisi bile olsa, PKK savaşımı başarıyı kesinleştiren zaferin savaşımıdır. Bu tarz doğru bir partileşmedir. Adına sosyalizm denilen öğretiye de doğru bir karşılık vermenin savaşımıdır.

Bu yıllarda sosyalizm adına kurulan devletler çözüldü. Dev gibi partiler çözüldü, iddialı önderlikler vardı, dünyayı kendilerinden ibaret sayarlardı, sonuçta hepsi çözüldü ama PKK büyüdü. Tüm emperyalistler, PKK'ye "sosyalisttir" diyerek saldırdılar. Bunlara karşı PKK ayakta kaldı. Bu da şunu gösteriyor; PKK'de sosyalizm yenilmezdir.

Ulusal kurtuluş savaşını ezmek isteyenlerin söylediği diğer bir ifade de şudur: "*Kürdistan diye bir ülke yok, Kürt diye bir gerçeklik varsa da fi tarihinde bitmiştir.*" Ama PKK ulusal kurtuluşçuluğu, tüm ulusal kurtuluşlardan daha yaratıcı olmasını bilmiştir. PKK, bütün sorunlara doğru bakmanın, şovenizme kaymamanın, sosyalizm uğruna başarılı olmanın, kendinde bunu gerçekleştirmenin, bütün saldırılara rağmen, bir ulusal kurtuluşçuluğun adıdır, zaferidir. Bu da günümüz için büyük bir gerçeğin ifadesidir. Ulusal büyüklüğe, şovenizme kapılmadan en ulusal şovenist bir güce karşı, halkların kardeşliğine, ulusların eşitliğine bağlı kalınarak bir savaşı yürütmek ancak PKK'de hakkıyla ifadesini bulmuştur. Benzer iddialar taşıyan hiçbir partinin gerçekleştiremediğini gerçekleştirmiş oluyor.

Çürümüş olanın, "*ben yaşayamam*" diyenin, en silik kişiliğin ayağa kalkıp kahramanlaştığı bir harekettir PKK.

Kendimize bakalım:

Bir hiçken PKK'de nerelere, hangi yüreğe, hangi düşünce gücüne ulaşıyoruz! Bu da PKK'nin hümanizmidir, insana saygısıdır, insanı büyütme yeteneğidir. Temelde de en iddialı insan hareketi oluyor.

Halkımızın kent-köy içindeki her yerine PKK'liliğin ruhu sinmiştir.

Gerileme yoktur. Yurt dışındaki bütün kitlemizin ve dostlarımızın içinde PKK'nin itibarı yükseltilmiştir hem de zirvededir. Bu kadar imkan ve fırsatlar dahilinde, ilk defa insanlık halkımıza açılıyor, biz insanlığa açılıyoruz. Zavallı bir halk olarak değil, umut veren bir halk olarak değerlendiriliyoruz. Dünyada en emperyalist, en insanlık dışı güçler her ne kadar bizi en 'terörist' ilan etmek istiyorlarsa da, kendilerinin de buna inanmadıklarını biliyoruz. PKK'ye karşı kompleks içindedirler. Eğer insanlık için bir öncülükten bahsedilecekse, onun da PKK'de ileri boyutlarda yakalandığını söylemek bugün için abartı sayılmaz.

İnsanlığın iddialı bir örgütüyüz.

PKK her türlü terörizme, başta da emperyalizmin terörístliğine ve insanlığı oldukça düşüren bütün değerlere karşı, insanlık adına sapasağlam ayakta kalmanın da adıdır.

Hiç şüphesiz sorunlarımız dağ gibi. Başarı için sadece ilk adımları attık. Bir anlamda partileşmenin başlangıcındayız.

Ama umutluyuz ve zafere daha kesin adımlarla yürüyoruz.

İdeolojik, siyasi, askeri ve kültür silahlarıyla PKK şimdi daha güçlü. Yeter ki kullanılsın, savaşın kazanılması kesinleşir. Bunu küçümsememek gerekiyor. Hele hele özgürlük tutkusu olanların asırlık rüyalarının gerçekleşmesi olarak görülmesi gerekiyor. Bunlar bin defa secdeye yatılacak değerlerdir. Müminlerin ibadetleri, dervişlerin çileleri vardır ya, işte bugün hepsinin karşılığı PKK'lileşmektir, PKK tarzında savaşmaktır. Böyle anlarsanız, böyle yaşarsanız PKK'yi anlamış olursunuz ve başarırsınız. Aksi halde PKK'yi anlayamazsınız, hatta başınıza büyük bela da olur. PKK insanlığını, PKK kişiliğini, ne yapıp yapıp mutlaka böyle anlamalısınız.

Anlamayanlar çekilsin.

Bu işe bulaşmasınlar, başlamasınlar. Anlayanlar böyleyse sonuna kadar yürüsünler. Anlama ve yürek işine başlamışsanız bu işiniz sağlamdır. Çok açık konuşuyorum. Devam etmelisiniz. Hem de daha amansız ve iddiası kadar başarıyla devam etmelisiniz. Aksi halde uzak durun. Özellikle ortayolculuk, uzlaşmacılık vb bu temelde kendinizi kandırmayın. Böyle yaparsanız yaşamı en kötüsünden heba ediyorsunuz demektir.

Özgürlükler dünyasına çok iddialı giriş yapılıyor. Kendinize sormanız gereken şu: "*Ben bu işin ne kadar içindeyim, ne kadar gereklerini yerine getiriyorum. Getirmiyorsam neden? Nasıl yerine getireceğim?*" İşte meydan sizin, bütün partileşme olanakları sizin. Başka ne isteyebilirsiniz? Ama illa "*ben böyle yenilgiye, uzlaşmaya alıştırılmış bir kişiliğim*" derseniz, ben açık söyleyeyim, ayıp da karşılansa ne kadar namuslu olduğumuzu ne kadar katı ahlak kurallarına bağlı olduğumuzu söylersek söyleyelim, bu kişilik serseri, sokak düşkünü, toplumsal-siyasal fahişe kişiliğidir. Bu kişilik "*ben böyle alışmışım. İsteyen beni istediği gibi kullanabilir, ilkelerimden de, siyasi görüşlerimden de beni saptırabilir*" der. Yani isteyen seni istediği gibi kullanıyor. İşte partimizde bir de bu var. Bunu terk edeceğiz.

İlkelerimiz yüce, görüşlerimiz nettir.

Bunun için savaşıyoruz. Yaratılan değerler, şehitler bunun içindir. Özgürlük ortamında ilkeye gelememek, siyasi yürüyüşü sağlam kılamamak, uzlaşmacı olmak, yenilgiye her gün kendini açık tutmak ne anlama gelir? Buna ne ad verilir? Artık bunları da anlamanın zamanıdır.

Gücünüz varsa, "*ben varım*" deyin. Eğitim istiyorsanız, sonuna kadar eğitim, savaş istiyorsanız sonuna kadar savaş. Her cephede, ülke içinde, dışında, isteyen istediği alanda yiğitçe savaşırsa partileşme gerçekleşir. Biz PKK'yi böyle değerlendirmekte çok ısrarlıyız. PKK'yi; yenilmiş, bitmiş, ruhunda köle, düşüncesinde bulanık olan bir tipin, temel tutum ve davranışlarında neye varacağı belli olmayan bir tipin PKK'si olmasına asla fırsat vermeyiz. Bu şehitlere bağlılığımızın, mutlak kurtuluş azim ve irademizin bir gereğidir. Hiç kimse hiçbir gerekçeyle "*ben dağda sağlam yürüyemiyorum, yüreğim yetmedi. Beynim artık durdu, çalışmıyor*" diyemez. Bunu söyleyen bizden değildir. İçimizde kalamaz. Dinlerde buna münafıklık denilir. Siyasette, sosyalizm siyasetinde buna sapma, oportünizm denilir. PKK'de bunları fazla uzatmadan sona erdirmeliyiz. Çünkü asıl zafere girişimizi engelleyen temel neden budur. Bir militan bakıyor, düşmanla başedemiyorsa, o zaman kendisine yönelmelidir. Kendisiyle savaşımını başarıyla vermelidir.

Tarih böyle kazanılır.

Yok, "*kendimi de anlayamıyorum, yanmışım, bitmişim*" diyorsanız, o zaman yer yarılsın içine girin. Nereye gideceksiniz, uşaklığa mı? Şu veya bu yola kaçışa mı? Bu kişiyi hemen vurmalıyız. Yaşama böyle hakaret edilemez. İnsan olmakta ısrar edeceksiniz. Her şeyle oynayabilirsiniz ama partileşmeyle böyle oynanmaz. Her dönemde bunu yapmış olabilirsiniz ama PKK'nin bu döneminde olmaz.

Geleceğe bu bakışla yüklenirsek, kim kazanmayız diyebilir ki?

Yoktan var etmenin de adı olan PKK, bu dönemde mi kazanmayacak?

Biz büyük bir sorumlulukla PKK'yi buraya kadar getirdik ve hizmetinize verdik. Bu büyük hizmeti anlamazlıktan gelmek, kendimize yapabileceğimiz en büyük hakarettir. Buna hiçbirimizin hakkı olamaz. Bir türlü partileşmeyi kendisinde zafere götüremeyenlere, sanki çok gerekli değilmiş gibi "*böyle de idare edebiliriz*" diyenlere, aman ha, yanılıyorsunuz diyorum. Biz bu şehitleri böyle söylemeniz için vermedik, bu büyük acıları, ızdırabı böyle yapmanız için çekmedik. Biz şehit yoldaşlarımızın son nefesine, onların vasiyetine sonuna kadar bağlı kalacağız. Zindanlardaki on bini aşkın insanımızın özgürlük istemi, günlük olarak tutsaklığın emrettikleri neyse gereklerini yerine getireceğiz. Hiç kimsenin başka türlü bir istemi, ifadesi bizim için geçerli olamaz. Kaldı ki, halkımız büyük acılar içinde, her gün utanılası bir yaşamın sancılarını çekiyor. Onların istemleri var, bağlı kalacağız. Yine hepinizin yaşadığı acımasız bir yaşam gerçekliği var, ona da saygılı olmanın adı PKK'lileşmedir.

"Sormaya devam ediyoruz. Böyle günlerde sadece karşımızdaki düşmana değil, içimizdeki geriliğe, yetmezliğe de karşı bir intikam yeminiyle tavır koyuyorum. Bütün bu geriliklerinizi affetmeyeceğim, boyun eğmeyeceğim, uzlaşmayacağım. Çıldırsanız da, cayır cayır yansanız da istediğiniz gibi olmayacağım. Aldatamam, aldatılamam..."

Bugünlere kolay gelmedik. Tarihe sorun, düşmana sorun... Büyük bir savaş var. Sizler böyle günlerde insan olmakta ısrarlı olmalısınız.

Bu savaş, insan yerine konulmamaya karşı insan olmanın, sonuna kadar çirkinlikler içinde yüzmeye karşı güzel kalmanın ısrarıdır. Korkuya, endişeye karşı cesaretin savaşıdır.

Başka biz neye yararız? Ben kendimi daima sağlam bir duruş için hazırlarım. Her zaman gerektiği kadar anlamak ve doğru olan neyse, güzel olan neyse onun için yapmak yaşam esasıdır. Görüyorsunuz ki, sonuçta ben kendimi yarattım. Bu hepinizin, ulusumuzun gözleri önünde oldu. Bir halk için bu kendini yeniden yaratma bugün her şey oluyor. Neden bunu esas almayacaksınız ki? Arkanızda hazineleriniz mi var, dayanayacağınız büyük başarılarınız mı var? Hiçbir şeyiniz yok. Demek ki, her şey sizi yüksek başarmaya mahkum ediyor.

Bu yıllarda bir de kendimi sizler için çözmeye ve kişiliğimi sizlere yansıtmaya çalıştım. Ama bundan sonuç çıkarmak yerine ve yine önemli bir başarıyı yakalamak imkan dahilindeyken, bununla oynayanlar çok. Basit bir yevmiyeye kırk takla atanların altın gibi değerler karşısında vurdumduymazlığa, perişanlığa, yoksulluğa kendini dayatması, bunu kader olarak karşılaması var.

Buna karşı büyük bir öfke duyduk ve kendimi açtıkça açtım.

Fakat sizler, "*sorunlar altında bunalacağım, bir uzlaşmacılığı, bir yenikliği kader sayacağım*" diyerek kendinizi dayattınız. En kötüsü de yerinde olmayan ölümler, şehadetler dayatıldı. Buna karşı da durduk. Sonuçta yaşanabiliyor, hem de yüksek başararak yaşanabileceği ortaya çıktı.

Kendimi hiçbir zaman abartmadım.

Ama baktım birileri ille "*düşeceksin, başaramayacaksın, bundan daha fazlası olmaz, bu iş ancak bu kadar olur*" diyor. İşte düşmanıma yöneldiğim kadar, belki de daha fazla buna yöneldim ve "*hayır bu iş bu kadar olmaz, bu iş buraya kadar küçük bir başlangıcı ifade ediyor, bir hazırlıktır. Daha büyüğü bundan sonradır*" dedim. Bu işin öyle muğlak bırakılması mümkün değildir. Giderek netleşiyor. Yaşama gelmiyormuşsun, hayır bu kabul edilmez, çünkü en güçlü, coşkulu yaşam bu işin içindedir. Onu gösterdik. Neden, çünkü bir kişinin şahsında ya da bir partinin içinde yaşam tehdit ediliyor. Basitliğe, yüzeyselliğe, her türlü hafifliğe oynuyorlar. Bu, en az düşman kadar büyük bir tehlikedir. Çözümsüzlüğü, tıkanıklığı dayatıyorlar. Bu da en az düşman kadar tehlikelidir ve bunları söküp attık. "*Tıkandık, moralsizim, yaşama gelmem*" demenin ne anlama geldiğini çok çarpıcı bir şekilde gösterdik.

Ben yaşıyorum. Gerektiğinde halk için en büyük şekilde yaşamasını da bilirim. Nasıl engelleyebilirsiniz ki? İnsanlığı çözerim, nasıl kördüğümü dayatırsınız ki?

İşte büyük savaş, bir de cephedeki dayatmalara karşı yürütüldü. "*Çözülemem, gelişemem, yaşama gelemem*" demek, hala bunda ısrar etmek PKK'de kabul edilmez. Bırakalım saygı gösterilmesini bunlar olmaması gereken bir durumu ifade eder.

Görüyorsunuz ki parti savunmamız büyüktür. Yalnız bir siyasal öncü gerçeklik kazanmıyor, partimizde büyük bir insanlık ısrarı da var. Bir ulus içinde, hatta bir kişilik içinde bile büyük savaşım var. Savunma bunun içindir. Savunma kadar hakkını almak, bu temelde PKK'de kazanmıştır. Eğer bütün bu söylenenler anlaşılıyorsa ve siz değerli PKK'lilerin, PKK öğrencilerinin beynine, ruhuna çarpıcı bir biçimde bunlar girmişse, bundan sonrası adımlar sorunudur. Nerede hangi adım atılır, nerede ne konuşulur, nerede nasıl vurulur, nerede ne kadar örgütlenme, eğitim uygulanır, bunlar bir çırpıda insanın karşısına çıktığında cevaplandırılacak işlerdir. Zorluğu, anlaşılmazlığı filan yoktur. Ben şimdiye kadar el yordamıyla bu işleri buraya kadar getirdim. Elime öyle kalem alıp plan çizmedim. Nereye gittiysem baktım, anladım ve şöyle olmalı dedim, öyle de oldu. İlk günde de böyledir, şimdi de böyledir. İlk toplantımı yaptığımda da böyle iddialı ve başarılıydım. Son toplantımı yaparken de böyle iddialı ve başarılıyım. Çünkü sözüm sözdür ve adımım da ona göredir. Hiçbir zaman düşman bana ulaşamadı, önümü de kesemedi. Ortadayım, karşınızdayım. En zor süreçlerde de en güçlü adımları atabildim. Bunu biraz kendinize maletmeyi bilmelisiniz. Aksi halde bu partiye, hele onun önderliksel gelişimine bağlılık olmaz.

Önderlik kurumu, parti içinde, ulus içinde yükseliyor. İnsanlık içinde de sesi dinleniliyor.

Neden siz bunu gerçek savaşan militanlar olarak kendi kişiliğinizde amansız yürütmeyeceksiniz? Varlık nedeniniz önderlik gerçeğini yürütmektir. Başka türlü militanlık, örgüt üyeliği olmaz. O halde partimiz bu dönemsel anma değerlendirme yıldönümünde de ideolojisine, sosyalizme bağlılığın en seçkin örneği olmaya devam ediyor. Onu başarmış, daha başarılısını da güçlü karar ve eylemleriyle yürütüyor. Ulusal kurtuluşunu önemli oranda başarmış, daha fazlasını yüksek çözümleme ve kararlaştırma gücü ve savaşımıyla zafere doğru götürüyor. Kendi içindeki insanı çözerek, onu nasıl yaşaması gerektiğine en yakın bir duruma getirmiş; dahası **"Nasıl Yaşamalı?"** sorusuna en çarpıcı cevabı günlük başarılar temelinde vermiş bulunuyor. Herkese düşen görev düşüncede netliğe ulaşmak, kararda keskinliğe, arzuda, istemde, tutkuda, aşkta, kopmaz denilen her türlü düşman engelini kopartmaya kadar savaş iradesini keskinleştirmektir. Bunun için gerekli çabayı, onun ustaca ifadesini sergileyebilmektir.

Keskinliğe ulaşmanın günlerindeyiz.

Bütün yılların acısını, öfkesini intikamla yerine getirme imkanına sahibiz. Yine en az onun kadar yılların özlemini, tutkusunu yaşama kavuşturacak günlerdeyiz.

Bu temelde PKK'lileşmek mutluluktur. Onun bayramını her gün yaşıyoruz. Başka türlü PKK'lileşmenin olamayacağını da görüyoruz.

PKK'lileşmenin ilk yola çıkanları, birkaç kelimelik donanımda olmalarına rağmen oldukça görkemliydiler, şimdi bütün ulus görkemlileşiyor. Bundan daha büyük mutluluk olur mu?

Ama görevler bitmedi. Tam tersine yeni başlıyor. Biz bundan sonra nasıl yaşamak kadar, onun nasıl savaşla elde edilmesini de göreceğiz. Şimdiye kadarki bir hazırlık, bir çıraklık dönemiydi. Asıl ustalık dönemimiz bundan sonradır.

Siyasal-diplomatik sahanın ustaları olarak da savaşacağız. Halkımızın ulusal iradesini, ulusal kongresini inşa ederek, ilerici, haktan adaletten yana olmakta kararlı, insanlıkla olan bağımızı yıkılmaz bir güçle ve mükemmel kuracağız. Bu arada komşu halklarla, Ortadoğu'nun temel halkları olan Türk, Fars, Arap halklarıyla, özellikle katliamlarla yok olmanın eşiğine kadar getirilmiş kültürleri büyük halklarla, Küçük Asya'nın, Balkanlar'ın, Kafkaslar'ın halklarıyla birlik olup, onları yeniden diriltecek, bir kültür temelinde çiçeklenmelerini sağlayarak, tıpkı bizim halkımız gibi yeniden filizlenmelerini de sağlayacağız. Bunun önü ardına kadar açılmıştır. Onlar da bu özgürlük ortamında nefes alıp verecek gelişmeyi göreceklerdir. Bu da bizim kendi topraklarımızda insanlığa nasıl selama durduğumuzun ifadesidir. Kürdistan'ı, isteyen kendi ülkesi sayabilir: Asurisi de, Ermenisi de, Çerkezi de... Kim ne kadar "*ülkem*" diyebiliyorsa o kadar onun ülkesi olsun. Bu ülkede sadece insan gibi yaşamak iddiasındaysalar öyle yaşasınlar. Aksi halde sahibi olmasını da biliyoruz.

İşte duygularımızın, düşüncelerimizin yüceliği böyledir. Partileşme bizde salt bir örgütlenme gerçeği değil, yaşamın her yönüyle diriltildiği bir gelişme ocağıdır. Böyle yaklaştık ve bunun doğru olduğu partileşen halkın ifadesinde kendini gösteriyor. Partinin sadece özgürleşen halk olduğu ve dolayısıyla doğru parti anlayışının seçkin bir örneğinin böylece gerçekleştiği bugünlerde daha iyi anlaşılıyor. Halklar üzerinde despotlaşan devlet olmak veya fanatik bir mezhep örgütü gibi durmak PKK'de olmaz.

PKK'de bir halkın özgürleşmesi kadar partileşme, parti içinde de bu temelde halklaşıldığı kadar partileşme, partileşildiği kadar halklaşma, özgür halklaşma olur; burada partiye dayanarak bürokratik aygıt olmak, despotik bir devlet olmak yoktur. Hepsi halk içindir. Halk için gerekirse parti olmasın, devlet de olmasın. Gerekliyse bunlar olsun. Bunu da belirleyecek olan sadece ve sadece bir halkın düşünen, sonuna kadar düşünmesini, duymasını bilen insanlarıdır, bu halkın kendisidir. Biz partileşmeyi böyle anladık ve bu da tıkanmış bütün partiler için özellikle sosyalist partiler için yüksek bir çözüm oluyor. Halkımızın kazanması bu anlamda sosyalizmin de kazanması oluyor.

Bu dünyayı tehdit eden bir kapitalist-emperyalist sistem var. Doğayı yaşanmaz duruma getiriyor. Nüfus sorununu içinden çıkılmaz hale getiriyor. İş kavgaları, yaşamı en insanlık dışı durumlara kadar getiriyor. Buna karşı bir insanlık ideali gerekiyor. Bu da PKK'de sonuna kadar ifadesini buluyor. Bu temelde partileşmemizden gurur duyuyoruz.

Hepinizden PKK'nin doğru temelleri üzerinde dönüşüm bekliyoruz.

Şimdiye kadar eksik kalan ne varsa bundan sonra tamamlanmasını, başarının önünde engel teşkil eden ne varsa, artık bundan sonra yüklenerek aşılmasını istiyoruz. Bugüne verilecek en anlamlı söz budur ve bu sözü veriyoruz.

Sonuna kadar iddianızı, cesaretinizi, yine sonuna kadar sorumlulukla, tedbirlilikle korumanızı, başarmanızı diliyor, selam ve sevgilerimi sunuyorum.

– Yaşasın PKK!
– Yaşasın ulusal kurtuluş ve özgürlük savaşımı!
– Kahrolsun kirli özel savaş ve onun her türlü yardakçıları!

27 Kasım 1995

Zamanın ruhunu okuyan kadınlar

Nujîn Nergiz

➔ Kürt kadınının artan özgürlük arayışı, örgütlenmesi, mücadele saflarında yer alma tarihi Kürt toplumundaki erkek egemen anlayışların adım adım kırılma tarihidir aynı zamanda.

➔ Kadın Rojava devriminin her aşamasında ve en önde yer aldı. Dolayısı ile Rojava devrimi Kadın devrimi olarak tarihe geçti. Kadın çalışmaları Yekîtiya Star adıyla bütün kantonlarda örgütlendi. Kendi meclislerini kuran kadınlar, karar alıcı tüm mekanizmalarda ön kademelerde yerlerini aldı.

Toplumsal değişim dönemleri yeni ile eskinin içice geçtiği, çatıştığı; verili öğretilerin aşındığı ve yeni yaşam alışkanlıklarının oluştuğu dönemeçlerdir. Toplumun yapı taşı niteliğindeki kurumların kimilerinin yıkıldığı, kimilerinin ise kurulduğu aşamalardır.

Böyle dönemlere yön veren ideolojik felsefik olguların yanında ortaya çıkan örgütlülükler de çok önemlidir. En sonuç alıcı olgu 'an'ı yakalamaktır. Dönemin ihtiyaçlarını hangi öğreti ve örgütlülük tespit eder ve cevap oluşturursa o döneme rengini veren düşünce ve sistem olmaya aday olur. Buradaki temel sorun 'an'ı yakalayabilmek, zamanı doğru okumaktır.

Kadın özgürlük mücadelesi açısından da bu olgu önem taşımış ve her çağsal dönüşümde etkileri görülmüştür.

5000 yıllık devletçi-ataerkil toplumun gelişim seyrinde zamanın ruhuna uygun bir değişim, dönüşü yaşayarak örgütlülük geliştiremeyen kadın; ataerkil devletçi zihniyetin çarklarında ezilmekten kurtulmamıştır. Kadın özgürlük mücadelesi hiçbir dönem kesintiye uğramasa da örgütsüz ve perspektifsiz olması sistemsel sonuçların açığa çıkması önünde engel olmuştur.

Tarih sayfaları uzun süre kişisel mücadelelerinde büyük bedeller vermiş kadınlara şahitlik etmiştir.

Ortaçağın sonlarında Avrupa'da başlayan Rönesans, Avrupalı kadınlar üzerinde de önemli bir etki yapmıştır. Fransız **Christine de Pizan** ve İngiliz filozof **Mary Astell** gibi yazarların kadın hakları konusundaki arayışı feminist hareketlerin gelişimde önemli rol oynamıştır.

Örgütlü kadın hareketlerinin alt yapısını oluşturan bu arayışlar Batı'da yaşanan aydınlanma sürecinde kadınların rolünü daha fazla ortaya çıkarmış, kadın hakları sesli konuşulmaya başlanmıştır.

Fransa'da gelişen devrim rüzgarı Batı ülkelerini etkisine aldığında kadın örgütleri de birçok ülkede gelişim gösterdi. Avrupalı kadınların örgütlü mücadelesi kadın hakları konusunda önemli gelişmeleri yaratmış, Avrupa'nın demokratikleşmesinde rol oynamıştır.

Olympe de Gauges, Mary Wollstonecraft ve **Hedwig Dohm** gibi kadınlar, kadın hakları mücadelesini ideolojik bir zemine de oturtmuşlardır. Sosyalist mücadele öncülerinden **Clara Zetkin, Alexandra Kollentay** ve **Rosa Luxemburg** gibi kadın devrimciler, kadın mücadelesinin proleter hareketler içerisinde de örgütlemiştir. Bu öncü kadınların en temel ortak özelliği zamanın ruhunu okumaları ve gelişen toplumsal taleplere cevap olmaya çalışmalarıdır. Bu çabalar bir çoğunun yaşamına mal olsa da kadın özgürlük mücadeleleri farklı zaman ve coğrafyalara yayılarak büyüdü.

Avrupa'da yaşanan halk devrimleri ve zamanla burjuva hareketlerine dönüşen mücadele süreçlerinde kadınlar en ön saflarda yer almıştır. Yine reel sosyalist mücadelelerde kadınlar devrimin her aşamasında yer almıştır. Ancak ataerkil zihniyet kalıplarını aşamayan bu hareketler kadın emeğini inkar ederek 'an'ı yakalayamamış, zamanın ruhunu okuyamamışlardır. Dolayısıyla Avrupa'da burjuva devrimlerinin ötesine geçememiş ve bugün dünyanın başına bela olan kapitalist moderniteye ev sahipliği yapmıştır. Sosyalist hareketleri ise tek tek yıkılarak kapitalist moderniteye eklemlenmiştir.

Bu örneklerde de görüldüğü gibi kaos süreçlerinde örgütlü olmak kadar, 'an'ın ihtiyaçlarını da doğru değerlendirmek devrimsel değişimler için oldukça önemlidir.

Dinci, milliyetçi ve cinsiyetçi zihniyet kalıpları altında can çekişen Ortadoğu'nun Rönesansı Kürt özgürlük hareketi ile başlar. PKK'nin kadın özgürlüğüne dayanan ideolojik felsefik düzeyi, Kürt halkının yüzyıllara varan özgürlük arayışı ve insanlık tarihinin deneyimlerine dayanmaktadır. Kadının olmadığı hiçbir toplumsal hareketin kalıcı başarı şansı olmadığını Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan, PKK'nin ilk yıllarından beri gündemine almıştır.

Bu perspektif temelinde örgütlenen, ordulaşan, partileşen ve nitekim kendi özgün sistemini oluşturan Kürt kadın hareketi, mevcut durumda bölge dokusuna nüfus eden bir özelliğe sahiptir. Ataerkil bir toplum olan Kürt toplumu içerisinde böylesi bir gelişim oldukça sancılı olmuştur. Evinin kapısını geçemeyen kadınlar, özgürlük arayışların ardına düşerek Kürdistan dağlarında yüzlerini dönmüştür. Toplumun kadında gelişen bu özgürlük arayışını kabullenmesi zaman almış, devlet ise toplumun erkek egemen yanlarını sürekli tahrik etmiş, kadına yönelik saldırılarını arttırmış, çok temel bir sorun olan namus algısını derinleştirmeye çalışmıştır.

Kadına karşı algı ve yargıların kırılması, Kürt kadınındaki direngen yanın ortaya çıkması ile birebir bağlantılı gelişmiştir. PKK'nin ilk iki kadın kadrosundan biri olan **Sakine Cansız** (Sara) arkadaşın Amed zindan direnişi, düşman gerçeği karşısındaki duruşu, kadın ve erkekler üzerinde büyük etki yaratmıştır. Belki de Kürt tarihinde ilk kez (ilk kez diyorum çünkü başka varsa da ben bilmiyorum) bir Kürt kadını düşmanın esareti altında, bütün saldırı ve işkenceleri karşısında inanılmaz bir direniş sergilemişti. Geleneksel toplumun bütün öğretilerini tahrik edecek işkenceler uygulanmış, çırılçıplak soyulmuş, elektrik verilmiş, taciz edilmiştir.

Bu uygulamalar Sakine Cansız'ın direngenliğini bilmekten öteye gitmemiştir. Yenilmez, yıkılmaz, her istediğini yapıp istediği sonucu alan, egemen devlet politikaları Sakin Cansız karşısında iflas etmiştir. Esat Oktay Yıldıran'ın yüzüne tükürmesi de yoldaşlarına cesaret, umut veren bir sonuç yaratmıştır. Bu direnişin esas etki yarattığı kesim Kürt toplumudur. Toplumsal hafızada yer edinmiş olan devlet, güç, egemenlik algısının kırılmasında Sakine Cansız'ın direnişi bir kilometre taşıdır.

Sakine Cansız da 'an'ı yakalamış, cevap olmayı bilmiş tarihi kişiliklerden biridir. Toplum nezdinde efsaneleşen bu direniş, Kürt kadınlarının cesaretini, umudunu, özgürlük arayışını güçlendirerek yüzlerce kadının yüzünü özgürlük mücadelesine dönmesine sebep olmuştur. Kürt kadınının özgürlük mücadelesine büyük çıkışlar yaptıran **Zekiye Alkan, Binewş Agal** (Bêrîvan), **Gülnaz Karataş** (Bêrîtan), **Zeynep Kınacı** (Zilan), **Sema Yüce** gibi onlarca kadın kahraman vardır.

Bu kahraman kadınların devlete, ataerkil zihniyete ve ihanete karşı mücadeleleri, kadın özgürlük mücadelesinde kadındaki köleci, erkekteki ataerkil zihniyetin kırılmasında önemli rol oynamışlardır. Kürt kadınının artan özgürlük arayışı, örgütlenmesi, mücadele saflarında yer alma tarihi Kürt toplumundaki erkek egemen anlayışların adım adım kırılma tarihidir aynı zamanda.

Kürt kadınların 30 yılı aşkın mücadelesinde, geçen her yıl kadın özgürlük mücadelesinin Kürdistan'ın dört parçasına yayılmasını ve bölgede bir model olarak kabulünü geliştirmiştir. Demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigmaya dayanan bu mücadele, Kürdistan ve bölge için konfederal sistemi alternatif bir model olarak sunmuş, bunun ilk ürünü de Rojava Kürdistan'ında vücut bulmuştur.

PKK'nin ilk yıllarına yataklık etmiş, büyümesine, gelişmesine öncülük etmiş olan Rojava Kürdistan'ı özgürlük ideolojisini 40 yıla yakındır yaşamına yedirmiş, mücadelenin bütün aşamalarında yer almıştır. Suriye'nin inkar, baskı, işkence politikalarıyla altında kıvranan, Rojava halkı özgürlük mücadelesine her türlü katılım göstermekten geri durmamıştır.

“Kürt kadını zamanın ruhunu doğru okuyarak, doğru yer ve zamanda örgütlenmiş, pratiğe geçmiştir. Ortadoğu'da ataerkil zihniyet kalıplarının kırılma noktası olan Rojava'daki direniş, bölgenin demokratikleşme sürecinde kilometre taşı niteliğindedir. YPJ direnişi bölge ve dünya kadınları için öz savunma gündemini oluşturmuştur. Üstelik bu savunma sadece bir cins savunması olmayıp, toplumun demokratik değerlerini savunma anlamını taşımaktadır.”

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın birebir çalışmalarına tanık olan Rojava halkı ulusal birlik kadar, demokratik bir sistem ihtiyacını da derinden yaşamıştır. Rojava halkı demokratik toplumsal devrimin alt yapısını adım adım böylece örmüştür.

İşte 2011 de Tunus'ta başlayan ‘Arap Baharı’ patlak verdiğinde Rojava halkı bu devrime hazırlığı yıllar öncesinden başlatmıştı.

Takvimler 19 Temmuz 2012'yi gösterdiğinde 40 yıla yakındır devrim hazırlığı yapan Rojavalılar devrimin ilk startını Kobanê'de verdi. Bu ilk adım Rojava'nın diğer şehirlerini de harekete geçirdi. Böylece halk kendi kendini yönetme kararını almış oldu. Kobanê ardından arka arkaya ele geçirilen Rojava kentleri iki yıla yakın demokratik özerkliği inşa ederek kanton sistemini geliştirdi.

Demokratik özerkliğin temel taşları olarak ele alınan kadın ve gençlik çalışmaları demokratik toplum inşasında önemli bir rol oynadı. Yine demokratik sistemin gelişmesi ve kalıcı hale gelmesinde bölgede yaşayan farklılıkların katılması gerekiyordu. Nitekim Arap, Süryani-Asuri, Hıristiyan gibi farklık haklar ve inançlar da yönetime dahil edildi.

Demokratik özerklik inşası bir yandan gelişirken diğer yandan Suriye'de yaşanan savaş birebir Rojava Kürdistan'ı etkiliyor, sürekli farklı oluşumların saldırıları yaşanıyor. 3. Dünya Savaşı'nın yaşandığı Suriye'de Kürtlerin statü kazanmasını istemeyen bölgesel ve uluslararası güçler; demokratik özerkliğin gelişmesini farklı saldırı ve yöntemlerle engellemeye çalıştılar.

Savaşın halen çok yoğun sürdüğü Ortadoğu'da, bütün ezilen halklar açısından geçerli olan kendi varlığını ve kazanımlarını korumaktır. Rojava kantonları da öz savunma temelinde örgütlülüklerini geliştirerek halkın kendi kendini koruyabileceği bir sistem oluşturdu. Temeli 2004 yılında atılmış olan Halk Savunma Birlikleri-YPG, Rojava devrimi genç kadın ve erkeklerle öncülük etmiş, zaman içerisinde halkın değişik kesimleri katıldı. Saldırıların artması ile birlikte diğer halklarda kendi öz savunmasını geliştirme temelinde askeri birlikler oluşturdular.

Kadın Rojava devriminin her aşamasında ve en önde yer aldı. Dolayısı ile Rojava devrimi Kadın devrimi olarak tarihe geçti. Kadın çalışmaları Yekîtiya Star adıyla bütün kantonlarda örgütlendi. Kendi meclislerini kuran kadınlar, karar alıcı tüm mekanizmalarda ön kademelerde yerlerini aldı. Bununla birlikte halk meclislerinde de önemli oranda kadın temsilci seçildi. Köy, kasaba ve şehirlerin her mahallesinde Kadın Bilim ve Eğitim Merkezleri açıldı. Sayıları gün geçtikçe artan Kadın Akademileri sayesinde de topluma kadın özgürlüğü fikir ve ideolojileri anlatıldı.

Eş başkanlık sistemi tüm yönetim kademelerinde esas alındı. Eğitim, aile, politik, ekonomi, kültürel alan ile öz savunma alanlarındaki çalışmalar da kadın öncülüğünde gelişti. Aynı şekilde, Devrimci Genç Kadınlar örgütlenmesi ile yaşam her alanında demokratik modernitenin oluşması için kadınlar öncü rolünü üstlendi.

Rojava için önemli konuların başında hatta en önemlisi olarak savunma geliyordu. Devrimin başında tüm çalışmalarda yer alan Kürt kadını, savunma konusunda da rol aldı ve sürecin gereğini yerine getirmek için örgütlülüğünü güçlendirdi. Kadınlar toplum ve kadına yönelik saldırılara karşı mücadele yürütmek üzere asayiş merkezleri kurarak, bu örgütlülüklerini bir üst düzeye taşıdı.

Bu asayiş merkezlerinde erkek egemen zihniyetinin sonucu olarak ortaya çıkan fiziksel ve psikolojik saldırılara karşı da kadın savunma mekanizması geliştirildi. Asayiş merkezleri günlük yaşamda ortaya çıkan toplumsal sorunları gidermeyi görev bildi. Savunma alanında ortaya çıkan bu örgütlülük, 21 Şubat 2013'te Efrin'de **Şehid Ruken Taburu**'nu kurarak yeni bir aşama kaydetti. Genç kadınlardan oluşan bu tabur diğer bölgelerde de geliştirilerek **Kadın Savunma Birlikleri YPJ** örgütlendirildi.

YPG'yle birlikte YPJ savaşçıları Serêkaniyê, Til Koçer, Çelaxa, Rimêlan, Tirbespiyê ve Til Temir bölgelerini çetelerden kurtardı.

DAİŞ'in Haziran ayında Musul'a yönelik saldırısı ve ardından Irak kentlerine dönük saldırılarında sonuç alması, DAİŞ çetelerinin kadınlara dönük katliamları, tecavüzleri, kadınları köle pazarlarında satması, yakaladığı insanların kafalarını kesmesi gibi uygulamaları; daha DAİŞ gitmeden korkusunun başarı kazanmasına sebep olmuştu. DAİŞ'e dönük ilk kapsamlı direniş 3 Ağustos'ta Şengal'e dönük saldırısına karşı gelişti. Çok az sayıdaki YPG/YPJ ve HPG/YJA Star güçlerinin DAİŞ saldırılarına karşı halkı koruması çok büyük bir katliamın önüne geçmiş ve DAİŞ'in yenilmez olmadığını ilk işaretlerini vermişti. Nitekim burada ortaya çıkan sonuçlar dünya kamuoyunun dikkatini çekti.

Ardından Kürt kadının Şengal, Cezaa ve Rabia'da gösterdiği direniş tüm dünyanın gözünü Rojava'da örgütlenen kadın savunma birliklerine çevirmesine neden oldu. Son olarak 15 Eylül'de Kobanê'ye yönelik gelişen DAİŞ saldırıları karşısındaki YPJ direnişi, tüm dünya kadınlarını için yeni bir umut oldu.

Öyle ki Kobanê'de direnen Kürt kadını artık Afganistan'dan Amerika Birleşik Devletleri'ne, Latin Amerika'dan Afrika'ya, Uzak Asya'dan Avrupa'ya kadar her yer yerde sempatizan kazandı.

YPJ savaşçıları neden bu kadar dikkat çekmişti? Yıllardır örgütlenen, mücadele eden Kürt kadın mücadelesi neden şimdi bu denli görünür olmuştu?

Burada da zamanın ruhunu tekrar hatırlatmak gerekmektedir.

Kürt kadın mücadelesinin dayandığı ideolojik felsefik temel otuz yılı aşkın sürede Kürdistan ve bölge kadınları zaten etkilemişti. Ataerkil zihniyetin bütün yapıları deşifre ederek kadının öncelikle özbilinç ve örgütlülüğünün zorunluluğunu, ordulaşma, partileşme ve kendi konfederal sistemini oluşturmuştu. Yani Sakine Cansız'larla başlayan Kürt kadınının özgürlük mücadelesi, Kürdistan ve bölgede ilgi merkezi olmuştu. Ancak Kürt özgürlük hareketinin Türk devleti ile yürüttü mücadeleyi gerek bölge devletleri, gerekse de uluslararası güçler çıkar ilişkilerin den kaynaklı 'teröristlerle devlet' arasındaki bir savaş olarak nitelemiş ve ele almıştır.

Ortaya çıkan sonuçlar bölge güçlerini de etkileyen niteliktedir. Dolayısıyla yıllarca anti-Kürt ittifakı hüküm sürmüştür. Özgürlük hareketinin ideolojik felsefik yanı da zaten kendi egemenlikleri açısından tehlike arz etmiştir. Bu nedenle bölge açısından öngörülen demokratik sistemlerin inşası ilgilerini çekmemiştir.

İdeolojik felsefik yanı bölge halklarının dikkatini çekmişse de, ataerkil, devletçi zihniyetten kurtulamadıkları için hareketin hak ettiği ilginin uzun süre oluşmasını engellemiştir. Son yıllarda bölgede yaşanan halk ayaklanmaları Kürt özgürlük hareketinin ideolojik felfesfik yanını bir kez daha ilgi odağı haline getirmiştir.

YPJ'li kadınlar Ortadoğu halklarına, kadınlarına, hatta devletlerine korku salan bölgenin en büyük askeri donanımına sahip olan devletlerin bile yenilgiden kurtulmadığı bir oluşum. Halen bile çok büyük askeri imkanlara sahip olan Güney hükümeti ve Irak devleti HPG/YJA Star desteği ile sonuç almaktadır. Üstelik bu güç toplumun bütün geleneksel değerlerine saldırmış, Ortadoğu toplumunun namusu olarak gördüğü, en büyük cinayetleri, katliamları gerçekleştirmekten çekinmediği kadına yönelik en vahşi uygulamaları gerçekleştirmiş ve gerçekleştirmektedir. Toplum ataerkil, devletçi yapılanmaların kendilerini koruyamadığını, ailede devlet olan aile reisinin de kadını, 'namusu' koruyamadığı ortaya çıkmıştır. Erkek egemen zihniyetin zirvesi olan DAİŞ çeteleri bölgede devlet ve erkek algılarında ciddi bir kırılma yaratmıştır. Geleneksel toplumun çokça kutsadığı devlet ve erkek toplumu ve kadını savunmasız bırakmıştır. Tam böylesi bir ortamda, Ortadoğu'da egemen zihniyetin hem halk olarak, hem cins olarak yok saydığı Kürt kadınları bu vahşi oluşuma karşı büyük bir direnç göstermiş ve dünyaya DAİŞ'in yenilmez bir yapılanma olmadığını ispatlamıştır. Üstelik kadın düşmanı bir oluşuma karşı kadınlar ön saflarda yer tutmuştur.

YPJ'nin rolü bu açıdan oldukça önemlidir. Yani Kürt kadınları zamanın ruhunu doğru okuyarak, doğru yer ve zamanda örgütlenmiş, pratiğe geçmiştir. Ortadoğu'da ataerkil zihniyet kalıplarının kırılma noktası olan bu direniş, bölgenin demokratikleşme sürecinde kilometre taşı niteliğindedir ve önemli sonuçlar doğuracaktır. Daha şimdiden sonuç almaya başlayan YPJ direnişi bölge ve dünya kadınları için öz savunma gündemini oluşturmuştur. Üstelik bu savunma sadece bir cins savunması olmayıp, toplumun demokratik değerlerini savunma anlamını taşımaktadır.

Yine Kürt kadınları, tüm kadınlar adına, ataerkil sistemi kafa keserek savunan DAİŞ çetelerine karşı, tarihte yeni bir sayfa açmıştır. Dünya kamuoyunun ilgisi de Kürt kadının bu görkemli duruşundan kaynağını almaktadır.

YPJ, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın ortaya koyduğu demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigma üzerine şekillenmiştir. YPJ'nin fedai ruhla kadınları, **Silava, Arîn Mîrkan, Destîna, Zozanların** kahramanca direnişleri bugün bölge ve dünyaya esin kaynağı oluyorsa, tarihin akışına yön veren ideolojik felsefik güçleri ve tüm kadınlar adına direnişleridir. Artık her gün yeni Slavalar, Arîn Mîrkanlar, Destîna ve Zozanlar dünyaya geliyor. Tıpkı Saralar, Bêrîtanlar, Zilanlar ve Semalar gibi...

■■■

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

Partimizin 37. yılını Önderlik ve Şehitler çizgisinde doğru partileşme ve zafer yılı yapalım

"Kendini örgütleyemeyen militan partiyi örgütleyemez. Kendini örgütleyemeyen parti KCK'yi ve demokratik ulusu örgütleyemez."

Değerli Yoldaşlar!

27 Kasım 1978'de resmen kurulmuş olan Şehitler Partisi PKK'nin 36. kuruluş yıldönümünü yaşıyoruz. Partimizin temellerinin atıldığı Önderliksel doğuşun kırk ikinci yılında bulunuyoruz. **Otuz yedinci Partileşme ve Diriliş Bayramı**nın başta Rêber Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, yurtsever halkımıza ve insanlığa kutlu olmasını diliyoruz! Kobanê Direniş şehitleri şahsında **Haki Karer**'den başlayıp **Arîn**'lere, **Diyar**'lara ve **Destina**'lara kadar uzanan tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz! 37. PKK yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz!

Değerli Yoldaşlar!

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, son kırk yılda Kürdistan'da özgürlük adına, demokrasi adına, insanlık adına, Kürtlük adına ve özgür yaşam adına ne üretilmişse bunların hepsi PKK öncülüğündeki kahramanca mücadele ile yaratılmıştır. Önder Apo'nun deyimiyle parti öncülüğü temelinde olmadan Kürdistan'da yaprak bile kıpırdamamıştır. PKK bir şiir, sonu gelmemiş bir roman, bir türkü, yaşamı yaratmak üzere damara yürüyen kan, özgürlüğü kazanmak için bir ses, başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm toplumsal kesimlere etkili bir özgür yaşam ve mücadele çağrısı olmuştur. Bu nedenle Kürdistan'da demokratik ulus ve özgür halk ile PKK özdeşleşmiştir. Kürdistan sokaklarında ve dünyanın dört bir yanında milyonlar halinde halkın "***PKK halktır, halk burada***" diye haykırması bu nedenledir.

Demek ki PKK öyle sıradan bir parti değildir. PKK Kürt halkı için bir kök parti, yaratıcı parti, diriltici partidir. Kürt halkının varlığını ve özgürlüğünü kazanmasını sağlayan güçtür. Bir ulusal kahramanlık hareketi, bir fedailer topluluğudur. Ölüyü dirilten, köleyi özgürleştiren, zayıfı güçlendiren, parçalı olanı birleştiren, dağınık olanı örgütleyen, kültürel soykırım rejimi altında yok edilmek istenen Kürt halkını yeniden yaratmayı başaran bir güçtür. PKK Kürdistan'da birliğin, örgütlülüğün, özgür yaşam ve demokratik toplumun, demokratik komünal yaşam ve demokratik ulusun harcıdır.

Hiç şüphe yok ki, böyle bir parti ancak bir **Önderlik ve Şehitler Partisi** olabilir. Önderlik partisi olmak, yeni bir yaşam felsefesine ve özgür yaşam ideolojisine sahip olmak demektir. İnsanlık için doğru özgür yaşamın yol ve yöntemlerinin göstericisi olmak demektir. Şehitler partisi olmak, toplumsal hakikati temsil eden böyle kutsal bir yolun kahramanca yürüyüşçüsü ve başaranı olmak demektir. Şehadet böyle bir yolda başarıyla yürünebileceğinin şahitliğini ifade eder. PKK'nin kırk iki yıldır bu yolda başarıyla yürüyebilmesinin ve Kürdistan'da yeniden özgür dirilişi sağlayabilmesinin sırrı işte buradadır.

Demek ki PKK gerçeğini doğru anlamak ve Kürdistan'da yarattıklarını tam olarak görmek gerekir. Bu da Önderlik ve şehitler gerçeği üzerinde daha çok yoğunlaşmak ve bu çizgide derin bir özeleştiri ile kendini yenilemek demektir. O halde resmi parti kuruluşunun 36. yıldönümü vesilesiyle tüm yoldaşlar, Önderlik ve şehitler çizgisinde derin bir özeleştirel yoğunlaşma ile kendini yenilemeli ve yeniden partileşme hamlemize aktif olarak katılmalıdır.

Değerli Yoldaşlar!

Parti tarihimizin her yılı amansız bir mücadele ile geçmiş ve tüm kazanımlar bu temelde yaratılmıştır. Her yıl önceki yıllardan daha büyük ve başarılı mücadelelere sahne olmuştur. Tamamlamakta olduğumuz 36. parti yılı açısından da bu gerçek geçerlidir. Son ayları **Kobanê Kahramanlık Direnişine** kilitlenmiş olan otuz altıncı mücadele yılının başta İmralı direnişi olmak üzere Rojava, Şengal, Mexmûr ve Kerkük direnişleriyle geçtiği açıktır. Küresel ve bölgesel gericiliğin tetikçisi ve taşeronu olan faşist IŞİD çetelerine karşı gelişen bu destansı direnişlerin de Kürdistan özgürlük mücadelesini küresel düzeye taşıdığı ve tüm insanlık için bir özgürlük ışığı ve umudu haline getirdiği tartışmasızdır.

Nereden bakılırsa bakılsın, 36. yıl mücadelesinin Özgürlük Hareketimizi daha çok büyüttüğü ve bölgesel karakterden de aşarak küresel karakter taşır hale getirdiği ortadadır. **1 Kasım Dünya Kobanê Günü**'nde tüm kıtalarda her renk, cins, sınıf ve ulustan on milyonlarca insanın geliştirdiği destek eylemi bu gerçeği açıkça göstermiştir. Kürt halkı, Kürt sorunu ve Kürdistan özgürlük mücadelesi ilk kez tüm dünyada insanlık tarafından bu kadar tanınır hale gelmiştir. Kara yüzlü IŞİD çeteleri etrafında oluşan faşist bloğa karşı, Kobanê ve Rojava direnişi etrafında küresel bir anti-faşist blok, bir demokrasi bloğu ortaya çıkmıştır.

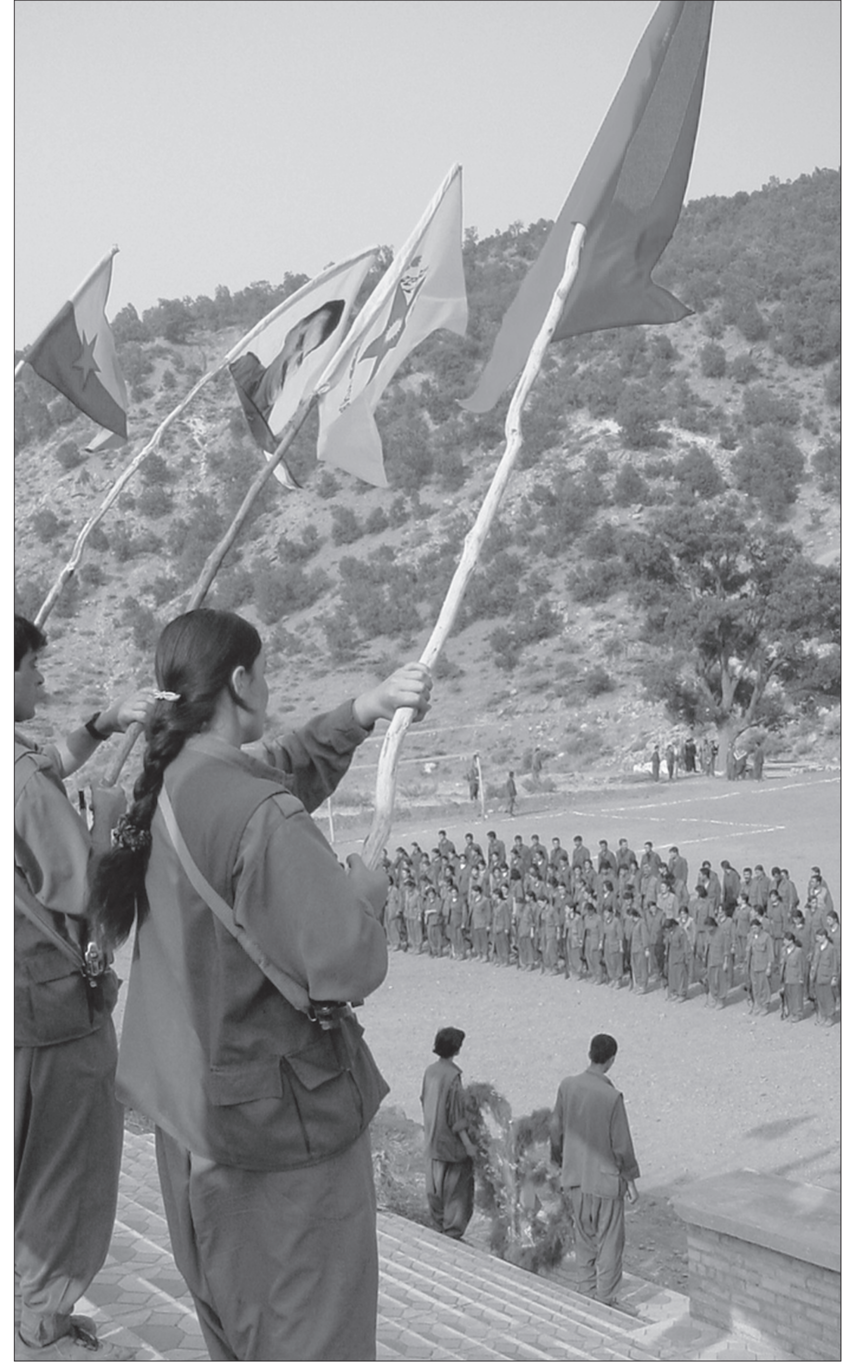
Hiç kuşkusuz, kahraman Kürdistan gerillasının ve Kürt halkının direnişiyle yaratılan bu kazanımların tarihi ve siyasal anlamı ve önemi çok büyüktür. Bu temelde Birinci Dünya Savaşı içinde ve sonrasında oluşturulan yüz yıllık inkar ve imha sisteminin küresel boyutunun çöktüğünü rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu da Kürt halkının dünyaya yeniden ama tam özgürlük ve demokrasi temelinde yeniden doğuşu demektir. Bu gelişmeleri karartmak için Kürdistan üzerinde kültürel soykırım yürüten bölgenin ulus devletçi güçleri ne kadar çırpınsalar da artık başarılı olamayacaklardır. Yirmi birinci yüzyıl daha şimdiden Kürt yüzyılı olmaya başlamıştır.

Şüphesiz yaşanan söz konusu gelişmelerin çok önemli siyasal sonuçları vardır. Kürtler için artık anti-faşist, özgürlükçü ve demokratik güçlerle küresel düzeyde ilişki ve ittifak kurmanın önü açılmış durumdadır. Kürtler kendi aralarında, yani Kürdistan'da gerçek bir Kürt demokrasisini inşa ettikleri ve bu temelde Kürdistan birliğini yarattıkları oranda küresel ilişki ve ittifakların önü hep açık olacaktır. Dolayısıyla Özgürlük Hareketimiz, söz konusu demokratik Kürt birliğini yaratmaya öncülük ederek tüm dünyada Kürt güneşinin daha güçlü parlamasını sağlayacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

37. parti yılına girerken genel durum ve olası gelişmelerin doğru değerlendirmesini yapmamız zorunludur. Çünkü son derece hassas ve kritik bir ortamdan geçilmektedir. Söz konusu ortamın özgürlük devrimi yaptırıcı büyük imkan ve fırsatlar içermesi yanında çok ciddi tehlikeleri de ihtiva ettiği ortadadır. Dolayısıyla söz konusu büyük imkan ve fırsatları doğru değerlendirmenin dev devrimci adımların atılmasını getireceği gibi, bu imkan ve fırsatları yeterince görememenin veya görüp de doğru ve yeterli değerlendirememenin de ciddi tarihsel kayıplara yol açacağı açıktır. O halde bu konularda her zamankinden çok daha fazla duyarlı ve titiz olma gereği vardır.

Başta Kobanê olmak üzere Kürdistan'daki tüm cephelerde faşist IŞİD çetelerinin ilerlemesi durdurulmuş ve saldırı gücü kırılmıştır. Şimdi devrimci ve özgürlükçü güçlerin hamle yapma ve Rojava'dan yakılan özgürlük ışığını Kürdistan, Suriye ve Irak'a yayma zamanı gelmiştir. Bundan sonraki gelişmeler askeri ve siyasi kapsamda bu temelde olacaktır. Dikkat edilirse kara yüzlü IŞİD faşistleri ilk defa Kürdistan cephelerinde yenilgi almakta ve geriletilir noktaya getirilmektedir. Kuşkusuz bunda cesur ve fedakar Kürt gençliğinin, kahraman Kürdistan özgürlük gerillasının, HPG ve YJA-Star gerillaları ile YPG-YPJ güçlerinin gösterdiği destansı direnişin payı belirleyici düzeydedir. Başta Bakur halkımız olmak üzere tüm devrimci ve demokratik güçlerin de söz konusu başarıda önemli bir payı olmuştur. Elbette Güney Kürdistan yönetimine bağlı pêşmerge güçleri ile ABD öncülüğündeki koalisyonun da mevcut sonuca ulaşılmasında önemli bir katkısı söz konusudur. Bunların hepsini bütünlüklü ve değerli görmek ve hakkını vermek gerekir.

Ancak güncel gelişmenin yönü böyle olsa da bu durum faşist IŞİD tehlikesinin tümden yok edildiği anlamına kesinlikle gelmemektedir. Her şeyden önce, IŞİD adlı oluşumun kendi başına ve bütünlüklü bir güç olmadığını bilmek önemlidir. Her ne kadar çarpıtma temelinde kendini bazı tarihsel gerçeklere dayandırmaya çalışsa da aslında o, küresel ve bölgesel gericiliğin tümü tarafından beslenip semirtilmiş ve saldırıya geçirilmiş bir güçtür. Bölgede birbirine karşıt olan ve sözde aralarında **Üçüncü Dünya Savaşı** veren bütün güçler söz konusu çeteden yararlanmaktadır.

En başta ABD-İngiltere-İsrail bloğu böyledir. IŞİD'in 12 Haziran'dan itibaren Musul üzerinden geliştirdiği saldırıdan en çok bu güçler siyasal kazanç sağlamışlardır. Maliki yönetiminin düşürülmesi, Irak'ta yeni bir yönetimin kurulabilmesi, Güney Kürdistan'da yeni hükümet oluşturulabilmesi, birçoklarının daha fazla hadlerini bilir hale getirilmesi bu kazançlardan bazılarıdır. IŞİD'in Rojava'ya saldırmasından ve Kobanê'yi tehdit etmesinden de söz konusu bu güçler kazanç elde etmişlerdir. Bu temelde PYD'nin ve yeni oluşan Rojava Özerk Yönetimi'nin KDP ile ilişkilenmesini sağlamışlardır. Rojava'da oluşan son siyasi ve askeri ittifakı bu güçler kendi siyasetleri açısından güvenceli görmektedirler. KDP de eski yaklaşımlarından epeyce taviz vererek de olsa, söz konusu güçlere dayanarak Kobanê'ye pêşmerge gönderme ve Rojava siyasal yönetimine katılma imkanı elde etmiştir.

ABD'den KDP'ye kadar adına koalisyon güçleri denen bu blok, başlangıçta IŞİD'in Irak ve Rojava'ya dönük saldırılarından siyasal yarar sağlamış olsalar da giderek IŞİD'in güçlenmesi ve bölgesel bir tehdit haline gelmesi sonucunda bu durumu kendileri için de bir tehdit görerek IŞİD'e karşı belli bir mücadele içine girmiştir. Özellikle PKK öncülüğündeki Kürdistan gerillası ve halkının direnerek IŞİD saldırılarını kırması ve zayıflatması hem bu güçlere umut vermiş ve hem de ulaşılan sonuçtan pay alma tutumunu ortaya çıkarmıştır. Kobanê direnişi etrafında oluşan en geniş anti-faşist blok işte böyle ortaya çıkmıştır. Bu blok, IŞİD'e karşı askeri ittifak yapan, kendi içinde ise ideolojik siyasi mücadele yürüten konumdadır. ABD ve KDP ittifakı askeri olarak IŞİD'in Kürdistan'dan çıkarılmasını isterken, oluşacak Kürdistan yapılanmasında ise KDP ve YNK gibi güçlerin etkili olmasını istemektedir.

"Kırk iki yıllık bir birikime sahip olan ve ciltler dolusu kitaplarla teorik aydınlatılmaya kavuşturulmuş bulunan bir partide hiç ideolojik sorun olur mu? Besbelli ki olamaz. Ve zaten yoktur da! Bu durumda partide değil de bireylerde ideolojik sorun olduğunu söyleyebiliriz."

Diğer yandan Türkiye ve İran gibi bölgenin ulus devletçi ve kültürel soykırımcı güçleri ise IŞİD saldırılarına genelde Kürtlerin, özelde de PKK'nin geriletilmesi olayı olarak bakıp tamamen bu temelde yaklaşım göstermişlerdir. Bu çerçevede Kürtler geriledikçe sevinmişler, gelişme sağladıkça telaşa düşmüşlerdir. Kendi aralarında Kürtlere karşı sürekli bir ilişki içinde olmuşlardır. İran rejimi gizli ve zımni olarak IŞİD'e destek verirken, AKP hükümeti her bakımdan IŞİD'i destekleyen ve yönlendiren güç olmuştur. Yaşanan gelişmeler sonucunda Türkiye ve İran'ın Kürdü inkar ve imha etme zihniyeti ve siyasetinden asla vazgeçmedikleri bir kez daha net bir biçimde açığa çıkmıştır. Bundan hiçbir arkadaşımızın en küçük bir şüphe bile duymaması gerekir. Çünkü bütün bunlar Önder Apo'nun İmralı görüşmeleri çerçevesinde "***Milli Çözümü Yaratalım***" yaklaşımı temelinde yürüttüğü yoğun faaliyetler ortamında yaşanmıştır. Önder Apo AKP hükümetiyle söz konusu görüşmeleri yürütürken, aynı biçimde ve paralel olarak yönetimimiz de İran ile benzer görüşmeleri yürütmüştür. Bu temelde Özgürlük Hareketimiz, Kürt sorununun çözümünde bölgesel çözümü tercih ettiğini ve bölgesel güçlere öncelik verdiğini net bir biçimde ortaya koymuştur. Fakat Önder Apo'nun ve yönetimimizin sabırla yürüttükleri büyük çabaya rağmen, bu doğrultuda hiçbir sonuç alınamamıştır. Bu iki gücün Özgürlük Hareketimize dayattığı hep "*Teslim olun*" çağrısı olmuştur.

IŞİD saldırıları ve IŞİD'e karşı mücadele temelinde önümüzdeki süreçte söz konusu alanlarda çatışmalı durumun devam edeceği ve belki de zaman zaman şiddetlenebileceği açıktır. Böyle çatışmalı bir ortamda Türkiye ve İran'ın açık veya gizli IŞİD'e destek vereceği yine açıkça görülmektedir. Buna karşılık ABD ve KDP gibi güçler ise IŞİD'in bir düzeyde geriletilmesinden yana olacaklar ve bu temelde mücadele edeceklerdir. İşte böyle bir ortamda siyasi ve askeri tutumumuzu doğru belirlemek ve etkili uygulamak tarihi öneme sahiptir. Kuşkusuz Özgürlük Hareketimiz IŞİD'e karşı öncü düzeyde yürüttüğü direnişini tüm cephelerde sürdürecektir. Bunun için gereken özsavunma örgütlenmesini ve gerilla ordulaşmasını her alanda yoğun bir biçimde geliştirecektir. Böyle bir direnişi savaşan halk gerçekliği temelinde örgütlü topluma dayandırmak için gereken demokratik toplum örgütlenmesini demokratik ulus inşası temelinde yürütecektir. Aynı zamanda gizli veya açık olarak IŞİD'e destek veren güçlere karşı dikkatli olacak, bu konuda özellikle Türkiye ve İran'ın sinsi çabalarına karşı duyarlı davranacaktır.

Böyle bir politik yaklaşım önümüzdeki dönemde tüm Kürdistan parçalarında uygulanmak durumundadır. Özgürlükçü demokratik güçler devam eden savaş ortamında bir yandan askeri gücünü büyütür ve demokratik özerklik çalışmalarını geliştirirken, diğer yandan da Kobanê direnişi etrafında gerçekleşen siyasal açılımı değerlendirmek ve imkanlardan faydalanmak için gereken diplomatik faaliyeti etkili bir tarzda yürütmek zorundadır. Rojava'daki tüm siyasal güçler arasındaki ilişki ve ittifak bir örnek oluşturmuş ve ön açmıştır. Bunu tüm parçalardaki ve yurtdışındaki Kürtleri içine alan bir **Kürt Ulusal Kongresi** düzeyine çıkarmak bölgesel düzeyde Kürt sorununun çözümünün önünü açacaktır. Eğer Kürtler böyle bir ulusal demokratik Kongre toplayabilirlerse, o zaman bölgesel ve küresel düzeyde ilişki ve ittifak geliştirmelerinin önü açılacaktır. Bu da hem tüm cephelerdeki direnişi geliştirmek için büyük bir güç yaratacak hem de demokratik ulus inşasının gücünü artıracaktır.

Bu nedenle, 37. kuruluş yılında Parti Hareketimiz tüm gücüyle Kürt Ulusal Kongresinin toplanması için çalışacaktır. Bunun için zemin daha uygun ve imkanlar daha çoktur. Böyle bir durum, kuşkusuz söz konusu güçlerle mücadelenin bittiği anlamına gelmemektedir. Tersine ideolojik ve siyasi mücadele tüm bu güçlerle devam edecektir. Fakat askeri gerginlik ve çatışma olmayacak, ulusal demokratik birlik çerçevesinde ideolojik-siyasi mücadele sürecektir. Bu tutum eğer başarılı bir temelde yürütülebilirse, bundan tüm Kürtler kadar bölge halkları ve demokratik güçler de yarar görecektir. Dolayısıyla tüm yoldaşların faşist sömürgeci güçlerle savaş kadar, söz konusu güçlerle ilişki ve ideolojik siyasi mücadele diyalektiğini de doğru anlaması ve uygulaması gerekir. Burada ilişki ve ittifaka karşı çıkan dar politik ve sekter yaklaşım kadar, ilişkiyi ideolojik siyasi mücadelesiz ele alan teslimiyetçi yaklaşım da tehlikelidir. Eğer bu tür yaklaşımlara düşülmezse, yürütülecek söz konusu siyasi çalışmalar temelinde inşa ve direniş çalışmaları güçlendirilirken, aynı zamanda uluslararası komployu tümden aşacak gelişmelere de ulaşılabilecektir.

Değerli Yoldaşlar!

Faşist IŞİD saldırılarına karşı direniş çerçevesinde yaşanan genel gelişmelere ilişkin kısaca bunları belirtmekle birlikte, özellikle Bakur'daki gelişmeler ve AKP politikaları üzerinde biraz daha ayrıntılı durmak ve bu konuda yanılgı içinde olmamak büyük önem taşıyor. Çünkü Bakur'daki durum ve gelişmeler belirleyici olmaya devam ediyor. Burada Önder Apo'nun büyük bir sabır ve çabayla yürüttüğü önemli bir süreç ve zorlu bir mücadele var. Bu çerçevede bahardan beri Hareketimizin geliştirmeye çalıştığı ciddi bir mücadele söz konusudur.

Bu noktada özellikle 30 Ekim tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısının sonuçları üzerinde durmak gerekiyor. Bu toplantı tıpkı 23 Ağustos 2005 tarihli MGK toplantısına benziyor. AKP yöneticilerinin söylemleri 2009 Ekim ve Kasımı'ndaki söylemlerini andırıyor. Bilindiği gibi 23 Ağustos 2005 tarihli MGK toplantısında Hareketimize ve halkımıza karşı topyekün savaş konseptiyle saldırılması kararı alınmıştı. Nitekim bu karar temelinde kontrgerilla harekete geçirildi ve kirli özel savaş derinleştirilerek geliştirildi. Dönemin Genel Kurmay Başkanı **Yaşar Büyükanıt**'ın "*İyi çocukları*" harekete geçirildi. 2009 Ekimi'nde gönderdiğimiz "*Barış ve demokratik çözüm gruplarının*" hak tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılanması ardından dönemin Başbakanı Tayyip Erdoğan "*Sil baştan yapıyoruz*" demişti. Bu temelde siyasal soykırım operasyonları derinleştirildi ve DTP kapatılarak eşbaşkanlarına siyaset yasağı getirildi.

Şimdi 30 Ekim tarihli MGK toplantısı ardından da benzer bir saldırı durumuna maruz kalıyoruz. Yine yoğun bir biçimde HDP'nin üzerine gidiliyor. Siyasal soykırım operasyonları yeniden başladı, her gün 20-30 yurtsever gözaltına alınıyor ve onlarcası tutuklanıyor. Bu sefer de Tayyip Erdoğan'ın '*İyi çocukları*' işbaşında; her gün yurtseverlere, kadınlara ve gençlere yönelik saldırı oluyor. HDP merkez binası bile bunlar tarafından baskına uğradı. Polis ve asker her gün sivil insanların üzerine yaylım ateşi açıyor. Belli ki 30 Ekim tarihli MGK toplantısı yeniden topyekün özel savaşı kararlaştırmış ve devreye koymuş bulunuyor. Zaten toplantı ardından da benzer açıklamalar yapıldı. "*Kırmızı kitabın değiştirileceği, paralel yapıların da hedefler arasına konacağı, PKK'nin de bir paralel yapı olduğu*" söylendi. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve Hükümet yetkilileri defalarca amaçlarının "*PKK'yi tasfiye etmek*" olduğunu belirttiler. Önderliğimiz dahil değerlerimize hakaret içeren sözler söylediler. Başbakan Ahmet Davutoğlu durmadan "*Gerillanın Kuzey'den çekilmesi ve silah bırakması gerektiğini*" belirtiyor. Yani boyuna bakmadan bize "*Teslim olun*" çağrısı yapıyor. Öyle anlaşılıyor ki, Önder Apo ile görüşmeleri de buna bağlıyorlar ve bu temelde Önderliğimize baskı yapmak istiyorlar.

Bütün bunları bu kadar ayrıntılı niçin belirtiyoruz? Çünkü 30 Ekim tarihinde AKP hükümeti ve TC devleti yeni bir savaş ve saldırı kararı aldı. Şimdi bunun için hazırlık yapıyorlar. Eğer 2015 baharındaki genel seçimleri kazanırlarsa, o zaman 12 Haziran 2011 seçimleri ardından yaptıkları gibi yeni bir imha ve tasfiye saldırısı başlatacaklar. Tüm yoldaşlar bu gerçeği iyi görmeli ve bu konuda asla yanılgı ve tereddüt içine düşmemelidir. Özellikle Ahmet Davutoğlu'nun sık sık "*Çözüm süreci*" deyimini kullanması ve HDP'lilerle görüşerek ortamı yumuşatmaya çalışmaları da asla aldatıcı olmamalıdır. Muhtemelen 2015 genel seçimlerini kazanabilmek için böyle bir taktiğe başvuracaklar. Bu temelde seçimi kazanıp o güçle saldırıya geçecekler.

Zaten başlangıçtaki planları da böyleydi. Yani 2015 seçimlerine kadar "*Çözüm süreci*" yaklaşımıyla oyalayıp seçimi kazandıktan sonra söz konusu imha ve tasfiye kararlarını açıklayıp saldırılarını başlatacaklardı. Fakat Kobanê direnişinin yenilmezliği ve bu direnişi desteklemek üzere halkımızın 6-8 Ekim tarihleri arasında ortaya koyduğu büyük öfke ve tepki söz konusu planlarını bozdu. Yani bir bakıma erken doğum yaptırdı. Rojava direnişinin etkisinden ve halkın büyük tepkisinden duydukları korkuyla 30 Ekim tarihli MGK'de saldırı kararını aldılar ve başlattılar. Böylece AKP'nin maskesi daha çok düştü ve Kürt düşmanı yüzü ve aldatıcı gerçeği daha çok açığa çıktı.

Artık şu gerçek tamamen netleşmiş bulunuyor: Tayyip Erdoğan ve AKP iktidarda oldukça Kürt sorununun çözümü ve Önder Apo'nun özgürlüğü gerçekleşmez. Zaten bu durumu birkaç kez Tayyip Erdoğan'ın kendisi de ifade etti, "*Ben var oldukça İmralı bitmez*" dedi. Aslında en azgın ve maskeli bir Önderlik ve Kürt düşmanı iktidarla karşı karşıyayız. Faşist IŞİD çetelerini en çok destekleyen ve neredeyse Kobanê saldırısını yürüten AKP hükümetinin kendisidir. Şimdi de IŞİD için güvenlikli bölge yaratmaya ve Halep çevresinde etkinliğini artırarak Efrîn'e yönelik saldırı başlatmaya çalışıyor.

Öyle anlaşılıyor ki, geçen dönemde çok önemli bir AKP planı boşa çıkartılmış. "*Yol Haritası*" adı altında Eylül ayı ortasında gerçekleşecek bir imha saldırısı planlanmış. Bu temelde Önder Apo'nun yeniden gerillanın sınır dışına çekilmesi çağrısı yapması ve aynı zamanda IŞİD Kobanê'ye saldırarak Rojava Devrimi'nin orta yerinden kırılması hedeflenmiş. Şimdi Ahmet Davutoğlu'nun "*Sınır dışına çekilecekler hemen çekilmeli*" diye sayıklaması buradan kaynaklanıyor. Tabii bu tehlikeli plan, Önder Apo'nun istenen çağrıyı yapmaması ve Kobanê direnişinin yenilmemesi sonucunda bozulmuş ve boşa çıkarılmış bulunuyor.

AKP hükümeti işte bu planı bozulmuş ve maskesi erkenden düşürülmüş olduğu için böyle saldırıyor. Şimdi bir yandan "*Yol Haritası*" diyerek söz konusu tasfiye planını yeniden dayatmaya, diğer yandan bu olmazsa seçimi kazanmasını sağlayacak yeni oyunlar tezgahlamaya çalışıyor. AKP'nin bu gerçeğini görmeli ve oyunlarına asla gelmemeliyiz. Bunun için de AKP'ye karşı demokratik özerklik mücadelesini etkili bir biçimde geliştirmeliyiz. 2015 genel seçimlerini tek başına kazanmasına izin vermemeliyiz. Dahası 2015 baharında AKP hükümetinin uygulamaya koyabileceği topyekün saldırıya karşı daha şimdiden bütünlüklü ve yoğun bir çalışmayla hazırlanmalıyız. Eğer koşullar uygun ve hazırlıklarımız yeterli olsaydı şimdiden devrimci hamleler yapabilirdik. Fakat devrim hamlesi yapamasak da AKP'nin oyunlarını bozacak düzeyde bir mücadeleyi her halukarda geliştirebiliriz. Yine demokratik güçlerin birliği temelinde demokratik siyasetin AKP'yi seçimde başarısız kılması mümkündür. Bunların koşulları vardır ve gereklerinin yerine getirilmesi gereklidir.

Bir yandan bu temelde AKP iktidarına karşı yoğun ve etkili bir mücadele yürütürken, diğer yandan Önder Apo'nun yürüttüğü mücadeleyi izleyeceğimiz ve kararlarını uygulayacağımız açıktır. Kobanê direnişi ile 6-8 Ekim serhildanının yarattığı büyük güç ve etki Özgürlük Hareketimizin böyle çok yönlü politik mücadele yürütme konumunu güçlendirmiştir. Bu vesileyle halkımızın sel gibi akan 6-8 Ekim serhildanını selamlıyor ve bu serhildanın kahraman şehitlerini saygıyla anıyoruz. Doğru örgütlenir ve yönetilirse tüm parçalardaki Kürt halkının özgürlük devrimini zafere götürecek cesaret ve fedakarlığa sahip olduğu ortadadır. Önümüzdeki süreç başta Bakur halkı olmak üzere tüm parçalarda halkımızın özgürlük devrimini zafere taşıyacağı bir süreç olacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

Dikkat edilirse, kısa bir değerlendirme bile mevcut koşullarda Hareket ve halk olarak tarihi öneme sahip görevlerle yüklü olduğumuzu ortaya koymaktadır. Partimizin 36. yılı, gerçekten de tarihin en büyük direniş ve kazanım yıllarından biri olmuştur. Ama 37. parti yılında da Hareket ve halk olarak bizi çok daha büyük görevlerin başarılması beklemektedir. Otuz yedinci yılın çok daha büyük ve yaygın bir savaş ve direniş yılı olacağı açıktır ve bu gerçek daha şimdiden gözükmektedir. Bölgemizde ve Kürdistan'da yaşanan siyasi ve askeri durum bu gerçeği net bir biçimde ortaya koymaktadır.

Peki bu tarihi öneme sahip görev ve sorumlulukların gereği pratikte nasıl yerine getirilecektir? İşte bu sorunun cevabı yakıcı bir biçimde hepimizin önünde durmaktadır. Fakat çok iyi biliyoruz ki, mevcut koşulların gerektirdiği ve Önderlik çizgisinin ortaya koyduğu tarihi görevlerin başarıyla yerine getirilmesi ancak güçlü bir ideolojik ve örgütsel öncülükle mümkündür. Dikkat edilirse mevcut siyasi ve askeri koşullar son derece uygundur. Özgürlük devrimini her alanda geliştirmek için büyük imkan ve fırsatlar vardır. Kürt halkı Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında çok büyük bir tutkuyla özgürlük istemektedir. Bunun için her türlü cesareti ve fedakarlığı göstermektedir. Bu noktada devrimci mücadeleyi zafer çizgisinde geliştirmek için geriye öncülük kalmaktadır. Devrim için kendini ve halkı örgütlemeye ve yönetmeye cesaret eden bir parti öncülüğüne ihtiyaç vardır.

İşte bu noktada demokratik modernite çizgisini formüle ederek çözümün teorik yolunu Önder Apo göstermiştir. Savunmalarda devrimin yolunu aydınlattığı gibi, son süreçte gönderdiği talimatlarla da devrimi yapacak kadro ve örgütün özelliklerini ortaya koymuştur. Bu konuda pratik çözüm yolunu gösteren çok sayıda kongre ve konferans vardır. Partimizin 11. Kongresi'nin değerlendirme ve kararları geçerliliğini hala korumaktadır. **Kongra Gel Genel Kurul toplantısının, HPG Konferansı'nın, PAJK Kongresi**'nin ve Komalên Ciwan toplantılarının sonuçları vardır. En son 15-21 Ekim tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz **İkinci Merkez Komite toplantımızın** değerlendirme ve kararları son derece aydınlatıcı ve çözümleyicidir. Besbelli ki tüm bunların hepsi pratikte başarıyla uygulanmayı beklemektedir.

Fakat bütün bunlara rağmen, ideolojik ve örgütsel öncülükteki sorunlar ve yetersizlik varlığını korumaya devam etmektedir. Bu nedenle Önder Apo, uygulama düzeyinin sadece yüzde bir olduğunu söylemektedir. Peki neden? Ve bu durum nasıl aşılacaktır? İşte bu sorular önümüzde tüm yakıcılığıyla cevaplanmayı beklemektedir. Ayrıca hiçbir gerekçeyle olumsuz cevapları kabul etmemektedir. Nasıl etsin ki!? Kırk iki yıllık bir birikime sahip olan ve ciltler dolusu kitaplarla teorik aydınlatılmaya kavuşturulmuş bulunan bir partide hiç ideolojik sorun olur mu? Besbelli ki olamaz. Ve zaten yoktur da! Bu durumda partide değil de bireylerde ideolojik sorun olduğunu söyleyebiliriz. Zaten yaşanan durumu biraz da böyle izah etmekteyiz. Fakat bu izah acaba ne kadar doğrudur? Aslında bunun da pek doğru veya kabul edilir olmadığı açıktır. Tabii yeni kadrolar için bir eğitim ve parti çizgisini öğrenme sorunu söz konusu olabilir. Ama aynı durum parti birikimine sahip olan kadrolar için pek geçerli olamaz.

Düşünelim bir kere, partinin ideolojik çizgisi Önderlik tarafından bu denli aydınlatılmış olsun, onlarca yıllık parti bi-

“Toplantılarımız çok genellemeci ve hantaldır. Her toplantıda neredeyse parti yeniden kurulmaktadır. Adeta her şey gündem yapılıp tartışılmakta, dönemsel gündemler arada kaybolmaktadır. Toplantı sonunda her konuda karar alınmaktadır. Aslında bu hiç karar almamak anlamına gelmektedir.”

rikimine sahip kadrolar bulunsun ama yine de bu kadrolar partinin ideolojik çizgisini bilemesin ve çok sayıda çizgi dışılıklar yaşansın! Peki bu anlaşılır ve kabul edilir bir durum mudur? Kabul etsek bile, bunun “*İdeolojik yozlaşma*” dışında bir izahı olamaz. İdeolojik yozlaşma içinde olmak da çok kötü ve tehlikeli bir durumdur ve derhal aşılmayı gerektirir.

Günümüzde yeni kadroların eğitimi dışındaki parti içi ideolojik sorunların başka türlü tanımlanması mümkün değildir. Önder Apo kadar düşünce yoğunluğu ve derinliği içinde olunmayabilir, çok güçlü öngörüde bulunulamayabilir. Fakat bu durum partinin ideolojik çizgisini anlamama olarak ifade ve izah edilemez. Dolayısıyla bu kadar parçalılığın, kendine göreliğin, bireyciliğin, keyfiyetin ve anlayış farklılığının gerekçesi olamaz.

O halde yeni kadroların eğitimi yanında, diğer tüm kadroların da ciddi bir ideolojik örgütsel mücadeleyle ve özeleştirel sorgulamayla kendini düzeltme ve yeniden doğru partileştirme görevi vardır. Önderlik çizgisinin bu kadar net ve aydınlık olduğu bir ortamda PKK gibi bir partinin kendi içinde tam bir görüş ve refleks birliği içinde olamaması, bu konuda çok parçalı bir durum arz etmesi tehlikelidir ve köklü düzeltme gerektirir. Bu da eğitimden ziyade özeleştiri konusudur. Sınıf ve cins mücadelesi temelinde çok köklü bir ideolojik mücadele yürütmeyi ister.

Demek ki son Merkez Komite toplantımızın da kararlaştırdığı gibi, partimizin 37. yılı köklü bir ideolojik düzeltme temelinde Önderlik çizgisinde birleşme ve ideolojik öncülüğü güçlendirme yılı olacaktır. Bu konuda yönetimlerimizin özeleştiri raporları yazıp platformlardan geçmelerinin kararlaştırılmış olduğu bilinmektedir. Koordine yönetimlerinde yer alan tüm arkadaşların böyle bir düzeltmeyi büyük bir ciddiyetle derinliğine geliştirecekleri kesindir. Fakat sorun sadece yönetimlerin sorunu değildir. Yönetimler sorunluysa yönetilenlerin sorunsuz olması mümkün değildir. Bu nedenle tüm kadro ve sempatizan yoldaşlar, 37. parti yılını Önderlik çizgisinde derinliğine yoğunlaşma ve özeleştirel sorgulama yılı haline getirerek ideolojik öncülüğü başarı çizgisine çekecek bir düzeltmeyi mutlaka sağlamalıdır.

Değerli Yoldaşlar!

Önderlik talimatlarının, 11. Kongre kararlarının ve Merkez Komite toplantı sonuçlarının açıkça ortaya koyduğu gibi, **partimizin resmi kuruluşunun otuz yedinci yılına girerken yaşadığımız en önemli sorun örgütlenme ve yönetim olma sorunudur.** Yani partinin ve halkın devrim için örgütlenmesi ve yönetilmesi sorunudur. PKK ve KCK örgütlülüklerinin iç içe ve kendi özgünlüklerini de koruyarak geliştirilmesi ve büyütülmesi konusudur. Bu temelde başta kadın ve gençlik örgütlenmeleri olmak üzere tüm kesimlerin demokratik konfederalizm temelinde yeterince örgütlendirilmesi ve işlevsel kılınması hayati önem arz etmektedir.

Aslında insan bunları söyler ve yazarken, doğrusunu ifade etmek gerekirse biraz zorlanmaktadır. Çünkü, biz yeni bir hareket değiliz. Kırk iki yıllık Hareket, otuz altı yıllık resmi parti geçmişimiz var. Yani uzun süre içinde sağlanmış çok büyük bir örgütsel tecrübe birikimine sahibiz. Eğer yeni ve genç bir hareket olsaydık, o zaman örgütsel konulardaki tecrübesizlikler ve acemilikler belki biraz mazur karşılanabilirdi. Fakat onlarca yıla yayılan tecrübe ardından örgüt ve yönetim sorunundan söz etmek gerçekten de zorlayıcı olmaktadır.

Fakat gerçek acı da olsa söylemek gerekir. Çünkü deyim yerindeyse örgütsel konularda yüze göze bulaştırma misali bir durum yaşanmaktadır. Bu duruma Önder Apo da biraz şaşırmış gözükmektedir. Bu temelde, aşırı düzeyde “*Parçalı ve koordineden uzak*” olduğumuzu ifade etmektedir. Eğer böyleyse, yani aşırı ölçüde parçalı ve koordineden uzaksak, o zaman ortada ciddi bir örgüt yok demektir. Daha doğrusu yeni paradigma, strateji ve taktikler temelinde yapılanan ve görevlere sahip çıkarak başarıyla pratikleştiren bir örgütlenmeye ulaşılamamış demektir. Peki bu neden böyledir? Herhalde imkan ve tecrübe azlığından değil. Bunlar fazlasıyla var olduğu halde ciddi örgütsel sorunların yaşanıyor olması, bu konunun üzerinde ciddiyetle durmayı gerektirmektedir. Çünkü ortada Önderlik çizgisini doğru ve yeterli anlamama, bu konuda görüş birliği oluşturamama, örgütlenmenin ve bir olmanın önemini yeterince kavramama, yani ciddiyet zayıflığı var demektir. Nitekim Merkez Komite toplantımız bu durumu örgütsel konularda oportünizm olarak tanımlamıştır. Bu da örgütsel görevlerden kaçmaktan çok, örgüt ve yönetim olmayı başaramayan kişiliklerden kaynaklanmaktadır.

Örgütlenme ve yönetim sorunlarımız eskiyi aşamama, sistem geliştirememe ve Önderlik tarzında yönetim olamama olmak üzere üç durumdan kaynaklanmaktadır. Bu üç durumun da tüm boyutlarında irdelenip düzeltilmesi şarttır. Kuşkusuz bunu yapmaktan da parti öncülüğümüz sorumludur. Nitekim öncü parti örgütlülüğü olmadığı için diğer örgütsel sorunlar ortaya çıkmaktadır. Merkez Komite toplantımız bu durumu, “***Kendini örgütleyemeyen militan partiyi örgütleyemez”, “Kendini örgütleyemeyen parti KCK’yi ve demokratik ulusu örgütleyemez***” tanımlamalarıyla ifade etmiştir. Bu temelde de her şeyin başına, “***Komünal yaşam ve kolektif çalışma***” ilkesini koyan bir parti militanlığının var olması gerektiğini vurgulamıştır.

Eskiyi aşamama çok ciddi ve önemli bir husus olmaktadır. Durum tamı tamına şöyledir: Özgürlük devrimini zafere taşımak için elimizde çok büyük imkan ve fırsatlar vardır. Bazı istisnalar çıkartılırsa, genel planda her alanda çok yoğun ve kan ter içinde bir çalışma söz konusudur. Ortada uzun süredir geliştirilmiş olan çok sayıda örgüt de mevcuttur. Fakat bütün bunlara rağmen devrimi zafere götürecek düzeyde bir pratikleşme ortaya çıkmamaktadır. Önder Apo, mevcut durumda imkan ve fırsatların kullanılma oranını yüzde bir olarak tanımlamaktadır. Peki bu neden ve nasıl böyle olmaktadır? Kan ter içinde harcanan bu kadar emek nereye gitmektedir? İşte burada eskiyi aşmayan örgüt, plan ve çalışma durumunu dikkatle irdelemek gerekir.

Dikkat edilirse, mevcut haliyle plan ve çalışma durumumuz esas itibariyle propaganda yapmak, yardım toplamak, savaşçı katmak, klasik gerilla savaşı yürütmek ve protesto eylemi yapmak düzeyindedir. Bunları aşan bir planlama ve çalışma tarzı esas olarak yoktur. Hemen hemen bütün çalışmalarımız bu amaçları başarmaya yöneliktir. Oysaki bu görevler 1990’ların, yani gerilla direnişi döneminin görevleridir. Planlama ve çalışma olarak bu çerçevede bir örgütlülük ortaya çıkmıştır ve hala pratikte işleyen esas olarak budur. Oysa biz demokratik ulus inşası ve demokratik özerklik çözümü dönemindeyiz. Bunu da çok yoğun bir ideolojik, siyasi ve askeri mücadele içinde yapıyoruz. O halde planlarımızın, örgüt ve çalışma tarzımızın bu görevleri başarma temelinde değişmesi ve yeniden yapılanması gerekir. Demokratik konfederalizmi örgütleyen, dokuz boyutlu demokratik ulus inşasını gerçekleştiren bir çalışma içinde olmamız ve tüm örgütlenmemizin buna göre yeniden yapılanması gerekir. Demokratik ulusun ekonomi, sağlık, bilim-eğitim, kültür, hukuk, ekoloji, demokratik siyaset, diplomasi ve özsavunma boyutlarında inşasını gerçekleştiren bir çalışmanın yürütülmesi gerekir.

Çok açık ki, bu konuda değişemiyoruz. Eski alışkanlıklarımızı aşamıyoruz. Eski alışılmış sistem kolay geliyor ve onu sürdürüp gidiyoruz. Bu durumda da değişim ve yeniden yapılanma adına söylediklerimiz söz olarak kalıyor. Pratikte eski yapı ve tarz devam ediyor. Bu çerçevede sözümüzle pratiğimiz birbirini tutmuyor. Hiç kuşku yok ki, bu durum çok tehlikelidir ve hemen aşılmayı gerektirir. Bunun için de her alanda çalışma yürüten komite ve yoldaşların, her şeyden önce içinde bulunduğumuz dönemin görevlerini esas alması, bu görevleri başarmayı öngören planlamaları ortaya çıkarması, örgüt ve çalışma tarzını da buna göre düzenleyerek pratik çalışma yürütmesi gerekir. Partimizin otuz yedinci yılında diğer görevlerle birlikte böyle bir düzeltmeyi, değişim ve yeniden yapılanmayı gerçekleştirmek şarttır.

Eskiyi değiştirmekle birlikte yeni dönemin örgütsel sistemini doğru ve yeterli geliştirmek de önemlidir. Gerçi hiçbir sistem eksiksiz değildir ve kendi başına başarıya götürmez. Daha önemlisi sistemi işleten anlayış ve tarzdır. Anlayış ve tarz başarıya kilitlenirse, o zaman başaran sistemi de ortaya çıkarır. Fakat buna rağmen bizi amaca taşıyacak bir sistemi oluşturmamız ve büyük bir disiplin ve ciddiyet içinde işletmemiz gerekir. Burada oluşturulacak sistemin amaca, yani önümüzdeki görevleri başarmaya bağlı olması önemlidir. Bir de böyle bir sistemi öncü olarak partinin geliştirmesi gerekir. Yani dönem görevlerini başarıyla yürütecek bir KCK sistemi oluşturabilmek için, her şeyden önce PKK’nin buna göre örgütlü ve iyi işleyen bir sistem haline gelmesi gerekir.

İşte sorun tam da bu noktada ortaya çıkmaktadır. Yani ortada ciddi bir örgütlü bir parti örgütlülüğü, PKK ve PAJK örgütlülüğü yoktur. Bu konuda geçen süreçte çok ciddi bir aşınma durumu ortaya çıkmıştır. Öyle ki, bir süredir parti örgütlenmesi yönünde önemli tartışma yürütüyor olsak da pratikte parti komite ve temsilciliklerinin özüne uygun olarak örgütlendirilip işletilmesi kaplumbağa hızından daha da yavaş olmaktadır. Tüm arkadaşlar “*Partiliyiz*” diyorlar ama bir parti komitesinde çalışmanın disiplini ve ciddiyeti içine de girmiyorlar. Parti kadrolarını çoğaltma, eğitme, örgütleme ve yönetme gibi bir görevi yürütmek istemiyorlar. Uzun yıllara dayanan bu denli parti tecrübesine rağmen, parti komite ve temsilciliklerinin örgütlenmesi ve örgütsüz tek bir kadro bırakılmaması çalışması çok zayıf işliyor. Bu konuda bir tür direnç ve önemsememe durumu yaşanıyor.

Tabii bu duruma hemen ve kesin bir son vermek, merkezden aşağıya mahalle ve köylere kadar parti komite ve temsilciliklerini örgütlemek ve işlevsel kılmak için yoğun bir çalışma içine girmek gerekiyor. Kuşkusuz her parti komite ve temsilciliği etrafında da yurtsever kadrolardan oluşan KCK yürütmelerinin örgütlenmesini ve işlemesini sağlamak gerekiyor. PKK komiteleri ile KCK yürütmeleri birbirinden kopuk değil, iç içedir. Birbirinin aynısı veya karşıtı da değildir, tersine tamamlayanıdır. Yine söz konusu komite ve yürütmelerin görevlerini başaracak tarzda işlemeleri ve bu görevleri yürütecek bir sisteme sahip olmaları önemlidir. Yine kadın ve gençlik kesimleri özgürlük devrimimizin öncüleri olduğuna göre, her düzeydeki komite ve yürütmelerde kadın ve gençlik temsilcilerinin mutlaka yer alması, kadın ve gençlik hareketlerinin kendilerini sistemi örgütleme ve işletmekten birinci derecede sorumlu görmesi büyük öneme sahiptir. Böyle bir sistem örgütlülüğü temelinde ideolojik alan, toplumsal alan, savunma alanı, ekonomik alan çalışmalarının özellikle örgütlü kılınması başarı için şarttır.

Tabii eskiyi aşma ve yeni sistemi geliştirip işletme önemlidir ancak bunların olabilmesi için de doğru bir anlayışa ve tarza ihtiyaç vardır. Anlayış olarak birbirimizden kopmuyoruz ama çok fazla ortak anlayışa sahip olarak bütünlüklü ve kolektif bir çalışma içinde olduğumuz da söylenemez. Yönetim tarzında bireycilik, kendini dayatma, fazla önemsememe, başarıya kilitlenmeme çok fazladır. Daha da önemlisi nerede ve ne zaman hangi sözü söyleyip nasıl davranacağını doğru ayarlamama yönetim çalışmalarının ahengini ciddi biçimde bozmaktadır. Yönetimlerimizde farklı görüşler vardır ama bunları uygun toplantı ve tartışma temelinde hemen gidermek gerekirken, söz konusu giderme olayını uzun zamana yaymak ve böyle de yönetim olunur sanmak yaşanmaktadır. Yönetimlerimizin çalışma düzeni ve işbölümlerinde netsizlikler vardır fakat bunlar da hemen giderilmeyip uzun zamana yayılmaktadır. Eşbaşkanlık sistemi yönetim bütünlüğünün temeli yapılacakken, tersine yönetim parçalılığının etkeni haline getirilmektedir. Bütün bunların hemen aşılmasına ve yönetim tarzında bir reforma gidilmesine acil ihtiyaç vardır. Yönetimlerdeki her türlü muğlaklığın ve parçalılığın aşılarak inşa ve direniş görevlerine eksiksiz sahip çıkılması zorunludur.

Bu noktada toplantı ve rapor sistemlerinin büyük bir ciddiyet içinde işletilmesine ihtiyaç vardır. **Toplantılarımız çok genellemeci ve hantaldır. Her toplantıda neredeyse parti yeniden kurulmaktadır. Adeta her şey gündem yapılıp tartışılmakta, dönemsel gündemler arada kaybolmaktadır. Toplantı sonunda her konuda karar alınmaktadır. Aslında bu hiç karar almamak anlamına gelmektedir.** Her toplantıyı amaç ve tanımına göre önceden hazırlamak ve hazırlıksız bir toplantı kesinlikle yapmamak gerekir. Yine rapor düzeni ve sistemine de dikkat etmek ve doğru işletmek gerekiyor. Raporlarda bol bol “*Yapılmadı*” diye yazılabiliyor. Halbuki yapılmayan bir şeyin raporu olmaz. Yine raporlar çoğunlukla özensiz, sistemsiz, neyi içerdiği belirsiz bir durumdadır. Ayrıca zamanında da yazılmıyor ve ulaştırılmıyor. Aslında bu tür davranışların hepsi örgütsel disiplin suçu kapsamına giriyor. Biz daha önce parti komitelerinin ne zaman ve nasıl bir sisteme göre rapor vermeleri gerektiğini yazılı olarak ifade edip iletmiştik. Tüm parti komitelerinin o esasa göre düzenli rapor yazmaları ve ulaştırmaları mutlaka gerekiyor. Bazı komitelerimiz “*Alt komitelerin zamanında rapor vermediklerinden*” yakınıyorlar. Halbuki aynı şeyi kendileri de yapıyorlar. Demek ki kendisi parti çalışmalarını ciddiyetle yürütmeyen, başkasından da ciddi bir yaklaşım göremez. O halde hep birlikte partimizin otuz yedinci yılını ciddiyetle düzeltmenin gerçekleştirildiği bir yıl yapmalıyız.

Aslında bunlar birçok kez belirttiğimiz hususlardı. Fakat yeterince sonuç vermiyor, örgütlenme ve çalışma tarzımız gelişmiyor. Pratiği incelediğimizde özellikle halk ve pratik içindeki arkadaşların neyi nasıl yapacakların fazla netleştiremediklerini, bu nedenle de bir karmaşanın ve avareliğin yaşandığını görüyoruz. Oysa ki, bir kadro bir şehir veya kasabada görevlendirilirse, önce birkaç gün alan hakkında bilgileri toplar. Düşmanın durumu ne, halkın durumu ne, örgütün durumu ne dolayısıyla devrimci çalışma için ne kadar imkan var ve nereden başlamak gerekiyor sorularının cevabını arar. Sonra da oturup bunları değerlendirerek bir çalışma planı çıkarır ve çalışmaya başlar. Sadece kadro olarak kendisi varsa, kendini bir temsilcilik sayar ve etrafına yurtsever sempatizan bir grup alarak parti ve KCK çalışmalarını iç içe yürütmeye başlar. Yok eğer alanda başka kadrolar varsa onlarla bir toplantı yaparak kendilerini bir parti komite düzenine geçirip yeterli bir planlama dahilinde işbölümü ile çalışmaya yönelir. Tabii bu durumda yurtsever kadrolardan bir grupla da komiteyi büyüterek bir KCK yürütmesi oluşturmak da gerekir. Koşullar uygun ve yeterince halk desteği varsa, o durumda alanda halk meclisi oluşturmak, KCK yürütmesini halk meclisi içinden seçip oraya karşı sorumlu kılmak gerekir.

Bunlar örgütsel sistemin adım adım geliştirilecek bazı boyutlarıdır. Tabii bir alanda çalışırken toplumsal yaşamın bütününü esas almak, hangi alanda gelişme imkanı çoksa oraya öncelik vermek ve bütün çalışmaları PKK komitesi ile KCK yürütmesinde birleştirmek çok önemlidir. Ancak bu biçimde bütünlük sağlanır ve çalışmanın sonuçları birleştirilerek ortak bir kanala akıtılabilir. Yine kadın ve gençlik çalışmalarından eyleme, ekonomik ve kültürel çalışmalardan özsavunmaya hepsinin bir planlama dahilinde geliştirilmesi bu

tarzda sağlanır. Bu nedenle PKK ve KCK yönetimlerinin işletilmesi, toplantılarının düzenli yapılması ve planlı kolektif çalışma içinde olunması önemlidir.

Demek ki önümüzde örgütsel çalışma ve yönetim tarzı bakımından düzeltilmesi ve yapılandırılması gereken ciddi hususlar vardır. Öyle bir noktadayız ki, ideolojik örgütsel parti öncülüğünün yeterli kılınması bizi Kürdistan ve bölgede çok büyük ve tarihi öneme sahip devrimlere taşıyacaktır. Bu noktada her şey, bir yerde parti öncülüğünün zafer çizgisine ulaştırılmasına bağlıdır. O halde tüm parti kadroları ve sempatizanları olarak Önderlik talimatları ve Merkez Komite toplantımızın çözümleyici değerlendirmeleri temelinde partileşmeyi geliştirerek öncülük konusunda ihtiyaç duyulan düzeye ulaşmayı mutlaka başarmalıyız. Partimizin 37. yılını Önderlik çizgisinde örgüt ve yönetim sorunlarının çözüldüğü bir yıl haline getirmeyi ve bu temelde özgürlük devrimini örgütleyecek ve yürütecek bir parti öncülüğünü yaratmayı mutlaka sağlamalıyız.

Değerli Yoldaşlar!

Her ne kadar 2013 ve 2014 yıllarında Bakur'da ve Rojhilat'ta ateşkes konumunda olsak da inkar ve imha sistemine karşı savaşımız durmadı ve Rojava'da özgürlük devrimini faşist IŞİD saldırılarına karşı savunma temelinde devam etti. Buna 2014 Ağustosu'ndan itibaren Şengal ve Maxmûr, Kerkük cepheleri de dahil oldu. Dolayısıyla **halk ve Hareket olarak 2013 ve 2014 yıllarında da çok büyük bir savaş içinde olduk. Bin beş yüz kilometreyi bulan uzun bir cephe hattı üzerinde çok yoğun bir direniş savaşı yürüttük**. Hiç kuşkusuz bu büyük savaş kolay ve bedelsiz olmadı. Tersine çok ağır bedeller ödedik, yüzlerce değerli yoldaşı şehit ve yaralı verdik. Şehitlerimiz hepimiz için en büyük güç ve irade kaynağı oldu. Başta Rojava halkımız olmak üzere tüm Kürdistan halkını birleştiren ve demokratik uluslaşmayı geliştiren temel bir kaynak olarak rol oynadı.

Bu noktada 2013 ve 2014 direnişlerinin kahraman şehitlerini doğru anlamalı ve onlara doğru ve yeterli sahip çıkmayı bilmeliyiz. En son Ekim ayı şehitlerimizden olan **Arîn**, **Diyar** ve **Destîna** yoldaşlar şahsında tüm Kobanê direniş şehitlerini, Kobanê şehitleri şahsında da tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi her zaman saygı ve minnetle anmalıyız. Bu direnişlerin yol açtığı tarihi öneme sahip büyük gelişmeleri görerek söz konusu şehadetlerin nasıl tarihi rol oynamış olduğunu yeterince görmeliyiz. Bu noktada dar ve aşırı duygusal yaklaşım içine kesinlikle girmemeliyiz. Dar ve duygusal yaklaşımlar şehitler gerçeğini doğru anlamamaya ve dolayısıyla onlardan yeterince güç almamaya götürür. Az da olsa saflarımızda böyle yetersiz yaklaşımlar görülmektedir. Son dönemlerde şehitler gerçeğine bireysel ve duygusal yaklaşımlar artmaktadır. Şehitlikleri ziyaret etmede ve önemli günlerde saygı duruşlarını şehitliklerde yapmakta bir zayıflık durumu yaşanmaktadır. Kuşkusuz bu tür tutumlar doğru değildir ve kesinlikle düzeltmeyi gerektirir. Çok aşırı güvenlik zafiyeti yaratma dışında bütün resmi saygı duruşlarının şehitliklerde yapılmasına özen gösterilmelidir.

Şehadetleri doğru anlama ve şehitlere doğru sahip çıkma konusunda her zaman Önder Apo'nun yaklaşımlarını esas almalıyız. Şehadet gerçeğini özgürlük mücadelesini daha doğru anlamanın ve ona başarı çizgisinde daha güçlü katılmanın gerekçeleri yapmayı bilmeliyiz. Dahası şehadet olaylarını sürekli irdeleyerek nedenlerini anlamayı ve böylece hata ve eksikliklerimizi gidererek mücadeleye daha başarılı katılmayı gerçekleştirmeliyiz. Böylece şehadet olaylarını eğitim ve temel güç kaynağımız haline getirmeyi başarmalıyız. Bu da bizi sürekli şehitlerin izinde yürüyen, mücadeleyi daha doğru anlayarak başarılı katılan, her zaman güç kaynağı yapmayı bilen ve bu temelde şehitlerin amaçlarını başarma yolunda yüksek bir kararlılıkla yürüyen bir noktaya getirmelidir.

Değerli Yoldaşlar!

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi **şiddetlenen ve dört cepheye yayılan savaş her zamankinden çok daha fazla yoldaşı yaralı vermemizi getirdi. Bu da önümüze tüm bu yoldaşların zamanında ve yeterli bir tedaviye tabi tutulmaları görevini çıkardığı gibi, aynı zamanda gerillada sağlık bölümünün çok daha ciddi ele alınması gereğini de yeniden gündeme getirdi.** Eğer gerilla ordusunu büyütecek ve dört cepheden yönelen saldırılara karşı direneceksek, o halde gerilladaki sağlık eğitimi ve örgütlenmesini de çok daha ciddi olarak ele almalı ve yürütmeliyiz. **Bu temelde uygun alanlarda yeterli tedavi sağlayacak hastaneler geliştirmek önemli olduğu kadar, her birlikte eğitilmiş bir sağlıkçı görevlendirmek de aynı derecede önemli olmaktadır.** Bunlarla birlikte her savaşçıya mutlaka ilk müdahaleyi yapmayı öğretecek bir sağlık eğitimi vermek de aynı düzeyde önem arz etmektedir.

Diğer yandan savaşta yaralanmış arkadaşların imkanlar ölçüsünde tedavilerini yapmak ve sağlıklı hale getirerek yeniden mücadeleye katmak çok önemli olmaktadır. Bunun da iyi örgütlenmesi ve yürütülmesi gerekmektedir. Bu konuda sağlık komitesinin ve hastahanelerin daha örgütlü, planlı ve dayanışmalı çalışmalarına ve bu işi başkalarına bırakmadan tümüyle üslenip başarıyla yürütmelerine ihtiyaç vardır.

Diğer yandan yaralanıp da sağlık tedavisi tamamlanan yoldaşların yeniden mücadeleye katılmalarının örgütlü gerçekleştirilmesi de gerekmektedir. Bu noktada eski görev sahasına gidebilenler zaten sorun oluşturmamaktadır. Fakat eski görev sahasına gidemeyip de görev sahasında değişiklik yapılması gereken arkadaşların yeni görevlerine göre eğitilmeleri ve bu temelde görevlendirilmeleri gerekmektedir. İşte bu noktada bazı sorunlar yaşanmaktadır. Yaralanıp da tedavi gören ve yeni bir görev sahasına gitmesi gereken yoldaşların eğitimlerinin örgütlenmesinde ve görev düzenlemelerinin yapılmasında bazı düzensizlikler ve yetersizlikler yaşanmaktadır. Bu noktada yönetimimiz yetersizlikleri aşma çabası içindedir. Fakat bu konumda olan arkadaşların da aşırı duygusal yaklaşımları aşarak kendini yeniden eğitme ve yeni görevler üslenmeye açık ve istekli olmaları önemli olmaktadır. Bu konuda yaşanan bazı bireysel yetersizliklerin de aşılması gereklidir.

Mücadele içinde yaralanmak ve tedavi görerek kendini eğitip yeni görevlere gitmek öyle çok korkutucu bir durum değildir. Kaldı ki bu, savaş gibi bir eylem içine girmenin doğal sonucudur. Savaşı kabul edip de bu sonuçlara hazır olmamak yetersiz bir yaklaşımdır. Bu nedenle esas olarak hatalı ve eksik yaklaşımların düzeltilmesi gerekmektedir. Aynı zamanda bu sonuç, özgürlük ve demokrasi için savaştığımızın da çok açık bir kanıtı olmaktadır. Birinci kanıt kahraman şehitlerimiz olurken, ikinci kanıt da savaşta yaralanan ve "*Gazi*" olarak ifadelendirdiğimiz yoldaşlar topluluğu olmaktadır. Bu nedenle Önder Apo, "*Gaziler yaşayan şehitlerdir*" demiştir. Bizde de yürüttüğümüz savaşın sonucu olarak gazilik kurumu giderek şekillenmektedir. Son on beş yıl içinde bu yönlü bazı toplantı ve tartışmalar geliştirilmekte, zaman zaman konferanslar yapılarak mücadelemizin Önderlik çizgisindeki gelişmesi üzerine açıklamalar yapılmaktadır. Nitekim Ekim ayı içinde Avrupa'da yeni bir **Gaziler Konferansı** başarıyla yapılmıştır. Bu vesileyle başarısından dolayı konferansı kutluyoruz.

Ancak bu konuda bazı hatalı ve yetersiz yaklaşımların yaşanmakta olduğunu da belirtmek istiyoruz. **Bir kere, eğer gazilik yaşayan şehitler gerçeği ise, o zaman gazilik olayı çok ciddi bir durumdur ve ölçüleri çok yüksektir. Dolayısıyla her yaralanma olayı hemen "*Gazilik*" olarak tanımlanamaz ve ölçü olarak bu nokta alınamaz.** Gaziliğin zafer kazanmayla ve mücadele değerlerini en üst noktada yaşama ve hayata geçirmekle kopmaz bağı vardır. Bu noktada tanımının iyi bilinmesi ve hatalı yaklaşımlardan uzak durulması gerekmektedir. Diğer yandan, yaralanıp tedavi gören bir yoldaş kadroluktan çıkmamakta ve ayrı bir statü kazanmamaktadır. Fakat pratikte böylesi yaklaşımlar çokça görülmektedir. Bu tür hatalı anlayışlar yaralı arkadaşlar içinde çıktığı gibi, yönetimlerimiz düzeyinde de fazlasıyla çıkmaktadır. Sanki gaziler ayrı bir örgütmüş ve ayrı statüleri varmış gibi davranılmaktadır. Örneğin bir gazi arkadaş görev yerinden çıkarılmak istendi mi, hemen "*Haydi gaziler kurumuna git*" diye gönderilmektedir. Bu yaklaşım ve tutum kesinlikle yanlıştır ve bundan sonra hiçbir yönetim hiçbir arkadaşı "*Haydi gaziler kurumuna git*" diyerek göndermemelidir. Böylesi davranışı Merkez Komite toplantımız suç saymıştır ve soruşturmalık bir tutum olarak görmüştür. Gazi yoldaşlar da herkes gibi bir parti kadrosudur ve her kadroya nasıl yaklaşılıyorsa gazi yoldaşlara da öyle yaklaşılacaktır. Bu konuda eksik veya fazla hiçbir farklılık gösterilmeyecektir.

Ancak pratikte böylesi yanlış yaklaşımlar görülmektedir. Örneğin Avrupa Gaziler Konferansı'nın sonuçları üzerine bize sunulan raporda "*İster bireysel yaşamını örgütleyen, isterse kadro olan gaziler…*" ifadesi kullanılmaktadır. Bu görüşün ciddi bir yanlışlık içerdiği açıktır. Bireysel yaşamını sürdüren, devrimci mücadeleye katılmayan bir kişi nasıl parti kadrosu olur ki, bir de gazi olabilsin? Böyle gaziliğin olamayacağı açıktır. Gazi, mücadeleyi en az hatayla ve yüksek başarıyla yürüten kadro demektir. Dolayısıyla kendine gazi diyen herkesin durumunun da netleştirilmesi gerekmektedir. Tüm kadrolar için öngörülen netleştirme gaziler için de geçerlidir. Dolayısıyla kadro ölçülerini taşımayan ve örgütsel görev yürütmeyen herkesin parti kadroluğundan düşürülmesi, eğer karşıt konumdaysa da partiyle ilişkisinin kesilmesi gerekir. Sağlık durumu ne olursa olsun, kuşkusuz bu durum gözetilmek temelinde, tüm gazi arkadaşların kadro ölçülerini en yüksek düzeyde temsil etmesi ve mutlaka durumuna uygun bir çalışma içinde görevlendirilmesi şarttır. Bu da 37. parti yılımızın gerçekleştireceği bir görev olmaktadır.

Değerli Yoldaşlar!

Son olarak "*25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü*" üzerine de kısaca birkaç hususu belirtmek istiyoruz. Kadın üzerindeki egemen sistemden veya bu sistemin uygulayıcısı olan erkekten kaynaklanan her türlü şiddeti lanetliyor ve kadın özgürlüğü için yürütülen bütün mücadeleleri selamlıyoruz. Kadın üzerindeki şiddetten öteye günümüzde çok açık bir kadın katliamı durumu yaşanıyor. Her alanda tam bir tecavüz kültürü hüküm sürüyor. Özellikle AKP iktidarı ve IŞİD saldırıları altında bu tecavüz durumu ve katliam uygulamaları cinnet düzeyine ulaşmış bulunuyor. Dahası bütün bunlar işçi ve doğa katliamlarıyla iç içe gerçekleştiriliyor. Bu nedenle kadına yönelik şiddete karşı mücadeleyle AKP'nin yürüttüğü her türlü katliam ve kültürel soykırım uygulamalarına karşı mücadeleyi iç içe geçmiş olarak ele alıyor ve birlikte yürütüyoruz.

Bilindiği gibi kadın üzerindeki egemenliğin durumunu tahlil eden ve kadın özgürlük çizgisini geliştiren Önder Apo'dur. Partimiz demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü toplum paradigmasını esas almaktadır. Dolayısıyla çok tutarlı bir kadın özgürlük partisidir. Bu nedenle kadın özgürlüğü ile PKK kuruluşu arasında kopmaz bağlar vardır. PKK'nin kuruluşunu kutlamak demek kadın özgürlüğü için mücadele etmek ve kadın üzerindeki her türlü baskıya karşı çıkmak demektir. Dolayısıyla 25 Kasım ile 27 Kasım bir yerde iç içe geçmekte ve birlikte yaşanmaktadır. PKK'nin kuruluşunu kutlamak kadın üzerindeki şiddete karşı çıkmak, kadın özgürlüğünü istemek PKK kuruluşunu kutlamak demektir. Parti ve halk olarak, tüm özgürlük mücadelesi veren kadınlar olarak mücadele meydanlarında bu iki günü iç içe geçirerek daha da anlamlılaştıracağımız açıktır.

Değerli Yoldaşlar!

PKK'nin her kuruluş yıldönümü tüm kadrolar ve halk olarak Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi gözden geçirmek ve derin bir özeleştiriyle kendimizi yenileyip daha çok devrimci, yurtsever ve militan hale getirmek demektir. Bu 36. yıldönümünün de böyle yaşanacağı ve özellikle Kobanê ve Şengal direnişleri temelinde kendimizi çok daha fazla militanlaştıracağımız kesindir. Çünkü 36. yılda çok şehit verdik ve tüm bu şehadetler bize doğru yolu gösterdi. Dolayısıyla Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi yenileyerek devrim yolunda kararlılıkla yürümeyi gerçekleştirmeliyiz.

Bu temelde tüm kadro ve sempatizan yoldaşların parti bayramlarını bir kez daha kutluyor, 37. parti yılını Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi yenileyerek özgürlük devrimini zafere taşıma yılı haline getirmeye çağırıyoruz!

- Toprağımızı, Suyumuzu ve Enerjimizi Komünleştirelim! Demokratik Özgür Yaşamı İnşa Edelim!
- Yaşasın Kobanê Direnişi ve Kürdistan Özgürlük Devrimi!
- Yaşasın Apocu Direniş ve Atılım Ruhu!
- Yaşasın PKK'nin 37. yıl Mücadelesi!
- Yaşasın Demokratik Sosyalizm!
- Yaşasın Şehitler Partisi PKK-PAJK!
- Bijî Rêber APO!

17 Kasım 2014
PKK Yürütme Komitesi

Kobanê Direnişi ve 6-8 Ekim serhildanları Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamdaki ısrarını ortaya koymaktadır

Beş bin yıllık iktidarcı-devletçi zihniyet son temsili olan kapitalist modernite ve ulus devletle birlikte artık miadını doldurmuş, giderek bir çözülme ve dağılma sürecini yaşamaktadır. Devletçi iktidarcı sistemin doğduğu topraklarda en ağır krizini yaşaması ve bu krizin çok şiddetli çatışmalar içeren kaosa dönüşmesi, binlerce yıldır kat kat biriken siyasal, sosyal, toplumsal, kültürel, ekonomik sorunların toplumların kaldıramayacağı düzeye ulaşması ve isyan etmesini ifade etmektedir. Ortadoğu'da 20. yüzyıldan kalma oligarşik-faşist rejimlerin içine girmiş oldukları bunalım ve kriz sadece uluslararası hegemonik sistemin bunalım ve krizi değildir. Bunu da içinde taşımakla birlikte beş bin yıllık iktidarcı, devletçi, sömürücü sistemin krizidir. Toplumsal sorunlar ilk çıktığı coğrafyada kaos ve kriz yaşarken, çözümünü de bu coğrafyanın değerleri ve tecrübesine dayanarak aramaktadır. Ortadoğu'nun tarihsel toplum çözümlemesine dayanan ve insanlığın tüm birikimlerini sentezleyen Önder Apo'nun paradigmasının tek çıkış ve çözüm alternatifi haline gelmesi bu gerçekliği ortaya koymaktadır.

Kapitalist modernite iki kutuplu dünya gerçekliği döneminde bunalım ve çelişkilerini yeni sömürgeler üzerinde hafifletmeye ve gidermeye çalışan bir politika izlerken, günümüzde tüm dünyaya yayılması ve neredeyse girmediği alan kalmaması nedeniyle kapitalizm kendini tüketim toplumunu yaygınlaştırarak ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bunun anlamı ise bireyciliğin kutsallaştırılıp toplumsallığın tümden dağıtılması ortamında yaşanan siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel krizlerdir. Kapitalizm toplumsallığı bitirerek insanlığın tüm değerlerini yok ettiği gibi, sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını sağlamak için hegemonyasını her alanda askeri, siyasi, ekonomik ve kültürel yollarla hakim kılmaya çalışmaktadır. Kapitalizmin bu gerçekliği toplumsal sorunları ağırlaştırdığından, birçok alanda çelişki ve çatışmalar ortaya çıkarmaktadır. Kapitalist modernitenin temel karakteri her zaman kaos ve kriz yaratmak olmuştur. Bu anlamda Ortadoğu'da halkların, inançların ve kültürlerin birbirilerini boğazlayan düzeyde süren çatışma ve savaşlar, kapitalist modernitenin kriz ve bunalım yaratan doğasından ve yürüttüğü politikalarından ayrı düşünülemeyeceği gibi İŞİD vb. faşist çete örgütleri de bu politikaların bir sonucu olarak ortaya çıkmışlardır.

Bölgemizde 3. Dünya Savaşı niteliğinde bir savaş yaşanmaktadır. Uluslararası hegemonik güçlerin bu savaşta taraf oldukları açıktır. Ortadoğu'yu ekonomik, siyasi ve kültürel işgal ve sömürü temelinde çıkarlarına göre yeniden dizayn etmek istemektedirler. Ulus devletçi rejimler ise binlerce yıllık edindikleri iktidar kültürü ve bağnazlığıyla varlıklarını ve statükoyu korumanın ve sürdürmenin savaşımını vermektedirler. İŞİD gibi faşist güçler ise kapitalist modernitenin politikalarından beslendikleri için bir taraftan bu sisteme hizmet etmekte, diğer yandan halklar, kültürler ve inançlara karşı barbarca bir saldırı geliştirmektedirler. Ortadoğu'daki savaşın birer tarafı olan bütün bu güçlerin ortak özelliği halkların demokrasi ve özgürlük taleplerini çözecek hiçbir projeye sahip olmamaları, aksine yaşanan kaos ve krizi daha da derinleştirmeleridir. Bölgesel statükocu güçlerin ve uluslararası kapitalist modernist sistemin bırakalım halkların sorunlarını çözmesini, daha da ağırlaştırdığı tüm açıklığıyla ortaya çıkmışken, ister din ister etnik milliyetçilik adına olsun sapkın hiçbir ideoloji ve siyasi projenin de Ortadoğu'da halkların demokrasi ve özgürlük sorunlarına cevap olamayacağı kesin olarak ortaya çıkmıştır.

Ortadoğu'da beş bin yıllık devletçi sistem dağılırken, devletçi sistemden beslenen statükonun emperyalist kapitalist güçlerin ve bunların gübreliğinde yetişen sapkın grupların birbiriyle çatışmaları, Ortadoğu'da kaosu derinleştirmekte, gerçek anlamda bir devrimci durum ortaya çıkarmaktadır. Ortadoğu'da yaşanan bu kaos ve derinleşen devrimci durum restorasyon, reform ya da herhangi bir siyasal ve toplumsal projeyle karşılanmayacak düzeydedir. **Ancak devrimci hamle ve köklü değişimlerle Ortadoğu'da var olan sorunlar çözülebilir, halkların barış, istikrar, demokrasi ve özgürlük içinde yaşayacağı bir toplumsal sistem kurulabilir.** Bu gerçeklik dikkate alındığında, Kürt sorununun çözümüyle birlikte bölgemizdeki halkların, inançların ve kültürlerin demokratik, özgür, eşit, adil, güvenlikli ve huzur içinde kardeşçe bir arada yaşamasını sağlayacak olan tek proje, Önder Apo'nun geliştirdiği demokratik ulus oluşumu ve demokratik konfederalizme dayalı demokratik özerklik olmaktadır. Hareketimiz, bu anlamda devrimci durumun her zamankinden daha çok olgunlaştığı Ortadoğu'da, tüm halklara ve inançlara karşı tarihsel bir sorumluluk altına girmiştir. Kürdistan halkı ve bölge halkları toplumsallığın ilk ortaya çıktığı bu coğrafyada toplumsallığı demokratik karakterleriyle derinleştirerek özgürlükçü demokratik komünalizmi yaratacak bir devrim sürecine girmiş bulunmaktadır.

Esad rejimini ayakta tutan Türk devleti olmuştur

Bundan yaklaşık 100 yıl önce **Syks Picot Antlaşması**yla şekillendirilen Ortadoğu haritası ve parçalanıp bölüşülen Kürdistan, bugün yeni ve tarihsel fırsatların ortaya çıktığı bir mücadele sürecine girmiştir. Irak'ın içinde bulunduğu durum, Esat rejiminin yaşadığı sorunlar ve tasfiyenin eşiğine gelen gerçekliği, İran'ın yaşadığı etnik, dinsel ve toplumsal sorunlara bir çözüm bulamaması, Türkiye'nin Kürt düşmanlığı politikası sonucu dışarıda ve içeride çıkmazlarla karşı karşıya gelmesi Kürdistan devriminin gelişip yaygınlaşmasına fırsat vermektedir. Sadece Suriye ve Irak büyük sorunlarla boğuşmamaktadır. Ortadoğu'daki statükoyu temsil eden ve Kürt düşmanlığında ortak politika izleyen TC. ve İran sömürgeciliğinin durumu da devrimsel gelişmeler yaratacak bir zemin sunmaktadır. Bu iki sömürgeci güç tarihsel olarak bölgemiz ve özellikle de Kürdistan sorunu karşısında her zaman egemenlikçi politika izleyen, halkların ve inanç topluluklarının varlığını ve özgürlüğünü reddedip yok etmeyi hedefleyen bir tutum sahibi olmuşlardır. AKP devleti ise bu iki geleneğin ortak karakteriyle Rojava Devrimi ve Kobanê Direnişi karşısında tamamen Kürt düşmanlığı üzerinden bir politika yürütmüştür. Türk devleti her ne kadar Ortadoğu'nun yeniden şekillenmesinde rol oynamak istemişse de politikalarını Kürt düşmanlığı üzerinde kurduğu için bundan başarısız kalmıştır. Rojava, Suriye ve Ortadoğu politikasında izlediği hegemonik yaklaşım ve Kobanê Direnişi sürecinde İŞİD'e açıktan verdiği destek nedeniyle hem Ortadoğu'da hem de uluslararası alanda büyük ölçüde yalnızlaşmıştır. Türkiye, son dönemdeki politikalarıyla uluslararası güçlerin politik tutumlarıyla zamanlama ve ortaya konan hedefler konusunda uyuşmayan bir konuma düşmüştür. Suriye'de IŞİD vb. güçler üzerinden Kürt düşmanlığı yapma ve bölgede bu temelde kendini etkili kılma politikaları hem Rojava Devrimi'nin gücü karşısında hem de uluslararası güçlerle uyuşmayan politikalar nedeniyle sonuçsuz kalmıştır.

Türkiye Rojava Devrimi düşmanlığı yaparak Suriye'de demokrasinin gelişmesini engellemiştir. Eğer bugün Suriye demokratikleşmemişse bunun birinci derecede sorumlusu Türkiye'dir. Türkiye, demokrasi güçlerini değil de Suriye'de kendisiyle işbirliği yapacak güçleri desteklemiştir. Bunlar da esas olarak hegemonik, despotik, din maskeli Arap milliyetçisi güçler olunca muhalefet Suriye rejimine alternatif olma konumundan çıkmış ne halkların ne demokrasi güçlerinin ne de uluslararası güçlerin hiçbiri karşısında diğerini tercih edemeyeceği bir iç savaş durumu ortaya çıkarmıştır. Öyle ki muhalefet daha despot ve farklı etnik ve dinsel gruplara düşman olunca birçok güç bu karakterdeki muhalefeti BAAS rejiminden daha tehlikeli görmüş, bu iki gücün birbiriyle savaşarak zayıflamaları politikası izlemişlerdir. Özellikle IŞİD'in insanlık dışı vahşi yöntemleri Esad rejiminin yaşamasına can simidi gibi olmuştur. Esad, bu karakterdeki güçlere dayanarak kendi meşruiyetini yeniden sağlama çabası içine girmiştir. Özellikle İsrail, Lübnan Hıristiyanları ve Suriye'deki farklı etnik ve dinsel topluluklar Esad rejimini ehvenişer olarak görmeye başlamışlardır. Dolayısıyla Esad rejimini ayakta tutan esas olarak Türk devletinin politikaları olmuştur. Türk devleti sadece Suriye'nin geneli açısından değil, Rojava Devrimi politikasında da bir yenilgiyi yaşamıştır. Özellikle Kobanê Direnişiyle AKP iktidarının maskesi düşmüş, hiçbir biçimde kendini savunamayan bir Türk devlet gerçeği gözler önüne serilmiştir.

Kobanê Direnişi sadece AKP devletinin yayılmacı ve işgalci politikalarını boşa çıkarmamış, aynı zamanda statükoyu koruyan İran devletinin de bölge üzerindeki etkinliğini önemli ölçüde zayıflatmıştır. Rojava Devrimi, Şengal ve Kobanê Direnişi ideolojik, teorik, siyasi ve ahlaki olarak o kadar meşrudur ki, sonunda uluslararası güçler bile bu devrimin netleştirici karakteri karşısında büyük bir teşhiri yaşamamak için IŞİD'e karşı hava saldırılarını yapmak zorunda kalmıştır. Bu sonucu yaratan, Önderliğin çizgisi ve bu çizgi temelinde ortaya konulan fedai direniştir. Doğru çizginin ve direnişin en temel güç kaynağı olduğu bir daha görülmüştür.

"Vietnam devriminden bu yana dünya ölçeğinde hiçbir devrim bu kadar etki gösterip demokratik devrimci güçleri bir araya getirememiştir. Halklardaki özgürlük ve demokrasi umudunu bu düzeyde yükseltmemiştir. 1 Kasım Dünya Kobanê Günü'nde, dünyanın bütün ülkelerinde Rojava Devrimini destekleyen milyonlar ayağa kalkmıştır."

Kobanê direnişinin bedelleri kuşkusuz büyük ve ağır olmuştur. Yetersiz hazırlık ve yetersiz örgütlenme nedeniyle hak etmediğimiz düzeyde kayıplar verdiğimiz bilinmektedir. Zamanında savaşan halk gerçekliği temelinde hazırlık yapılıp halkın bulunduğu yerde kalarak direniş içinde yer almasını sağlayamamak da büyük bir eksiklik olmuştur. Fakat bütün bunlara rağmen Kobanê direnişi, özgürlük hareketini güçlendiren, Kürt sorununun çözümü temelinde bölgenin demokratikleşmesini sağlayan tarihsel değerde sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Kobanê Direnişi TC, İran ve Suriye gibi oligarşik faşist devletlerin Kürt halkının mücadelesini boğma ve kültürel soykırımı gerçekleştirme politikalarını ve hesaplarını bozmuştur. Özellikle Türk devletinin Kobanê'den başlayarak Rojava Devrimini boğma ve bu temelde Kürt Özgürlük Hareketini zayıflatarak tasfiye etme hesapları tersyüz olmuştur. Aksine Kürt Özgürlük Hareketi güçlenirken Türk devleti içeride ve dışarıda teşhir olmuş, belki de cumhuriyet tarihinin en zayıf siyasi pozisyonuna düşmüştür.

Vietnam devriminden sonra bir ilk

Başta Türkiye olmak üzere birçok güç Kürt Özgürlük Hareketi'ni bölgede zayıflatmak için ittifak ve saldırı politikası yürütmesine rağmen, gösterilen direniş özgürlük hareketimizi her bakımdan itibarlı kılmış ve büyütmüştür. Vietnam devriminden bu yana dünya ölçeğinde hiçbir devrim bu kadar etki gösterip demokratik devrimci güçleri bir araya getirememiştir. Halklardaki özgürlük ve demokrasi umudunu bu düzeyde yükseltmemiştir. 1 Kasım Dünya Kobanê Günü'nde, dünyanın bütün ülkelerinde Rojava Devrimini destekleyen milyonlar ayağa kalkmıştır. IŞİD faşizmine karşı, demokrasi ve özgürlük mücadele cephesi yeni bir ruh ve dinamizm kazanmıştır.

IŞİD faşizmi etrafında birçok gücün birleşmesi, siyasal alanda önemli bir durumu ifade ederken, ideolojik olarak daha güçlü mücadele vermenin gerekliliği ortaya çıkmıştır. Bazı çevrelerin koalisyon güçlerinin Kobanê etrafındaki IŞİD güçlerini vurmasından sonra acaba Kürt Özgürlük Hareketi'nin ABD ve kapitalist modernist güçlerle ilişkileri ne olacak biçiminde sorular sormaları ve kuşkularını ortaya koymaları, Kürt Özgürlük Hareketi'nin gerçeğini ve mücadele diyalektiğini anlayamayanlardır. Kürt Özgürlük Hareketi artık devlet+demokrasi formülü çerçevesinde devletle yan yana ve sürekli mücadele içinde olan bir ideolojik-teorik ve politik mücadele gerçekliğine sahiptir. Kendi ideolojik, teorik ve politik çizgisine ve örgütlü mücadele gücüne güvenerek devleti yıkmayı esas almadan özgürlükçü demokratik komünal sistemini kurmayı hedeflemektedir. Bu mücadele çizgisi sadece cepheden mücadele etme, reel sosyalizmin kendini dünyanın diğer ülkelerinden tümden koparacak kendini tecrit etmesi gibi bir yanlış mücadele değildir. Yakın dövüş yaparak iç içe mücadeleyi sürdürerek yaşama ve mücadeleyi kazanma çizgisine sahiptir. Zaten olması gereken de budur. Çünkü özgürlükçü demokratik sosyalist çizgi her türlü askeri ve siyasi güçten üstündür ve karşısındaki her türlü sistemi geriletecek ve kendisini kabul ettirecek niteliğe sahiptir.

Kürt Özgürlük Hareketi uluslararası alanda da kapitalist modernite ve bunun dünya sistemi içinde erimeden, kapitalist modernitenin yaşamından bir bütün olarak toplumsal projesinden ayrı olarak kendi yaşam projesini kurma iddiasında sahiptir. Hatta şimdiye kadarki sol ve sosyalist anlayışların kapitalist moderniteden kopmamasını, bu nedenle kapitalist modernite içinde eriyerek verilen emeklerin ve fedakarlıkların heba olmasına yol açmasını ciddi biçimde eleştirmektedir. Kürt Özgürlük Hareketi kesinlikle kendi demokratik sosyalizm çizgisinde ısrar edecek, kapitalist moderniteye karşı ideolojik mücadelesini her koşulda sürdürecektir. Bu konuda hiç kimsenin tereddüt etmesine gerek yoktur.

Ancak politik esneklik ve yaratıcılıkla kapitalist modernite güçlerine karşı daha etkili mücadele verme ve sonuç alma çizgisini de sürdürmesini bilecektir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin yeni mücadele çizgisi, sisteme karşı mücadeleyi gevşetme değil, mücadeleyi daha etkili hale getirerek mücadelesiz kalmama gerçeğini ifade etmektedir. Çünkü eski siyaset tarzı mücadelesizliği, mücadeleden kaçmayı, bu nedenle başarısızlığı ifade ederken, yeni mücadele çizgisi sürekli mücadeleyi esas alan, kendisini sistem karşısında mücadelesiz bırakmayarak mücadeleyi başarıya götürecek gerçekliği ifade etmektedir.

1 Kasım Dünya Kobanê Günü gerçeği şunu da ortaya koymuştur: Bir devrimci hareket ve halkların mücadelesi açısından şu ya da bu devletin desteği değil de halkların ayağa kalkması ve destek vermesinin daha değerli ve anlamlı olduğunu göstermiştir. Kürt özgürlük hareketini uluslararası alanda güçlendiren kesinlikle 1 Kasım'da ayağa kalkan sosyalistlerin, kadınların, gençlerin, emekçilerin ve tüm demokrasi güçlerinin desteği olmuştur. Bu destek her türlü para, silah ya da başka türlü desteklerden çok değerlidir. Böyle bir desteğe ve moral güce sahip olmayan bir hareket ne kadar şu veyahut da bu devletin desteğini alsa da başarılı olamaz. Özellikle bizim gibi özgür ve demokratik yaşamı hedefleyen, halkların ve ezilenlerin gücüne dayanan bir hareket açısından bu geçeklik bin kat daha geçerlidir. Dolayısıyla bu süreçteki en büyük kazanımın halkların tüm dünyada ayağa kalkarak Rojava Devrimi'ne ve Kürt Özgürlük Hareketi'ne destek vermesi olarak görülmelidir. Hareketimizin ve tüm örgütlenmelerimizin bu gerçekliği iyi görüp bulundukları her yerde farklı halkların demokrasi ve özgürlük güçleriyle ilişkilerini her zamankinden daha fazla geliştirmesi gerekmektedir. Yine demokratik sosyalist güçlerin dünya çapındaki dayanışmasını ve mücadele birliğini yaratmak da bu dönemin temel görevlerinden biri olarak görülmeli ve bu zemin değerlendirilerek somut sonuçlar ortaya çıkarılmalıdır.

KDP, yalnış politikalarını aşamadı

Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında halkımızın Kobanê Direnişi eksenninde birleşerek büyük serhildanlara kalkması, Kürt uluslaşmasının yeni değerler kazanmasını sağlamıştır. Kürt bu serhildanlardan sonra her bakımdan yeni değerler kazanan demokratik ulus gerçekliğini yeni boyutlara taşıyan bir düzey kazanmıştır. Kürt halkı her büyük serhildanda olduğu gibi kendini yeniden ve daha güçlü bir biçimde yaratma durumu 6-8 Ekim serhildanları sürecinde de yaşanmıştır. 6-8 Ekim serhildanları Kürt halkının gücüne güç katmış, Kürt halkının tüm parçalarda özgür ve demokratik yaşamda ısrarlı olduğunu bir daha gözler önüne sermiştir.

Doğu Kürdistan'da ve İran'ın birçok il ve ilçelerinde yüzbinler eyleme geçmiştir. Doğu Kürdistan'da 15 Şubat uluslararası komplodan sonra halkımız ilk kez bu düzeyde serhildanlar geliştirmiştir. Özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde moral değerlerin bir hareketi güçlendirmede etkisinin büyük olduğu Kobanê Direnişi'yle birlikte hareketimizin kazandığı güç ve etkiyle bir daha kanıtlanmıştır. Kuşkusuz tarihin en eski inançlarından olan Şengal Êzîdîlerini korumada gösterdiğimiz büyük fedakarlığın hareketimizin etkisinin ve itibarının yükselmesinde çok büyük rolü olduğu açıktır.

Güney Kürdistan'daki halkımız Şengal, Kerkük, Rabia ve Kobanê Direnişi ile birlikte, yönünü özgürlük hareketine çevirmiştir. Güney Kürdistan'da bu direnişlerin mayalamasıyla yeni bir ulusal ve siyasal ruh ve şekillenme ortaya çıkmıştır. Güney Kürdistan'da önemi değişimlere yol açacak gelişmelerin önü açılmıştır. Şimdiye kadar ulusal birlik önünde engel olan güçlerin tutumlarına rağmen Kürtler, bu direnişle ulusal birliği ve Ulusal Kongre'yi filli olarak gerçekleştirmiştir. Ulusal kongrenin resmi olarak gerçekleştirilmesi koşulları da oluşmuş bulunmaktadır. Güney Kürdistan'da KDP, YNK, Goran vd. hareketlere karşı ciddi tepkiler ortaya çıkmıştır. KDP'nin Güney'deki siyasi durumu sarsılmış, artık eski politika ve tutumlarla konumunu koruyamayacağı bir gerçeklik ortaya çıkmıştır. YNK, bu süreçte her ne kadar olumlu bir duruş sergilemek istemişse de geleneksel çizgi ve iktidarcı zihniyet nedeniyle fazla varlık gösterememiştir. İşbirliğini sağlayamaması da KDP karşısında etkisiz kalmasını beraberinde getirmiştir. Goran hareketi, KDP'ye yakın olan politikaları sonucunda güç yitirme noktasındadır. Rojava Devrimi'ne karşı baştan beri AKP devletinin politikalarıyla örtüşen bir düşmanlık siyaseti izleyen KDP, Kobanê direnişi ve direnişin uluslararası alanda meşruiyet kazandığını görmesiyle birlikte, sınırlı da olsa politikalarında bir değişikliğe gitmiş, Kobanê'ye AKP'yle anlaşarak peşmerge göndermek zorunda kalmıştır. Ancak tüm bunları ulusal demokratik çizgide tutarlı bir noktaya gelmiş gibi anlamak yanlıştır. Tamamen yaşadığı yıpranma ve itibar kaybetmesi sonucu yeniden itibar kazanma yaklaşımı olarak görmek gerekir.

KDP hala dört parçada kendini hegemon kılma politikasını terk etmediği gibi, Güney Kürdistan'da da kendisini tek güç olarak hakim kılma politikasından vazgeçmemiştir. Şengal Êzîdîlerini yüzüstü bırakmasına rağmen Şengal'de direnen güçleri yabancı bir güç olarak görmesi, Êzîdîlerin özerkliğini ve tüm Kürt güçlerinin bu alanda ahlaki ve siyasi sorumluluğu olduğunu kabul etmemesi, KDP'nin karakterinde bir değişiklik olmadığını ortaya koymaktadır.

Şengal ve Êzidîler konusunda tüm Kürtlerin sorumluluğu vardır. Özellikle IŞİD'in Şengal'e saldırısı ve soykırım politikası izlemesi başta hareketimiz olmak üzere tüm Kürtleri, Êzîdî Kürtleri ve Şengal'e karşı sorumlu kılmıştır. Bu açıdan KDP'nin hegemonik anlayışla Şengal'de ben hakim olacağım demesi, Êzîdî Kürtlerin özgünlüğünü inkar etmesi ve burası için tüm Kürt halkının ve siyasi güçlerinin sorumlu olduğunu anlamaması anlamına gelmektedir. Bu açıdan KDP'nin Şengal ve Êzîdîlerle ilgili yaklaşımı ve Şengal'deki devrimci güçleri geçici olarak görmesi kabul edilemez yanlış bir yaklaşım olmaktadır. Bu açıdan Êzîdîlerin özerkliğini savunmak ve Êzîdîlerin bulunduğu tüm alanlar açısından tüm Kürt halkının ve Kürt güçlerinin ahlaki ve politik sorumlu olduğunu ve bu temelde KDP'nin politikalarının yanlışlığını ortaya koymak gerekmektedir.

Rojava Devrimi artık demokratik özerklik statüsünü uluslararası alanda meşrulaştırmıştır. Suriye'nin demokratik temelde yeniden yapılandırılmasında Rojava'nın etkili bir durumda olacağı tartışmasızdır. Yeni Suriye'nin gerçekleşmesinde yaşanacak her uzlaşma ve bu konuda ortaya konulacak her projede Rojava Devrimi de yerini alacaktır. Kobanê Direnişi ve Rojava Devrimi, Suriye'deki tıkanıklığı aşma ve yeni bir Suriye yaratmada daha bugünden büyük bir rol oynamıştır. Rojava Devriminin tüm farklı inanç ve etnik toplulukların özgür ve demokratik yaşamını güvenceye alan siyasal projesi bugünkü durumda Suriye'de pratikleşecek tek politikadır.

Rojava Devrimi ve Kobanê Direnişi, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki gelişmeleri de derinden etkilemiştir. AKP hegemonik ve Kürt sorununda bir çözüm politikası olmayan gerçekliği hem halkımız nezdinde hem de uluslararası komuoyu nezdinde tüm çıplaklığıyla açığa çıkmıştır. Kuzeydeki halkımız, Suruç direnişi ve Kobanê eksenli gelişen serhildanlarla özgür ve demokratik yaşamdaki kararlılığını bir kez daha ortaya koymuştur. Halkımız başta Kuzey olmak üzere, Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında geliştirdiği serhildanlara, Önder Apo'nun konumunu güçlendirmiş ve Önder Apo'nun gelişmelerin yönünü belirleyen çabalarına büyük destek vermiştir.

Serhildanlar AKP'nin oyununu bozdu

Kuzey Kürdistan'da 2006 Amed serhildanından sonra ilk kez bu kapsamda radikal serhildanlar gelişmiştir. Serhildanlara süreklilik kazandırabilseydik, demokratik özerkliği inşa etme ve Kürt sorununu çözme konusunda tarihsel sonuçların ortaya çıkacağı kesindi. Ne var ki, gelişmeleri yeterince yönlendiremedik. Bunda Kuzeydeki örgütsel ve kadrosal sorunlarımız etkili olmuşsa da yönetim olarak bizlerin de sorunlu olduğumuz, kendimizi iyi örgütleyip gelişmelere tam yön veremediğimiz açığa çıkmıştır. Demokratik legal siyasetin kendi rol ve işlevine uygun politika üretip buna göre bir pratik geliştirmesi konusunda yetersizlikler yaşanmıştır. Bu çerçevede demokratik legal siyasetin zamanında ve daha doğru temelde yönlendirilmesi gerektiği de açıktır. Ancak gerçekleşen serhildanlar tüm eksikliklerine rağmen AKP'nin oyununu bozmuş, Kürt sorununda çözümsüzlük karakterini gözler önüne sermiştir.

AKP'nin son dönemlerde geliştirdiği baskı ve tehditvari tutumları aslında kendi zafiyetini ve zayıflıklarını örtbas etme amaçlıdır. Önder Apo'nun, hareketimizin ve Kürt halkının mücadelesi, AKP'nin konumunu netleştirmiştir. Artık demagoji, yalan ve algı yaratma imkanı ve inisiyatifi olmadığı için herkes tarafından gerçek kimliğiyle anlaşılır olmuştur. Gerek Ortadoğu ve uluslararası siyaset karşısında, gerekse Kobanê Direnişi ve gerçekleşen halk serhildanları karşısında, AKP 12 yıllık iktidarı döneminde ilk defa bu düzeyde telaşa düşmüş ve iktidarını kaybetme korkusu yaşamıştır. Özgürlük hareketine ve Kürt legal siyasetine karşı dil ve tutumunda saldırganlaşarak inisiyatif kazanmaya çalışıp, zayıflığını gidermek istemesi bu korkusundan kaynaklanmaktadır.

Önder Apo 2011-2012'deki **Devrimci Halk Savaşı**'nın yarattığı sonuçlar ve AKP'nin sıkışmasına dayanarak 2013'ün Newroz'unda Türkiye'nin demokratikleşmesi ve Kürt sorununun çözümü için bir süreç başlatmıştır. Önder Apo, Kürdistan, Türkiye ve bölge koşullarını dikkate alarak böyle bir politikayla sonuç almanın imkanları olduğunu görmüş, bu çerçevede Türkiye'de çatışmasızlığı sağlatan ve gerilla güçlerinin geriye çekilmesini isteyen bir çağrı yapmıştır. Esir askerleri de serbest bırakarak oluşan bu ortamda AKP hükümetine demokratik siyasal çözüm doğrultusunda adım attırmak istemiştir. AKP hükümetinin bir çözüm politikası olmadığı için hareketimizin attığı bu önemli adımlara hiçbir cevap vermemiştir. Ancak esas olarak da Özgürlük Hareketi olarak görevlerimizi yerine getirmeyen bir tutumumuz ortaya çıkmıştır. Doğru politikaların ancak doğru araç ve yöntemlerle gerçekleşeceğini görüp Önder Apo'nun başlattığı süreci etkili kılacak bir pratik ve mücadele içine girmemiz gerekirken, sanki İmralı'da bir anlaşma olmuş, AKP de adım atacakmış gibi beklentili bir hal ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz AKP'nin Kürt sorununu çözecek bir zihniyete kavuşmadığını görsek de bunun gerektirdiği bir duruş ve mücadele içine girmeme önemli bir eksiklik olmuştur. AKP de bu durumdan yararlanarak hiçbir adım atmamış, oyalama ve zaman kazama politikasını daha rahat yürütmüştür.

AKP'nin maskesini erken düşürmeliydik

Bu açıdan Önderliğin başlattığı süreç karşısında sadece AKP'yi sorumlu görmek yanlış bir yaklaşımdır. Kuşkusuz AKP hala hegemonik bir zihniyetle Kürt sorununun çözümsüzlüğünde ısrar etmektedir. Bu konuda halkların ortaya çıkan çözü iradesi karşısında ihanet konumundadır. Ancak AKP'nin çözüm sürecine girmemesi ve 2013 Newroz deklarasyonuna yine oyalama ve zaman kazanma biçiminde yaklaşmasında sorumluluk bizlere aittir. Bizler mücadelemizle AKP'ye bu fırsatı vermememiz ve toplumu beklenti içinde bırakmamamız gerekirdi. AKP'nin maskesini daha erken düşürmeliydik.

AKP, 6-8 Ekim olayları karşısında sıkışınca yeniden inisiyatif kazanmak ve kendini etkili kılmak için psikolojik harekat başlatmıştır. Sanki kendisi bir çözüm sürecine girmiş gibi 6-8 Ekim serhildanlarını bir çözüm gelişecekmiş de engellenmiş gibi bir algı yaratma çabası içine girmiştir. Tüm bunlar esasta Kürt Özgürlük Hareketi'ne ve Kürt halkına 2013 Nerwoz'undan sonra sürdürdüğü oyalama ve zaman kazanma politikasını kabul ettirmek indir. AKP, İmralı'ya heyetlerin gidip gelmesi ama çözüm için de hiçbir adım atılmaması biçimindeki bir konumu kendi çıkarına görmektedir. Bu açıdan 2015 seçimlerine kadar ortamı biraz yumuşak tutmak, çatışmasızlığın sürmesini sağlayıp sanki sorunu çözecekmiş gibi bir beklenti yaratmak biçiminde bir politika izlemektedir. Bu ortamda seçime girip seçimi kazandıktan sonra 2011 12 Haziran seçimleri sonrası olduğu gibi Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeyi hedefleyen bir saldırı gerçekleştirmeyi hesaplamaktadır. Bu açıdan 2015 seçimlerinden önce AKP hükümetine ya ciddi adımlar attırmak, bu olmuyorsa AKP'ye karşı mücadeleyi yükselterek AKP'nin seçimleri kazanmasını engellemek gerekmektedir. AKP'nin bir çözüm politikası olmadığına göre mücadeleyi geliştirip seçim kazanmasını önleme politikasını geliştirmek önemli hale gelmiş bulunmaktadır. Bu açıdan Kobanê Direnişi ve Rojava Devrimi'nin Türkiye'deki demokrasi güçlerinde yarattığı etkiyi de doğru değerlendirerek çok geniş cephede bir demokrasi hareketi geliştirmek, AKP'ye karşı bu temelde mücadeleyi yükseltmek, hem de seçimleri böyle bir perspektifle karşılama görevimiz bulunmaktadır.

Sonuç olarak; özgülük hareketi 40 yıllık mücadelesiyle, Rojava Devrimi'nde ortaya koyduğu siyasal ve toplumsal projesiyle ve özellikle IŞİD faşizmine karşı gösterdiği direnişle bölge halklarında büyük bir uyanış ve direniş ruhu yaratmıştır. Ortaya devrimci bir durum çıkmıştır. Ulaştığımız siyasi, askeri ve örgütsel düzey gelişmelere yön verebilecek kadar güçlüdür. Hareketimizin tarihinde en güçlü olduğumuz bu dönemde doğru politikaları, doğru yönetim ve kadro tarzıyla pratikleştirebilirsek, sadece Kürt sorununu çözme değil, bölgeyi demokratikleştirmede de büyük rol oynayacağımız açıktır. Gelişmeler, Hareketimize var olan imkanları büyük devrimci sonuçlar yaratma sorumluluğunu yüklemiş bulunmaktadır. İmkanlarımız, tecrübemiz, halkımızın muazzam direniş potansiyeli, siyasi ve diplomasi alanında açılan kanallar ve kapılar gerçek bir devrimsel hamle geliştirmeyi zorunlu kılmaktadır. Hareketin yönetimi olarak bu büyük imkanları yönetme ve yönlendirmeyle kırk yıllık mücadelemizi büyük sonuçlarla taçlandırma sorumluluğunu büyük bir irade, azim, yaratıcılık ve hamleci ruhla başarmamız gerekmektedir.

Bundan sonra Önder Apo'nun Kürt sorunun çözümünde ikinci seçenek dediği, devrimci mücadeleyi yükselterek demokratik özerkliği inşa etme ve savunma seçeneğini ertelenemez bir görev olarak önümüze koyup, devrimci hamleyi geliştirmek durumundayız. AKP'nin, 2015 yılı seçimlerini kazanma ekseni geliştirdiği politikalar tehlikelidir. AKP'nin seçimleri kazanarak özgürlük hareketini tasfiye etme politikası da ancak böyle devrimci bir yaklaşımla boşa çıkartılıp devrimci gelişmenin önü açılacaktır.

■■■

Bir sahneye sığar mı özgürlüğün dansı?

***

Kod Adı: **Baran Sarya**
Adı Soyadı: **Fatma Arslan**
Doğum yeri ve tarihi: **1970 - Erdexan**
Katılım yeri ve tarihi: **1995 - İstanbul**
Şehadet yeri ve tarihi: **30 Mayıs 1999 - Batı Metîna**

Özgürlüğe hasret kalan yürekler güzel umutlarıyla başkaldırmıştı. Kimisi şarkılarıyla, kimisi kalemiyle. Kimisi bedenini bedel vermişti ve toprağa akıttığı kanıyla baş kaldırmıştı. Kimisi de dansıyla, sanatıyla haykırıyordu. Belki çok kahramanlar duymuştuk. Hepsi de dolu dizgin koşmuşlardı özgürlüğe. Adları bilincimize, yüreğimize aşkla yazılmıştır. Ve her biri ulaşılmaz bir efsanedir bizler için. Yeryüzü, kır çiçekleri gibi toprağına dağılan kahramanların varlığıyla güzelleşmiştir. Yanı başımızdan en uzak diyarlara kadar sımsıkı kucaklamışlardır dünyayı. Bunlardan biri de Baran'dır. Onun yaşam aşkını şimdi en iyi bilenler, dağlardır. Çünkü buna en çok dağlar tanık oldu. Onun özgürlük dansının son çığlığını dağlar zulasına gömdü. Bir de onun gibi yaşam aşkıyla yüzünü güneşe dönenler bilir bu efsaneyi. O, ismi gibi yani **yağmur gibi özgürlük için dans etmiş, güzellik için oynamış ve son gülüşünü özgürlük için gülmüştü.**

Baran'ı tanır mısınız? Ya da çığlığını duydunuz mu? Bir damlası solan yüreğinize nisan yağmuru gibi yağdı mı? Baran'ı ve Baran'ın hasret olduğu özgürlüğün çığlıklarını en iyi oyunlarında ve dansında tanımak mümkün olabilir. Baran'ı, özgürlüğü yaratma fırtınasında yağmur yapan aşkla oynadığı dansıydı. Bakın şöyle başlıyordu Baran'ın özgürlük dansı ve şunu anlatıyordu:

Oyun, aydınlıktan mahrum kalmış karanlık bir sahnede karanlığa esir düşmüş dünyayı anlatıyordu. Sahnede sadece karanlık vardı. O karanlık ki, cevapsız kalan çığlıkların toplamıydı. Dünya karanlığa gömüldüğü için papatyalar, nergisler yeşermiyordu toprağında, özgürlüğün şarkıları söylenmiyordu. Sevginin meyveleri yetişmiyordu. Ama sonra toprağında, yüreğinin en sıcak, özgürlüğe en hasret yerinde bir fidan yeşerecekti. Bu umudun fidanıydı. Gün be gün boy verip büyüyecek ve köklerini en kurak toprağa salacaktı umut fidanı. Büyüdükçe güçlenecek, güçlendikçe kurak toprağına yeniden hayat verecekti. İsyan, umut fidanını büyüttükçe karanlığın zincirlerini koparacaktı. Karanlığın perdesi, halkın özgürlük çığlığıyla yırtılacaktı.

Baran böyle gelecekti sahneye. Omuzlarından ayaklarına kadar boydan boya olan yeşil elbisesini aydınlatan güneş telli saçları, bal gözlü bakışları ve sevdalı gülüşüyle sahnede yerini alacaktı. Bu ilk özgürlük dansıydı. Bu onun özgürlüğe susayan bedeninin ilk oyunuydu. Baran kendini oynuyordu. Ait olduğu toprakların insanlarını oynuyordu. Kendisiyle ve insanıyla ilk defa yürek yüreğe olduğunu hissediyordu. Bu yüzden ömrünün en içten dansını yapıyordu. Baran ilk dansı ve ilk oyunuyla halkının, toprağının dili olmuştu. Bir de çirkinliğe baş kaldıran nazlı yüreğinin dili olmuştu. Karanlığa tutsak edilen halkı için ilk isyan dansı onun da özgürlüğe susamış yüreğinin ilk isyan dansıydı.

Baran yüreğinin sesini, dansı ve oyununla duyurmak istiyordu. Sevgisini, tutkusunu, özlemlerini, aşkını ve isyanını sadece dansıyla anlatıyordu. Onun dünyası dansıydı. Durmadı Baran'ın özgürlük dansı. Yorulmak, dinlenmek bilmedi. Uzun yıllar başka sahnelerde, başka rollerde ve başka seslerde aradığı özgürlüğü anlattı. Dilden dile dolaştı Baran'ın özgürlük dansı. Onun dansına tanık olanlar onunla coştu, onunla sevdi, onunla ağladı. Tıpkı ismi gibi yağmur damlalarının güzelliğiyle, sevgisiz kalan yüreklere yeniden hayat suyunu vermeyi başarmıştı Baran.

Peki özgürlük aşkıyla yanıp tutuşan Baran için sahnedeki dansı yeterli miydi? Hele bir de yüreğine özgürlük tohumlarını eken Başkan'ın ona fısıldadığı kutsal sözlerden sonra."***Sanatın en güzeli Kürdistan'ın tutkulu toprağında yapılır. En güzel oyun, en güzel özgürlük dansı, özgürlüğü en çok haykıran dağların asiliğinde olur.***" Baran için kutsal bir anlam taşıyan bu sözler, dağların sahnesinde köklerinin ekili olduğu topraklar üzerinde savaşla dans etmek demekti. Özgürlük için halkının sesiyle, kendi yüreğinin güzelliğiyle dans edecekti. Güzel yaşamak ve güzelliği yaşatmak için hep bu sahnedeydi. Günlerce bedeninin acılarına inat aynı güzelliğiyle, aynı ışıklı bakışları ve aynı ay gülüşleriyle ölüme meydan okurcasına dans etti.

***

Haziran sıcaklığını yaşıyordu Metîna. Saat sabahın dördüydü. Güzel bir şafak vakti ve yine her zamanki gibi sabah keşfi için uyandım. Bu her sabah yaptığım en zevkli işti. Tabii bunu kendim için aldığım karardan dolayı da yapıyordum. Savaşta yeniyim. Tecrübe sorunlarım olmasına rağmen savaş sahasında komutanım. Benim için zor ama yapmam gereken önemli bir görev. Tecrübe sorunlarımdan dolayı kendimi geri çekmek yerine içine girip başarmayı tercih ettim. Yaşama güçlü bir savaş komutanı olarak katılmak en büyük hedefim. İşte bunun için büyük bir çabayla kendimi savaş sahasında yetiştirmeye çalışıyorum. Araziye hakim olmak, düşman taktiğini çözmek ve daha birçok şey. Her sabah şafağın soğuğuna aldırmaksızın keşif yapma kararını da bunun için aldım. İşte o şafak vakti yine benim subaylık sıram olmamasına rağmen büyük bir heyecanla dürbünümü kaptığım gibi nöbet yerine keşif için gitmiştim.

Yanımdaki manga komutanıyla düşmanın ilk geliş hattını kontrol etmeye çalışıyorduk. Alana yoğun saldırı olacağına ilişkin haberler almıştık. Dikkatli olmak gerekiyordu. Düşman bu yıl yeni yeni taktiklerle karşımıza çıkıyordu. Küçük gruplar halinde arazide gizleniyor ve şafakla noktalarımıza baskın yapıyordu. Birçok yerde denediği bu taktiğinden dolayı sabah keşiflerine oldukça önem veriyorduk. Tabii sürekli nokta değişimlerini de ihmal etmiyorduk.

Saat dört buçuk sularında karanlık yerini kızıllaşan şafağa bırakıyordu. Keşfimizi daha iyi yapmak için bu zaman oldukça iyiydi. Ben de, yanımdaki arkadaşla birlikte dürbünle her sırtı, vadiyi ve geçit hatlarını kontrol etmeye çalışıyorduk. Görünürde hiçbir şey yoktu. Ama yine de duyarlı olmak gerekiyordu. Tabii ormanın en gizli yerinde saklanan ve pusuda bekleyen kana susamışlardan habersizce.

Sabahın serinliği tenimi okşuyor. Vücudumda bir ürperti hissediyorum. Ürpertim soğuktan değildi. Bilemiyorum ama duygularım bir şeyler anlatmak istiyordu. Duygularımı dinlerken yavaş yavaş durgunlaştığımı hissediyorum. Az sonra gelecek olan tehlikeden habersizce dalmıştım kendi çocukluk hayallerime. Özgürlük için oynadığım ilk dansımı anımsıyorum. Ve dansımı bir savaşçı olarak oynama kararına ulaşma iddiamı düşünüyordum. Benim öylesine güzeldi ki hayallerim; hiç uyanmak istemezcesine dalıyor ve yeniden yaşıyor gibi düşünüyordum.

Üst üste patlayan silah sesleriyle bir anda irkildim. Hayallerime bir anda silah sesleri ve barut kokusu karışmıştı. Silahımın emniyetini açıp, tam mevzilenirken dört bir taraftan gelen kurşun yağmuruyla bir anda bedenim kanlar içinde kalmıştı. Kan tüm bedenime yayılmış ve üstümde uçuşan mermilerin barut kokusuyla birleşimi adeta midemi bulandırıyordu. Kendimi halsiz, yorgun hissediyordum. Gözlerim kararıyor, başım dönüyor, canım yanıyordu. Kendimi kaybetmemek için müthiş bir çaba harcıyordum. Karnımı delip geçen kurşun yarasını düşünecek zamanım yoktu. Çembere alınmış yoldaşlarımı kurtarmak için düşmanı oyalamamız gerekiyordu. Yanımda mevzilenip çatışan arkadaşı görüyor ve onu yalnız bırakmamam gerektiğini düşünüyorum. Ağrılardan kaskatı kesilmiş bedenime aldırmaksızın silahıma sarıldım ve birkaç el ateş ettim.

Artık özgürlük dansımı oynayamayacağımı hissediyor ve son oyunumu da kanlı bedenimle oynamak istiyorum. Attığım her bir kurşun sadece 'özgürlük' diye haykırıyordu. Acımasızlığa öyle bir öfkeyle kurşun sıkıyorum ki, bedenimi zehirleyen kurşunun ağrısından habersizce kendimi kaybetmiş ve kurşun yağmuru altında baygın düşmüştüm.

Beyaz elbisemi süsleyen kan lekeleriyle durmaksızın dans ediyorum. Yalnızdım, bir silahım, bir de oyunum benimleydi sadece. Yavaş yavaş özgürlük dansından uzaklaştığımı hissediyorum. Eskisi gibi güzel dans edemiyor ve "Özgürlük" diye haykıramıyorum. "Hayır" diyordum kendi kendime "Hayır, hayır! Özgürlük dansımdan almayın beni, özgürlük dansından mahrum bırakmayın beni. Dansetmek, dansetmek istiyorum..."

Ama kimse sesimi duymuyor, bedenimi esir alan ölümcül ağrı beni dinlemiyor. Ve haykırıyorum bir anda isyan edercesine "Hayır...Hayır..."

Bir anda uyanıp başucumda arkadaşları görünce korkunç bir kabus gördüğümü anlamış ve azda olsa sevinmiştim. Kanlar içinde yatıyordum. Ama hala özgürlük dansım bitmemişti. Bedenim kurşun acısına tutsak olsa bile özgürlüğe sevdalı yüreğim hala dans ediyordu. En görkemli tutkularıyla, en güzel aşkıyla, umut ve hayallerle dans ediyordu. Yorgundum ama arkadaşların durumunu merak ettiğim için konuşmak istiyorum. Fısıldayan yorgun sesimle, "*Arkadaşların durumu nasıl?*" diye sorduğumu hatırlıyorum. Ve beni mutlu eden, "*Çatışma bitti, yoldaşların durumu iyi*" haberini alıyorum. Bundan daha güzel bir haber olamazdı.

Bir grup arkadaşın benim için darbest (gerilla sedyesi) yaptıklarını farkettim. Şimdi yolculuğumuz darbestle başlayacaktı. Bedenime sımsıkı sarılan arkadaşlar beni darbeste yerleştirirken canımı yakmamak için ne kadar büyük bir çaba harcasalar da bedenimdeki yara öylesine ağır ki hiç hareket etmeden de her yerim ağrıyordu. Beni darbeste bağlayan erkek arkadaş düşmemem için sımsıkı bağlarken espri yapmadan edemiyordum.

"*Heval ben hestir değilim ki, neden beni öyle sıkı bağlıyorsun...*" Öyle bir halde espri yaptığıma şaşıran arkadaşlar kahkahayla gülmeye başladı. Yaram ağırdı, bunu biliyordum. Fakat kendimi zor ve acımasız koşullara teslim etmek istemiyorum. Yaşamın zorluklarına teslim olmak, benim için yaşama saygısızlık anlamına geliyordu. Her şeye rağmen yaşamı sevmek önemliydi. Çünkü yaşamı sevdikçe güzelleşeceğime inancım sonsuzdu. Yaşam dansımı kan gölgelemiş olsa bile yaşamı çok ama çok seviyorum. Yüreğimdeki umudu kırmayan güç de yine bu tutkularımdı.

Darbestle, güvenlikli bir yere gitmek için yola koyulmuştuk. Beni taşıyan arkadaşların yanaklarından süzülen sıcak terleri görünce korkunç bir vicdan azabı duyuyordum. Benim için böylesine zorlu, zahmetli bir yola katlanmaları ve ona rağmen yüzlerinden eksilmeyen gülümsemeleri beni oldukça etkiliyor. Yorgunluklarını hissettirmeksizin darbeste yüklendiklerini görünce, yoldaşlığın değerini şimdi daha iyi anlıyor ve onları seviyorum.

Haziran'ın sıcak, yakıcı güneşinden korunmak için serin bir ağaç gölgesine sığınmıştık. Kolumdaki serumla uzanırken bir dakika bile baş ucumdan ayrılmayan yoldaşlarımı görüyorum. Meraklı, heyecanlı, sevgi dolu bakışlarıyla beni izliyorlardı. Gülümseyişleri, heyecanlı bakışları bana güç ve moral veriyordu. Ama gözden kaçmayan bir şey daha vardı. Gülümseyen gözlerinin ardında bir korku gizleniyordu.

Neden diye sormak için gözlerimi bakışlarından alamıyorum. Bu korkunun anlamı ne olabilirdi? Tabii neden olabilirdi ki! Karnımı delen yaranın ağırlığı onları epey korkutmuştu. Bu yarayla kimsenin bir saatten fazla yaşama şansı yoktu. Ve yoldaşlarım hala bu acıya nasıl dayandığımın hayreti içindeydiler. Birçok yaralı yoldaşa ben de, onlarda tanık olmuştuk. Ama böyle bir yarayı ne onlar ne de ben görmüştük. Fazla yaşam umudu vermeyen bir yaram olduğunu ben de biliyordum. Yol-

daşlarımın gülümseyen bakışlarının ardındaki korkunun da bundan olduğunu biliyorum. Ama her şeye rağmen umudumu yitirmek istemiyorum.

Çünkü bu benim ölüme meydan okuyan en güçlü dansım olacaktı... Son nefesime kadar bu görkemli dansımla ölüme meydan okuyacağım. Yemin ettim çocukluk hayallerime; sonumun ölüme yenilgi olacağını bilsem bile, direnişimden vazgeçmek istemiyorum. Özgürlük dansımın son oyununu bütün gücümle, bütün güzelliğimle oynamak istiyorum. Bu benim için kazanmak anlamını taşıyordu. Yaşam tutkumu ve sönmeyen umudumu yoldaşlarım görsün, tanık olsun istiyordum. Yaşamı seviyorum. Son nefesime kadar da umutluyum...

Doktor ve tedavi imkanları yoktu. Uzak bir yerden doktor çağrılana kadar ben de, başucumda bekleyen yoldaşlarım da perişan perişan bekliyorduk. Yaram her gün biraz daha kötüleşiyor ve ağrılar artık çekilmez oluyordu. Canım öylesine yanıyordu ki bağırmak, çocuklar gibi hüngür hüngür ağlamak istiyordum. Ama başucumda bekleyen yoldaşlarımın çaresizliğine daha büyük bir acı katmak ve onları daha da perişan etmek istemiyorum. Bir damla göz yaşına bile izin vermeksizin yoldaşlarıma güler yüzlü, mutlu bakışlarımla görünmeye çalışıyorum.

Doktor Ferzende Metîna'ya gelinceye kadar üç gün geçmişti. Tedavisiz acıyla kıvrandığım üç gün bile beni ölüme yenik düşürmemişti. Ama yaram eskisinden daha da kötüleşmişti. İlk müdahale ameliyatla yapılmıştı. Ameliyatta bedenim uyuşturucunun etkisinde olsa bile her şeyi görüyor ve anlıyordum. Belki de hislerimdi bana her şeyi gösterip, anlatan. Doktor elinin uzandığı yaramı hissediyorum. Kurşun bağırsaklarımın bir bölümünü parçalamış ve midemi delmişti.

Doktorun, "*Kurtulacak, kurtulacak*" sesini duysam bile umutsuz bakışlarını hissediyorum. Yaram ağır ve dağ koşullarındaki imkanlarla tedavi edilmesi mümkün değildi. Doktorların seslerini işitiyorum. "*Onu acilen bir hastahaneye sevk etmek gerekiyor. Burada tedavi etmek mümkün değil.*" Bunun imkansızlığını düşünüyorum kendi kendime. Yaşadığımız zor koşullar, güvenlik, malzeme ve yönetim sorunlarımız had safhada bu dönemde. Beni gizliden Güney'deki bir hastahaneye ulaştırmaları mümkün değil. Yetiştirmeyi başarsalar bile savaşta olduğumuzu unutmak mümkün değil. Ya KDP'nin eline esir düşecek ya da katledilecektim. İşte tüm bu engellerin korkusu yavaş yavaş hastahane fikrini ortadan kaldırıyor. Tek bir çözüm kalmıştı. Elimizdeki imkanlarla tedavi yapılacaktı. Doktorların tükenmeyen çareleri ve benim de yaraya yenilmeyen direncim gerekiyordu. Doktorlarla benim yaşama dönüşüm böyle başlayacaktı.

Ölüm ve yaşam... Bu duyguların karmaşıklığında yaşama dönük umutlarımı bırakmak istemiyorum. Kimi zaman ölüm duygusuna da kapılıyordum. Ölümle mücadele etmekten yorulan yüreğimin sesini duyduğum anlar da oluyordu. Ama sımsıkı tutunduğum yaşam tutkularım beni ölüm duygusuna yenik düşürmüyordu. Savaş gerçekliğini düşünüyordum kimi zaman. Bedenime yediğim ilk kurşun bana savaşı en çıplak gerçekliğiyle bir kez daha göstermişti. Savaş, acımasız ve zordu. Ama özgürlük tutkularını kıracak kadar da cesur değildi. Savaşın acımasız gerçekliğinde kendini yaratmak önemliydi.

"*Ya gerçeğin kanunlarında yaratırsın kendini ya da hapsedilmiş sınırlarında yaşarsın ihaneti...*"

Ve, 'gerçek' diyorum yeniden. Nedir gerçek? Gereklilik mi? Görmek istediklerim mi, yoksa gördüklerim mi? Yoksa yaşadıklarım mı gerçek..?

Düşüncelerimin sınırlarını zorlayarak, istemlerim ve yaşadıklarım arasındaki bağı doğru kavrayarak gerçeğe ulaşacağımı düşünüyorum. Ve peşine takılıp anlamak istediğim bu gerçeklikle ansızın hayallerime dalıyorum. Bedenimdeki korkunç acıyı hissetmeksizin.

Çocukluğumu anımsıyorum nedense. Yaşam gerçekliğini ilk olarak anlamak istediğim o günler aklıma geliyor. Ve o an yeniden yaşadığımı sandığım anılarımı hatırlıyorum bir kez daha. Yaşamı Kars'ta tanımıştım. Zozanlık arazide koşuşturduğum günleri, yudumlarken bedenimi donduran soğuk suları, kardeşimle kavgalarımı, annemin tandır ekmeğini ve kardan çay demleyişini hala dünmüş gibi hatırlıyorum. Çocukluğumu terk edip genç kızlık çağına geldiğimde, köyden çıkıp uzak diyarlara gittiğimizde, kopmak istemediğim tüm güzellikleri ardımda bırakmıştım. Doğduğum Kürdistan toprağını, yorulmaksızın koştuğum zozanları, küçük su dereciklerini, coşkuyla oynadığım kuzuları ve çocukluk arkadaşlarımı bırakırken tıpkı genç kızlık çağıyla çocukluk oyunlarıma veda eden sessiz ağlayışım gibi ağlamıştım. Çocukluk oyunlarım gibi yaşadığım tüm güzellikler de yaşanmamış gibi arkamda kalmıştı.

Çocukluğumu ve köyümü bir anda terk ederken, sadece bir şeyi terk etmeyecektim. Kars'taki oyunlarım ve hayallerime asla ihanet etmeyecektim. Yüreğimin bir köşesine sımsıkı gizleyecektim. Tüm çirkinliklerden, tüm sahteliklerden uzak tutacaktım. Çünkü anlamı ve değeri büyüktü oyunlarımın ve çocukluğumun hayalleriyle büyüyecektim. Yaşamı yine o hayallerle sevecek ve tutkularım onlarla büyüyecekti. Ve oyunlarım... Evet, büyüsem bile çocukluk oyunlarımı yine oynayacaktım. Çocukluk hayallerimin güzelliğiyle daha da büyütecektim oyunlarımı. Artık zozanlardaki evcilik oyunlarımın yerine özgürlüğün oyununa başlamıştım. Evet, oyunlarım da benim gibi büyümüş ve yücelmişti.

Köyümden kaçtığım ve soğuk kış gecelerinden kaçarcasına sığındığım İstanbul yıllarımı hatırlamamak mümkün müydü? Üniversite yıllarım bile bu memleketin ürünüydü. Her zaman, '*bu şehir yutacak, boğacak beni*' desem bile yıllarca yaşadım ve yaşamak zorunda kaldım. Aslında güzeldi İstanbul. Sevdiğim, beni çeken yanları da vardı. Denizi, doğası, tarihi güzellikleri bana her zaman gizemli bir dünya gibi geliyordu. İşte İstanbul'u böyle seviyorum. Beni böyle çekiyor İstanbul. Ama yüreğimdeki korkuyu da bir türlü kıramıyordu bu güzellikler şehri. Toprağına ilk adımımı attığım anda korkunç bir korku kaplamıştı yüreğimi. Uzun yılları hep bu korkuyla geçirmiştim. İnsanları bataklığa sürükler gibi kirleten İstanbul'un beni de, özgürlüğe susamış yüreğimi de kirleteceğinden korkuyordum. Her zaman kirlendi insanlar İstanbul'da. Anne, baba, kardeş, dost sevgisini bile unuttu kimisi. Bazıları da güzel yaşam yerine sıkıca ucuz, sahte yaşama taptı, kendini, benliğini de, güzelliklerini de yitirdi. Güzel duygularını bile yaşamayı unuttu insanlar. Benim de korkumun nedeni burada saklıydı; ucuz yaşamın beni kirletmesinden, yutmasından korkuyordum. Ben, güzelliklerimi yitirmek istemiyor ve çirkinlikten kaçmak istiyordum sadece.

Bir kadın olarak yoğun çelişkilerim ve arayışlarım oldu İstanbul'da. Yaşam gerçekliğini, güzelliğini her zaman anlamak istedim. Sevgi nedir? Aşk nedir? Tutku nedir? Bunları bilmek, öğrenmek istedim sürekli. Hatta sevgiyi, aşkı aradım bu şehirde. Yaşamı tanımlamaya çalışırken, ararken gerçek sevgiyi, çözümsüzlüklerim derinleşti ve güzellik diye çirkinliğin yanlış dallarına tutundum kimi zaman; güzellikleri tanımayan diğer insanlar gibi. Gerçek sevgi diye sarıldım ucuz yaşama, basit duygulara. İnsanların tüm güzelliklerini yitirdiklerini, duygularının çirkinleştiğini biliyorum. Ama sevginin çirkinleşebileceğine tanık olmadım. Sonra onu da gördüm. Ucuz duygular, basit tutkularla sevginin de kirletildiğini gördüm bu şehirde. Sevgi bile basit çıkarlara alet olmaktan kendini kurtaramamıştı. O zaman anladım ki, sevgi de, aşk da aranmamalı bu şehirde. Kirletilmiş yaşamda sevgi mi aranırdı.

Beni yutmak isteyen gerçeklikle, yüreğimdeki çocukluk hayallerim bu şehirde kavga etmeyi öğrendi. Beni yutmak, diğer insanlar gibi beni de tutsak etmek isteyen yaşama, yüreğimdeki çocuk sesi her zaman, "*Yaşam güzel olmalı, oyunların, hayallerin gibi sen de güzel olmalısın*" diye haykırdı. Ürküyordu basit yaşam bana dokunmaktan. İçimdeki çocuk çığlığını duyunca ürküyordu, korkuyordu benden. Ucuz yaşam, beni yıllarca yutmayı başaramadı. Basit yaşamı arzulayan duygularıma, yüreğimdeki çocuk sesi meydan okuyordu. O ses ki; bana ışığa ulaşmak için iki yüzlülüklerden, aldatan gerçekliklerden, özgürlüğü engelleyen geriliklerden ve basit, sıradan olmaktan nefret etmeyi, hatta tiksinmeyi öğretti. Çünkü güzelliği, sevgiyi, tutkuları hep kirletilmemiş o ses anlattı bana. Güzel olmayı, sevgi için güzel oynamayı ve paylaşmayı... Evet, paylaşmayı bile ondan öğrendim.

Yaşamın güzelliğini ararken, içimdeki güzellikleri anlatacak güzel oyunları da aradım. Yaşama olan tutkularımı anlatabileceğim en güzel yolun sanatla, yani kirletilmeyen duyguların oyunlarıyla olabileceğine karar verdim. Bundandır ki, sanat benim için başka bir anlam taşıyordu. Gerçeği, güzellikleri tiyatrodaki oyunlarımla, dansımın figürleriyle aradım. Sevgiyi böyle anlamlandırdım, anlattım. Oyunlarımı ancak sevgiyi bilenler, güzellikleri arayanlar anlayacaktı. Çünkü ben, özgürlüğümü artık dansımla, oyunlarımla anlatıyordum. Özgürce dans ederken sahnede, sesimi insanlara duyurdukça, hep yüreğimi müthiş bir coşku, heyecan, mutluluk kaplıyordu. Artık, özgürlük mücadelesine katılacak kadar güçlendiğimi hissediyordum. Artık dans ettiğim tiyatro sahnesi bana dar geliyordu. Kendimi boğulacak gibi hissediyordum. Sahne duvarları kelepçe gibi beni tutsak etmişti. Oysa özgürlük tutkum büyüdükçe, özgürlük oyunlarım da büyüyordu.

Bir sahneye sığar mıydı özgürlüğün dansı? Özgürlük dansı daha büyük, daha güzel yerlerde olmalıydı. Özgürlük dansını en iyi oynayacağım yer çocukluk oyunlarıma kucak açmış benim diyarlarımda olabilirdi. Kürdistan'da, o, çocukluğumun yaşandığı topraklarda özgürlüğün dansı daha görkemli olacaktı. Artık oyunlarımı hapsettiğim dar tiyatro sahnesinden kurtulmanın, daha güzel ve özgürlüğe daha çok susamış diyarlara gitmenin zamanı gelmişti. Evet, bu kez büyümüş ve özgürlüğün dansıyla kendi toprağıma, Kürdistan'a dönecektim.

Yıllar sonra kendi toprağıma dönerken, daha önce uzaktan duyduğum isyan çığlığını daha iyi duymuş ve ilk defa kendimi yakınında hissetmiştim. Ama benim memleketim, çocukluğumda bıraktığım gibi değildi. Kan kokuyordu, barut kokuyordu. Her taraf karanlıktı. Karanlığa tutsak edilmişti toprağım. Tıpkı çocukluğumdaki gibi tüylerimi diken diken ediyordu karanlık.

Ama bir ışık vardı; tüm güzelliğiyle, karanlığa meyden okurcasına parlıyordu. Işığın gücüne inanırım. Çünkü karanlığa meydan okuyan ışığın kutsal olduğunu bilirim. Bu ışığın beni yeniden var edeceğini, özgürlüğün kucağına sürükleyeceğini biliyor ve ardısıra ışığa uzanıyordum. Hasret olduğum yaşamı ilk kez bu ışığın gücüyle öğreniyor ve varmak için koşuyorum.

Halkımı yeniden var eden bu ışık, Önderlikti. Halkım gibi beni de var edecekti. Onunla tanışmam kendimle ve yitirdiğim güzelliklerle yeniden tanışmam anlamına geliyordu. Çıkarsız yaşamı, kirletilmemiş sevgiyi, hesapsız dostluğu ve yaşamın bilmediğim daha başka güzelliklerini onun ışık gücüyle yeni yeni öğrenmiştim. Ona yakınlaştıkça güzelleştiğimi, onun güzel yaşam ilkelerine sarıldıkça özgürleştiğimi hissediyordum. Ve artık kutsal ışığın bir parçası olmaya ve buna layık güzellikleri kendimde yaratmaya karar verdim. Çünkü özgürlüğü haykıran ışığın bir parçası olmak için her şeyden önce güzel olmayı bilmek ve özgürlük için savaşmaya hazır olmak gerekiyordu. Özgürlüğe olan tutkularım buna çoktan hazırdı.

Oyun arkadaşım Sarya'yla birlikte Önderlik'le yaptığımız diyaloglarımızı anımsıyorum. "*En güzel oyunlar ülkede oynanılır. En görkemli danslar özgürlüğe susamış dağlarda yapılır.*"

Önderliğin sanat üzerine olan bu görüşleri benim can dostum Sarya için de yeni bir dönüm noktası olmuştu. Ve diyalogtan hemen sonra Sarya'yla verdiğimiz sözü hiç unutur muyum? "Evet en güzel sanat Kürdistan'da, özgürlüğe susayan dağlarda yapılır. Özgürlüğe koşan iki can yürek artık özgürlüğün en görkemli dansını dağlarda oynaya-

* * *

Kod Adı: **Sarya**
Adı Soyadı: **Nursen İnce**
Doğum yeri ve tarihi: **1972 - Arpaçay - Qers**
Katılım yeri ve tarihi: **1995 - İstanbul**
Şehadet yeri ve tarihi: **08 Ekim 1997- Mîros / Zagros**

---

cağız. Silahımızla omuz omuza savaşarak hatta kan damlalarıyla toprağı süsleyerek, bedel vererek oynayacağız oyunlarımızı. Sen ve ben, özgürlüğe tutkulu Sarya ve Baran.”

Oyun arkadaşım ve can yoldaşım Sarya'yla böyle söz verdik bir birimize. Ve Önderlikle son konuştuğumda ulaştığım kararlılık düzeyinin anlamlı sözünü vermiştim. “*Bir sanat yapacaksam, önce keskin ve acımasız yaşamı tanıyacağım ve bu yaşam karşısında güç olmayı öğreneceğim. İşte sanatı böyle yapacağım dağlarda.*” Susamışlığında yandığım ülkemde, bahar kokan toprağıma böyle bir iddiayla adım atmıştım.

1996'da ülkeye geldiğim günleri hatırlıyorum. Yabancılıklarım, amatörlüklerim ne kadar fazlaydı! Yaşam gerçekliğimizden, kültürümüzden, halk özünden ne kadarda uzakmışız! Uzak diyarlar nasıl da koparmıştı bizi özümüzden! Her şeye yeniden, sıfır noktasından başlamaya karar vermiştim. Her şeyi ama her şeyi dağlarda öğrenecektim. Yoldaşlarıma da böyle söz vermiştim. Ülkede yaşamayı, dağlarda yürümeyi, savaşmayı ve sanatı gerçeğin dili ile öğrenip zorun içinde başaracağım.

Dağlarda yaşam zor ve başarı da büyük bir çaba gerektiriyordu. Savaş öylesine acımasızdı ki, kanunlarına uymadığın, güçlenmediğin an seni ezip geçerdi. Ya güçlü olup savaşın acımasızlığında sınırsız başarıyı yaratacaksın ya da zayıflığa teslim olup yenilgiye boyun eğeceksin. Seçenekler bireyindi. Kolay olan yol, yenilgi ve basitliğin yoluydu. Başarının yolu ise zor ve korkunç bir sevgi gücünü, aşk gücünü, tutkuyu gerektiriyordu. Sevgi ve aşk gücümün yüceliğine hep inandım ve basit yenilgi yolunu seçecek kadar küçük ve korkak değildim. Sevgime inandığım gibi cesaret gücüme de inanıyor ve bunu yaratacak iddiama, çabama da güveniyordum.

Dağlardaki oyunuma bu iddiayla başladım. Başarmaya kilitlenmeyen, sıfır noktasında başarıları yaratma gücüne inanmayan insanlar da gördüm dağlarda. Kimisi, “*Kadın ne anlar savaştan*” diyordu. Kimisi de, “*Yeni olanlar savaştan anlamaz, ana kuzularıdır. Dağ tecrübesi, savaş tecrübesi için yıllar gerekiyor. Yıllarca dağda kalmayan komutan olamaz, başarıyı yaratamaz*” diyordu. Bunlar aynı zamanda yaşama sevdalı yüreğin savaş tecrübesi olmasa, dağlarda yıllarca kalmasa, en büyük başarıları yaratamayacağına ve komutanlık görevini yapamayacağına inanan insanlardı.

Ülkeye gelir gelmez komutan olmuştum. İddiamı, yüreğimdeki tutkuyu bilmeyenlerin hep, “*Tecrübesi yok nasıl komutan oluyor, başaramaz, kaybedecek*” önyargılarıyla karşılaştım. Tabii bunların Önderlik çizgisini, tutkuyu, aşkı bilmeyenlerin basit kuruntuları olduğunu biliyor ve başarı iddiamdan taviz vermiyordum. Karşıma çıkan bu ilk ön yargılar beni ürkütmek, geri çekmek yerine aksine başarma hırsımı, iddiamı daha da geliştirdi.

‘Ben yapamam, benim tecrübem yok. En iyisi yenilgiye teslim olayım' gibi basitliği asla kendime layık görmedim. Çünkü bunun Önderliğin bana verdiği güvene hakaret, saygısızlık olacağını biliyordum. Ve böyle geriliklere karşılaştığım her an, Önderliğin sözlerini anımsıyor ve yenilmez gücü kendimde yaratıyordum.

“*Bizim içimizde de kurtlar var. Beni anlamamış, başarı gerçekliğini çözemeyen, ucuz kaprisler ve boş lafazanlıklarla yaşayan kurtlardır. Tabii benim başarı yolumu seçen, azimle mücadele edenlere karşı da dişlerini gıcırdatırlar. Böylesi kurtlar karşınıza çok çıkacak. Korkmak yerine onlarla mücadele edeceksiniz. Bunun için de başarı yoluna ihanet etmeyecek kadar sevgi gücünü kendinizde yaratacaksınız.*”

Yenilmedim onlara. Aksine başarı gücümle meydan okudum onların basit geriliklerine. Partinin beni layık gördüğü göreve bunun için dört elle sarıldım. Savaş tecrübem yoksa, yıllarca dağda kalmak yerine, büyük bir çabayla en kısa sürede bunu kendimde yaratma sözünü verdim. Pratik tecrübe ve komutanlıkta yetkinleşmem zayıfsa, yaşamın zorlukları içine girerek, anı anına uygulayarak bunu yaratacağım diyordum kendi kendime. Basit ön yargılara karşı güçlü bir savaş komutanı, güçlü bir yoldaş ve başarıyı yaratan bir insan olmak için amansızca mücadele ettim. Çünkü hedefim, başarmaktı. Ve dağlardaki en görkemli oyunumu da güçlü bir savaş komutanı olarak oynamaya kararlıydım. Çünkü ben Önderliğin özgürlük çizgisinden sapmayan bir yoldaş olmaya söz vermiştim.

“Şehadet güzel şey. Fakat yanlış bir zamanda şehit düşeceğim galiba... Herkes yine sessiz ve anlıyorum. Evet anlıyorum ölüm anı yaklaşıyor, hissediyorum bunu gölgesine sığındığım ve büyük dallarını yanlara sarkıtmış meşe ağacına bakıyorum...”

Şu an Önderlikten çok uzaktayım. Özlemini öylesine çok yaşıyorum ki, anlatmak bile zor geliyor. Dört duvara kapatılmış ve zincirlere vurulmuş olsa bile onu bir gün göreceğim umudunu asla kendimde kırmak istemiyorum. Ben dağlarda kanlı bedenimle yatıyorum. Ve Önderlik benden çok uzaklarda, birkaç metre karelik betona tutsak. Tanrım! Nasıl da acı veriyor bu bana. Canımı nasıl yakıyor bu özlem. Kurşun yarasını bile hissetmiyorum, özlemin işkence gibi olan acısından. Sesimi işitmese bile, haykırışlarımı duymasa bile yaralı yüreğimle sessizce fısıldıyorum, hasret olduğum İmralı'daki yüreğe. Seni seviyorum Başkanım, seviyor ve özlüyorum.

Bir hafta sonra 29 Haziran'da, Önderliğin mahkemesi olacak. Acaba karar ne olacak? İdam olsa, evet idam olsa ben ne yaparım. Bunları hayal bile etmek istemiyorum. Yüreğime sessizce ‘hayır hayır bu olmamalı, bu olmamalı' diye fısıldarken, ansızın artan ağrılarımla hayal dünyamdan uyanıp kendime geliyorum. Yine başucumdan ayrılmayan yoldaşların gülümseyen, korku ve umut karışımı bakışlarıyla beni izliyorlar. **Dr. Rubar, Dr. Orhan, Berfîn, Tolhildan, Reha** her birisi de ne kadar perişan ve benden daha yorgun, bitkin görünüyorlar. Gülümsüyorum sadece onlara. Az önce bana güç veren hayallerimden habersiz olsalar bile onlara güçlü bakışlarımla gülümsemeye çalışıyorum. Doktorların yeni bir tartışmasına tanık oluyorum. Ve kendim için değil onlar için üzülüyorum. “*Baran'ın durumu iyi gitmiyor. Başka bir çözüm bulmalıyız. Kahretsin heval, bir hastaneye yetiştirebilsek kurtulacak. Ama çaresizliğe tutsak olmuşuz. İlk ameliyatını üç gün önce yaptık ama hiçbir faydası olmadı. Onu kaderin eline bırakamayız. Tüm olanaklarımızla başka yöntemler denemeliyiz. En iyisi ikinci bir ameliyata almak. Başka da çaremiz yok zaten.*”

Beni kurtarmak için nasıl da ter döküyorlar. Çaresizlik nasıl perişan etmiş onları. Onları düşünmeden edemiyorum.

İkinci ameliyatım için hazırlıklar yapıldı. Kan ihtiyacım vardı. Kan grubuma uyan bir arkadaşın kan vermesi gerekiyordu. Berfîn arkadaşla kan gruplarımız A Rh pozitifti. Israrla, “*Baran arkadaşa ben kan vereceğim*” diyordu. Gülmeden edemiyordum. Öylesine zayıf, öylesine sıska ki bedeni, bana kan verecek hali mi var? Berfîn'e espri yaparken gülümsüyorum. “*Heval Berfîn, bana kan vermeye kalkışırsan belki ben iyileşirim ama bu kez sen benim yerime ölüm döşeğinde yatarsın.*”

Ama o hala, “*Bak, ben güçlüyüm. Sana kan verebilirim*” diyen bakışlarıyla beni izliyor. Sonra doktor arkadaşla kanlarımız uyuşuyor. Doktor, “*Ben Berfîn gibi zayıf değilim, sıhhatim de yerinde*” diyor ve kan vermek için iğneyi bedenine takıyordu. Hayret nasıl da beni etkiliyor böylesi fedakar yaklaşımlar. Vicdan azabı duyuyorum, kimi zaman üzülüyorum. Değer verdiğim bir yaklaşım ama üzülmeden de edemiyorum.

İkinci ameliyatım da bitmişti. Ama durumum iyiye değil, kötüye gidiyordu. Midem sürekli öz su salgılıyor ve dikişlerin kapanmasını engelliyordu. Ameliyat yan etkilerini göstermeye başlamıştı. Benden çok doktorlar hayretler içinde kalmıştı. Makinasız, malzemesiz yapıldığı için bedenimdeki ters etkileri de anlayamıyorlardı. Ve onların çırpınışlarını görünce öylesine kahroluyordum ki, kendimden çok onlar için önemsemeye başlıyorum bir an önce iyileşmeyi. Doktorlar için bir hastayı kurtaramamanın ne anlama geldiğini iyi biliyordum.

Sürekli su ihtiyacı duyuyordum. Öylesine susuyordum ki, bazen Metîna çeşmelerinde kana kana su içtiğimi hayal ediyordum. Ama yaramdan dolayı arkadaşlar suyu bana yasaklamıştı. Bu yasaklamanın benim için önemini bildiğim için arkadaşları fazla zorlamıyordum. Her defasında ağzımı çalkalayıp yeniden dökmekle yetiniyordum. Ağzımı çalkalamak için bana su veren doktor her defasında uyarı yapmayı ihmal etmiyordu.

-*Bak Baran, sakın suyu yutma, olur mu?*

-*Yok doktor arkadaş hiç yutar mıyım*, diye her seferinde gülümseyerek cevap veriyordum.

Bir defasında yine ağzımı çalkalamak için su verdiklerinde sadece bir damla suyu yutmuştum ve çocuksu bir espriyle bunu arkadaşlara itiraf ettim. “*Biliyor musunuz, sizden habersiz bir damla su içtim...*”

Hepsi kahkahayla gülmüşlerdi. Tabii kendim de gülmeden edemedim. Bu espriden sonra onlara söylediğim umut dolu sözlerimi hala hatırlıyorum.

“*İyileşince buradaki grupla Kanî Reş çeşmesine gideceğiz. Orda size güzel bir çay yapacağım. Sizlerle bu günlerin susuzluğuna bedel kana kana içeceğim Kanî Reş'in suyunu...*” Kanî Reş'i hatırlıyorum şimdi. Metîna'nın en güzel, en coşkulu, gürül gürül akan pınarıydı. Her yolum düştüğünde bir avuç suyundan içmeden geçmiyordum. O suyu yudumlarken yeniden doğmuş gibi oluyordum. Berrak suyu bana çocukluğumda gördüğüm zozan sularını hatırlatıyordu. Belki Kanî Reş'i bu denli sevmemin nedeni de buydu. Seviyordum suyu. Toprak gibi, yaşam gibi ona da tapıyordum.

Yaralanmamın üzerinden birkaç gün geçmişti. İkinci ameliyatımı da olmuştum. Ve ilk defa o zaman şehadet üzerine düşünmek istiyordum. Hep yaşam ve ölüm arasındaki gerçekliği anlamaya çalışıyordum. “*Şehadet nasıl bir duygu acaba*” diye soruyordum kendime. Acaba o an mı yaklaşıyordu? Ondan mı böylesi şehadet düşünceleri kafamı kurcalıyor? Bilemiyorum ama yaşamadığım o duyguyu, o anı yaşamadan önce anlamak istiyordum. İlk defa o zaman şehitlik üzerine arkadaşlarla tartışma gereği görüyorum.

“Şehadet nasıl bir şey acaba?” diye soruyorum.

Yanımdaki arkadaş sessiz. Sesimi duymamış mıydı? Yoksa beni etkilemekten mi korkuyordu? Gözlerini benden kaçırdığını fark ediyorum. O zaman gerçekten ona mı yaklaşıyorum diye sordum kendime. Yaklaşıyor, evet o an yaklaşıyor. Ama ürkütmüyor beni ölüm. Ürkütmüyor çünkü boş yere ölmediğimi biliyorum. Büyük amacım için büyük ölüyorum ve şehitliğin kutsal mertebesine ulaşmayı hangi militan istemezdi ki! Ve sonra arkadaşların sesimi duymalarını istercesine titrek sesimle konuştum.

“*Şehadet güzel şey. Fakat yanlış bir zamanda şehit düşeceğim galiba...*”

Herkes yine sessiz ve anlıyorum. Evet anlıyorum, ölüm anı yaklaşıyor. Hissediyorum bunu, gölgesine sığındığım ve büyük dallarını yanlara sarkıtmış meşe ağacına bakıyorum. Ne kadar da güzel! Ne kadar da muhteşem bir ağaç! Evet, çok güçlü meşe ağacı. Yılları çürütmüş ve yaşlanmış. Kim bilir insanoğlu gibi neler yaşadı, yaşamın hangi acımasız oyununa tanık oldu, hangi zorluklarla göğüs göğüse mücadele etti. Ama hala dimdik ayakta. Hiçbir zorluğa boyun eğmeden özgürce sarkmış dallarını ve kökleriyle sımsıkı tutunmuş toprağa. “*Ne kadar güçlü, ne kadar güzel*” diyorum kendi kendime. Keşke ben de onun kadar güçlü olabilsem. Tüm zorluklara yenilmeyecek kadar güçlü köklerim olsa! Dört bir yana özgürce savuracak uzun, büyük dallarım olsa! Ve boydan boya uzansam gök yüzüne, haykırsam göğün sonsuz maviliğine, “*ey özgürlük*” diye. Dokunmak istedim nedense, dokunmak ve hissetmek. Uzandım ansızın meşenin kocaman gövdesine. Canımı yakan acıyı dinlemeden. Yanımdaki Tolhildan arkadaş şaşkın şaşkın bakıyor. Ne yapmak istediğimi bilmeden bakıyor. Sonra benim için endişelenmiş olmalı ki, “*Heval*

"*Baran ne yapacaksın*" diye soruyor.

-Bana yardım edebilir misin heval Tolhildan?

-Tabii, tabii yardım ederim ama ama..

-Bir şey olmaz bana heval. Fazla hareket etmeyeceğim ama şu meşe ağacına tutunmak istiyorum.

Kalkmam için yardım eden Tolhildan endişeli gözlerle bir bana bir meşe ağacına bakıyordu. Ayaklarım titriyor, başım dönüyordu. Tolhildan arkadaş ayakta duramadığımı görünce, "Heval Baran istersen oturalım biraz daha iyileş, sonra meşe ağacına dokunursun." Ama artık kendimi düşünmek istemiyordum. Zaten her şeyin sonu gelecekti. O an meşeye dokunmak benim en büyük arzum olmuştu. Ölüme giderken bu masum arzuyu yerine getirmek çok mu zordu?

"Ağır ağır yaklaşıyorum dostuma. Yarım kalan dansımızı da orada, ölümün kucağında oynayacağız. Bizi bir yudum yaşamdan mahrum bırakan acımasızlıklara meydan okurcasına, kan kusarcasına dans edeceğiz. Sarya'yı yeniden göreceğimin umuduyla artık ölümden ürkmüyorum."

-Ben iyiyim heval. Beni sadece ağacın gövdesine ulaştır yeter...

Titrek ayaklarla meşeye vardığımda önce kocaman gövdesine baktım. Sonra göğe uzanan boyuna gözlerimi çevirdim. Ama zirvesini görmek mümkün değildi. O kocaman ve ben küçücüktüm. O çok güçlü, dimdik toprağı sarmış; bense zar zor ayakta duruyorum. Dokundum parmaklarımla, gücünden güç almak istercesine. "*Belki gücünü benimle paylaşır, eriyen bedenime merhametli yüreğiyle güç verir*" diye düşündüm. Ve dolaştırdım ellerimi desenli, büyük kabuklu gövdesinde. Sonra ana kucağına sığınır gibi sarıldım sımsıkı, meşenin gövdesine.

Sarya'yla oynadığım danslarımı hatırladım. O an tıpkı onunla dans edercesine dans etmek istedim, uzun boylu meşeyle. Sarya'ya sarılır gibi sarıldım ona sımsıkı, tutkulu yüreğimle, özlem dolu kanlı bedenimle. Gerçek oyunculuğumun tüm doğallığıyla sarılıyordum. Omuzlarımdan sarkan sarı saçlarımı rüzgarın esintisine bırakmış ve başımı göğe yükseltmiştim. Gökyüzünün kudretinden, yaşlı meşenin tecrübesinden güç almayı arzularcasına bakıyor, hissediyor ve seviyordum. Ve sesleniyorum önce meşeye, sonra yoldaşlarıma.

"*Yakışıyor mu bu duruş bana? Kökleri ne kadar toprağın derinliklerindedir? Boyu ne kadar yüksek, göğe uzanmış. Aslında böyle ölmek isterim. Son oyunumu öyle oynamak isterim...*"

Ve uzun uzun dolandım meşenin etrafında. Son oyunumu böyle oynadım, zamandan habersizce. Islak gözleriyle beni izleyen Tolhildan'a dönüp, "*Daha çok yaşayacağım, bu meşe ağacı gibi*" dedim.

Ve o ıslak gözlerini gizlemek istercesine yüzünü çevirip uzak diyarları izledi uzun uzun. "*Ben daha çok yaşayacağım*" diyorum yeniden ıslak gözlerini gizleyen Tolhildan yoldaşa.

Çiçekler solar mı? Evet solar. Dalından koparılmış çiçeğin boynunu büküp büzüştüğüne ve bir anda canlılığını yitirip solduğuna ve kuruyup toz halinde rüzgarda uçuştuğuna tanık oldum. Çocukluğumda koşturduğum zozanlardan bilirim bunu. Bunun için çiçeği dalından koparma oyunlarına öfkelendim. Oyunlar güzel olmalı, oyunlar güzelliği yıkmamalı, aksine sevmeli. İşte bunun için "*çiçekleri koparmayın, dalından kopardığınız çiçeklerle oyun oynamayın*" diyordum çocuklara.

Peki dalından koparılmayan çiçekler de solar mı? Evet solar, bunu da gördüm, bunu da anlatayım size. Kürdistan'da tanık oldum dalından koparılmayan çiçeğin solduğuna. Köklerini toprağa salmış çiçek bir anda boynunu büküyor canlılığını, güzelliğini yitiriyor ve solup gidiyor sığındığı toprağın kucağına. Evet, hiçbir el uzanmadan, hiçbir ayak ezmeden soluyordu çiçek. Çünkü silahlar konuşuyordu Kürdistan'da. Kurşunlar yağıyordu bahar kokulu çiçeklerin üstüne. Ansızın barut kokusu, kan kokusu sarıyordu dört bir tarafı. Ve soldurmak da kelime mi, yıkıp geçiyordu, ezip parçalıyordu, kana buluyordu tüm güzellikleri. İşte dalından koparılmayan çiçek böyle soluyordu ve hiç yokmuş, hiç olmamış gibi kayboluyordu toprağa sıçrayan kanla beraber.

Peki sadece çiçekler mi solardı, barut ve kan kokan kurşunlarla tutsak edilmiş Kürdistan'da? Evet, solar; tıpkı çiçek gibi insan da solar. Özgür toprağına bağlıdır, sımsıkı kilitlenmiş toprağına, yüreği sevdalı insan. Belki onu koparıp solduracak hiçbir güç yoktur, savaşın acımasız pençesine düşmedikçe. Çünkü savaş öylesine acımasızdı ki sevgi, aşk, özgürlük dinlemeden parçalayıp geçiyordu yürekleri. Kurşunlar solduruyordu, ezip geçiyordu insanları. Tıpkı çiçekler gibi bedene işleyen kurşunla yürekten damla damla akan kan solduruyordu insanı. Solduruyordu anı anına, zehrini işliyordu yüreğinin derinliğine. Tıpkı benim gibi.

Yaralarımın üzerinden uzun bir zaman geçmişti. Hala hiçbir iyileşme belirtisi yok. Aksine her geçen gün durumum biraz daha kötüye gidiyor. Yavaş yavaş canlılığımı yitiriyorum. Evet artık solduğumu hissediyorum. Ve biliyorum her solan çiçek ölür, her solan çiçek erir ve yok olur. Canlılığını, güzelliğini, coşkusunu yitiren bedenim soluyordu. Evet, bir kurşun sadece bir kurşun beni ölüm döşeğine düşürmeyi başarmıştı. Kendimi kötü hissediyordum. Ve solmaya mahkum olmuş bedenim için artık ölüm anı yaklaşıyor.

Her an eridiğime, ölüme doğru sürüklendiğime tanık olan doktor arkadaşlar perişan ve çaresiz. "*Bir şeyler yapmalıyız, onu böyle ölüme terk edemeyiz*" diyen sesleri işitiyorum. "*Allahım, Allahım benim yüzümden böylesine perişan olmuş yoldaşlar. Kendimle birlikte onları da perişan ettim*" diyorum. Ve ansızın ölümü arzuluyorum. Kendimi ölümün kucağına tam bırakacağım an Önderliğin sözünü anımsıyorum. "***Ucuz ölüme kendinizi yatırmayın. Köleliğe meydan okuduğunuz gibi ölüme de meydan okuyun. Büyük bir direnişle ölmek, hiç mücadelesizce ölümün kucağına kendini bırakmaktan daha değerlidir. Yaşamı sevenler ölüme direnmeyi de bilmeliler.***"

Benim için büyük bir dönüm noktası olmuştu bu sözler. Ve kendim için verdiğim sözleri hatırlıyorum yeniden. Son nefesime kadar oyunum güzel olmalı. Oyunum umut dolu, yaşam dolu olmalı. Hayallerime ihanet etmemeliyim. Yaşam iddiam gibi ölüme direnişim de büyük olmalı. Ve yeniden doktorların sesi ile yaşadığım anın gerçekliğine geri dönüyorum.

-Heval başka, başka çözümler bulmamız lazım.

-Başka bir ameliyat mı yapsak?

-Hayır, bu çok riskli, bunu göze alamayız.

-Ama başka çözüm mü var? Elimizde tek bir şans var, o da üçüncü bir ameliyat!

-Bunu nasıl yapacağız heval? Elimizde şehit düşer. Bir haftada üç ameliyat nerede görülmüş. Bünyesi bu denli güçlü olmasaydı onu şimdi çoktan kaybetmiştik.

-Biliyorum ama başka çaremiz var mı? Her an erimesine, ölüme sürüklenmesine çaresizce tanık olacağımıza elimizdeki imkanlarla yeni yöntemler deneyelim. Evet bünyesi, iradesi güçlü. İşte buna güvendiğim için son bir kez daha şansımızı deneyelim diyorum. Gözümüzün önünde ölmesini seyretmekten daha iyi değil mi?

-Kendimi çok kötü hissediyorum. Yapmak ve yapmamak arasında karar kılmış değilim. Acil ihtiyaç olmasa böyle riskli birşeyi düşünmeye cesaret bile edemezdim.

-Peki nasıl yapalım?

-Bilmiyorum önce düşünmek istiyorum. Bu riskli işi yapmadan önce vicdanen rahatlamam gerekiyor. Her an olacak ölüm için kendimi hazırlamam gerekiyor.

Yaşamı seviyorum ve yaşam için umudun yok olmaması gerektiğini de biliyorum. Ölüm anına teslim olmak yerine büyük umutlarla direnmek daha kutsaldır. İşte bunun için çaresizliğin içinde benden daha acı çeken doktor yoldaşlarıma yaşamı seven umutlu bakışlarımla uzun uzun baktım. Ve artık konuşmaya bile gücüm olmamasına rağmen onlara umutlu yüreğimin son sözlerini söylüyorum. "*Son bir şans daha. Bu son şansınızı da deneyin. Artık kaybedecek bir şeyim yok.*" Yaşam dolu bakışlarım ve son bir şansa teşvik eden umutlu sözlerimle üçüncü ameliyat yapıldı. Yoldaşlarım benden daha büyük umutlar bağladılar bu şansa. Ama daha ameliyatın başında bu son şans da umut yerine daha büyük bir umutsuzluk vermişti. Artık ne vücudum kan alabiliyor ne de midemin salgıladığı sudan dolayı dikişler tutuyordu. An be an kendimi daha kötü hissetmeye başlamıştım. Ve umudun son ışığında yavaş yavaş karanlığa sürükleniyordum. Doktor yoldaşlar büyük bir hayal kırıklığına uğramış, artık her şeyi irademin gücüne bırakmışlardı. Onların elinden artık bir şey gelmiyordu. Şimdi ölümle mücadelenin son perdesine gelmiştik. Sadece bir ben bir de irademin gücü vardı ölüme meydan okuyan. Sahnede yine sadece ben vardım.

Her şeyi son bir defa yaşadığımı hissediyordum. Bunun için bir daha tadamayacağım güzellikleri son bir kez daha yaşıyor ve anlamlandırıyordum. Çünkü özleyeceğimi biliyordum. Ve her şeyin bir yudumunun bende kalmasını istiyordum. Çiçekleri, ağaçları, daldan dala koşuşturan sincapları son bir kez daha doya doya izlerken ve gözlerim doğanın güzelliklerinde yoğururken kendisini, bir anda radyoda çalan müzik tüm dikkatimi kendine çekiyor.

"*Seher yeli sana bir çift sözüm var*
Bekle kapımda sabaha kadar
Seher yeli... Seher yeli es deli deli...."

Bu benim en sevdiğim türküydü. Türküyü dinlerken gittim yine çocukluğuma ve İstanbul yıllarıma. Ve Sarya'yı anımsıyorum yeniden. Anlamlıdır bu şarkı benim için. Sarya'yla beraber dinlerdik eskiden. Ama şimdi yalnız dinliyorum. Sarya benden çok uzak ama artık ona yakınlaştığımı hissediyordum. Onu anımsıyorum yine tüm güzelliğiyle. Uzun yıllar boyu beraber yaşamış, beraber ağlamış ve her şeyi beraber paylaşmıştık. Tiyatro sahnesinde tanışmıştık onunla. Özgürlüğü arayan tek dostumdu o zamanlar. Bizi birbirimize kilitleyen, iki kardeşten de yakın kılan özgürlüğe olan sevdamızdı. Karşımda benimle özgürlüğün ritimleriyle oynayacak gücü olan bir tek o vardı. Öylesine muhteşem, öylesine görkemlice oynuyorduk ki sahnede, seyredenlerin bizimle aynı duyguları yaşamamaları mümkün değildi. İşte bunun için, "*iki yürek, iki dansçı, iki yoldaş*" diyorlardı bize. Ama şimdi o benden çok uzaklarda. Benden önce ölümle tanışmıştı. Yaşama kendi oyunuyla elveda derken ölüme de kendi oyunuyla "*Merhaba, yüreğimi yenemeyen düşman*" demişti. Ve şimdi Sarya'nın oyunuyla, Sarya'nın hasret kaldığım yüreğiyle yaşama veda ediyor, ölüme de "*Merhaba, Benim yüreğimi yenemeyecek düşman*" diyorum. Ağır ağır yaklaşıyorum dostuma. Yarım kalan dansımızı da orada, ölümün kucağında oynayacağız. Bizi bir yudum yaşamdan mahrum bırakan acımasızlıklara meydan okurcasına, kan kusarcasına dans edeceğiz. Sarya'yı yeniden göreceğimin umuduyla artık ölümden ürkmüyorum. Son günümde artık, "*gelecekse ölüm hoş gelsin, sefa gelsin*" diyorum.

Evet bugün 29 Haziran, Önderliğin idam kararı açıklanacak. Ve ben bu anı duymaktansa ölümün soğuk kucağını yeğliyorum. Çünkü ölüm o an güzeldi. Umutları yıkan acıyı duymak yerine ölümün soğuk kucağı en güzel olanıydı. Çünkü duyacağım o haberi ne yüreğim kabul edebilirdi ne de yaşam dolu dünyam.

Yaşamayı çok sevmek kadar, ölümü de bir gerçek olarak kendisini dayattığında kabullenmenin gücünü de Başkanımdan öğrenmiştim. İşte beni ölüme karşı böyle cesur yapan da buydu. İşte bunun için hoş geldin, sefa geldin ölüm! Yenilmemek için, son dansımı yarım bırakmamak için çok mücadele ettim. Ölümün tutsaklığına amansızca meydan okudum. Yaşama dair tüm tutkularımı son günlerimde bakışlarımla, gülüşlerimle hep anlatmak istedim. İlk dansım gibi son dansımın da muhteşem olmasını istedim. Kendini oynayan dansçı yorulmaz değil mi? Özgürlük dansında yenilip yıkılmaz, alnındaki teri silmeyi bile unutur çoğu zaman. Ama ben artık yorulduğumu hissediyorum. Bedenimdeki acıya aldırmaksızın günlerce ölüme meydan okudum özgürlük dansımla. Ama yoruldum ilk defa.

Bu gece farklı bir gece. Eriyen bedenimin artık tükenmek üzere olduğunu hissediyorum. Nefes alış verişlerim bile çok farklı. Yüreğimi kurutuyor her nefes. Ve ben son nefeslerim olduğunu biliyorum. Özleyeceğim yaşamı, son kez koklamak istercesine uzun uzun alıyorum nefeslerimi.

***

Baran'ın özgürlükle kutsanan nazlı bedeninin mirası olan mezarını görmek isterseniz, size Metîna'yı görün diyeceğim. Ağır ağır ilerlerken Metîna'nın patikalarında Baran'ın sıcaklığını hissedeceksiniz. Ve bir patikanın hepsinden farklı olduğunu siz kendiniz göreceksiniz. Çünkü patikanın hemen üstünde Baran'ın kızıl toprakla örtülmüş mezarı vardır. Özgür ve mutlu yarınların güzelliğini aşkla yaşayan, onun heyecanını kutsal bir ürperti gibi ruhunda hisseden komutan Baran'ın ölümsüzleşen varlığı, şimdi bir yaratılış abidesidir. Şehit Sinan Amed ve Şehit Rojbîn Serhat yoldaşın mezarlarının yanında Şehit Baran Sarya yazılan mezar taşını göreceksiniz. Her üçü de Metîna'da ölümün soğuk rüzgarına karşı tereddütsüz direnişleriyle bayraklaştılar.

■■■

Bagok'un yiğit militanı

Adı ve soyadı: **Mehmet Şirin Cebe**
Kod adı: **Akif Doğan**
Doğum tarihi ve yeri: **1974** / **Mêrdîn-Midyad**
Şehadet tarihi ve yeri: **13 Ocak 2013** / **Mêrdîn-Nisêbîn**

Arkadaşlarla haberleri izliyorduk. Ekrandaki spiker, heval Akif'in Nisêbîn'de şiddetli bir çatışmaya girdiğini, bir saat boyunca Türk ordu birlikleri karşısında örnek bir direniş sergilediğini ve şehit düştüğünü söylüyordu.

Bagok Saha Komutanlığı görevini yürüten Heval Akif hem eyaleti iyi tanıyor hem de başarılı bir çalışma yürütüyordu.

Birçok fedakar Kürdistan devrimcisi gibi şehadetiyle bizlere ağır bir borç bıraktı. Öyle bir yaşam serüveni sürdüler ki, insanım diyen herkesin bu eşsiz insanlara hakkını vermesi ve saygı duyması gerekiyor. En önemli sorumluluk da bu devrim kahramanlarıyla birlikte yaşayan arkadaşlarına düşüyor.

Heval Akif'le ilk olarak 1999 yılında Gabar'da karşılaştım. Midyat'ın Hêştirek köyündendi. Ancak ailesi Nisêbîn'e göç etmiş. Onu gördüğümde Önderlik Sahası'ndan geliyordu. Mardin eyaletine gitmek için hazırlanıyordu. PKK 6. Kongresi'nden Heval Hüseyin ile gelen grubun içinde yer alıyordu.

Bahar gelmiş, Mart ayının sonlarıydı. Yağmurlar kesilmemiş olsa da baharın o eşsiz havası Gabar dağını rengarenk çiçeklere bürümüştü.

Gelen gruplar bu eşsiz güzellik karşısında hayranlıklarını gizleyemiyor, aldıkları morali her fırsatta dile getiriyorlardı.

Rêber Apo'nun 15 Şubat'ta esir düştüğü günlerdi. Kürt halkı ve onun gerillaları komplo karşısında amansız bir mücadele veriyordu. Önderliğin savaşçıları kendilerini en ön cepheye öneriyor, birçoğu fedai eylem yapmak istiyordu. Son gelen grup da bu istek ve amaçla gelmişti.

Heval Akif de Önderliğin esir düşmesiyle öfkesini bilemiş, sürece daha aktif bir şekilde katılmak istiyordu. Bunun için kendisini en zorlu alanlardan olan Mardin eyaletine önermişti.

Mardin'de uzun süre başarılı çalışmalara imzasını attı. Hem bölge halkını iyi tanıyordu hem de seviliyordu. Halk ile olan ilişkilerini büyütmüş, çalışma alanını genişletmişti. Bir süre sonra Güney sahasına eğitim amacıyla geldi.

Eğitim ardından Kuzey Kürdistan ve Türkiye halk çalışmalarına görevlendirildi. Urmiye ile Wan arasında bulunan Kelareş alanında uzun süre bu çalışmayı yürüttü. Bu alanda yönetim çalışmalarına da aktif katılan Heval Akif oldukça ağır bir sorumluluğu başarıyla sürdürdü.

Heval Akif, Kuzey Kürdistan ve Türkiye genelinde oldukça iyi bir organize çalışmayla çok sayıda gencin örgüte katılımını sağladı. Bu çalışma ardından tekrar Güney Kürdistan'a gitti ve bir eğitim devresine daha katıldı.

Bir dönem Güney'de kalmasına rağmen ısrarla yeniden Mardin eyaletine gitmek için öneride bulunur. Parti tarafından önerisi kabul edilen Heval Akif, 2010 yılında Rojava üzerinden yeniden Mardin'e geçer.

Eyalete ulaşmasından şehit düştüğü tarihe kadar üç'lü yürütmede en üst düzeyde görev alır.

Nisêbîn, Midyad ve Bagok dağı çevresinde çalışmalara katılır. Hem öz savunma çalışmalarından hem de genel çalışmalardan sorumluydu. 2012 yılından itibaren Bagok bölge komutanlığı görevini de yürütüyordu.

Ben Botan alanına geçtikten sonra Heval Akif'i daha yakından takip etme fırsatı buldum. O yıl en çok eylem çıkaran alan Heval Akif'in sorumlu olduğu Bagok'tu. Az sayıda arkadaş olmasına rağmen imkanlarını zorlayarak çok iyi eylemler yapmışlardı.

Yol kontrolleri, devletle işbirliği içinde olanların gözaltına alınıp sorgulanması gibi başarılı ve etkili eylemler Bagok'tan çıkıyordu. Asimilasyon ve özel savaş merkezleri olan okullara ve bu okullardaki görevlilere yönelik eylemlerin ardından halkın anadilde eğitim talepleri de artmaya başlamıştı. Heval Akif eylemleriyle bu özel savaş uygulamalarının önünde adeta duvardan bir set gibi durmasını bildi.

Bir dönem Avrupa'da çalışmalara katılan Heval Akif Torî bölgesinin bir çocuğuydu ve yurtsever bir ailede büyümüştü. Ailesi ve çevresi nasıl ki Elîkê Batê gibi Mala Haco serhildanına katılmışsa, PKK isyanı ile birlikte bu mücadeleye de aynı şekilde katılmıştır.

Akif de Bagok ve çevresindeki bu serhildanın yaşadığı toprakta doğdu ve bir başka isyana katıldı. O isyancı halkının takipçisi ve PKK'nin aydınlattığı bir isyanda hayatı tanıdı. PKK'nin yurtsever karakterli halkçı serhildanı, ilk olarak onun da doğduğu bölgede başladı.

O Nisêbîn direnişini ve serhildanı görmüş bir çocuktu. O Türk devletinin Nisêbîn halkına karşı vahşi saldırısını gözleriyle görmüştü. Zaten Heval Akif'i PKK saflarına getiren de bu acı ve onurlu tarihti. Gerçekten de onun tüm çalışmalarında halkın değerlerine, şehitlere, Önderliğe ve yoldaşlığa bağlılığını hep gördük. Bütün mücadelesi bu değerleri korumak ve büyütmek üzerineydi.

Heval Akif arkadaşlığında da sade ve özlüydü. Fedakarlığıyla, emekçiliğiyle arkadaşlarını etrafında toparlamasını bilirdi. Zaten böyle olmasaydı, Türk ordusunun Bagok alanına yaptığı bunca operasyon ve saldırıya karşın bu kadar başarılı olunamazdı. Yoldaşlarına ve mücadelesine olan inancıyla bu saldırıları bertaraf etti ve örgütün alandaki etkinliğini korumayı bildi.

Kendisiyle kaç defa telsiz üzeri konuştuk ve onun bölge çalışmaları ve genel konulardaki düşünce ve yorumlarını aldım. Yorumlarından da anlaşıldığı gibi kavrama düzeyi oldukça yüksekti. Tüm alanlarımıza ilişkin yorumları ne kadar açık ve net ise Önderliğe ve şehitlere karşı özeleştirisini vermeyi de bilen bir duruş sahibiydi.

Onun son direnişi de ne kadar cesur ve Kürdistan halkının bir fedaisi olduğunun belki de son ispatı oldu. Tek başına, çembere alınmasına rağmen yüzlerce asker, polis ve hainlerin ortasında bir saat direniyor. Onun bu eşsiz direnişi, özgürlüğümüze ışık ve insanlığa aydınlık bir yol olacaktır.

Kürdistan halkı özellikle de gençleri onu hiçbir zaman unutmayacak ve yerini boş bırakmayacaktır. O yıllarca binbir türlü zorluk içinde halkı için kahramanca mücadele etti. Asla kendisi için bir yaşam hayali kurmadı, bir tek gün kendisini yaşamadı. Tek gayesi halkı ve özgür yarınlar için çalışmak ve mücadele etmek oldu.

Son olarak şunu söylemek istiyorum: Heval Akif'in yıllardır süren mücadelesi ve fedakarlığı hiçbir zaman unutulmayacaktır. Onun amaçlarını yerine getirinceye kadar özgürlük mücadelesini büyütecek ve zafere ulaştıracağız. Şehitlerimizin direnişi ve fedakarlığı bizler için bir yaşam talimatıdır.

Mücadele arkadaşı
Haki Mardin

